

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Γ. ΚΥΠΡΙΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Πρὸς χρῆσιν πασῶν τῶν τάξεων
τῶν Γυμνασίων καὶ τῶν ἀντιστοίχων τάξεων
τῶν λοιπῶν Σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως

«Τὸ βιβλίον τοῦτο διακρίνει δρθότης,
ἀκρίβεια, σαφήνεια, συστηματικότης,
πρακτικότης ἐφαρμογῆς...»

ΑΠΟΙΝΑΜΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΒΕΣΙΟΣ ΤΩΝ
ΚΡΙΤΩΝ ΥΠΟ ΗΜΕΡ. 23 ΜΑΪΟΥ 1928

ΕΚΔΟΣΙΣ ΟΓΔΟΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ..
Ι. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ Α. Ε.
38, ΕΝ ΟΔΩ, ΣΤΑΔΙΟΥ, 38
1944

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Γ. ΚΥΠΡΙΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ

1944
ΚΥΠ
ΓΡΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ
ΤΗΣ
ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Πρὸς χρῆσιν πασῶν τῶν τάξεων
τῶν Γυμνασίων καὶ τῶν ἀντιστοίχων τάξεων
τῶν λοιπῶν Σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως

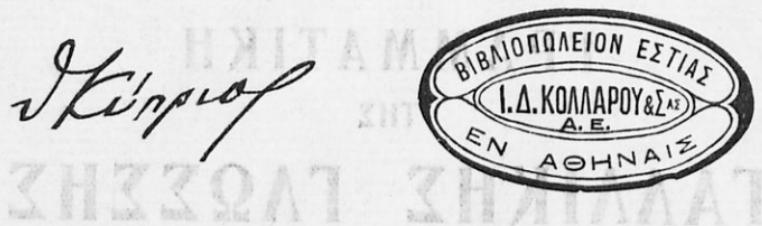
«Τὸ βιβλίον τοῦτο διαχρίνει δρθότης,
ἀκρίβεια, σαφήνεια, συστηματικότης,
πρακτικότης ἐφαρμογῆς....»

ΑΠΟΙΠΑΣΜΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΒΕΣΕΩΣ ΤΩΝ
ΚΡΙΤΩΝ ΤΥΟ ΗΜΕΡ. 23 ΜΑΐΟΥ 1928

ΕΚΔΟΣΙΣ ΟΓΔΟΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ"
Ι. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ Α. Ε.
38, ΕΝ ΟΔΩΙ ΣΤΑΔΙΟΥ, 38
1944

Τὰ γνήσια ἀντίτυπα φέρουν τὴν κάτωθι ὑπογραφὴν
τοῦ συγγραφέως καὶ τὴν σφραγῖδα τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς
“Εστίας,,.

τούτῳ τῷ τόπῳ πόροι 2001
τούτῳ τούτων τὸ πᾶν τούτων τὸ πᾶν
τούτῳ τούτων τὸ πᾶν τούτων τὸ πᾶν

τούτῳ τούτων τὸ πᾶν τούτων τὸ πᾶν
τούτῳ τούτων τὸ πᾶν τούτων τὸ πᾶν
τούτῳ τούτων τὸ πᾶν τούτων τὸ πᾶν
τούτῳ τούτων τὸ πᾶν τούτων τὸ πᾶν

ΕΚΔΟΣΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΤΥΠΟΙΣ ΑΔΕΛΦ. ΤΑΡΟΥΣΟΠΟΥΛΩΝ
ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, 67 - ΓΑΡΓΑΡΕΤΑ

ΕΛΛΑΣ ΙΑΧΥ ΗΓΟΥΜΕΝΩΝ ΕΛΛΑΣ
εε χοιρετε και φε βα πε
ΔΡΕΙ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

§ 1. **Μέρη τοῦ λόγου.** — Τὰ μέρη τοῦ λόγου (les parties du discours) εἰς τὴν Γαλλικὴν γλώσσαν εἶναι δέκα:

τὸ ἀρθρον (l'article),

τὸ ὄνομα ἢ οὐσιαστικὸν (le nom ou substantif),

τὸ ἐπίθετον (l'adjectif),

ἢ ἀντωνυμία (le pronom),

τὸ ρῆμα (le verbe),

ἢ μετοχὴ (le participe),

ἢ πρόθεσις (la préposition),

τὸ ἐπίρρημα (l'adverbe),

ἢ σύνδεσμος (la conjonction),

τὸ ἐπιφώνημα (l'interjection).

§ 2. **Γένη καὶ ἀριθμοί.** — Τὰ γένη (les genres) εἶναι δύο:
τὸ ἀρσενικόν (le masculin) καὶ τὸ θηλευκόν (le féminin).

Οἱ ἀριθμοί (les nombres) εἶναι δύο: ὁ ἑικός (le singulier)
καὶ ὁ πληθυντικός (le pluriel).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ. L'ARTICLE.

§ 3. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλώσσαν διαχρίνονται: τρία ἀρθρα, τὸ δριστικὸν ἀρθρὸν (l'article défini), τὸ δόριστον ἀρθρὸν (l'article indéfini) καὶ τὸ μεριστικὸν ἀρθρὸν (l'article partitif).

ΤΟ ΟΡΙΣΤΙΚΩΝ ΑΡΘΡΟΝ

§ 4. Τὸ ὄριστικὸν ἀρθρὸν (article défini) εἶναι:

le, διὰ τὸν ἑνικὸν τοῦ ἀρσενικοῦ: le père ἢ πατήρ, le frère ἢ ἀδελφός,

la, διὰ τὸν ἑνικὸν τοῦ θηλυκοῦ: la mère ἢ μήτηρ, la sœur ἢ ἀδελφή,

les, διὰ τὸν πληθυντικὸν ἀρμφοτέρων τῶν γενῶν: les pères ἢ πατέρες, les mères ἢ μητέρες.

§ 5. Τὸ φωνήν τῶν ἀρθρῶν le καὶ la πρὸ ὀνόματος ἀρχομένου ἀπὸ φωνήντος ἢ h ἀφώνου ἐκθλίζεται, ἀντ' αὐτοῦ δὲ τίθεται ἢ ἀπόστροφος: l'enfant τὸ παιδί ἀντὶ le enfant, l'homme ἢ ἄνθρωπος ἀντὶ le homme, l'encre ἢ μελάνη ἀντὶ la encre, l'histoire ἢ ἱστορία ἀντὶ la histoire.

§ 6. Άλι πτώσεις εἶναι: ὀνομαστικὴ (nominatif), γενικὴ (génitif), δοτικὴ (datif), αἰτιατικὴ (accusatif), κλητικὴ (vocatif) καὶ ἀφαιρετικὴ (ablatif). Ή ὄνομαστικὴ εἶναι ὅμοια μὲ τὴν αἰτιατικήν, ἢ δὲ γενικὴ δροία μὲ τὴν ἀφαιρετικήν.

§ 7. Ἐπειδὴ ἡ Γαλλικὴ γλώσσα στερεῖται πτωτικῶν καταλήξεων, τὸ ἀρθρὸν ἐν τῇ κλίσει οὐδεμίαν μεταβολὴν πάσχει, ώς οὐδὲ τὸ ὄνομα. Ηρός δύλωσιν δὲ τῆς σχέσεως τῶν πτώσεων, προ-

Θέμα. — Τὸ ὄριστικὸν ἀρθρὸν.

1. Ο σκύλος εἶναι ὁ φίλος τοῦ ἄνθρωπου.
2. Τὰ φύλλα τοῦ δέντρου εἶναι ποάσινα.
3. Ο διδασκαλος ἔχει τὴν εἰδονά εἰς τὸν μαθηγάριν.
4. Έλασσα τὰ ἄνθη παραστῆσε κηπουρού.
5. Ο πιπός εἶναι γλυκίσιμος εἰς τὸν ἄνθρωπον.
6. Ο χωρικός πηγαδίνει εἰς τὸν ἀγρόν.
7. Έλάδομεν μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν φίλον τοῦ γείτονος.
8. Ήσυ

τάσσεται τοῦ ἀρθρου εἰς μὲν τὴν γενικὴν καὶ τὴν ἀφαιρετικὴν
ἡ πρόθεσις de, εἰς δὲ τὴν δοτικὴν ἡ πρόθεσις à:

de l'enfant	à l'enfant
de l'homme	à l'homme
de la mère	à la mère
de l'église	à l'église

§ 8. Πρὸ τῶν ἀρσενικῶν ὄνομάτων τῶν ἀρχομένων ἀπὸ συμ-
φώνου ἡ h διασέος, εἰς μὲν τὴν γενικὴν καὶ τὴν ἀφαιρετικὴν ἡ
πρόθεσις de μετὰ τοῦ ἀρθρου le συγχωνεύονται εἰς du, εἰς δὲ τὴν
δοτικὴν ἡ πρόθεσις à μετὰ τοῦ ἀρθρου le συγχωνεύονται εἰς au:

du père	au père
du frère	au frère
du héros	au héros

§ 9. Εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμόν, εἰς μὲν τὴν γενικὴν καὶ
τὴν ἀφαιρετικὴν ἡ πρόθεσις de μετὰ τοῦ ἀρθρου les συγχωνεύον-
ται εἰς des, εἰς δὲ τὴν δοτικὴν ἡ πρόθεσις à μετὰ τοῦ ἀρθρου
les συγχωνεύονται εἰς aux, πρὸ πλάνων τῶν ὄνομάτων, ἀρσε-
νικῶν καὶ θηλυκῶν:

des pères	aux pères
des mères	aux mères

ΤΟ ΑΟΡΙΣΤΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

§ 10. Τὸ ἀόριστον ἀρθρον (article indéfini) είναι:

un, διὰ τὸ ἀρσενικόν: un homme ἔνας ἄνθρωπος, ἄνθρωπός τις,
une, διὰ τὸ θηλυκόν: une femme μία γυνή, γυνή τις,
des, διὰ τὸν πληθυντικὸν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν: des hom-
mes ἄνθρωποι, des femmes γυναῖκες.

ἥσθε χθές; Ἡμην εἰς τὸ θέατρον. 9. Ἐχετε τὸ κλειδί τῆς θύρας;
10. Ἡ θύρα τῆς οἰκίας είναι ἀνοικτή. 11. Ιδοὺ τὰ βιβλία τῶν κα-
θηγητῶν καὶ τὰ τετράδια τῶν μαθητῶν. 12. Ἐστειλα τὰ βιβλία
εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ γείτονος.

*Ασκησις. — Τὸ ἀόριστον ἀρθρον.

*Αντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τοῦ καταλλήλου ἀρθρον.

1. J'ai ~~une~~ sœur. 2. La tante a ~~une~~ frère. 3. Nous avons ~~une~~
bonne mère. 4. Notre oncle a acheté ~~une~~ maison et ~~une~~ jar-

ΤΟ ΜΕΡΙΣΤΙΚΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

§ 11. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλώσσαν, πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν τὰ ὅποια ὑπόκεινται εἰς μερισμόν, δταν ταῦτα σημαίνουν μέρος ἐκ τῆς δληγὶς ποσότητος, τίθεται τὸ μεριστικὸν ἀρθρον (article partitif).

Τὸ μεριστικὸν ἀρθρον είνε:

du, διὰ τὰ ἀρσενικὰ ὄνόματα τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου,
de l' διὰ τὰ ἀρσενικὰ ὄνόματα τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ φωνήντος,
de la (πρὸ φωνήντος de l') διὰ τὰ θηλυκὰ ὄνόματα,
des δὲ διὰ τὰ πληθυντικὰ ὄνόματα.

din. 5. Donnez - moi ~~ma~~ livre. 6. Voici le livre d'~~un~~ élève.
7. Avez - vous reçu ~~des~~ lettres? J'ai reçu ~~une~~ lettre d'~~un~~ ami.

Θέμα. — Τὸ ἀστικὸν ἀρθρον.

1. Ἐχομεν ἐν μῆλον καὶ ἐν ἀχλάδι. 2. Ἐχετε μίαν γραφίδα;
Ἐχω μίαν γραφίδα, ἐν τετράδιον καὶ ἐν βιβλίον. 3. Εἰς τὴν
έδων εἴδομεν ἀνδρας, γυναικας καὶ παιδιά. 4. Ἡ ὀκνηρία είνε
ἀσθένεια. 5. Ἡ μέταξι είνε τὸ προϊὸν μικροῦ σκιώληκος. 6. Ἡ ἀ-
λώπηξ είνε ζώον πονηρόν.

"Ασκησις. — Τὸ μεριστικὸν ἀρθρον.

Αντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τοῦ καταλλήλου μεριστικοῦ
ἀρθρον.

1. Nous avons ~~du~~ pain et ~~du~~ fromage. 2. Avez - vous acheté
~~du~~ café? 3. J'ai acheté ~~du~~ thé. 4. J'ai reçu ~~de~~ argent hier.
5. Avez - vous ~~du~~ vin? J'ai ~~de~~ bière. 6. Nous avons mangé ~~des~~
fruits hier.

Θέμα. — Τὸ μεριστικὸν ἀρθρον.

1. Ἐχω χάρτον, τυρὸν καὶ βούτυρον. 2. Ἐχομεν οίνον καὶ
βούτυρον. 3. Ἐφαγα σούπαν, χρες καὶ σαλάταν. 4. Ἐχετε χάρ-
την; 5. Εἰς τὰ χαρτοπωλεῖα πωλοῦν (on vend) χάρτην, με-
λάνην καὶ γραφίδας. 6. Δόσατε μου χρήματα.

J'ai du pain et du fromage et de la biere. Nous avons mangé des fruits hier. J'ai mangé de la soupe et de la salade. J'ai acheté de l'argent. J'en ai et des plums. Donnez moi de l'argent.

Παραδείγματα.

Donnez - moi **du** pain.

Δόσατέ μου ἄρτον.

J'ai **de** l'argent.

Έχω χρήματα.

J'ai mangé **de la** viande.

Ἐφάγα κρέας.

J'ai acheté **de** l'encre.

Ηγόρασα μελάνην.

Nous avons mangé **des** pommes.

Ἐφάγομεν μῆλα.

Αντικατάστασις τοῦ μεριστικοῦ ἀρθρου ὑπὸ τῆς προθέσεως de.

§ 12. Τὸ μεριστικὸν ἀρθρὸν ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς προθέσεως **de** εἰς τὰς ἔξις περιπτώσεις:

1^{ον} "Οταν τοῦ οὐσιαστικοῦ προηγήται ἐπίθετον:

Voici **de bon** vin.

Ίδοι καλὸς οἶνος.

J'ai mangé **de bonnes** pommes.

Ἐφάγα καλὰ μῆλα.

2^{ον} "Οταν ἡ πρότασις είνε ἀρνητική:

Je n'ai pas **d'argent**.

Δὲν ἔχω χρήματα.

Je ne rencontre pas **d'amis**.

Δὲν συναντῶ φίλους.

* Εἰς τὰς αὐτὰς περιπτώσεις ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς προθέσεως **de** καὶ τὸ ἀρθρον πληθυντικὸν ἀρθρὸν **des**.

Άσκησις. — Τὸ μεριστικὸν ἀρθρον.

***Αντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τοῦ μεριστικοῦ ἀρθρου ἡ διὰ τῆς προθέσεως de.**

1. J'ai passé ~~de~~ jours heureux à la campagne.
2. ~~de~~ lait,
- ~~du~~ pain, ~~du~~ fromage sont la nourriture la plus habituelle à la campagne.
3. La France produit ~~de~~ bons vins; l'Angleterre fabrique ~~de~~ excellente bière.
4. Dans le jardin il y a ~~de~~ grands arbres.
5. Un ami n'a point ~~de~~ défauts, un ennemi n'a point ~~de~~ vertus.
6. Beaucoup ~~de~~ hommes parlent de choses qu'ils ne connaissent pas.
7. Combien ~~de~~ pommes avez-vous mangées?
8. J'ai mangé bien ~~des~~ pommes.
9. Voulez-vous un verre ~~de~~ bière?
10. Donnez-moi, s'il vous plaît (**σας παρακαλῶ**), un verre ~~de~~ vin et un morceau ~~de~~ pain.

3ον "Οταν τοις ούσιαστικοῦ προηγήται ποσοτικὸν ἐπίρρημα, π. χ. combien πόσον, beaucoup πολύ, trop πάρα πολύ, assez άρκετά, plus περισσότερον, moins διλιγώτερον, κλπ. :

Combien de livres avez-vous?

J'ai beaucoup de livres.

Nous avons trop de pain.

Il a assez d'argent.

Nous avons peu d'amis.

Πόσα βιβλία έχετε;

*Έχω πολλὰ βιβλία.

*Έχομεν πάρα πολὺν ἀρτον.

*Έχει άρκετὰ χρήματα.

*Έχομεν διλγούς φίλους.

Παρατήρησις. — *Έξαιρεται τὸ ποσοτικὸν ἐπίρρημα *bien* πολύ, πολλοί, τὸ όποιον ἀλατεῖ πάντοτε τὸ ἄρθρον :

Elle a bien de l'esprit.

J'ai tué bien des oiseaux.

*Έχει πολὺ πνεῦμα.

*Έφόνευσα πολλὰ πτηνά.

4ον Μετὰ ούσιαστικὸν ἐκφράζον μέτρον, βάρος, ἀριθμόν :

Un verre de lait.

Un morceau de viande.

Une cuiller de café.

*Ἐν ποτήρι γάλακτος.

*Ἐν τεμάχιον κρέατος.

Μία δικὰ καφέ.

ΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ

Χρήσις τοῦ δριστικοῦ ἀρθροῦ πρὸ τῶν κυρίων δνομάτων.

§ 13. Εἰς τὴν Γαλλικήν, τὰ κύρια δνόματα προσώπων καὶ πόλεων ἐκφέρονται ἀνάρρητοις: Pierre ὁ Πέτρος, Paris οἱ Παρίσιοι.

**Έξαιρεσις.* — *Έξαιροῦνται καὶ λαμβάνουν τὸ ἄρθρον:

1ον Τὰ δνόματα Ἰταλῶν τινων ποιητῶν καὶ ζωγράφων: le Dante ὁ Δάντης, le Tasse ὁ Τάσσος, le Titien ὁ Τιτιανός, κλπ.

Θέμα. — Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον.

1. Ιδού χάρτης, γραφίδες καὶ μελάνη. 2. Εἰς τὸν κήπον μας ὑπάρχουν ὥρατα ἄνθη καὶ καλὸι καρποί. 3. *Έφαγα πολλὰ μῆλα.
4. *Έχομεν πολλοὺς φίλους. 5. Φέρετέ μου (Apportez-moi) καφέν. 6. *Εάν δὲν έχετε καλὸν ζύθον, δόσατέ μου οινον. 7. *Έχομεν πάρα πολὺν ἀρτον καὶ πάρα πολὺ κρέας. 8. *Έφάγομεν ἔξαιρετον κρέας καὶ ἐποιειν καλὸν οινον. 9. *Έχω άρκετὰ χρήματα. 10. Δόσατέ μου ἔν φύλλον χάρτου.

2ος Τὰ ὄνόματα πόλεων τινων: le Pirée, ὁ Πειραιέας, le Caire τὸ Κάιρον, le Havre ἡ Χάβρη, κλπ.

§ 14. Ἐκφέρονται ἀνάρθρως τὰ κύρια ὄνόματα χωρῶν,
ἐπαρχιῶν, ὁρέων, θαλασσῶν, ποταμῶν καὶ τῶν πλείστων νήσων:
l'Europe ἡ Εὐρώπη, *la France* ἡ Γαλλία, *la Lorraine* ἡ Αωρ-
ρωπίνη, *les Alpes* κι "Αλπεις, *la Méditerranée* ἡ Μεσόγειος θά-
λασσα, *la Seine* ὁ Σηκουάνας, *la Sicile* ἡ Σικελία.

"Οταν δημιώς πρὸ τῶν ὄνομάτων χωρῶν καὶ ἐπαρχιῶν ὑπάρχῃ
ἡ πρόθεσις εν, τὸ ἅρθρον παραδείπεται: Nous sommes en
Grèce εἰμεῖται ἐν Ελλάδi, je vais en France πηγαδίνω εἰς τὴν
Γαλλίαν.

ΠΑΡΑΛΕΙΨΙΣ ΤΟΥ ΟΡΙΣΤΙΚΟΥ ΑΡΘΡΟΥ

§ 15. Λέξεις τινὲς, λαμβάνουσαι τὸ ἅρθρον εἰς τὴν Ἑλλη-
νικήν, ἐκφέρονται εἰς τὴν Γαλλικήν ἀνάρθρως. Αὗται είναι:
1ον Αἱ λέξεις Dieu ὁ Θεός, ὡς καὶ τὰ monsieur, madame,

Θέμα. — Τὸ ὄριστικὸν ἅρθρον.

1. Οἱ Παρσιοὶ είναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Γαλλίας, 2. Ἡ Εὐρώπη, η πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος είναι κι 'Αθηνai. 3. Ἡ Εὐρωπη, η Ασία, η Ἀφρική, η Ἀμερική καὶ η Αυστραλία είναι τὰ πέντε μέρη τοῦ κόσμου. 4. Ο Νεῖλος είναι μέγας ποταμὸς ὃστις ρέει εἰς τὴν Αἴγυπτον. 5. Ο Σηκουάνας είναι ποταμὸς τῆς Γαλλίας. 6. Τὸ Κάιρον είναι πλησίον τοῦ Νείλου, 7. Ο Πειραιέας είναι ὁ λιμήν τῶν Αθηνῶν. 8. Τὸ Λονδίνον είναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἀγγλίας.

Θέμα. — Τὸ ὄριστικὸν ἅρθρον.

1. Ο Θεός είναι ὁ δημιουργὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς.
2. Ο Ἀπρίλιος, ὁ Ιούνιος, ὁ Σεπτέμβριος καὶ ὁ Νοέμβριος
ἔχουν τριάκοντα ἡμέρας. 3. Εἶδα τὸν κύριον Κάρολον. 4. Ἡ κυρία Σοφία είναι εἰς τὴν ἔκκλησίαν. 5. Γουλιέλμος ὁ τρίτος,
βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, ἐνυμφεύθη τὴν Μαρλάν, θυγατέρα τοῦ
Ιακώβου τοῦ δευτέρου. 6. Αὗτὸ τὸ βιβλίον είναι ἡ γαλλικὴ
γραμματικὴ μου. 7. Ο πλούτος δὲν είναι ἀρετή. 8. Ἡ δυσπιστία
είναι μήτηρ τῆς ἀσφαλείας.

mademoiselle συνοδεύοντα κύριον όνομα: *Dieu est grand ô Θεός είναι μέγας.* — *Monsieur Jean* ὁ κύριος Ιωάννης, *madame Marie* ἡ κυρία Μαρία, *mademoiselle Sophie* ἡ δεσποινίς Σοφία.

2^{ον} Τὰ οὐσιαστικὰ τῶν ὅποίων προηγοῦνται τὰ κτητικὰ ἐπίθετα *mon, ton, son, κλπ.* (*ἴδε § 77*), ἢ τὰ δεικτικὰ ἐπίθετα *ce, cette, ces* (*ἴδε § 76*): *mon père* ὁ πατέρας μου, *notre maison* ἡ σπίλα μας, *ce livre* αὐτὸς τὸ βιβλίον, *ces enfants* αὐτὰ τὰ παιδιά, κλπ.

3^{ον} Τὰ δύναματα τῶν μηνῶν καὶ τῶν ἡμερῶν: *avril* a trente jours ὁ Ἀπρίλιος ἔχει τριάκοντα ἡμέρας, *dimanche* prochain τὴν προσεχῆ Κυριακήν.

4^{ον} Τὰ δύναματα τῶν δύο ἑορτῶν Νοέλ τὰ Χριστούγεννα καὶ Πάques τὸ Πάσχα.

5^{ον} Τὰ ἀριθμητικὰ συναδεύοντα κύρια δύναματα βασιλέων, ἡγεμόνων καὶ παπών: *Henri quatre* Ἐρρίκος ὁ Δ', *Louis XIV* Λουδοβίκος ὁ ΙΔ'.

6^{ον} Ἀφηρημένα οὐσιαστικὰ εἰς παροιμιώδεις τινὰς φράσεις: *Pauvreté n'est pas vice* ἡ πτωχεία δὲν είναι ἐλάττωμα. *Noblesse oblige* ἡ εὐγένεια ἐπιβάλλει καθήκοντα, κλπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΤΟ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΝ. LE SUBSTANTIF.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΘΗΛΥΚΟΥ

§ 16. Τὸ θηλυκὸν τῶν πλείστων οὐσιαστικῶν σχηματίζεται προσθήκῃ ἐνὸς ἀρφώνου εἰς τὸ ἀρσενικόν: l'amie δὲ φίλος, l'amie, le marchand δὲ ἐμπόρος, la marchande, le cousin δὲ κατάδελφος, la cousine.

§ 17. Οὐσιαστικὰ εἰς ε. — Τὰ οὐσιαστικὰ τὰ λήγοντα εἰς ἀρφώνον εἰ μένουν ἀμετάβλητα εἰς τὸ θηλυκόν: un Russe Pôtre, une Russe Pôtre, un élève maîtresse, une élève maîtresse.

Οὐσιαστικά τινα λήγοντα εἰς ἀρφώνον εἰσηγηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν εἰς esse: l'âne δὲ ὄνος, l'ânesse, le comte δὲ κόμης, la comtesse, le prince δὲ πρίγκιψ, la princesse, le maître δὲ διδάσκαλος, la maîtresse, le prêtre δὲ ιερεύς, la prêtrisse, le tigre δὲ τίγρις, la tigresse, κλπ.

Κατ' ἀναλογίαν, τὰ abbé ήγουμενος, dien θεός, duc δούκ, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν abbesse, déesse, duchesse.

§ 18. Οὐσιαστικὰ εἰς an, en, on, at, et. — Τὰ εἰς an, en, on, at, et λήγοντα οὐσιαστικὰ σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν διπλασιάζοντα τὸ τελικὸν σύμφωνον (n, t) πρὸ τοῦ ἀρφώνου ε: le paysan δὲ χωρικός, la paysanne, le chien δὲ κύων, la chienne, le lion δὲ λέων, la lionne, le chat δὲ γάτος, la chatte, le poulet τὸ δρηνίθινον, la poulette.

§ 19. Οὐσιαστικὰ εἰς f. — Τὰ εἰς f λήγοντα οὐσιαστικὰ

Ἄσκησις. — Θηλυκὸν τῶν οὐσιαστικῶν.

Ἀντικαταστήσατε τὸ ἀρσενικὸν διὰ τοῦ ἀντιστοίχου θηλυκοῦ.

1. Le laitier vend du lait.
2. L'infirmier ^{soigne} ~~vend~~ ^{la} ~~troue~~ ^{to} ~~l'heure~~ ^{the} malade.
3. Le fondateur ^{vend} ~~du~~ ^{l'} ~~l'~~ ^{the} ~~l'~~ ^{the} hôpital est un bienfaiteur de l'humanité.
4. L'ouvrier ^{respecte} ~~l'~~ ^{the} patron.
5. Les moissonneurs fauchent le blé.
6. Un villageois a tué ^{le} ~~le~~ ^{the} chat ^{de la} ~~du~~ boulanger.
7. Où est ^{le} ~~le~~ ^{the} maître de cette maison?
8. Un visiteur ^{est dans} ~~est dans~~ ⁱⁿ ~~the~~ salon.

σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ *f* εἰς *ve*: le veuf
é χήρος, la veuve.

§ 20. *Oύσιαστικὰ εἰς x.* — Τὰ εἰς x λήγοντα ούσιαστικὰ
σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ x εἰς *se*: l'éoux
é sœur, l'éouse.

§ 21. *Oύσιαστικὰ εἰς eur.* — Πλεῖστα ούσιαστικὰ λήγοντα
εἰς eur σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ eur εἰς
ense: le voyageur é tressidiatris, la voyageuse, le danseur é
χορευτής, la danseuse, le vendeur é πωλητής, la vendueuse.

§ 22. *Oύσιαστικὰ εἰς teur.* — Έκ τῶν εἰς teur ληγόντων
ούσιαστικῶν τὰ μὲν πλεῖστα σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν
τρέποντα τὸ teur εἰς *trice*, τινὰ δὲ τρέποντα τὸ teur εἰς *teuse*:
l'acteur é ηθοποιός, l'actrice, le bienfaiteur é εὐεργέτης, la
bienfaitrice, le directeur é διευθυντής, la directrice, — le vi-
siteur é ἐπισκέπτης, la visiteuse, l'acheteur é ἀγοραστής,
l'acheteuse, le menteur é φεύστης, la menteuse.

Κατ' ἀναλογίαν, τοῦ ambassadeur πρεσβευτής, τὸ θηλυκὸν
σχηματίζεται: ambassadrice.

Παρατήρησις. — *Tο chanteur* ἀσιδός, ἔχει εἰς τὸ θηλυκὸν διπλοῦν
τύπον: *chanteuse* ἐν τῇ κοινῇ γοήσει, καὶ *cantatrice* ἐπὶ ἔξοχον ἀσιδοῦ.

§ 23. *Oύσιαστικὰ εἰς er, ier.* — Τὰ εἰς er, ier λήγοντα ού-
σιαστικὰ σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν εἰς *ère*, *ière*: le berger
é ποιμήν, la bergère, le jardinier é κηπουρός, la jardinière.

§ 24. Ούσιαστικά τινα σχηματίζουν ἀνωμάλως τὸ θηλυκὸν
αὐτῶν:

Le fils é νίός,	La fille ἡ θυγάτηρ.
Le héros é ήρως,	L'héroïne ἡ ήρωτής.
Le neveu ἡ ἀνεψιός,	La nièce ἡ ἀνεψιά.
Le loup ἡ λύκος,	La louve ἡ λύκαινα.
Le roi ἡ βασιλεύς,	La reine ἡ βασίλισσα.
L'empereur ἡ αὐτοκράτωρ,	L'impératrice ἡ αὐτοκράτειρα.
Le serviteur ἡ υπηρέτης,	La servante ἡ υπηρέτρια, κλπ.

§ 25. Ούσιαστικά τινα ἔχουν τὸ θηλυκὸν βραχύτερον τοῦ
ἀρσενικοῦ:

Le dindon ἡ ίνδική δρυνίς,	La dinde ἡ ίνδική δρυνίς.
Le compagnon ἡ σύντροφος,	La compagne ἡ σύντροφος.
Le canard ἡ πάπια,	La cane ἡ θήλεια πάπια.
Le mulet ἡ ήμιονος,	La mule ἡ ήμιονος.
Le vieillard ἡ γέρων,	La vieille ἡ γραία, κλπ.

§ 26. Ούσιαστικά τινα ἔχουν εἰς τὸ θηλυκὸν δῆλως διάφορον τύπον τοῦ ἀρσενικοῦ:

L'homme ὁ ἄνδρα,
Le père ὁ πατήρ,
Le frère ὁ ἀδελφός,
L'oncle ὁ θεῖος,
Le parrain ὁ ἀνάδοχος,
Le garçon τὸ ἄγρον,
Le coq ὁ ἀλέκτωρ,
Le cerf ἡ ἔλαφος,

La femme ἡ γυνὴ.
La mère ἡ μήτηρ.
La sœur ἡ ἀδελφή.
La tante ἡ θεία.
La marraine ἡ ἀνάδοχος.
La fille τὸ κοράσιον.
La poule ἡ ὅρνις.
La biche ἡ θήλεια ἔλαφος, κλπ.

§ 27. Ούσιαστικά τινα, θηλωτικὰ ἐπαγγελμάτων πρωτιστέμενων ιδίως διὰ τοὺς ἀνδρας, μένουν ἀμετάβλητα εἰς τὸ θηλυκόν:
Une femme auteur γυνὴ συγγραφεύς, une femme peintre γυνὴ ζωγράφος, une femme médecin γυνὴ ιατρός, une femme écrivain γυνὴ συγγραφεύς, κλπ.

Διμερῆ ὀνόματα.

§ 28. Αἱ λέξεις amour ἔρως, storgy, délice ἡδονή, καὶ orgue ὄργανον (τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας) εἰναι ἀρσενικοῦ γένους εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν καὶ θηλυκοῦ εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν: Un *fol* amour τρελλὸς ἔρως, de *folles* amours. — Un *grand délice* μεγάλη ἡδονή, de *grandes délices*. — Un *bel orgue* ωραῖον ὄργανον, de *belles orgues*.

§ 29. Η λέξις aigle ἀετός, εἰναι ἀρσενικοῦ γένους ὅταν σημαίνῃ τὸ ἀρρεν πτηνὸν ἢ ἐπὶ μεταφορικῆς σημασίας, θηλυκοῦ δὲ, ὅταν σημαίνῃ τὸ θηλυ πτηνὸν ἢ σημαίνῃ: L'aigle est fier

Θέμα. — Θηλυκὸν τῶν οὐσιαστικῶν.

1. Ἡ Ἀφροδίτη ἡτο ἡ θεά τῆς καλλονῆς.
2. Αὔτη ἡ νεαρὰ κόρη εἰναι ποιμενίς.
3. Εἴδομεν πολλοὺς λέοντας καὶ πολλὰς λεάνδρας εἰς τὸν ζωολογικὸν κῆπον.
4. Ἡ προστάτις μου εἰναι γῆρας.
5. Ο γηποιὸς ἔδωκε ἐν βιβλίον εἰς τὴν γηποιόν.
6. Ο βασιλεὺς τῆς Ιταλίας ἐπεσκέψθη τὴν βασίλισσαν τῆς Ἀγγλίας.
7. Ο δοῦξ καὶ ἡ δούκισσα ἡκολούθουν τὸν πρίγκιπα καὶ τὴν πριγκίπισσαν.
8. Ἡ Πυθία ἡτο ἡ λέρεια τοῦ Ἀπόλλωνος.
9. Αὔτη ἡ γυνὴ εἰναι ποιήτρια.

δέστος είνε ὑπερήφανος. — Les aigles romaines οἱ δεστοὶ τῆς Ρώμης, αἱ Ρωμαῖκαι σημαῖαι.

§ 30. Ἡ λέξις **foudre** κεραυνός, ἐπὶ μὲν τῆς κυρίας σημαῖας είνε θηλυκοῦ, ἐπὶ δὲ μεταφορικῆς ἀρσενικοῦ γένους: La foudre tue ē κεραυνὸς φονεύει. — Un foudre d'éloquence εὐγλωττος ρήτωρ. Un foudre de guerre μέγας πολεμιστής.

§ 31. Ἡ λέξις **hymne**, δταν σημαίη ὑμνον ἔκκλησιαστικόν, είνε θηλυκοῦ γένους: Une hymne sacrée ἵερδος ὕμνος.

Εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωσιν είνε ἀρσενικοῦ γένους: Un hymne guerrier πολεμικὸς ὕμνος. Un hymne national ἔθνικὸς ὕμνος.

§ 32. Ἡ λέξις **pâque**, πάσχα τῶν Ἐβραίων, είνε γένους θηλυκοῦ καὶ γράφεται μὲν μικρὸν p. — Ἡ λέξις **Pâques**, Πάσχα τῶν Χριστιανῶν, είνε ἀρσενικοῦ γένους καὶ γράφεται μὲν κεφαλαῖον P: 'A Pâques prochain τὸ προσεχὲς Πάσχα.

Εἰς τὸν πληθυντικὸν τὸ Pâques είνε θηλυκοῦ γένους εἰς τὰ Pâques fleuries ἡ Κυριακὴ τῶν Βαΐων, Pâques closes ἡ Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ, ὡς καὶ δταν δηλοῖ τὴν μετάληψιν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τὴν γινομένην κατὰ τὸ Πάσχα: Faire de bonnes Pâques μεταλαμβάνω κατὰ τὸ Πάσχα.

§ 33. Ἡ λέξις **gens** ἄνθρωποι, ἀπαίτει κατὰ θηλυκὸν μὲν γένος τὰ ἀμέσως προτασσόμενα αὐτῆς ἐπίθετα, κατ' ἀρσενικὸν δὲ τὰ ἐπιτασσόμενα: Voilà de bonnes gens ίδοι καλοὶ ἀνθρώ-

Θέμα. — Διγενή δινόματα.

1. Οἱ στρατιῶται ἔψαλλον τὸν ἔθνικόν των ὕμνον.
2. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ κεραυνοῦ είνε τρομερά.
3. Ὁ δεστός είνε ὑπερήφανος καὶ θαρραλέος.
4. Οἱ ἐνάρετοι ἀνθρώποι είνε εύτυχεις.
5. Ἡ ἀνεψιά μου είνε ὥρατον κοράσιον.
6. Τὸ ὅργανον αὐτῆς τῆς ἔκκλησίας είνε ἔξαρτετον.
7. Ἀνέγνωστα καὶ ἔθαύμαστα τὰ ὥραια ἔργα τοῦ Ραχίνα.
8. Οἱ γέροντες (ἀνθρώποι) είνε φιλοποπτοι.
9. Περιφρονῶ τὰς ἀπατηλὰς ἡδονὰς τοῦ κόσμου.
10. Οἱ ἀρχαῖοι ὕμνοι τῆς ἔκκλησίας ἔχουν τὸ προτέρημα τῆς ἀπλότητος.
11. Θ' ἀναχωρήσω τὸ προσεχὲς Πάσχα.
12. Αἱ Ρωμαῖκαι σημαῖαι εἶπανήρχοντο πάντοτε γικηφόροι.

παι. — Les gens *soupçonneux* οἱ φιλύποπτοι ἄνθρωποι. Les gens *ignorants* οἱ ἀμυθεῖς ἄνθρωποι.

Παρατήρησις. — "Οτιο νὴ λέξις *gens* σημαίνῃ ἐπάγγελμα, τάξιν ἀνθρώπων, ὡς εἰς τὰ *gens de lettres* λόγιοι, *gens d'épreuve* στρατιωτικοί, κτλ., τὰ ἐπίθετα, διοιαδηλώτε *καὶ ἦν εἴνε* ἡ θέσις των, τίθεται κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμὸν ἀρσενικοῦ γένους. Τοῦτ' αὐτὸν ισχνεῖ καὶ διὰ τὴν φράσιν *jeunes gens rœti*: *Les vrais gens de lettres* οἱ ἀληθεῖς λόγιοι. *Ces bons jeunes gens* αὐτοὶ οἱ καλοὶ ρέοι.

§ 34. Η λέξις *enfant* εἶνε ἀρσενικοῦ γένους ὅταν ἀναφέρεται: εἰς ἀγόρι, θηλυκοῦ δὲ ὅταν ἀναφέρεται: εἰς κοράσιον: *Un charmant enfant* χαριτωμένο ἀγόρι; *une charmante enfant* χαριτωμένο κοράσιον.

§ 35. Η λέξις *œuvre* ἔργον, πρᾶξις, εἶνε σχεδὸν πάντοτε θηλυκοῦ γένους: *Une bonne œuvre* μία καλὴ πρᾶξις.

"Οταν ἔμως σημαίνῃ τὴν συλλογὴν τῶν ἔργων μουσικοῦ τίνος, ζωγράφου, κλπ., εἶνε ἀρσενικοῦ γένους: *L'œuvre entier* de Mozart ή συλλογὴ τῶν ἔργων τοῦ Mozart.

§ 36. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ὑπάρχουν πλείστα διγενῆ ὄντα ματα τῶν ὅποιων τὰ ἀρσενικὰ διαφέρουν τῶν θηλυκῶν κατὰ τὴν σημασίαν. Τινὰ δὲ τούτων παράγονται καὶ ἀπὸ ὅλως διάφορον πλέαν. Τὰ κυριώτερα τούτων εἶνε:

'Αρσενικόν.

Un aide βοηθός.

Un couple ζεῦγος (ἐπὶ διαρκοῦς φυσικῆς ή ἡθικῆς ἐνώσεως): un couple d'amis, un couple de pigeons.

Θηλυκόν.

Une aide βοήθεια.

Une couple ζεῦγος (ἐπὶ τυχαίου συνδυασμοῦ δύο πραγμάτων τοῦ αὐτοῦ εἴδους): une couple d'œufs.

Άσκησις. — Διγενῆ ὄντα.

1. Avec l'aide (*divine*), on est toujours fort. 2. L'enseigne du régiment a été (*tue*). 3. Les gardes des forêts sont quelquefois (*attaqués*) par les braconniers. 4. J'ai acheté (*un*, *une*) livre de viande. 5. (*Un*, *une*) couple d'œufs ne suffit pas pour le déjeuner d'un homme robuste. 6. (*Un*, *une*) vase (*épaisse*) était (*accumulée*) au fond de la mare.

Αρσενικόν.

Un enseigne σημαντήρας.

Un garde φρουράς.

Un livre βιβλίου.

Un manche λαβή, έργαλείου.

Un mémoire θέματος.

Un mode τρόπος, έχαλισις.

Un mousse ναυτόπαιδας.

Un office καθηγονή θηρευσία.

Un page υπηρέτης, ακόλουθος.

Un pendule τὸ ξυκρεμές.

Un poêle θερμάστρα.

Un poste θέσις.

Un somme βραχὺς ώπνος.

Un souris μειδίαιμα.

Un tour περιφέρεια, γύρος.

Un trompette σάλπιγκτής.

Un vase ἀγγεῖον.

Un voile πέπλος.

Θηλυκόν.

Une enseigne σημαντήρα, σήμα, έπιγραφή, (καταστήματος).

Une garde φρουρήσις, φρουρά, (σμα).

Une livre λίτρα, λίθρα (νόμιμη).

Une manche χειρίς (μανίκι).

Une mémoire μνήμη.

Une mode συρμός (μόδα).

Une mousse βρύουν, ράφρος.

Une office διάφυλλάκιον.

Une page σελίς.

Une pendule ώρολόγιον, ξυκρεμές.

Une poêle τηγάνι.

Une poste ταχυδρομείον.

Une somme άθροισμα, φορτίον.

Une souris ποντικός.

Une tour πύργος.

Une trompette σάλπιγξ.

Une vase βρέθορος.

Une voile ιστίον.

Θέμα. — Διγενή θνόματα.

- Τὸ ταχυδρομείον είνε μακράν ἀπ' ἐδῶ (d'ici).
- Ἡ φρουρά διέρχεται.
- Οἱ ἀλγηθήσι στρατιώτης δὲν ἔγκαταλείπει ποτὲ τὴν θέσιν του.
- Ὕπάρχουν ἀνθρώποι πεπρωκισμένοι μὲ μνήμην καταπληκτικήν.
- Ἄς υπάγωμεν νὰ κάμωμεν (Allons faire) ξανα γύρον.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΥ

§ 37. *Γενικὸς κανάν.* — Ο πληθυντικὸς τῶν οὐσιαστικῶν σχηματίζεται προσθήκῃ τοῦ *s* εἰς τὸν ἑνικόν: le livre τὸ βιβλίον, les livres, une maison οἰκία, des maisons.

Ἐξαιρέσεις.

§ 38. *Οὐσιαστικὰ εἰς s, x, z.* — Τὰ εἰς *s*, *x*, *z* λήγοντα οὐσιαστικὰ μένουν ἀμετάβλητα εἰς τὸν πληθυντικόν: le fils ὁ γένεσις, les fils, la voix ἡ φωνή, les voix, le nez ἡ ρίζη, les nez.

§ 39. *Οὐσιαστικὰ εἰς au, eau, eu.* — Τὰ εἰς *au*, *eau*, *eu* λήγοντα οὐσιαστικὰ λαμβάνουν *x* εἰς τὸν πληθυντικόν: le noyau ὁ πυρήνη (χαρποῦ), les noyaux, le bateau τὸ πλοῖον, les bateaux, le lieu τὸ μέρος, les lieux.

§ 40. *Οὐσιαστικὰ εἰς ou.* — Τὰ εἰς *ou* λήγοντα οὐσιαστικὰ ἀκολουθοῦν τὸν γενικὸν κανόνα: un clou καρφόν, des clous, un trou ὁπῆ, des trous.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἔξης ἐπτά: bijou κόσμημα, caillou χαλίκι, chou λάχανον, genou γένου, hibou γλαυκός, joujou χθυρμα, παιγνίδι, pou φθείρ, φείρα, τὰ ὅποια λαμβάνουν *x* εἰς τὸν πληθυντικόν: bijoux, cailloux, choux, genoux, κλπ.

§ 41. *Οὐσιαστικὰ εἰς al.* — Τὰ εἰς *al* λήγοντα οὐσιαστικὰ

Ἄσκησις. — Πληθυντικός.

Θέσατε εἰς τὸν πληθυντικὸν τὰ ἔντος παρενθέσεων δρόματα.

1. Les (*général*) commandent les armées de terre.
2. Les (*amiral*) commandent les flottes.
3. Les (*bat*) ont été nombreux cet hiver.
4. Ces (*tableau*) ont une grande valeur.
5. Ces (*animal*) sont méchants.
6. Les (*pays*) ont des (*canal*).
7. On soigne les (*malade*) dans les (*hôpital*).
8. Les (*coucou*) sont des (*oiseau*).
9. Les (*choix*) sont des (*légume*).
10. Ces (*bijou*) sont chers.
11. Les (*guerre*) sont des (*fléau*).
12. On place des (*épouvantail*) sur les (*cerisier*) pour effrayer les (*moineau*).
13. Les (*cheveux*) sont l'ornement de la tête.
14. Les (*travail*) des champs sont très agréables.

τρέπουν εἰς τὸν πληθυντικὸν τὸ αἱ εἰς **aux**: le journal ἢ ἐφημερίες, les journaux, le cheval ἢ ἵππος, les chevaux.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἔξης ~~τῶν~~: bal χορός, cal κάλος, carnaval ἀπίκρεως, chacal θώς, pal πάσσαλος, régal εὐωχία, τὰ ὄποια λαμβάνουν σε εἰς τὸν πληθυντικὸν: des bals, des cals, κλπ.

§ 42. Οὐσιαστικὰ εἰς ail.—Τὰ εἰς ail λήγοντα οὐσιαστικὰ ἀκολουθοῦν τὸν γενικὸν κανόνα: l'éventail τὸ φιπέδιον, les éventails, le détail ἢ λεπτομέρεια, les détails.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἔξης: bail ἐκμίσθωσις, corail κοράλλιον, émail μίλτος, soupirail φεγγίτης (υπογείου), travail ἐργασία, vantail θυρόφυλλον, vitrail μέγχα διαλοστάσιον, τὰ ὄποια τρέπουν εἰς τὸν πληθυντικὸν τὸ ail εἰς **aux**: baux, coraux, émaux, κλπ.

Οὐσιαστικὰ σχηματίζοντα διττῶς τὸν πληθυντικόν.

§ 43. 1. Τὸ αἱεὺ πάπλος, σχηματίζει τὸν πληθυντικὸν **aileus**, δταν σημαίνῃ τοὺς πάπλους (τὸν πρὸς πατρὸς καὶ τὸν πρὸς μητρὸς), καὶ **aieux**, δταν σημαίνῃ τοὺς προγόνους.

2. Τὰ ciel οὐρανὸς καὶ **œil** δρθαλμός, ἐπὶ τῆς κυρίας σημασίας σχηματίζουν τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν ἀνωμάλως: **cieux** οὐρανοί, **yeux** δρθαλμοί: les étoiles brillent dans les **cieux** οἱ ἀστέρες λάμπουν εἰς τοὺς οὐρανούς. J'ai mal aux **yeux** ἀλγῶ τοὺς δρθαλμούς, πονοῦν τὰ μάτια μου.

Ἐπὶ μεταφορικῆς δημος σημασίας ἢ ἐν συνθέσει, σχηματίζουν τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν ἀμαλῶς **ciels**, **œils**: des **ciels** de lit οὐ-

Θέμα. — Πληθυντικός.

1. Αἱ γλαῦκες εἰνε πτηνὰ ὡφέλιμα εἰς τοὺς γεωργούς.
2. Αὐτὰ τὰ μέταλλα εἰνε πολύτιμα.
3. Αἱ διώρυγες εἰνε χρησιμώταται εἰς τὸ ἐμπόριον.
4. Ὑγρόσασα παιγνίδια διὰ τοὺς ἀνεψιούς σας καὶ κοσμήματα διὰ τὰς ἀνεψιάς σας.
5. Οἱ ἵπποι εἰνε οἱ ὑπηρέται καὶ οἱ φίλοι τοῦ ἀνθρώπου.
6. Αἱ ἐργασίαι εἰνε φόβητρα διὰ τοὺς δικηρούς.
7. Τὰ κοράλλια εἰνε ἐρυθρά.
8. Οἱ δύο πάπποι του παρίσταντο εἰς τὸν γάμον του.
9. Ἡγειρε τοὺς δρθαλμούς πρὸς τὸν οὐρανόν.
10. Ἡ δόξα τῶν προγόνων δὲν ἀντίκαθιστῇ τὴν εὐγένειαν τῆς καρδίας.
11. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν (la gloire) Θεοῦ.
12. Αἱ οἰκίαι σήμερον ἔχουν σπανίως φεγγίτας.

ρανού, σκέπαι κλινῶν, des *ciels* de carrières θόλοι λατομείων, les *ciels* de la Grèce τὸ κλῖμα τῆς Ἑλλάδος, des *œils-de-bœuf* φεγγίται, κλπ.

Πληθυντικὸς τῶν συνθέτων ὄνομάτων.

§ 44. Τὰ σύνθετα ὄνόματα (les noms composés) τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, τῶν ὅποιων τὰ συνθετικὰ μέρη συνδέονται δι' ἐνωτικοῦ, ἀκολουθοῦν εἰς τὸν πληθυντικὸν τοὺς ἔξης κανόνας:

1ον Ἐὰν τὸ σύνθετον ὄνομα σύγκηται ἐκ δύο οὐσιαστικῶν ἢ ἕξ οὐσιαστικοῦ καὶ ἐπιμέτον, ἀμφότερα ταῦτα λαμβάνουν τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ: un chou-fleur ἀνθοχράμβη (κουνουπίδι), des choux-fleurs, une basse-cour δρυιθών, des basses-cours.

Παρατήρησις. — Tā grand-père πάππος, grand-oncle θεῖος ἐκ πάππου ἢ μάμμης, κλπ., οχηματίζοντας πληθυντικὸν αὐτῶν grands-pères, grands-oncles, κλπ. Tā θηλυκὰ δύμως τούτων grand'mère, grand'tante, κλπ. οχηματίζοντας πληθυντικὸν αὐτῶν grand'mères, grand'tantes, κλπ.

2ον Ἐὰν τὸ σύνθετον ὄνομα σύγκηται ἐκ δύο οὐσιαστικῶν

"Ασκησίς. — Πληθυντικὸς τῶν συνθέτων ὄνομάτων.

Θέσατε εἰς τὸν πληθυντικὸν τὰ ἑτοῖς παρενθέσεων ὄνόματα.

1. Les (*oiseau-mouche*) habitent les contrées chaudes du nouveau monde.
2. Quand ils sont irrités, les (*chat-tigre*) et les (*chien-loup*) sont terribles.
3. Nous avons vu deux (*arc-en-ciel*).
4. La magnanerie est l'endroit où l'on élève les (*ver à soie*).
5. Les (*contre-porte*) préservent du froid et du bruit.
6. Les (*cerf-volant*) récréent les enfants.
7. Les (*tremblement de terre*) sont les (*avant-coureur*) des éruptions volcaniques.
8. Ces (*essuie-main*) sont faits d'une toile très fine.

Θέμα. — Πληθυντικὸς τῶν συνθέτων ὄνομάτων.

1. Η καλλιέργεια τῶν ἀνθοχραμβῶν ἀπαιτεῖ λιπάσματα ἀφθονα.
2. Αὐτὸς ὁ σύλλογος ἔχει ἔνα πρέδον καὶ δύο ἀντι-προέδρους.
3. Η θρησκεία καὶ ἡ δικαιοσύνη είναι τὰ δύο ἐρείσματα τῆς κοινωνίας.
4. Έντος τῶν δρυιθώνων ὑπάρχουν ζῶα ώφελιμα.
5. Αἱ εἰκόνες τούτου τοῦ ζωγράφου είναι ἀριστουργήματα.

συνδεομένων διὰ προθέσεως, τὸ πρῶτον μόνον λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ: un ver à soie méticuleux, des vers à soie, un chef-d'œuvre aristotélique, des chefs-d'œuvre.

3^{ον} Ἐάν τὸ σύνθετον θνόμα σύγκηται ἐξ ἀκλίτου λέξεως (προθέσεως, ἐπιφρύματος) καὶ οὐσιαστικοῦ, μόνον τὸ οὐσιαστικὸν λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ: un contre-ordre antidiastatique, des contre-ordres, un avant-coureur πρόδρομος, des avant-coureurs.

4^{ον} Ἐάν τὸ σύνθετον θνόμα σύγκηται ἐκ φύματος καὶ οὐσιαστικοῦ ἀμέσου ἀντικειμένου, τὸ μὲν ρήμα μένει πάντοτε ἀμετάβλητον, τὸ δὲ οὐσιαστικὸν συνήθως γράφεται χωρὶς εἰς τὸν ένικὸν καὶ μὲν εἰς τὸν πληθυντικόν: un tire-bouchon ἐκπωματιστήρ, des tire-bouchons, un cure-dent δόντογλυφής, des cure-dents.

Πληθυντικὸς τῶν κυρίων ὄνομάτων.

§ 45. Τὰ κύρια ὄνόματα (les noms propres) δὲν λαμβάνουν τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ:

Les deux Corneille sont nés à Rouen et l'un Corneille est né à Rouen.

§ 46. Τὰ κύρια ὄνόματα λαμβάνουν τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ:

Ἄσκησις. — Πληθυντικὸς τῶν κυρίων ὄνομάτων.

Θέσατε εἰς τὸν πληθυντικὸν ἡ ἀφίσατε ἀμετάβλητα τὰ ἑτοῖς παρενθέσεων ὄνόματα.

1. La légende du combat des trois (*Horace*) contre les trois (*Curiace*) fournit à Corneille le sujet d'un de ses (*chef-d'œuvre*).
2. Si l'antiquité a eu ses (*Alexandre*) et ses (*César*), la France a eu ses (*Charlemagne*) et ses (*Napoléon*).
3. Les (*Inde*) orientales sont les deux grandes presqu'îles de l'Asie méridionale.
4. Le siècle de Louis XIV fut aussi celui des (*Corneille*), des (*Racine*), des (*Bossuet*), et des (*Fénelon*).
5. Les (*Socrate*), les (*Platon*), les (*Newton*) étaient des hommes profondément religieux.

1ον "Οταν σημιαίνουν πρόσωπα δύοιςάζοντα κατά τινα ἀρετὴν
ἢ κακίαν πρὸς ἔκεινα τὰ ὅποια ὄνομάζομεν:

Les Corneilles sont rares si Koryphélies (δηλ. ποιηταὶ ὡς ὁ
Κορνήλιος) εἰναι σπάνιαι.

2ον "Οταν δεικνύουν ἐπιφανεῖς τινας οἷκους: les Bourbons
οἱ Βουρβώνοι, les Horaces οἱ Ὁράτιοι, κλπ.

3ον "Οταν τὰ κύρια δύναματα τῶν προσώπων φανερώνουν
τὰ ἔργα ἢ ἐφευρέσεις αὐτῶν:

J'ai trois Racines dans ma bibliothèque ἔχω τρεῖς Paxí-
νας (δηλ. τρία ἀντίτυπα τῶν ἔργων τοῦ Paxína) εἰς τὴν βι-
βλιοθήκην μου.

4ον "Οταν παρισταούν δύναματα χωρῶν: Les deux Améri-
ques οἱ δύο Ἀμερικαῖ.

Όνόματα μεταβάλλοντα σημασίαν εἰς τὸν πληθυντικόν.

§ 47. Όνόματά τινα μεταβάλλουν σημασίαν εἰς τὸν πλη-
θυντικόν. Τὰ κυριώτερα τούτων εἰναι τὰ ἔξης:

Έρικός.

Le ciseau ἡ σμίλη, τὸ γλύ-
φανον.

La lunette τὸ τηλεσκόπιον.

Le fer ὁ σίδηρος.

Le gage τὸ ἐνέχυρον.

La troupe ὁ ὄμιλος.

La défense ἡ ἄμυνα.

Πληθυντικός.

Les ciseaux τὸ φαλιδῖ.

Les lunettes τὰ δίοπτρα.

Les fers τὰ δεσμά.

Les gages ὁ μισθός.

Les troupes τὰ στρατεύματα.

Les défenses οἱ χαυλιόδοντες.

Θέμα. — Πληθυντικὸς τῶν κυρίων ὄνομάτων.

- Οἱ δύο Κορνήλιοι: δὲν εἰναι ἔξισου διάσημοι.
- Οἱ Κορ-
νήλιοι καὶ οἱ Paxíναι εἰναι σπάνιοι.
- Οἱ Νέρωνες ήλιαι εἰναι πάντοτε μισητοί.
- Οἱ λαθυρίδες τοῦ Παναραμᾶ συνδέει: τὰς δύο
Ἀμερικαῖς.
- Ἡ τραχωδία τῶν Ὁρατίων εἰναι μία τῶν ώραιο-
τέρων (des plus belles) τοῦ Κορνηλίου.

Όνόματα εὐχρηστα μόνον κατά πληθυντικόν.

§ 48. Όνόματά τινα εύρισκονται μόνον εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμόν. Τὰ κυριώτερα τούτων είναι τὰ ἔξης:

Les alentours τὰ περίχωρα.

Les annales τὰ χρονικά.

Les broussailles οἱ θάμνοι.

Les catacombes οἱ κατακόμη^{βαι}.

Les décombres τὰ ἐρείπια.

Les dépens ἡ δαπάνη.

Les entrailles τὰ σπλάγχνα.

Les épousailles οἱ γάμοι.

Les fiançailles οἱ ἀρραβώνες.

Les frais τὰ ἔξοδα.

Les funérailles ἡ κηδεία.

Les matériaux τὰ υλικά.

Les mœurs τὰ ἕθη.

Les obsèques ἡ κηδεία.

Les pleurs τὰ δάκρυα.

Les ténèbres τὰ σκήτος.

Les vêpres ὁ ἑσπερινός.

Les vivres τὰ τρόφιμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. ΤΟ ΕΠΙΘΕΤΟΝ. L'ADJECTIF.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΘΗΛΥΚΟΥ

§ 49. *Γενικὸς κανών*. — Τὸ θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων σχῆματιζεται προσθήκῃ ἑνὸς ἀφόρου εἰς τὸ ἀρσενικόν: Un homme prudent ἀνὴρ συνετός, une femme prudente γυνὴ συνετή. Un fils poli υἱὸς φιλόφρων, une fille polie κόρη φιλόφρων.

Ἐξαιρέσεις.

§ 50. *Ἐπίθετα εἰς γυναῖκαν*. — Τὰ εἰς γυναῖκαν λήγοντα ἐπίθετα λαμβάνονται εἰς τὸ θηλυκὸν ἀφόρων εἰς τὸ διαιρετικὸν σημεῖον: aigu δξύς, aiguë, contigu συνεχής, contiguë.

§ 51. *Ἐπίθετα εἰς ἄνδραν*. — Τὰ εἰς ἄφρων εἰς λήγοντα ἐπίθετα μένουν ἀμετάβλητα εἰς τὸ θηλυκόν: Un homme juste ἀνὴρ δικαίος, une femme juste γυνὴ δικαία. Un homme aimable ἀνὴρ ἀγαπητός, une femme aimable γυνὴ ἀγαπητή.

§ 52. *Ἐπίθετα εἰς εἷς, εἴλη, εἴνη, εἴν, εἴτη*. — Τὰ εἰς εἷς, εἴλη, εἴνη, εἴν, εἴτη λήγοντα ἐπίθετα διπλακιάζουν εἰς τὸ θηλυκὸν τὸ τελικὸν σύμφωνον (l, n, t) πρὸ τοῦ ἀφώνου εἰς: Un homme cruel ἀνὴρ σκληρός, une femme cruelle γυνὴ σκληρά. — Un habit pareil ἔνδυμα δμοισιν, une robe pareille ἐσθῆτης δμοισια. — Un ancien usage παλαιὰ συνήθεια, une ancienne loi ἀρχαῖος νόμος. — Un homme bon ἀνὴρ ἀγαθός, une femme bonne γυνὴ ἀγαθή. — Un frère cadet νεώτερος ἀδελφός, une sœur cadette νεωτέρα ἀδελφή.

Ἐξαιρέσεις. — "Ἐξ ἐπίθετα λήγοντα εἰς εἴτη σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν εἰς ἔτε. Ταῦτα εἰνε: complet πλήρης, concret συγκεκριμένος, συμπαγής, discret ἐχέμιθος, inquiet ἀνήσυχος, replet εὐτραφής, secret μυστικός, ἀτινα σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν complète, concrète, discrète, inquiète, replète, secrète.

Παρατήρησις. — Τὰ ἐπίθετα beau ὥραῖς, nouveau νέος, foul τρελλός, παράφρων, mou μαλακός, vieux παλαιός, έχουν εἰς τὸ ἀρσενικὸν καὶ ἔτερον τύπον bel, nouvel, fol, mol, vieil, èn

χρήσει πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν τῶν ἀρχομένων ἀπὸ φωνήεντος ή ἀπὸ τὴν ἀφώνου: Un beau jardin ώραῖος κῆπος, un bel oiseau ώραῖον πτηγέν, un bel homme ώραῖος ἀνήρ. — Un nouveau livre νέον βιβλίον, un nouvel ami νέος φίλος. — Un vieux palais παλαιὸν ἀνάκτορον, un vieil habit παλαιὸν ἔνδυμα. Τὰ ἐπίθετα ταῦτα σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν belle, nouvelle, folle, molle, vieille: Une belle promenade ώραῖος περίπατος. Une nouvelle maison νέα οἰκία. Une vieille église παλαιὰ ἐκκλησία.

Κατ' ἀναλογίαν, τὰ ἐπίθετον jumeau δίδυμος, σχηματίζει τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ jumelle.

§ 53. Τὰ ἐπίθετα bas χαμηλός, gras παχύς, gros ὅγκωδης, las κουρασμένος, épais πυκνός, gentil χαρίεις, nul οὐδείς, sot ἀνόητος, vieillot ὅμοιός των πρὸς γέροντα, paysan χωρικός, exprès ρητός, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν basse, grasse, grosse, lasse, épaisse, gentille, nulle, sotte, vieillotte, paysanne, expresse.

Πάντα τὰ λοιπὰ ἐπίθετα τὰ λήγοντα εἰς as, ot, an σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα: dévot εὐσεβής, dévote.

§ 54. Επιθετα εἰς f. — Τὰ εἰς f λήγοντα ἐπίθετα σχηματί-

"Ασκησις. — Θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων.

Θέσατε εἰς τὸ θηλυκὸν τὰ ἑτοὶ παρενθέσεον ἐπίθετα.

1. La géographie est (*intéressant*) et (*agréable*). 2. La langue du cœur est la langue (*universel*). 3. Ma tante est (*bon*) et (*obligeant*). 4. La gloire de Christophe Colomb sera (*immortel*). 5. L'armée (*ennemi*) a subi une défaite (*complet*). 6. Une (*mauvais*) action rend la conscience (*inquiet*). 7. Que la campagne est (*beau*)!

Θέμα. — Θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων.

1. Ή γῆ είναι στρογγύλη. 2. Αὐτὴ ή καθέναλα είναι χαμηλή. 3. Η ἐργασία είναι ἡ ἀληθής πηγή τῆς εύτυχίας. 4. Η ψυχή είναι ἀθάνατος. 5. Η θυγάτηρ τοῦ γείτονος είναι βωβή. 6. Η ἀδελφή μου είναι πολὺ χαρεσσα. 7. Αὐτὴ ή ἐκκλησία είναι παλαιά. 8. Η χλόη είναι πυκνή. 9. Η μουσική είναι γλώσσα παγκόσμιος. 10. Τί (quelle) ώραῖον ἄνθισ!

ζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ f εἰς **ve**: Un homme actif ἀνὴρ δραστήριος, une femme active γυνὴ δραστηρία.

Τὸ ἐπίθετον bref βραχύς, σχηματίζει τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ brève, μετὰ βαρείας.

§ 55. **Ἐπιθετα εἰς x.** — Τὰ εἰς x λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ x εἰς **se**: Un homme heureux ἀνὴρ εὐτυχής, une femme heureuse γυνὴ εὐτυχής.

Ἐξαίρεσις. — Τὰ ἐπίθετα doux γλυκούς, faux φευδόντος, préfix ωρισμένος, roux πυρός, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν douce, fausse, préfixe, rousse.

§ 56. **Ἐπιθετα εἰς eur.** — Τὰ εἰς eur λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν ἐν γένει τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ eur εἰς **euse**: travailleur érgatikós, travailleuse.

Παρατηρήσεις. — 1. Τὰ πλεῖστα τῶν εἰς **teur** ληγόντων ἐπιθέτων σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν εἰς **trice**: destructeur καταστρεπτικός, destructrice, protecteur προστατευτικός, protectrice.

2. Τὰ enchanteur γοητευτικός, pécheur ἀμαρτωλός, vengeur ἔκδικης, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν enchanteresse, pécheresse, vengeresse.

3. Τὰ ἐπίθετα majeur μείζων ἢ ἐνίλικος, meilleur καλλίτερος,

Ἄσκησις. — Θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων.

Θέσαιε εἰς τὸ θηλυκὸν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ἐπίθετα.

1. Les fruits de cette (*vieux*) plante sont doux.
2. Cette eau est très (*frais*).
3. Le commerce est une profession (*utile*) et (*lucratif*).
4. La sagesse est plus (*précieux*) que la science.
5. Jeanne est une petite fille (*docile*), (*silencieux*), (*obéissant*), (*attentif*), (*laborieux*); elle est souvent la (*premier*) de sa classe.
6. Une figure (*doux*) est une (*bon*) recommandation.
7. Nous devons à nos parents une obéissance (*entier*).
8. Comme cette rose (*blanc*) est (*frais*) et (*odorant*)!
9. Une figue (*frais*) est (*meilleur*) qu'une figue (*sec*).
10. La justice est la mère de la paix (*public*).
11. J'ai acheté la traduction (*grec*) des ouvrages de Cicéron.
12. Cette pièce est (*faux*).

mineur ἐλάσσων ἢ ἀνήλικος, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν μα-
jeure, meilleure, mineure.

4. Πάντα τὰ εἰς érieur λήγοντα ἐπίθετα ἀκολουθοῦν τὸν
γενικὸν κανόνα: extérieur ἔξωτερικός, extérieure.

§ 57. Ἐπίθετα εἰς er. — Τὰ εἰς er λήγοντα ἐπίθετα σχη-
ματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν εἰς ère: léger ἐλαφρός, légère,
entier δλόκληρος, entière.

§ 58. Ἐπίθετά τινα σχηματίζουν δύος ἀνωμάλως τὸ θη-
λυκὸν αὐτῶν:

Τὰ ἐπίθετα blanc λευκός, franc ἐλεύθερος, εἰλικρινής, sec
ξηρός, frais νωπός, δροσερός, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν
blanche, franche, sèche, fraîche.

Τὰ ἐπίθετα public δημόσιος, caduc ύπεργηρως, ture Τούρκος,
Τουρκικός, grec "Ελλην, Ἑλληνικός, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν
αὐτῶν publique, caduque, turque, grecque.

Τὰ ἐπίθετα bénin ἡπιος, πρᾶος, malin μοχθηρός, πονηρός,
long μακρός, oblong ἐπιμήκης, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν
bénigne, maligne, longue, oblongue.

Τὸ ἐπίθετον favori εὐνοούμενος, ἀγαπητός, σχηματίζει θη-
λυκὸν favorite.

Αἱ ἐπίθεται μετοχαί absous ἀθωωθείς, dissous διαλελυμέ-
νος, σχηματίζουν τὸ θηλυκὸν αὐτῶν **absoute**, dissoute.

Τὸ ἐπίθετον tiers τρίτος, σχηματίζει θηλυκὸν tierce.

Θέμα. — Θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων.

1. Η ἱστορία είναι διδακτική καὶ ωρέλιμος.
2. Ήδοι μία
ώραια οικία είναι ἀκόμη καινουργής.
3. Η ύποκρισία είναι μισητή.
4. Ο Θεός ἐδημιούργησε τὸν πρώτον ἀνδρα καὶ τὴν πρώτην
γυναῖκα.
5. Ο χάρτης είναι λευκός: ἡ κιμωλία είναι ἐπίσης λευκή.
6. Αὕτη φορεῖ πάντοτε μακρὰν ἐσθῆτα.
7. Αὕτο τὸ υπόγειον
είναι θερμὸν κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ δροσερὸν κατὰ τὸ θέρος.
8. Οι ποιμένες κόπτουν τὸ λευκὸν καὶ μαλακὸν ἔριον τῶν προβάτων.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΥ

§ 59. *Γενικὸς κανών.* — Ὁ πληθυντικὸς τῶν ἐπιθέτων σχηματίζεται, ὅπως ὁ τῶν οὐσιαστικῶν, προσθήκη τοῦ *s* εἰς τὸν ἔνικόν: *Le grand jardin* ὁ μέγας κῆπος, *les grands jardins*.

Παρατήρησις. — *Tὰ εἰς εὖ καὶ οὐ λύγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν κατὰ τὸν ἀνωτέρῳ γενικὸν καρόν:* *Un oeil bleu* δοφθαλμὸς κνανοῦς, *des yeux bleus*, *un chapeau* του πῖλος μαλακός, *des chapeaux mouss*.

Ἐξαιρέσεις.

§ 60. *Tὰ εἰς s ἢ x λήγοντα ἐπίθετα μένουν ἀμετάβλητα εἰς τὸν πληθυντικόν:* *Le gros chien* ὁ μέγας κύων, *les gros chiens*. *Un fruit doux* γλυκὺς καρπός, *des fruits doux*.

§ 61. *Tὰ εἰς eau λήγοντα ἐπίθετα λαμβάνουν x εἰς τὸν πληθυντικόν:* *Un beau chapeau* ώραιος πῖλος, *de beaux chapeaux*.

§ 62. *Tὰ εἰς al λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ al εἰς aux:* *Un conseil amical* φίλικὴ συμβουλὴ, *des conseils amicaux*.

"Ασκησις. — Πληθυντικὸς τῶν ἐπιθέτων.

Θέσατε εἰς τὸν πληθυντικὸν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ἐπίθετα.

1. Les chevaux (*sauvage*) sont plus (*beau*), plus (*nerveux*), plus (*léger*) mais beaucoup plus (*petit*) que nos chevaux (*domestique*). 2. Ces (*jeune*) garçons sont (*paresseux*), (*niais*); (*ignorant*) et (*gourmand*). 3. Nous avons admiré les palais (*royal*). 4. Ces livres sont (*moral*). 5. Les hommes sont (*égal*). 6. Ce navigateur intrépide a exploré les océans (*glacial*). 7. Les adjectifs (*numéral*) sont (*cardinal*) ou (*ordinal*). 8. Ces rideaux sont (*bleu*).

Θέμα. — Πληθυντικὸς τῶν ἐπιθέτων.

1. Αὐτὰ τὰ παιδιά είναι φθονερά. 2. Ὁ Παῦλος καὶ ὁ Γεώργιος είναι φιλόπονοι. 3. Οἱ ἵπποι είναι ζῶα εὐγενῆ, θυμοειδῆ καὶ ἀτρόμητα. 4. Οἱ ώραιοι στίχοι θέλγουν τὸν νοῦν καὶ τὴν ἀκοήν. 5. Αὐτὰ τὰ διηγήματα είναι γηθικά. 6. Εἰδομεν τὰ βασιλικὰ (2) ἀνάκτορα (1).

Ἐν τούτοις τὰ fatal μοιραῖος, δλέθριος, final τελικός, *glacial* παγετώδης, *nasal* ἔρρινος, *naval* ναυτικός, *pascal* πασχαλινός, *théâtral* θεατρικός, λαμβάνουν *s* εἰς τὸν πληθυντικόν: *Un froid glacial* ψύχος παγετώδες, des froids *glacials*.

§ 63. Τὸ tout πᾶς, ἀποδάλλει τὸ τ εἰς τὸν πληθυντικὸν τοῦ ἀρσενικοῦ: tous.

ΒΑΘΜΟΙ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΤΟΥ
DEGRÉS DE SIGNIFICATION

§ 64. Συγκριτικὸς (*comparatif*). — Συγκριτικῶν ὑπάρχουν τρία εἴδη:

1^{ον} Τὸ συγκριτικὸν ὑπεροχῆς (le comparatif de supériorité), ὅπερ σχηματίζομεν προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου τὸ ἐπίρρημα *plus*:

Jean est *plus riche* que Georges ὁ Ἰωάννης εἶνε πλούσιος τιτερος τοῦ Γεωργίου. La rose est *plus belle* que la violette τὸ ρόδον εἶνε ώραιότερον τοῦ ίου.

2^{ον} Τὸ συγκριτικὸν ισότητος (le comparatif d'égalité). ὅπερ σχηματίζομεν προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου τὸ ἐπίρρημα *aussi*:

Jean est *aussi riche* que Georges ὁ Ἰωάννης εἶνε τόσον πλούσιος δυον ὁ Γεώργιος. L'argent est *aussi utile* que l'or ὁ ἄργυρος εἶνε τόσον ὀφέλιμος δυον ὁ χρυσός.

Παρατήρησις. — *Eἰς τὰς ἀρνητικὰς φράσεις, ἀπὸ τοῦ aussi τίθεται πολλάκις τὸ si: Philippe n'est pas si appliqué que Paul ὁ Φίλιππος δὲν εἶνε τόσον ἐπιμελὴς δυορ ὁ Παῦλος.*

Θέμα. — Συγκριτικόν.

1. Ὁ μοδυνδός εἶνε δλιγώτερον σκληρὸς τοῦ σιδήρου: εἶνε ἐπίσης δλιγώτερον ὀφέλιμος καὶ δλιγώτερον πολύτιμος. 2. Τὰ ὄρη τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς εἶνε γενικῶς ὑψηλότερα ἢ τὰ τῆς Εὐρώπης. 3. Ὁ ἥλιος εἶνε μεγαλείτερος τῆς γῆς. 4. Ὁ Ἰωάννης εἶνε ἐπιμελέστερος ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του. 5. Ἡ τίγρις εἶνε δλιγώτερον λιχυρὰ τοῦ λέοντος. 6. Ἡ βρεοχή εἶνε τόσον ἀναγκαῖα δυον ὁ ἥλιος. 7. Αὐτὸς τὸ δένδρον εἶνε δλιγώτερον ὑψηλὸν ἀπὸ τὴν αἰλίαν μας. 8. Τὸ σινόπινευμα εἶνε χειρότερον ἀπὸ τὸν σινόν.

ζεν **Τὸ συγκριτικὸν μειονότητος** (le comparatif d'infériorité), ὅπερ σχηματίζομεν προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου τὸ ἐπίρρημα **moins**:

Jean est moins riche que Georges & l'Iwanngijs est moins déliciéter que les ploucous de Géorgie. L'hiver est moins agréable que l'été & le hiver est moins déliciéter que l'été. Τοῦ θέρους.

Παρατήρησις. — Ως βλέπομεν εἰς τὰ ἄνω παραδείγματα, δε δεύτερος δρός τῆς συγκρίσεως ἐκφέρεται εἰς τὴν Γαλλικὴν γλώσσαν διὰ τοῦ συνδέσμου **que**.

Ἐξαιρέσεις. — Τὰ ἔξης ἐπίθετα σχηματίζονται ἀνωμάλως τὸ συγκριτικὸν τῆς ὑπεροχῆς:

Bon καλός, meilleur καλλίτερος.

Mauvais κακός, pire χειρότερος.

Petit μικρός, moindre μικρότερος.

Άντι τῶν pire καὶ moindre εὐχρηστοῦν καὶ οἱ διμαλοι τύπαι plus mauvais καὶ plus petit, ἀλλ' ὁ plus bon εἰνε ἐντελῶς ἄχρηστος.

§ 65. **Ὑπερθετικὸς (superlatif).** — Υπερθετικῶν ὑπάρχουν δύο εἴδη:

Ασκησις. — Υπερθετικόν.

Θέσατε εἰς τὸ ὑπερθετικὸν τὰ ἐπίθετα τῶν δποίων προηγούνται τελεῖαι.

1. L'Europe est... petite des cinq parties du monde.
2. La Russie est... grand de tous les États de l'Europe.
3. L'éléphant est... gros de tous les animaux.
4. La montagne... élevée du globe se trouve dans l'Asie centrale.
5. Janvier est le mois... chaud de toute l'année.
6. Les hommes... riches ne sont pas toujours... heureux.
7. Londres et Paris sont les villes... grandes et... peuplées de l'Europe.

Θέμα. — Υπερθετικόν.

1. Ο χρόνος είναι λιγαθύν πολυτιμότατον.
2. Ο Σωκράτης ὑπῆρξεν δισεφώτατος τῶν Ελλήνων.
3. Η ἐγκράτεια είναι διάλλιστος λατρός.
4. Ο πόλων είναι τὸ πιστότατον ζλων τῶν ζώων.
5. Η θεία σας είναι εὔσεβεστάτη.
6. Η ὑπερηφάνεια είναι ἡ χειρότερη τῶν κακιῶν.

1^{ον} Τὸ διπόλιντον ὑπερθετικὸν (le superlatif absolu), ὅπερ σχηματίζομεν προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου ἐν τῷν ἐπιρρημάτων τρεῖς λίαν, fort λίαν, bien πολύ, trop πάρα πολύ, κλπ.:

Athènes est une très belle ville où l'Athènaïs élue ώραιότατη πόλις. Cet homme est fort riche καὶ τόδες ὁ ἀνθρωπός εἰναι πλουσιώτατος.

2^{ον} Τὸ σχετικὸν ὑπερθετικὸν (le superlatif relatif), ὅπερ σχηματίζομεν προτάσσοντες τοῦ συγχριτικοῦ τῆς ὑπεροχῆς ή μειονότητος τὰ le, la, les, mon, ton, son, notre, votre, leur:

La rose est la plus belle des fleurs τὸ ρόδον εἰναι τὸ ώραιότατον τῶν ἀνθέων. L'hiver est la saison la moins agréable ή χειμῶν εἰναι η ἡμιστα εὐχάριστος ώρα (τοῦ ἔτους). C'est le meilleur homme du monde εἰναι ο καλλιστος ἀνθρωπος τοῦ κόσμου. Son plus beau chapeau ο καλλιστος πιλός του.

Παρατήρησις. — Ως βλέπομεν εἰς τὸ πρώτον παράδειγμα, ή δεύτερος δρος τῆς συγχρίσεως εἰς τὸ σχετικὸν ὑπερθετικὸν ἐκφέρεται: διὰ γενικῆς.

ΠΕΡΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΤΟΥ

§ 66. Τὸ ἐπίθετον, εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ τὸ ὄποιον προσδιορίζει.

§ 67. "Οταν τὸ ἐπίθετον προσδιορίζῃ δύο ή περισσότερα οὐσιαστικὰ ἑνίκου ἀριθμοῦ, ἐκφέρεται κατὰ πληθυντικὸν καὶ συμφωνεῖ κατὰ γένος πρὸς τὰ δύναματα ταῦτα?"

L'oncle et le neveu *intelligents* (εὐφυεῖς).

La tante et la nièce *intelligentes*.

"Ἐὰν δὲ τὰ δύναματα εἰναι διαφόρων γενῶν, τὸ πληθυντικὸν ἐπίθετον τίθεται κατ' ἀρσενικὸν γένος:

Le neveu et la nièce *intelligents*.

Ασκησις. — Συμφωνία τοῦ ἐπιθέτου.

Γράψατε δοθῶς τὰ ἔτιδες παρενθέσεος ἐπίθετα.

1. L'histoire et la géographie sont (*intéressant*). 2. Cette fille a une robe et une blouse (*blanc*). 3. Cette dame a une robe et un chapeau (*blanc*). 4. Mon père et ma mère sont (*content*). 5. Le lion et la panthère sont (*fort*) et (*courageux*).

§ 68. Τὸ ἐπίθετον, προσδιορίζον ωῆμα ἢ μετοχήν, λαμβάνεται ἐπιρρηματικῶς καὶ μένει ἀμετάβλητον :

Ces enfants parlent *haut* autant que les adultes en grec, φώνως. Ces livres contiennent *cher* autant que les livres grecs, στοιχίζουν ακριβément. Ces fleurs sentent *bon* autant que les fleurs grecques, ἔνθη εὐωδιάζουν.

§ 69. Σύνθετα ἐπίθετα. — "Οταν τὸ σύνθετον ἐπίθετον σύγκητα: ἐκ δύο ἐπίθετων ἡγωμένων δι' ἐνωτικοῦ συμείου, ἀμφότερα ταῦτα λαμβάνονταν τὸ συμεῖον τοῦ πληθυντικοῦ, δταν ἑκάτερον προσδιορίζει τὸ οὐσιαστικόν: Des fruits *aigres-doux* καρποὶ γλυκοῦς εἰναι: (δηλ. aigres et doux).

Ἐὰν δημος τὸ πρῶτον συνθετικὸν εἶνε ἀντὶ ἐπιρρηματος, μένει ἀμετάβλητον: Des enfants *nouveau-nés* παιδιὰ νεογέννητα (δηλ. *nouvellement nés*). Une fille *mort-née* κόρη νεκρογενής.

Περὶ τῶν ἐπιθέτων *nu*, *demi*, *feu*, *κλπ.*

§ 70. *Nu*, *demi*. — Τὰ ἐπίθετα *nu* γυμνὸς καὶ *demi* ἥμασις, προτασσόμενα μὲν τοῦ οὐσιαστικοῦ, μεθ' οὐ καὶ συνδέονται δι' ἐνωτικοῦ, μένουν ἀμετάβλητα:

Il a marché *nu-pieds* et *nu-tête* pendant une *demi-heure* έξάδισε γυμνόπους καὶ ἀσκεπτής ἐπὶ ἥμισειαν ὥραν.

**Επιτασσόμενα* δὲ τῷ οὐσιαστικῷ, συμφωνῶν πρὸς αὐτό, τὸ

Θέμα. — Ἐπίθετα ἐπιρρηματικῶς λαμβανόμενα.

1. Ἐπληγώσατε πολὺ ἀκριβὰ τὴν οἰκίαν σας.
2. Αὐτὰ τὰ ἄγνη εὐωδιάζουν.
3. Αὐτῇ ἡ νέα ἔχει τὴν κακήν συγήθειαν γὰρ δημιλῃ μεγαλοφώνως.
4. Μου ἐκόψατε τὰ μαλλιά πολὺ κοντά.
5. Αὐτὰ παιδιά ψάλλουν δριθῶς.

**Ασκησις*. — Σύνθετα ἐπίθετα.

Γράψατε δρόμος τὰ ἔντος παρεγθέσεων ἐπίθετα.

1. Ces enfants sont (*léger-vêtu*).
2. Voici un panier de cerises (*frais-cueilli*), en voulez-vous? Merci, je préfère des fruits (*aigre-doux*).
3. Les étrangers (*nouveau débarqué*) à Paris admiraien la foule qui encombrait les rues.
4. Ces deux filles sont (*sourd-muet*).

μὲν ποιεῖται γένος καὶ ἀριθμόν, τὸ δὲ demi μόνον κατὰ γένος:

Il a marché pieds *nus* et tête *nue* pendant une heure et *demi* échâdiσε γυμνόπους καὶ ἀσκεπῆς ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν.

Il est cinq heures et *demi* élve ἡ ὥρα πέντε καὶ ἡμίσεια.

§ 71. **Feu.** — Τὸ ἐπίθετον feu μακαρίτης, προτασσόμενον μὲν ἀμέσως τοῦ σύσιαστικοῦ, συμφωνεῖ πρὸ αὐτὸς κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν, χωρίζομενον δὲ αὐτοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου ἡ τοῦ κτητικοῦ ἐπιθέτου, μένει ἀμετάβλητον:

La *feue reine*, *feu la reine* ἡ μακαρίτης βασίλισσα.

§ 72. **Possible.** — Τὸ ἐπίθετον possible δυνατός, προσδιορίζον δύνομα, εἶναι ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ πρὸς αὐτό:

Il a éprouvé tous les malheurs possibles οὐπέστη πάσας τάξ δυνατάς συμφοράς.

Μετὰ τὰ le plus, le mieux, le moins, ἐπομένου ἀορίστου πληθυντικοῦ δνόματος, τὸ possible μένει ἀμετάβλητον:

Faites le plus d'aumônes possible κάμνετε δσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρας ἐλεγμοσύνας.

"Ασκησις. — Ἐπίθετα nu, demi, feu, κλπ.

Γράψατε δρθῶς τὰ ἔντος παρενθέσεων ἐπίθετα.

1. Il faut habituer les enfants à coucher (*nu*)-tête. 2. Diogène marchait (*nu*)-pieds et couchait dans un tonneau. 3. Ce malheureux marche pieds (*nu*). 4. Je vous attends depuis une heure et (*demi*). 5. Mon cheval a parcouru une lieue et (*demi*) dans une (*demi*)-heure. 6. Ma (*feu*) tante parlait très bien le français. 7. (*Feu*) votre mère avait une grande prudence. 8. Les peuples ne songent qu'à payer le moins d'impôts (*possible*). 9. Il lui adressa toutes les remontrances (*possible*).

Θέμα. — Ἐπίθετα nu, demi, feu, κλπ.

1. Θὰ τελειώσω τὸ θέμα μου μετὰ ἡμίσειαν ὥραν. 2. Ή συνεδρίασις διήρκεσε δύο ὥρας καὶ ἡμίσειαν. 3. Αὐτὸς τὸ παῦει πηγαίνει (να) ἀσκεπές. 4. Οἱ ἐπαῖται βαδίζουν (vont) γυμνόποδες. 5. Ή μακαρίτης θεία σας καὶ ἐγὼ ἐγέννηθημεν (naquîmes) τὴν αὐτὴν ἡμέραν. 6. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος συνήθεισεν δσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρα βελία.

Ἐπομένου ὅμιλος ὀδροσμένου πληθυντικοῦ δνόματος, τὸ ποσι-
ble τίθεται: κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμόν: Faites les plus gran-
des aumônes possibles.

Σημείωσις. — Περὶ τῶν excerpté, supposé, approuvé, ci-inclus, ci-joint,
καλ., ἵδε εἰς τὸ περὶ Μετοχῆς Κεφάλαιον.

Οὐσιαστικὰ ἐπιθετικῶς λαμβανόμενα.

§ 73. Οὐσιαστικά τινα, λαμβανόμενα ἐπιθετικῶς πρὸς δήλωσιν
χρωμάτων, μένουν ἀμετάβλητα: Des habits marron ἐνδύματα
καστανόχροα. Des gants paille χειρόκτια ἀχυρόχροα.

Ομοίως, δύο ἐπίθετα, συναπτόμενα πρὸς δήλωσιν χρώματος,
μένουν ἀμετάβλητα: Des cheveux châtain clair μαλλιά καστα-
νόχροα.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΣΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΤΟΥ

§ 74. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλώσσαν τὸ ἐπίθετον δίλλοτε μὲν
προτάσσεται τοῦ οὐσιαστικοῦ, δίλλοτε δ' ἐπιτάσσεται κανόνες ὥρι-
σμένοι περὶ τούτου δὲν ὑπάρχουν· ἡ θέσις τοῦ ἐπιθέτου ἔξαρ-
τάται ἐκ τῆς εὐφωνίας ἢ ἐκ τῆς σημασίας.

Προτάσσονται ἐν γένει τῶν οὐσιαστικῶν τὰ μονοσύλλαβα ἐπί-
θετα ὡς καὶ τὰ μεταφορικῶς λαμβανόμενα: Un vieux palais πα-

"Ασκησις.

Γράψατε δρόμως τὰ ἐπίθετα παρενθέσεων οὐσιαστικὰ ἢ ἐπίθετα.

1. Les hommes du Nord ont en général les cheveux (blond doré). 2. Cette soie a des reflets (vert doré). 3. Elle préfère les robes (bleu clair) à (ἀπὸ) toutes les autres. 4. Les ceintures (bleu pâle) furent quelque temps à la mode. 5. Elle porte toujours des robes (noisette).

Θέμα. — Θέσις τοῦ ἐπιθέτου.

1. Ἡ μουσικὴ εἶνε παγκόσμιος γλώσσα. 2. Ὁ πολικὸς ἀστήρ
εἶνε ἀκίνητος. 3. Ὄλαι αἱ ὄρθιαι γωνίαι εἶνε ἴσαι. 4. Τὸ θέρος (Ἐν
ἔτε) φαρῷ ὥραῖα φαὶλα ἐνδύματα. 5. Δὲν ἀγαπῶ τοὺς ὀκνηροὺς

λαϊδη ἀνάκτορον. Un beau paysage ώραῖον τοπίον. Une tendre amitié τρυφερὰ φιλία.

Ἐπιτάσσονται δ' ἐν γένει τὰ πολυσύλλαβα ἐπίθετα, ὡς καὶ τὰ δηγλοῦντα χρώμα, σχῆμα, γεύσιν, ἐθνικότητα· προσέτι δὲ τὰ λήγοντα εἰς able, al, el, ile, ule, ic, ique, ὡς καὶ αἱ ἐπιθετικῶς λαμβανόμεναι μετοχαῖ:

Un malade *imaginaire* κατὰ φαντασίαν ἀσθενής. Un habit noir μέλαν ἔνδυμα. Une table ronde στρογγύλη τράπεζα. Un fruit amer πικρὸς καρπός. Un livre français Γαλλικὸν βιβλίον. La langue grecque ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα. Une chose incroyable πρᾶγμα ἀπίστευτον. Un homme loyal χρηστὸς ἀνήρ. Un accident mortel δυστύχημα θανάσιμον. Un thème facile θέμα εὐχολὸν. Une femme crédule εὐπιστος γυνή. Un jardin public δημόσιος κῆπος. Un homme énergique ἀνθρωπος δραστήρες. Un homme instruit πεπαιδευμένος ἀνήρ. Un livre amusant τερπνὸν βιβλίον.

§ 75. Ἐπίθετά τινα μεταβάλλουν σημασίαν ἀναλόγως τῆς θέσεως αὐτῶν πρὸ τοῦ ὄνόματος ή μετὰ τὸ ὄνομα:

Un bon homme ἀπλοῦς, ἀ-
φελής ἀνθρωπος.

Un brave homme χρηστὸς
ἀνθρωπος.

Un cher livre προσφιλές βι-
βλίον.

Un grand homme μέγας, δι-
άσημος ἀνθρωπος.

Un honnête homme τίμιος
ἀνθρωπος.

Un pauvre homme ταλαιπω-
ρος ἀνθρωπος.

Un homme bon καλὸς ἀν-
θρωπος.

Un homme brave ἀνδρεός
ἀνθρωπος.

Un livre cher ἀκριβὸν βι-
βλίον.

Un homme grand ὑψηλὸς
ἀνθρωπος.

Un homme honnête εὐγενής
ἀνθρωπος.

Un homme pauvre πτωχὸς
ἀνθρωπος,

καλπ.

- ἀνθρώπους. 6. Ὁ χρόνος παρέρχεται (s'enfuit) μὲν καταπληγκτικὴν ταχύτητα. 7. Υπάρχει χῶν ἐπὶ τοῦ ἀνω (supérieure) μέρους τοῦ ὅρους. 8. Ὁ Ιωάννης λούεται (se baigne) εἰς τὸ δροσερὸν ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ. 9. Ἐγκαστά τὴν Ἑλληνικὴν γραμματικὴν μου. 10. Ἰδοὺ εὐτυχὴς γυνή!

ΔΕΙΚΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΑ
ADJECTIFS DÉMONSTRATIFS

§ 76. Τὰ δεικτικὰ ἐπίθετα εἰνε:

Σε οὗτος, αὐτός, πρὸ ἀρσενικοῦ δύναματος ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, ἀρχομένου ἀπὸ συμφώνου η̄ ἡ δασέος: *ce père, ce héros.*

Cet *oûtis*, *aûtis*, *prò* *ἀρσενικοῦ* *δύναματος* *ἐνικοῦ* *ἀριθμοῦ*, *ἀρχομένου* *ἀπὸ* *φωνήντος* η̄ *ἡ δασέος*: *cet enfant, cet homme.*

Cette *aûtη*, *aûtī*, *prò* *θηλυκοῦ* *δύναματος* *ἐνικοῦ* *ἀριθμοῦ*: *cette femme, cette histoire.*

Ces *oûtis*, *aûtai*, *aûtai*, *prò* *πάντων* *τῶν* *πληθυντικῶν* *δύναμάτων*: *ces enfants, ces hommes, ces femmes, ces histoires.*

Παρατηρήσεις. — 1. Ως βλέπομεν εἰς τὰ ἀνωτέρω πάραδειγματα, τὰ οὐσιαστικά, ἐκφερόμενα μετὰ τῶν δεικτικῶν ἐπίθετων, δὲν λαμβάνουν πρὸ αὐτῶν ἔρθρον.

2. Πρὸς δεῖξιν τῶν πλησίον κειμένων προσώπων η̄ πραγμάτων, τίθεται μετὰ τὸ οὐσιαστικόν, οὔτινος προτάσσεται τὸ δεικτικὸν ἐπίθετον, τὸ ἐπίρρημα εἰ συναπτόμενον μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ διὰ τοῦ ἐνωτικοῦ σημείου: *cet homme-ci* αὐτὸς ὁ ἀνθρωπος,

"Ασκησις. — Δεικτικὰ ἐπίθετα.

Συμπληρώσατε τὰς τελείας διὰ τοῦ καταλλήλου δεικτικοῦ ἐπίθετου.

1. C... champ n'était pas cultivé l'année dernière.
2. C... histoire est amusante.
3. C... maison est à mon père (*τοῦ πατρός μου*).
4. C... îles sont désertes.
5. C... ami m'a écrit c... lettre.
6. C... plante est nuisible.
7. C... oiseau a son nid dans c... arbre.

Θέμα. — Δεικτικὰ ἐπίθετα.

1. Αὐτὸς ὁ ἄγρος είνε εὔφορος.
2. Αὐτὴ η̄ ἐκκλησία είνε παλαιά.
3. Αἱ κάμπαι ἔφαγον τὰ φύλλα αὐτῶν τῶν δένδρων.
4. Αὐτὸς ὁ μαθητής είνε προσεκτικός.
5. Αὐταὶ αἱ σκία είνε πολὺ ώραται.
6. Αὐτὸς ὁ ἵππος είνε ὥραιότερος ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν ἵππον.
7. Αὐτὸς τὸ δένδρον είνε τόσον ὑψηλὸν όσον ἐκεῖνο τὸ δένδρον.
8. Τοῦτο τὸ μῆλον είνε ωριμώτερον ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ μῆλον.
9. Αὐτὰ τὰ σταφύλια είνε δλιγώτερον γλυκὰ ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ σταφύλια.

ce livre-ci αύτὸν τὸ βιβλίον. — Πρὸς δεῖξιν δὲ τῶν μακρὰν κειμένων, τίθεται τὸ ἐπίρρημα là : cet homme-là ἔκεινος ὁ ἀνθρώπος, ce livre-là ἔκεινο τὸ βιβλίον.

Tὸ εἰ καὶ τὸ là τίθενται πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως καὶ ἴδιως ἐπὶ ἀντιθέσεως.

KTHTIKA EPIΘETA. ADJECTIFS POSSESSIFS.

§ 77. Τὰ κτητικά ἐπίθετα εἰνεῖ :

Ἐνικοῦ ἀριθμοῦ ἀρσενικά : mon, ton, son, notre, votre, leur.
Ἐνικοῦ ἀριθμοῦ θηλυκά : ma, ta, sa, notre, votre, leur.
Πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ καιγοῦ γένους : mes, tes, ses, nos, vos,
leurs.

Παραδείγματα τῆς χρήσεως αὐτῶν.

Ἐνικοῦ ἀριθμοῦ.

Ἄρσενικά.

Θηλυκά.

Mon père ὁ πατέρω μου.

Ma mère ἡ μήτηρ μου.

Ton frère ὁ ἀδελφός σου.

Ta sœur ἡ ἀδελφή σου.

Son livre τὸ βιβλίον του,-της.

Sa plume ἡ γραφίς του,-της.

Notre oncle ὁ θείος μας.

Notre tante ἡ θεία μας.

Votre jardin ὁ κήπος σας.

Votre école ἡ σχολή σας.

Leur ami ὁ φίλος των.

Leur maison ἡ οἰκία των.

Ασκησις. — Κτητικά ἐπίθετα.

Αντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τοῦ καταλλήλου κτητικοῦ ἐπιθέτου.

1. J'ai perdu... couteau, 2. Tu as appris... leçon.
3. Elle a déchiré... robe, 4. Nous aimons... parents.
5. Nous pensons souvent à... père et à... mère. 6. Ils lavent... mains, 7. Vous brossez... habits, 8. Les parents aiment... enfants, 9. Les domestiques ont fini... travail.
10. La poule réchauffe... poussins sous... ailes.

Θέμα. — Κτητικά ἐπίθετα..

1. Έὰν τιμάτε τοὺς γονεῖς σας, ὁ βίος σας θὰ είνε εύτυχής.
2. Ένας καλὸς πατέρω ἀγαπᾷ τὰ τέκνα του. 3. Ιδοὺ ἡ βιβλιοθήκη

Πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ.

Kourov γέρους.

Mes frères οἱ ἀδελφοί μου.
Tes livres τὰ βιβλία σου.
Ses amis οἱ φίλοι του,-της.
Nos cahiers τὰ τετράδιά μας.
Vos jardins οἱ κήποι σας.
Leurs chevaux οἱ ἵπποι των.

Mes sceurs αἱ ἀδελφαὶ μου.
Tes plumes αἱ γραφίδες σου.
Ses maisons αἱ οἰκίαι του,-της.
Nos leçons τὰ μαθήματά μας.
Vos tantes αἱ θελαὶ σας.
Leurs plumes αἱ γραφίδες των.

Παρατηρήσεις. — 1. Ός βλέπομεν εἰς τὰ ἀνωτέρω παραδείγματα, τὰ κτητικὰ ἐπίθετα προηγούνται πάντοτε τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ δὲν λαμβάνουν πρὸ αὐτῶν ἄρθρον.

2. Πρὸ θηλυκοῦ ὄντος ἀρχομένου ἢ πρὸ φωνήσης ἢ ἀπὸ ἡσφώνου, τὰ ἐπίθετα μα, τα, σα ἀντικαθίστανται, χάριν εὐφωνίας, ὑπὸ τῶν μον, τον, σον:

mon ἀμέ ἡ ψυχή μου, ἀντὶ μα ἀμέ,
ton épée τὸ ξίφος σου, ἀντὶ ta épée,
son histoire ἡ ιστορία του, ἀντὶ sa histoire.

τοῦ ἀδελφοῦ μου. 4. Ἔνα καλὸ παιδί ὅφειλε νὰ ὑπακούῃ εἰς τὸν πατέρα του καὶ εἰς τὴν μητέρα του. 5. Ἡ ψυχή μου είναι ἀθάνατος. 6. Ἡ ιστορία του είναι ἐνδιαφέρουσα. 7. Ἡ φίλη του είναι ἀσθενής. 8. Τὰ βιβλία μας είναι διδακτικά. 9. Οι γελονές μου είναι πλούσιοι αἱ οἰκίαι των είναι μέγισται. 10. Τὸ θέμα των είναι εύκολον.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΑ. ADJECTIFS NUMÉRAUX.

§ 78. Τὰ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα είναι δύο εἰδῶν: ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ (adjectifs numéraux cardinaux) καὶ τακτικά (adjectifs numéraux ordinaux).

1. Ἀπόλυτα (adjectifs numéraux cardinaux).

§ 79. Τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ είναι:

1 Un.	70 Soixante-dix.
2 Deux.	71 Soixante-et-onze.
3 Trois.	72 Soixante-douze.
4 Quatre.	73 Soixante-treize.
5 Cinq.	75 Soixantequinze, κλπ.
6 Six.	80 Quatre-vingts.
7 Sept.	81 Quatre-vingt-un.
8 Huit.	82 Quatre-vingt-deux.
9 Neuf.	83 Quatre-vingt-trois, κλπ.
10 Dix.	90 Quatre-vingt-dix.
11 Onze.	91 Quatre-vingt-onze.
12 Douze.	92 Quatre-vingt-douze.
13 Treize.	93 Quatre-vingt-treize, κλπ.
14 Quatorze.	100 Cent.
15 Quinze.	101 Cent un.
16 Seize.	102 Cent deux, κλπ.
17 Dix-sept.	200 Deux cents.
18 Dix-huit.	201 Deux cent un.
19 Dix-neuf.	202 Deux cent deux.
20 Vingt.	250 Deux cent cinquante.
21 Vingt-et-un.	300 Trois cents.
22 Vingt-deux.	400 Quatre cents.
23 Vingt-trois, κλπ.	500 Cinq cents.
30 Trente.	1000 Mille.
31 Trente-et-un.	1001 Mille un.
40 Quarante.	1002 Mille deux, κλπ.
41 Quarante-et-un.	1100 Mille cent η onze cents.
50 Cinquante.	1200 Mille deux cents η douze cents.
60 Soixante.	

1300 Mille trois cents	10.000 Dix mille.
treize cents.	100.000 Cent mille.
2000 Deux mille.	200.000 Deux cent mille.
3000 Trois mille.	1.000.000 Un million.

§ 80. Τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ δὲν μεταβάλλονται: Voici mes cinq fils lidoù oï πέντε υἱοί μου. — Έξαιροῦνται τὸ un, διπερ λαμβάνει τὸν θηλυκὸν τύπον υἱε, τὸ vingt καὶ τὸ cent.

§ 81. Vingt καὶ cent. — Τὸ vingt καὶ τὸ cent, διταν πολλαπλασιάζωνται ἐπὶ προηγούμενον ἀριθμόν, λαμβάνουν s: Quatre-vingts francs ὅγδοήκοντα φράγκα. — Deux cents soldats διακόσιοι στρατιώται.

Δὲν λαμβάνουν ὅμως s:

1ον Ἐὰν ἀκολουθῶνται ὑπὸ ἑτέρου ἀριθμοῦ: Quatre-vingt-douze francs ἐνενήκοντα δύο φράγκα. — Deux cent trente soldats διακόσιοι τριάκοντα στρατιώται.

2ον "Οταν γίνεται χρῆσις αὐτῶν ἀντὶ τῶν τακτικῶν: Page quatre-vingt σελίς ὅγδοηκοστή. — L'an neuf cent τὸ ἐγγεακοσιοστὸν ἔτος.

"Ασκησις. — Ἀπόλυτα ἀριθμητικά.

Γράψατε διλογιθάφως ή ἀναγγώσατε γαλλιστί.

104. — 182. — 998. — 7840. — 152 004 — 3 333. — 44 444.
— 1891. — 77 202. — 5 300. — 770 198. — 73 985. — 8 584.
— 32 982.

Θέμα. — Ἀριθμητικὰ ἐπίθετα.

1. Ἡ ἡμέρα ἔχει 24 ὥρας, η ὥρα ἔχει 60 λεπτά. 2. Ἡ πόλις μας ἔχει 30.000 κατοίκων. 3. Ὁ ἐνιαυτὸς ἔχει 365 η 366 ἡμέρας. 4. Ἡ κάθιδος, τῶν μυρίων είνει διάσημος εἰς τὴν ιστορίαν. 5. Αὐτὸς ὁ ἵππος στοιχίζει 19720 φράγκα. 6. Ὁ Κολόμβος ἀνεκάλυψε τὴν Ἀμερικὴν τῷ 1492. 7. Ὁ Λυκούργος ἔζη (vivait) τῷ 880 πρὸ Χριστοῦ. 8. Ἐχω 6000 τόμους εἰς τὴν βιβλιοθήκην μου. 9. Ὁ ἥλιος είνει 1 300 000 φορᾶς μεγαλείτερος τῆς σφαίρας μας. 10. Ἐρευνήσατε εἰς τὴν 80ην σελίδα τοῦ βιβλίου σας. 11. Ὁ πατὴρ μου ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν (à l'âge) 80 ἑτῶν καὶ η μήτηρ μου εἰς ἡλικίαν 83 ἑτῶν.

§ 82. Mille. — Τὸ mille χιλίοι, -αι, -α, εἶναι πάντοτε ἀμετά-
θλητον: trois *mille* hommes τρεις χιλιάδες ἄνδρες. Vingt *mille*
francs εἴκοσι χιλιάδες φράγκα.

Εἰς τὰς χρονολογίας ἀντὶ τοῦ *mille* μεταχειριζόμεθα τὸ *mil*:
En *mil* neuf cent trente-neuf τῷ 1939.

2. Τακτικὰ (adjectifs numéraux ordinaux).

§ 83. Τὰ τακτικὰ ἀριθμητικὰ εἶναι:

1 ^ο Premier.	30 ^ο Trentième.
2 ^ο Deuxième ἢ second.	31 ^ο Trente et <i>unième</i> , κλπ.
3 ^ο Troisième.	40 ^ο Quarantième.
4 ^ο Quatrième.	50 ^ο Cinquantième.
5 ^ο Cinquième.	60 ^ο Soixantième.
6 ^ο Sixième.	70 ^ο Soixante-dixième.
7 ^ο Septième.	80 ^ο Quatre-vingtième.
8 ^ο Huitième.	90 ^ο Quatre-vingt-dixième.
9 ^ο Neuvième.	100 ^ο Centième.
10 ^ο Dixième.	200 ^ο Deux-centième.
11 ^ο Onzième, κλπ.	1000 ^ο Millième.
20 ^ο Vingtième.	2000 ^ο Deux-millième.
21 ^ο Vingt et <i>unième</i> .	3000 ^ο Trois-millième.
22 ^ο Vingt-deuxième, κλπ.	1000000 ^ο Millionième.

**§ 84. Τὰ τακτικὰ ἀριθμητικὰ συμφωνοῦν κατὰ γένος καὶ
ἀριθμὸν μετὰ τοῦ δνόματος τὸ ὅποιον προσδιορίζουν: Le premier
chemin ὁ πρῶτος δρόμος, la première rue ἡ πρώτη ὁδός.**

Θέμα. — Ἀριθμητικὰ ἐπίθετα.

- Ο Νοέμβριος εἶναι ὁ ἑνδέκατος μῆν τοῦ ἔτους.
- Η ἑδδομάτης εἶναι τὸ πεντηκοστὸν δεύτερον μέρος τοῦ ἔτους.
- Η Παρασκευὴ εἶναι ἡ πέμπτη ἡμέρα τῆς ἑδδομάτης καὶ ἡ Τετάρτη εἶναι ἡ τρίτη.
- Ο Απρίλιος εἶναι ὁ τέταρτος, ὁ Σεπτέμβριος εἶναι ὁ ἑνατος μῆν τοῦ ἔτους.
- Ο Γεώργιος εἶναι ὁ δέκατος ἑδδομάτης τάξεως του.
- Ο πατήρ μου ἀπέθανε κατὰ τὸ ἑδδομηνοστὸν τρίτου ἔτος τῆς ήλικίας του.
- Ζῶμεν (Nous vivons) εἰς τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα.

Παρατηρήσεις. — 1. Εἰς τὰ σύνθετα τακτικὰ ἀριθμητικά, τὸ premier καὶ τὸ second ἀντικαθίστανται διὰ τῶν unième καὶ deuxième: vingt et unième, vingt-deuxième, κλπ.

2. Τοῦ second γίνεται χρῆσις ἐπὶ δύο προσώπων ἢ πραγμάτων, τοῦ δὲ deuxième ἐπὶ πολλῶν: Le premier et le second volume ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος τόμος. Le deuxième et le troisième volume ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος τόμος.

‘Απόλυτα ἀριθμητικὰ ἀντὶ τῶν τακτικῶν.

§ 85. Αντὶ τῶν τακτικῶν, τίθενται τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ εἰς τὰς ἔξης περιπτώσεις:

1^{ον} Πρὸς δεῖξιν ὥρας, ἡμερολογίας: Venez à six heures ἔλθετε τὴν ἔκτην ὥραν. Le quatre avril τὴν τετάρτην Ἀπριλίου.

2^{ον} Πρὸς ἔνδειξιν σελίδος, βιβλίου, κεφαλαίου συγγράμματος τίνος: A la page trente εἰς τὴν τριακοστὴν σελίδα. Au livre quatre εἰς τὸ τέταρτον βιβλίον. Au chapitre cinq εἰς τὸ πέμπτον κεφάλαιον.

3^{ον} Πρὸς δεῖξιν τῆς χρονολογικῆς σειρᾶς βασιλέων, ἡγεμόνων καὶ παπῶν: Louis quatorze Λουδοβίκος ὁ δέκατος τέταρτος. Pie neuf Πίος ὁ ἑνάτος.

Παρατήρησις. — Τὸ τακτικὸν premier οὐδέποτε ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀπολύτου un: Le premier juillet τὴν πρώτην Ιουλίου, Napoléon premier Ναπολέων ὁ πρῶτος.

Θέμα. — Ἀριθμητικὰ ἐπίθετα.

1. Λουδοβίκος ὁ δέκατος τέταρτος ὑπῆρξε μέγας βασιλεὺς.
2. Ἐλάθομεν τὴν ἐπιστολὴν σας τὴν ἔκτην Μαΐου.
3. Ή ἀνοιξις ἀρχίζει τὴν εἰκοστὴν πρώτην Μαρτίου.
4. Κάρολος ὁ Σ' ἔγινε βασιλεὺς τῆς Γαλλίας τῷ 1380, Κάρολος ὁ Ζ' τῷ 1422.
5. Δειπνοῦμεν τὴν ἑνάτην ὥραν.
6. Ανοίξατε τὴν δεκάτην σελίδα τοῦ βιβλίου σας.
7. Όμιλῷ περὶ Ναπολέοντος τοῦ πρώτου: Καὶ ἐγὼ περὶ Ναπολέοντος τοῦ πρώτου.

Πολλαπλασιαστικά, περιληπτικά και κλασματικά έπιθετα.

§ 86. Έκτὸς τῶν ἀπολύτων καὶ τῶν τακτικῶν ἀριθμητικῶν, ὑπάρχουν εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ τὰ ἔξης ἀριθμητικά:

1^{ον} Τὰ πολλαπλασιαστικά (les adjectifs multiplicatifs): double διπλοῦς, triple τριπλοῦς, quadruple τετραπλοῦς, quintuple πενταπλοῦς, sextuple ἔξαπλος, septuple ἑπταπλοῦς, octuple ὀκταπλοῦς, nonuple ἐννεαπλοῦς, décuple δεκαπλοῦς, centuple ἑκατονταπλοῦς, κλπ.

2^{ον} Τὰ περιληπτικά (les adjectifs collectifs): une dizaine δεκάς, une douzaine δωδεκάς, une vingtaine είκοσάς, une centaine ἑκατοντάς, κλπ.

3^{ον} Τὰ κλασματικά (les adjectifs fractionnaires): la moitié τὸ ἡμίσου, le tiers τὸ τρίτου, le quart τὸ τέταρτου, le cinquième τὸ πέμπτου, le sixième τὸ ἔκτου, le vingtième τὸ εἰκοστού, le centième τὸ ἑκατοστόν, κλπ.

Παρατήρησις. — Τὸ ἡμίσυς λέγεται καὶ demi, οὗτος ἦδε τὸν καρόνα *ἐν § 70.*

ΑΟΡΙΣΤΑ ΕΠΙΘΕΤΑ. ADJECTIFS INDÉFINIS.

§ 87. Τὰ ἀδριστα ἐπίθετα είνε:

Aucun οὐδεὶς, κανεὶς, θηλ.
aucune.

Certain τις, θηλ. certaine.

Maint πολλοί, θηλ. mainte.

Nul οὐδεὶς, θηλ. nulle.

Quel τις, ποῖος, ὅποιος, θηλ.
quelle.

Tel τοιοῦτος, οἷος, θηλ. telle.

Tout πᾶς (πληθ. tous), θηλ.
toute.

Un εἷς, τις, θηλ. une.

Θέμα. — Αριθμητικά έπιθετα.

- Πέντε είνε τὸ ἡμίσυ τοῦ δέκα.
- Ἐξ είνε τὸ τρίτου τοῦ δέκα δικτό.
- Δύο είνε τὸ εἰκοστὸν τοῦ τεσσαράκοντα.
- Τὸ ἡμίσυ τοῦ 46820 είνε 23410.
- Δέκα χιλιάδες είνε τὸ ἑκατονταπλάσιον τοῦ δέκα.
- Εἴκοσι είνε τὸ τετραπλάσιον τοῦ πέντε.
- Δώσατε μου ἐν μέτρον καὶ τρία τέταρτα.

Kouroū, gérōus :

Autre ἄλλος,-η.

Chaque ἔκαστος, ἔκάσιη.

Même ὁ αὐτός,-ή.

Plusieurs πολλοί,-αι.

Quelque τις.

Quelconque σίσσδήποτε, οἷα-
[δήποτε.]

Παρατηρήσεις. — 1. Τὸ ἀόριστον ἐπίθετον un, une, πλ. des καλεῖται καὶ ἀρδιστον ἀρθρον (ΐδε § 10).

2. Τὸ ἐπίθετον quel δύναται νὰ είνε καὶ ἐρωτηματικὸν (interrogatif):

Quels livres avez-vous? ποῖα βιβλία ἔχετε;

Περὶ τῶν ἐπιθέτων même, quelque, tout.

§ 88. **Même.** — Τὸ même ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό, προσδιορίζον οὐσιαστικὸν ἢ ἀντωνυμίαν, είνε ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ πρὸς αὐτά:

Les mêmes causes produisent les mêmes effets τὰ αὐτὰ αἴτια παράγουν τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα. Ses ennemis eux-mêmes l'estimaient καὶ αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἔχθροι του τὸν ἔξετίμων.

Τὸ même, προσδιορίζον ἐπίθετον, ρήμα ἡ ἐπίρρημα, είνε ἐπίρρημα καὶ μένει ἀμετάβλητον. Εν τοιαύτῃ περιπτώσει σημαίνει καὶ αὐτοί, ἀκόμη καὶ :

Les guerres, même justes, sont toujours funestes οἱ πόλεμοι, ἀκόμη καὶ ὅταν είνε δίκαιοι, είνε πάντοτε δλέθριοι. Nous

Θέμα. — Ἀόριστα ἐπιθέτα.

1. Ὁ Κάρολος δὲν ἔχει κανὲν λάθος εἰς τὸ θέμα του.
2. Ἐκάστη ήλικια ἔχει τὰς τέρψεις της.
3. Ἀνέγνωσα πολλὰ βιβλία.
4. Ὄλοι οἱ ἀνθρώποι είνε τὰ τέκνα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας.
5. Κανεὶς ἀνθρώπος δὲν ἀγνοεῖ τοῦτο.
6. Τοιαύτη κακία είνε ἀπίστευτος.
7. Είδον όλα τὰ δωμάτια αὐτῆς τῆς οἰκίας.
8. Αὐτὸ τὸ ρόδον ἔχει πολλὰς (maint) ἀκάνθις κεχρυμμένα; ὑπὸ τὰ φύλλα του.
9. Συγγραφεῖς (certain) τινες ὅμνησαν τὸν ἀγροτικὸν βίον.
10. Δύσατέ μου καλά τινα (quelques) βιβλία.
11. Δανείσατέ μου ἐν βιβλίον σίσσδήποτε.

devons *aimer même* nos ennemis διεῖλομεν ν' ἀγαπῶμεν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἔχθρους μας.

Είνε ἐπίσης ἀμετάβλητον διαν εὑρίσκεται κατόπιν πολλῶν οὐσιαστικῶν:

On égorgera les vieillards, les femmes, les enfants *même* ἔσφαξαν τοὺς γέροντας, τὰς γυναικας καὶ αὐτὰ τὰ παιδιά.

§ 89. **Quelque.** — Τὸ quelque τις, τι, τινες, προσδιορίζον οὐσιαστικὸν ἢ ἐπίθετον συνοδευόμενον ὑπὸ οὐσιαστικοῦ, είνε ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ πρὸς αὐτά:

Le vent a déraciné quelques arbres οἱ ἄνεμοις ἐξερρίζωσε δένδρα τινά. Choisissons quelques vrais amis οἵ ἐκλέγωμεν καλούς τινας φίλους.

Τὸ quelque, προσδιορίζον ἐπίθετον, μετοχὴν ἢ ἐπίρρημα, είνε ἐπίσημη καὶ μένει ἀμετάβλητον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σημαίνει δοσος καὶ ἄτ, δοσοδήποτε:

Quelque puissants que vous soyez δοσον ισχυροι καὶ ἀν εἰσθε. *Quelque corrompues* que soient les mœurs δοσον διερθαρένα καὶ ἀν είνε τὰ γῆτη. *Quelque vite* que vous marchiez δοσον ταχέως καὶ ἀν βαδίσετε.

"Ασκησις. — Même.

Θέσατε εἰς συμφωνίαν τὸ ἐπίθετον *même*.

1. Les méchants (*même*) respectent la vertu.
2. Vous retombez sans cesse dans les (*même*) fautes.
3. Les rois eux- (*même*) doivent respecter les lois.
4. Les oiseaux (*même*) chantent la gloire de Dieu.
5. Les famines, les épidémies, les guerres (*même*) sont moins funestes que l'intempérance.

"Ασκησις. — Quelque.

Θέσατε εἰς συμφωνίαν τὸ ἐπίθετον *quelque*.

1. Il a (*quelque*) amis.
2. Pouvez-vous me prêter (*quelque*) bons livres?
3. (*Quelque*) riches, (*quelque*) puissants que soient les hommes, ils ont souvent besoin d'un plus petit qu'eux.
4. (*Quelque*) prudemment qu'ils agissent, ils échoueront.
5. Il y a (*quelque*) cinq cents ans qu'un Napolitain découvrit la boussole.

Tὸις quelque εἶνε ἐπίσης ἐπίρρημα δταν προηγήται: ἀριθμητικοῦ ἐπιθέτου, ἐπότε σημαίνει περίπον, σχεδόν:

J'ai rencontré quelque vingt personnes suivantemement : il y a quelque dix ans il y a quelque dix ans.

Παρατήρησις. Tὸις quelque ἀκολούθων ἀμάσως ὑπὸ τοῦ φύματος ἔτει εἰς τὴν ἡποτατικήν, γράφεται διὰ δύο λέξεων : quel que. Kai τὸ μὲν quel, ὃν ἐπίθετον, συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ἀποκεμένον τοῦ φύματος, τὸ δὲ que, ὃν οὐρδεομός, μένει ἀμετάβλητον :

Quelle que soit votre intention διοισαδήποτε καὶ ἂν εἴτε δ' ακολός οασι.

§ 90. Tout. — Tὸις tout, πᾶς, δλος, προσδιορίζον σύστασικὸν ἢ ἀντωνυμίαν, εἶνε ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ πρὸς αὐτά:

Tous les hommes sont mortels δλοι οἱ ἀνθρώποι εἶνε θνητοί. Nous sommes tous mortels (nous tous) εἰμεθα δλοι θνητοί.

Tὸις tout, προσδιορίζον ἐπίθετον, μετοχὴν ἢ ἐπίρρημα, εἶνε ἐπίρρημα καὶ μένει ἀμετάβλητον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει: σημαίνει ἐντελῶς, δλως, μετὰ δὲ τοῦ que ὅσον καὶ ἄν:

Ils sont tout jeunes εἶνε νεώτατοι. La rivière coule tout doucement δ ποταμὸς ρέει σιγὰ σιγά. Elle resta tout étonnée

"Ασκησις. — Tout."

Θέσατε εἰς συμφωνίαν τὸ ἐπίθετον tout.

1. (Tout) les serpents ne sont pas venimeux. 2. La rivière coule (tout) doucement. 3. Dans les pays du Nord, on trouve des loups (tout) blancs et (tout) noirs. 4. Cette étoffe est (tout) mangée par les souris. 5. (Tout) pauvre qu'est cette famille, elle soulage bien des misères. 6. Une mère est (tout) heureuse de la bonne conduite de ses enfants.

Θέμα. — Même, quelque, tout.

1. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἔχθροι τοὺς τὸν ἐκτιμοῦν. 2. Μία λέξις, ἐν βλέμμα, αὐτῇ ἡ σιωπὴ δύναται νὰ μᾶς προδώσῃ. 3. Οἱ ἀνθρώποι, ὅσον θαρραλέοι καὶ ἀν εἰνε, φοδοῦνται τὸν θάνατον. 4. Υπῆρχον ἐκεὶ περίπου τριάκοντα ἀτομα. 5. "Οσον ἐπαινετῇ καὶ ἀν εἰνε ἡ διαγωγή σας, θὰ κατακριθῇ. 6. "Οσαδήποτε πλούτη καὶ ἀν ἔχουν, δὲν εἶνε εὐτυχεῖς. 7. "Η ἀδελφή σας ἤτο δλως περιχαρής θτε εἰσηλθον. 8. Αὔταὶ οἱ νεάνιδες εἶνε κατεντροπιασμέναι.

αὗτη ἔμεινε κατάπληκτος. Tout aimable qu'elle est οἵσον ἀξέ-
ραστος καὶ ἄγ εἰναι αὕτη.

Ἐξαίρεσις. — Λόγω εὐφωνίας, τὸ tout, καίτοι ἐπίρρημα, εὑρισκόμενον πρὸ θηλυκοῦ ἐπιθέτου ἀρχομένου ἀπὸ συμφώνου η ἀπὸ ή δασέος, συμφωνεῖ πρὸς αὐτό:

Elle est toute surprise, toute honteuse élve κατάπληκτος,
κατευτρόποιος μένη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΣ. DU PRONOM.

§ 91. Εἰς τὴν Γαλλικὴν ὑπάρχουν ἐξ εἰδῶν ἀντωνυμίαι: αἱ προσωπικαὶ (les pronoms personnels), αἱ δεικτικαὶ (les pronoms démonstratifs), αἱ κτητικαὶ (les pronoms possessifs), αἱ ἀναφορικαὶ (les pronoms relatifs), αἱ ἐρωτηματικαὶ (les pronoms interrogatifs) καὶ αἱ ἀδόξιστοι (les pronoms indéfinis).

ΙΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ. PRONOMS PERSONNELS.

§ 92. Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἔχουν διάφορον τύπον, καθ' ὃσον τίθενται καθ' ἔαυτὰς ή συνάπτονται μετὰ τοῦ ρήματος. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν καλοῦνται ἀπόλυτοι (absolus), εἰς δὲ τὴν δευτέραν συνημμέναι (conjoints).

· Απόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

§ 93. Αἱ ἀπόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι εἰνε:

Moi έγώ, ίμε.

Toi σύ, σέ.

Lui αὐτός, αὐτόν.

Elle αὐτή, αὐτήν.

Soi ίαυτόν, ίαυτήν.

Nous ήμεις, ήμας.

Vous ίμεις, ίμας (σεις, σας).

Eux αὐτοί, αὐτούς.

Elles αὐταί, αὐτάς.

· Ασκησις. — · Απόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Pour qui est cet encier? Pour toi. 2. Je suis plus fort que toi. 3. Qui est là? Moi. 4. Voici un journal pour vous. 5. À qui parlez-vous, à eux ou à elles? Je parle à elle. 6. Ce livre est-il à vous? Oui, monsieur, il est à moi.

Παραδείγματα.

Qui parle? <i>Moi.</i>	Ηοῖος ὄμιλεῖ; Ἐγώ.
C'est <i>moi</i> qui parle.	Ἐγὼ ὄμιλῶ.
Qui cherchez-vous? <i>Toi.</i>	Ηοῖον ζητεῖτε; Σέ.
Parlez-vous de <i>lui</i> ?	Οὐιλεῖτε περὶ αὐτοῦ;
Non, je parle d' <i>elle</i> .	Όχι, ὄμιλῶ περὶ αὐτῆς.
Chacun travaille pour <i>soi</i> .	Ἐκκαστος ἐργάζεται δι' ἑαυτόν.
A-t-il autant d'argent que <i>nous</i> ?	Ἐγει τόσα χρήματα ὅσα ἡ-
Il est plus riche que <i>vous</i> .	μεῖς;
Ce sont <i>eux</i> (<i>elles</i>) qui par- lent.	Εἰνε πλουσιώτερος ὄμδων. Αὐτοὶ (αὐταὶ) ἔμιλοῦν.

Παρατηρήσεις. — 1. Αἱ ἀπόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι δὲν συνάπτονται μετὰ τοῦ ρήματος, ἀλλὰ τίθενται κυρίως: *Iov* μόναι, ὡς ὑποκείμενα ἢ ἀμεσα ἀντικείμενα: Σον μετὰ πρόθεσιν. Σον μετὰ σύγκρισιν: *Four* μετὰ τὰ c'est, ce sont.

2. Χάριν ἐμφάσεως, συνάπτεται δι' ἔνωντικοῦ εἰς τὰς ἀπολύτους προσωπικὰς ἀντωνυμίας τὸ ἀδριστὸν ἐπίθετον μέμε: *Moi-même* ἐγὼ αὐτός, *nous-mêmes* ἡμεῖς αὐτοί, κλπ.

Συνημμέναι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

§ 94. Αἱ συνημμέναι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι οὐδέποτε ἀπαντοῦν μόναι, ἀλλὰ πάντοτε συνάπτονται μετὰ τοῦ ρήματος. Τίθενται δὲ *Iov* ὡς ὑποκείμενον: Σον ὡς ἀμεσον ἀντικείμενον (αἰτιατικὴ) ἢ ὡς ἔμμεσον ἀντικείμενον (δοτικὴ).

Θέμα. — Ἀπόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Θὰ ὑπάγετε (*Irez - vous*) μετὰ τῆς μητρός σας; Θὰ ὑπάγω μετ' αὐτῆς. 2. Κατοικεῖτε μακρὰν τῶν φίλων σας; Δὲν κατοικῶ μακρὰν αὐτῶν. 3. Ποῖος εἴπε τοῦτο; Αὐτός. 4. Τοῦ ὠμίλησα (*Je lui ai parlé*) ἐγὼ ὁ ίδιος. 5. Οἱ ἀδελφός μου καὶ ἐγὼ ἡκούσαμεν μέγαν θόρυβον.

*Γον Συνημμέναι ἀντωνυμίαι χρησιμεύουσαι
ώς ὑποκείμενον.*

Je donne (ἐγὼ) δίδω.
Tu donnes (σὺ) δίδεις.
Il donne (αὐτὸς) δίδει.
Elle donne (αὐτὴ) δίδει.

Nous donnons (ἡμεῖς) δίδομεν.
Vous donnez (σεῖς) δίδετε.
Ils donnent (αὐτοὶ) δίδουν.
Elles donnent (αὐταὶ) δίδουν.

Παρατήρησις. — Αἱ ὡς ὑποκείμενον χρησιμεύουσαι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι je, tu, il, elle, nous, vous, ils, elles προτάσσονται τοῦ ρήματος. Ἐπιτάσσονται δὲ 1^{ον} εἰς τὰς ἐρωτήσεις: parlez-vous? δηλεῖτε; écrivent-ils? γράφουν; καὶ 2^{ον} εἰς τὰς παρεγγεντικὰς προτάσεις: dit-il εἰπε, répondit-elle ἀπεκρίθη, κλπ.

*Γον Συνημμέναι ἀντωνυμίαι χρησιμεύουσαι
ώς ἀντικείμενον.*

"Αμεσον ἀντικείμενον.

Me ἐμὲ (μέ).
te σέ.
le αὐτόν, αὐτὸς (τόν, τό).
la αὐτὴν (τήν).
se τὸν ἔαυτόν του,-της.
nous ἡμᾶς (μᾶς).
vous ὑμᾶς (σᾶς).
les αὐτούς, αὐτάς, αὐτὰ (τούς,
τάς, τά).
se τὸν ἔαυτόν τους.

"Εμμεσον ἀντικείμενον.

Me εἰς ἐμὲ (μοῦ).
te εἰς σὲ (σοῦ).
lui εἰς αὐτόν, εἰς αὐτήν, εἰς
αὐτὸς (τοῦ, τῆς).
se εἰς τὸν ἔαυτόν του,-της.
nous εἰς ἡμᾶς (μᾶς).
vous εἰς ὑμᾶς (σᾶς).
leur εἰς αὐτούς, εἰς αὐτάς, εἰς
αὐτὰ (τοῖς, ταῖς).
se εἰς τὸν ἔαυτόν τους.

Παρατηρήσεις. — 1. Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία le, la, les δὲν πρέπει νὰ συγχέηται μετὰ τοῦ ἀρθρου le, la, les. Τὸ ἀρθρον συνοδεύει πάντοτε οὐσιαστικόν: le soleil, la lune, les étoiles. Ἡ ἀντωνυμία συγχέει πάντοτε ρῆμα: Je le connais τὸν γνωρίζω. Je la trouve τὴν εύρισκω. Je les vois τοὺς βλέπω.

2. Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία leur δὲν πρέπει νὰ συγχέηται μετὰ τοῦ κτητικοῦ ἐπιθέτου leur καὶ τῆς κτητικῆς ἀντωνυμίας le leur. Τὸ leur, δὲν προσωπικὴ ἀντωνυμία, συγάπτεται πάντοτε μετὰ ρῆματος καὶ οὐδέποτε λαμβάνει τὸ s τοῦ πληθυν-

τικοῦ : Je leur conseille τοῖς συμβουλεύω. Τὸν leur, κτητικὸν ἐπίθετον, καὶ τὸ le leur, κτητικὴ ἀντωνυμία, λαμβάνοντας εἰς τὸν πληθυντικόν : Leurs livres τὰ βιβλία των. Mes livres et les leurs τὰ βιβλία μου καὶ τὰ ιδικά των.

3. Αἱ ἀντωνυμίαι με, τέ, σε, nous, vous, se λαμβάνονται καὶ ὡς αὐτοπαθεῖς ἀντωνυμίαι χρησιμεύουσαι εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν ἀντωνυμικῶν ρημάτων (ἴδε § 142).

Παραδείγματα.

1. Μετὰ καταφατικοῦ τύπου.

Vous me trouverez chez moi.	Θὰ μὲν εὕρετε εἰς τὴν οἰκίαν μου.
Il te parlera demain.	Θὰ σου ἔμιλήσῃ αὔριον.
Je le rencontre souvent.	Τὸν συναντῶ συχνάκις.
Il nous attend demain.	Μᾶς περιμένει αὔριον.
Nous les montrons.	Τοὺς (τάς, τὰ) δεικνύομεν.

2. Μετ’ ἐρωτηματικοῦ τύπου.

Me cherchez-vous?	Μὲν ζητεῖτε;
Lui parlera-t-il?	Θὰ τοῦ (τῆς) ἔμιλήσῃ;
Nous attendez-vous?	Μᾶς περιμένετε;
Les trouverez-vous demain?	Θὰ τοὺς (τάς, τὰ) εὕρετε αὔριον;

Θέμα. — Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

- Ἐγράψατε πρὸς τὸν ἀδελφόν σας ; Τοῦ ἔγραψα χθές τὸ βράδυ.
- Μὲν εἶδατε σήμερον τὸ πρωΐ (ce matin) ? Δὲν σᾶς εἶδα.
- Ἀπηντήσατε εἰς τοὺς φίλους σας ; Τοῖς ἀπήντησα χθές.
- Πόσα χρήματα σᾶς ὀφείλει (doit-il) ; Μᾶς ὀφείλει: 500 φράγκα.
- Ποὺ συνηντήσατε τὸν θείον σας ; Τὸν συνηντήσαμεν εἰς τὸ σχολεῖον.

Θέμα. — Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

- Σοῦ δανείζω ἐν βιβλίον.
- Μοῦ δανείζετε τὴν γραμματικήν σας ;
- Διατί δὲν ἐγράψατε εἰς τὸν θείον σας ; Θὰ τοῦ γράψω αὔριον.
- Μᾶς ἔστειλε μίλαν ἐπιστολὴν χθές.
- Τί ἐδώκατε εἰς αὐτούς ; Τοῖς ἐδώκαμεν μελάνην.
- Ποὺ είναι ἡ ἐπιστολή ; Δὲν τὴν εὑρίσκω.
- Εἶδατε τὸν μέντον μου ; Όχι, δὲν τὸν εἶδαμεν.

3. Μετ' ἀρνητικοῦ τύπου.

Je ne *l'* attendrai pas.
Il ne *la* trouve pas.
Nous ne *lui* parlons pas.
Nous ne *vous* attendrons pas.

Δὲν θὰ σὲ περιμένω.
Δὲν τὴν εύρίσκει.
Δὲν τοῦ (τῆς) ὑμιλοῦμεν.
Δὲν θὰ σᾶς περιμένωμεν.

4. Μετ' ἀρνητικοερωτηματικοῦ τύπου.

Ne *m'* attendez-vous pas?
Ne *les* trouvera-t-il pas?
Ne *leur* répondrez-vous pas?

Δὲν μὲ περιμένετε;
Δὲν θὰ τοὺς (τάς, τὰ) εὕρῃ;
Δὲν θὰ τοῖς (ταῖς) ἀπαντήσετε;

5. Μετὰ συνθέτων χρόνων.

Il *m'a* donné un livre.
Je *l'ai* vu à l'école.
Où *l'avez-vous* vu?
Il ne *nous* a pas écrit.
Nous ne *vous* avons pas vus.
Ne *les* ont-ils pas trouvés?

Μου ἔδωκε ἐν βιβλίῳ.
Σὲ εἶδα εἰς τὸ σχολεῖον.
Ποῦ τὸν εἶδατε;
Δὲν μᾶς ἔγραψεν.
Δὲν σᾶς εἶδαμεν.
Δὲν τοὺς (τὰ) εὗρον;

6. Μετὰ τῆς προστακτικῆς.

Prêtez-moi δανείσατέ μου.
Ouvrez-le ἀνοίξατέ το.
Fermez-la κλείσατέ την.
Parlons-lui ἀς τοῦ (τῆς)
ὑμιλήσωμεν. [μας.
Attendez-nous περιμείνατέ
Achetez-les ἀγοράσατέ τα.
Parlons-leur ἀς τοῖς (ταῖς)
ὑμιλήσωμεν.

Ne me prêtez pas.
Ne l'ouvrez pas.
Ne la fermez pas.
Ne lui parlons pas.

Ne nous attendez pas.
Ne les achetez pas.
Ne leur parlons pas.

Θέμα. — Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

- Στείλατέ μου χρήματα.
- Μὴ μου στέλλετε ἀκόμη τὴν ἐπιστολήν.
- Μὴ τοῖς δανείζετε τὰ βιβλία σας.
- Δόσατέ μας

Παρατήρησις. — Εἰς τὴν προστακτικήν, αἱ ἀντωνυμίαι τίθενται μετὰ τὸ ρῆμα, συναπτόμεναι πρὸς αὐτὸν δι' ἑνωτικοῦ. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, η̄ συνηγμένη ἀντωνυμία με μεταβάλλεται εἰς ἀπόλυτον τοι. — Έὰν δημοσίη προστακτική εἴνε ἀρνητική, αἱ ἀντωνυμίαι προστάσσονται, η̄ δὲ τοι μεταβάλλεται εἰς την-

Δύο συνηγμέναι ἀντωνυμίαι.

Il me la donnera demain.

Je ne te les donne pas.

Il le lui a dit.

Ils ne vous l'ont pas donné.

Quand vous l'a-t-il prêté?

Le leur avez-vous dit?

Θὰ μοὺ τὴν δώσῃ αὔριον.

Δὲν σου τὰ δίδω.

Τοῦ (τῆς) τὸ εἰπεν.

Δὲν σᾶς τὸ ἔδωκαν.

Πότε σᾶς τὸ ἐδάνεισεν;

Τοῖς (ταῖς) τὸ εἴπατε;

Γενικὸς κανὼν. — "Οταν δύο προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι χρησιμεύουσσαι ὡς ἀντικείμενα προηγῶνται τοῦ ρήματος, τὸ ἔμμεσον ἀντικείμενον προτάσσεται ἐν γένει τοῦ ἀμέσου.

'Εξαιροῦνται τὰ lui, leur, ἢτινα τίθενται πάντοτε μετὰ τὸ ἔμμεσον ἀντικείμενον.

Μετὰ τῆς προστακτικῆς.

Apportez-le-moi φέρετε μού το.

Donnons-la-lui δὲς τοῦ τὴν δώσωμεν. [τα.

Prêtez-les-nous δανείσατέ μάς

Montrez-les-leur δείξατέ τα εἰς αὐτούς.

Ne me l'apportez pas.

Ne la lui donnons pas.

Ne nous les prêtez pas.

Ne les leur montrez pas.

μελάνηγ. 5. Μή μᾶς δίδετε χάρτην. 6. Μή κλείετε τὰ παράθυρα: ἀνοίξατε τα. 7. Δανείσατε εἰς αὐτὴν τὸ βιβλίον σας. 8. Μή τῆς δανείσετε τίποτε.

Θέμα. — Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Δανείσατέ μου τὸ βιβλίον σας. Θὰ σᾶς τὸ δανείσω αὔριον.
2. Μοῦ δίδεις τὴν γραφίδα σου; Σου τὴν δίδω. Δὲν θὰ σου τὴν δώσω.
3. Σᾶς ἐζήτησε τὸ λεξικόν σας, ἀλλὰ δὲν τοῦ τὸ ἐστείλατε. Στείλατέ τού το σήμερον. Θὰ τοῦ τὸ στείλω αὔριον.

Παρατήρησις. — "Οταν ή προστακτική ἔχῃ δύο προσωπικάς ἀντωνυμίας ως ἀντικείμενα, τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον προηγεῖται τοῦ ἐμμέσου. Η ἀρνητική δημος προστακτική ἀκολουθεῖ τὸν ἀνωτέρω γενικὸν κανόνα.

Αἱ ἀντωνυμίαι εν, γ.

§ 95. Εἰς τὰς προσωπικὰς ἀντωνυμίας τρίτου προσώπου συγκαταλέγονται καὶ οἱ ἀντωνυμίαι εν καὶ γ. Τούτων η μὲν εν τίθεται ἀντὶ τῶν de lui, d'elle, d'eux, d'elles, de cela, η δὲ γ ἀντὶ τῶν à lui, à elle, à eux, à elles, à cela:

Avez-vous de l'argent?

Oui, Monsieur, j'en ai.

Me parlez-vous de vos fleurs? Je vous en parle.

Je suis content de votre thème, je n'y trouve plus de fautes.

Allez-vous souvent au théâtre? Nous y allons rarement.

Παρατηρήσεις. — 1. Τὰ moi, toi, μετὰ προστακτικήν, ἀκολουθούμενα ὅπε τοῦ εν ἡ τοῦ γ, ἀντικαθίστανται διὰ τῶν μ', τ': Donnez-m'en δόσατέ μου ἐξ αὐτοῦ, va-t'en πήγαινε ἐντεῦθεν, ἀπελθε.

"Εχετε χρήματα; Μάλιστα,
Κύριε, ἔχω".

Μου δημιλείτε περὶ τῶν ἀνθέων σας; Σᾶς δημιλῶ περὶ αὐτῶν.
Ελμαι εὐχαριστημένος ὅπε τὸ θέμα σας, δὲν εὑρίσκω πλέον εἰς αὐτὸ σφάλματα.

Πηγαίνετε συχνὰ εἰς τὸ θέατρον; Πηγαίνομεν σπανίως.

¹ Τὸ εν καὶ τὸ γ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μένουν ως ἐπὶ τὸ πλειστον ἀμετάφραστα.

Θέμα. — En, γ.

1. Εχεις χρήματα, δόσε ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν ἀδελφόν σου.
2. Τοῦ δημιλείτε περὶ τοῦ κήπου σας; Δέη τοῦ δημιλῶ περὶ αὐτοῦ.
3. Θὰ δημιλήσετε περὶ ἐμοῦ; Θὰ δημιλήσω περὶ ὑμῶν (εν).
4. Τὸ θέατρον γνοιξε, πηγαίνετε (menez) μας ἐκεῖ μίαν ἐσπέραν.
5. Έδων προχωρήσετε πολὺ πλησίον τῆς ὅχθης τοῦ ποταμοῦ, θὰ πέσετε εἰς αὐτόν.

2. "Οταν αἱ ἀντωνυμίαι εἰς καὶ γετίθενται μετὰ τὸ β' ἐνικὸν πρόσωπον τῆς προστακτικῆς τῶν ρημάτων τῆς α' συζυγίας, προστίθεται, χάριν εὐφωνίας, ἐν σεις τὸ ρήμα: Donnes-en une partie δόσε ἐξ αὐτοῦ ἐν μέρος, vas-y πήγαινε ἐκεῖ! μεταποίησις

Συμφωνία τῆς le, la, les.

§ 96. Ή προσωπικὴ ἀντωνυμία le, la, les, τιθεμένη ἀντὶ ἐνάρθρου οὐσιαστικοῦ, συμφωνεῖ πρὸς αὐτὸν κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν:

Êtes-vous l'Italienne que nous attendons? — Je la suis
elisée ή Ιταλίς τὴν ὅποιαν περιμένομεν; — Έγώ εἰμαι. Êtes-
vous les avocats qui plaideront? — Nous les sommes elisee
δικηγόροι οἱ ὅποιοι θ' ἀγορεύουσιν; — Ήμεις είμεθα.

Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία le, τιθεμένη ἀντὶ ἀράρθρου ἐπιθέ-
του ή οὐσιαστικοῦ, μένει ἀμετάβλητος:

Êtes-vous Italienne? — Je le suis elisee Ιταλίς; — Είμαι.
Messieurs, êtes-vous avocats? — Nous le sommes Κύριοι, elisee
δικηγόροι; — Είμεθα.

Χρῆσις τῆς ἀντωνυμίας soi.

§ 97. Η ἀντωνυμία soi τίθεται ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμά-
των.

Ἐπὶ προσώπων τίθεται ή ἀντωνυμία soi, δταν τὸ ὄποκελμενον
είνε ἀδριστον, π. χ. μετὰ τὰ on τις, chacun ἔκαστος, nul οὐ-
δείς, personne οὐδείς, κλπ., η μετ' ἀπαρέμφατον:

* Ασκησις. — Le, la, les.

* Αντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τυros τῶν ἀντωνυμῶν le,
la, les.

1. Madame, êtes-vous mère? Je ... suis. 2. Êtes-vous la
mère de cet enfant? Je ne ... suis pas. 3. Êtes-vous la por-
tière de cette maison? Je ... suis. 4. Êtes-vous médecins?
Oui, Monsieur, nous ... sommes. 5. Êtes-vous encore mon
ami? Oui, je ... suis. 6. Mesdames, êtes-vous Françaises?
Nous ... sommes.

On doit éviter de parler de *soi* πρέπει ν' ἀποφεύγη τις νὰ
όμιλῃ περὶ τοῦ ἔαυτοῦ του.

Chacun travaille pour *soi*, ἐκαστος ἐργάζεται δι' ἔαυτόν.
Ne penser qu'à *soi*, c'est le propre de l'égoïste; τὸ σκέπτε-
σθαι μόνον ἔαυτόν, εἰνε ἴδιον τοῦ ἐγωῖστοῦ.

"Οταν ὅμιλος τὸ ὑποκείμενον εἰνε ὥρισμένον, τίθεται ἡ ἀντωνυ-
μία lui: Charles ne pense qu'à *lui* ὁ Κάρολος σκέπτεται μόνον
ἔαυτόν.

'Ἐπὶ πραγμάτων τίθεται ἐν γένει ἡ *soi* ἐπὶ τε ἀρίστων καὶ
ὥρισμένων ἐκφράσεων:

Rien n'est parfait en *soi* οὐδὲν εἰνε τέλειον καθ' ἔαυτό. *La
vertu* est aimable en *soi* ἡ ἀρετὴ εἰνε ἀγαπητὴ ἀφ' ἔαυτῆς.

2^{ον} ΔΕΙΚΤΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ. PRONOMS DÉMONSTRATIFS.

§ 98. Αἱ δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι εἰνε:

Ένικός.

Πληθυντικός.

<i>Αρσενικόν.</i>	<i>Θηλυκόν.</i>	<i>Αρσενικόν.</i>	<i>Θηλυκόν.</i>
Celui οὗτος.	Celle αὕτη.	Ceux οὗτοι.	Celles αὕται.
Celui-ci οὗτος.	Celle-ci αὕτη.	Ceux-ci οὗτοι.	Celles-ci αὕται.
Celui-là ἐκεῖνος.	Celle-là ἐκεῖνη.	Ceux-là ἐκεῖ.	Celles-là ἐκεῖ-
Ce* τοῦτο.		VOL.	VXI.
Ceci τοῦτο.			
Cela (οἶκιαν. ça)			
ἐκεῖνο.			

* Ήσρὶ τῆς χρήσεως τῆς ἀντωνυμίας οε μετὰ τοῦ ρήματος ἔτε, θε
§ 170.

"Ασκησις. — *Soi*, *lui*.

*Αντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τῆς *soi* ἢ διὰ τῆς *lui*.*

1. Chacun pour ... est une maxime égoïste.
2. Personne n'est prophète chez ...
3. On a souvent besoin d'un plus petit que ...
4. Chacun est indulgent pour ... et sévère pour les autres.
5. Les remords que le crime traîne après ... sont toujours cuisants.

Παρατηρήσεις. — 1. Αἱ μὲν ἀντωνυμίαι celui-ci, celle-ci, ce-ci, ceux-ci, celles-ci δεικνύουν τὰ πλησίον κείμενα πρόσωπα ἢ πράγματα. Αἱ δὲ celui-là, celle-là, cela, ceux-là, celles-là δεικνύουν τὰ μακρὰν κείμενα πρόσωπα ἢ πράγματα: Je veux celui-ci, et non celui-là θέλω τοῦτο καὶ δχι ἔκεινο.

2. Πρὸ ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας ἢ πρὸ οὐσιαστικοῦ κατὰ γενήν, μεταχειρίζομεθα τὰ celui, celle, ceux, celles, καὶ οὐχὶ τὰ celui-ci, celui-là, celle-ci, celle-là, κλπ.:

Celui qui sera appliqué aura une récompense ἔκεινος δστις θὰ είνε ἐπιμελής θὰ λάθη βραβεῖον. Cette grammaire est celle de mon frère αὐτῇ ἢ γραμματική είνε ἢ τοῦ ἀδελφοῦ μου.

3. Τὸ ce είνε δεικτικὸν ἐπίθετον καὶ δεικτικὴ ἀντωνυμία. Τὸ ce, δν δεικτικὸν ἐπίθετον, προηγεῖται πάντοτε δνόματος: ce village.

Ἄσκησις. — Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι.

Ἄπικα παστήσατε τὰς τελείας διὰ τῆς καταλλήλου δεικτικῆς ἀντωνυμίας.

1. Je préfère le chien au chat (*τῆς γαλῆς*), . . . est bien plus fidèle que . . . 2. Ces champs sont . . . dont je vous ai parlé. 3. Les petites huîtres vertes sont . . . que je préfère. 4. Le bavard dit tout . . . qu'il pense, et l'honnête homme pense tout . . . qu'il dit. 5. Le tribunal promet une grande récompense à . . . qui arrêtera le voleur. 6. La rose et la tulipe sont deux fleurs charmantes: mais . . . est sans odeur et . . . exhale un parfum délicieux. 7. Je préfère la beauté de l'âme à . . . du corps (*τῆς τοῦ σώματος*).

Θέμα. — Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Πωλῶ τὴν οἰκίαν μου καὶ τὴν τοῦ πατρός μου. 2. Αὗτοὶ οἱ ἄγροὶ είνε ἔκεινοι τοὺς δποίους ἡγόρασα πέρυσι. 3. Αὗτὰ τὰ γεώμηλα είνε ἔκεινα τὰ δποῖα νομίζω κάλλιστα. 4. Αὗτὰ τὰ σταφύλια είνε ἔκεινα τὰ δποῖα προτιμῶ. 5. Τὸ μάρμαρον καὶ ἡ κιμωλία είνε τῆς αὐτῆς φύσεως, ἀλλ' αὕτη είνε πολὺ διηγώτερον σκληρὰ ἔκεινου. 6. Ἡ Ἀφρική είνε μεγαλειτέρα τῆς Εὐρώπης, ἀλλ' αὕτη είνε μᾶλλον πεπολιτισμένη ἔκεινης. 7. Εἳν συγκρίνωμεν τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ὄνους, δὲν θὰ εὑρωμεν τούτους πολὺ κατωτέρους ἔκεινων. 8. Πᾶν δι τι λάμπει δὲν είνε χρυσός.

Tò se, ὃν δεικτική ἀντιωνυμία, σύδέποτε προηγεῖται δινόματος: Ce qui me plaît, c'est l'étude ἐκείνο ποὺ μου ἀρέσει εἶναι ή μελέτη.

3^{ον} ΚΤΗΤΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ. PRONOMS POSSESSIFS.

§ 99. Άι κτητικαὶ ἀντιωνυμίαι εἰνε:

Ἄρσενικόν.

Ἐρυκός.

Le mien ὁ ἰδικός μου.
Le tien ὁ ἰδικός σου,
Le sien ὁ ἰδικός του,-της.
Le nôtre ὁ ἰδικός μας.
Le vôtre ὁ ἰδικός σας.
Le leur ὁ ἰδικός των.

Πληθυντικός.

Les miens.
Les tiens.
Les siens.
Les nôtres.
Les vôtres.
Les leurs.

Θηλυκόν.

Ἐρυκός.

La mienne ἡ ἰδική μου.
La tienne ἡ ἰδική σου.
La sienne ἡ ἰδική του,-της.
La nôtre ἡ ἰδική μας.
La vôtre ἡ ἰδική σας.
La leur ἡ ἰδική των.

Πληθυντικός.
Les miennes.
Les tiennes.
Les siennes.
Les nôtres.
Les vôtres.
Les leurs.

Παρατηρήσεις. — 1. Τὰ κτητικὰ ἐπίθετα (ἴδε § 77) συνοδεύουν πάντοτε ἔνομα: *notre maison* ἡ *οἰκία μας*, *leurs jardins* οἱ

Ἀσκησις. — Κτητικαὶ ἀντιωνυμίαι.

Ἀπικαπαστήσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων δινόματα διὰ τῶν καταλλήλων κτητικῶν ἀντιωνυμιῶν.

1. Mon cheval court plus vite que (*ton cheval*).
2. Mes mains sont plus propres que (*tes mains*).
3. Ma sœur est plus grande que (*ta sœur*).
4. Notre chambre est plus grande que (*votre chambre*).
5. Nos amis demeurent aussi loin que (*vos amis*).
6. Vos fleurs sont aussi belles que (*nos fleurs*) et que (*leurs fleurs*).
7. Votre jardin est aussi grand que (*mon jardin*).

κήποι των. Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι σύδέποτε συνοδεύουσι δόνομα· πρὸς τούτοις ἔχουν πάγιτοτε πρὸ αὐτῶν τὸ ἅρθρον: ce cheval est le leur αὐτὸς ὁ ἵππος εἰναι ὁ ἴδικός των.

2. Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι le nôtre, le vôtre ἔχουν περισπώμενον τὸ δὲ ἐνῷ τὰ κτητικὰ ἐπίθετα notre, votre δὲν λαμβάνουν περισπωμένην: Notre jardin est plus grand que le vôtre ὁ κήπος μας εἰναι μεγαλείτερος τοῦ ἴδικου σας. Ἐπίσης ὁ πληθυντικὸς τῶν μὲν ἀντωνυμιῶν πôtre, vôtre σχηματίζεται προσθήκῃ τοῦ s, ἐνῷ ὁ πληθυντικὸς τῶν κτητικῶν ἐπιθέτων σχηματίζεται nos, vos.

3. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, ἡ ἔννοια τῆς κτήσεως ἐκφέρεται προσέτι διὰ τοῦ ρήματος ἔtre μετὰ τῶν ἀντωνυμιῶν à moi, à toi, à lui, à elle, à nous, à vous, à eux, à elles: Ce livre est à moi αὐτὸς τὸ βιβλίον εἰναι ἴδικόν μου. Cette maison est à lui αὐτῇ ἡ οἰκία εἰναι ἴδική του. Ces jardins sont à nous αὐτοὶ οἱ κήποι εἰναι ἴδικοι μας.

4^{ον} ΑΝΑΦΟΡΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ. PRONOMS RELATIFS.

§. 100. Αἱ ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι εἰναι:

qui ὁ ὅποιος, ἡ ὅποια, τὸ ὅποιον, οἱ ὅποιοι, αἱ ὅποιαι, τὰ ὅποια.

que τὸν ὅποιον, τὴν ὅποιαν, τὸ ὅποιον, τοὺς ὅποιούς, τὰς ὅποιας, τὰ ὅποια.

qui tu, δ. tu.

dont τοῦ ὅποιού, τῆς ὅποιας, τῶν ὅποιων, παρὰ (περὶ) τοῦ ὅποιού, παρὰ (περὶ) τῆς ὅποιας, παρὰ (περὶ) τῶν ὅποιων,

κοινοῦ γένους, καὶ ἀριθμοῦ,

Θέμα. — Κτητικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Αὐτὸς ὁ ἵππος εἰναι ὁ ἴδικός μου.
2. Τὸ βιβλίον σας εἰναι τόσον ὠφέλιμον δσον τὸ ἴδικόν μας.
3. Ἐχω τὸ βιβλίον μου.
4. Εἶχετε ἐπίσης τὸ ἴδικόν σας;
5. Αὐτὸς ὁ κήπος εἰναι ὁ ἴδικός του.
6. Αὐτὸς ὁ ἄγρος εἰναι ὁ ἴδικός των.
7. Ἐχασα τὸ ὠρολόγιόν μου καὶ ἐχάσατε τὸ ἴδικόν σας.
8. Ἐκαστος ἔχει τὰς λύπας του οἱ μεγάλοι ἔχουν τὰς ἴδικάς των, δπως ήμετος ἔχομεν τὰς ἴδικάς μας.

Kαὶ ἡ lequel, ἥτις λαμβάνει τὰς ἀκολούθους μορφάς:
 'Ενικός.

'Αρσενικόν.	Θηλυκόν.	'Αρσενικόν.	Θηλυκόν.
Lequel ἔστις.	Laquelle ἥτις.	Lesquels.	Lesquelles.
Duquel.	De laquelle.	Desquels.	Desquelles.
Auquel.	'A laquelle.	Auxquels.	Auxquelles.

Εἰς ταῦτας συγχωταλέγεται: καὶ τὸ ἐπίρρημα οὐδὲν, δπως
 καὶ εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικὴν τίθεται τὸ ποὺ ἀντί ἀναφορικῆς
 ἀντωνυμίας = ὁ ὄποιος, ἡ ὄποια, ἥλπ.

Χρήσις τῶν ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν.

§ 101. Η ἀντωνυμία *qui* (ἀνομαστική) τίθεται ως ὑποκείμενον ἐπὶ τε προσώπων καὶ πραγμάτων: Le monsieur *qui* parle δ κύριος ὁ ὄποιος ὅμιλει. L' enfant *qui* est laborieux τὸ παιδί τὸ ὄποιον είνε φιλόπονον. Les livres *qui* sont ici τὰ βιβλία τὰ ὄποια είνε ἔδω.

Περὶ τῆς χρήσεως τῆς ἀντωνυμίας *qui* ως ἐμμέσου ἀντικειμένου, ἵδε § 108.

§ 102. Η ἀντωνυμία *que* (ἀιτιατική) τίθεται ως ἀμεσον ἀντικείμενον ἐπὶ τε προσώπων καὶ πραγμάτων: L'élève *que* je loue δ μαθητής τὸν ὄποιον ἐπανέψ. La lettre *que* j'ai reçue ἡ ἐπιστολὴ τὴν ὄποιαν ἔλαβον. Les livres *que* je vous donne τὰ βιβλία τὰ ὄποια σᾶς δίδω.

§ 103. Η ἀντωνυμία *quoi* τίθεται μόνον ἐπὶ πραγμάτων: Je sais de *quoi* il parle ηξεύρω περὶ τίνος ὅμιλει.

*Ασκησίς. — Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι.

*Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τῆς καταλλήλου ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας.

1. Celui-là est heureux ... a un cœur pur.
2. Celui-là est heureux ... le cœur est pur.
3. Les personnes ... on parle le moins ne sont pas celles ... ont le moins de mérite.
4. Les livres ... j'étudie sont très intéressants.
5. Nous devons à Dieu l'air ... nous respirons.
6. Les villes par ... j'ai passé ne sont pas grandes.

§ 104. Ἡ ἀντωνυμία *dont* ἀντικαθίστα τὰ de qui, duquel, de laquelle, desquels, desquelles, de quoi, καὶ τίθεται ἐπὶ τε προσώπων καὶ πραγμάτων: L'auteur *dont* vous louez les livres ὁ συγγραφεὺς οὗτος ἐπαινεῖτε τὰ βιβλία. La dame *dont* la fille est ici ἡ κυρία τῆς ὀποίας ἡ χέρη είναι ἐδῶ. Les livres *dont* vous parlez τὰ βιβλία περὶ τῶν ὀποίων ὄμιλεῖτε.

§ 105. Ηερὶ τῆς χρήσεως τῆς ἀντωνυμίας lequel ως ὑποκειμένου καὶ ἀντικειμένου, ἵδε §§ 107, 109.

§ 106. Ἡ ἀντωνυμία οὐ τίθεται κατὰ προτίμησιν ἀντὶ τῶν auquel, dans lequel, par lequel, sur lequel, vers lequel, διαταν προηγήται ὄνομα τόπου ἢ χρόνου: La chambre où je demeure τὸ δωμάτιον εἰς τὸ δωμάτιον κατοικῶ. Le jour où je suis arrivé ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἔφθασα.

*Αντικατάστασις τῶν qui, que, dont ὑπὸ τῶν
lequel, κλπ.*

§ 107. "Οταν τὰ qui, que, dont χωρίζωνται ἀπὸ τῶν ἥγουμένων αὐτῶν δὲ οὐσιαστικοῦ, πρὸς ἀποφυγὴν ἀμφιβολίας, μεταχειρίζομεθα τὰ lequel, duquel, auquel, κλπ.:

J'ai vu la fille de votre ami *laquelle* (qui) a obtenu le

Θέμα. — Αναφορικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Ὁ Θεὸς δοτὶς ἐδημιούργησε τὸν κόσμον είναι παντοδύναμος. 2. Ιδοὺ ἡ σίκια περὶ τῆς ὀποίας σᾶς ώμιλησα. 3. Τὸ δωμάτιον εἰς τὸ δωμάτιον ἐργάζομαι είναι ψυχρότατον. 4. Ἡ νεαρὰ κόρη περὶ τῆς ὀποίας ὄμιλεῖτε είναι ἔξαδέλφη μου. 5. Ὁ ποταμὸς οὗτος τὰ θάλατα γονιμοποιοῦν τὰς Αἴγυπτικὰς πεδιάδας είναι ὁ Νεῖλος. 6. Ἡ ὁδὸς τὴν ὀποίαν διετρέξαμεν ἦτο εὐθεῖα.

Ασκήσις. — Αναφορικαὶ ἀντωνυμίαι.

Ἐπλέξατε μεταξὺ τῶν ἐν παρενθέσει δύο ἀντωνυμῶν καὶ θέσατε αὐτὰς εἰς συμφωνίαν.

1. La femme de votre oncle (*qui, lequel*) est très charitable, a adopté cet orphelin. 2. C'est un effet de la Divine Providence (*qui, lequel*) attire l'admiration de tout le monde. 3. La rose est la fleur (*à qui, lequel*) les poètes donnent la

premier prix aux examens εἰδα τὴν θυγατέρα τοῦ φίλου σας, ητις ἔλαβε τὸ πρώτον βραβεῖον εἰς τὰς ἔξετάσεις.

Ἡ ἀντωνυμία qui, μή ἐμφαίνουσα γένος καὶ ἀριθμόν, θὰ ητο ἀμφίβολος ἐνταῦθα, διότι ἡδύνατο ν' ἀναφέρεται καὶ εἰς τὸ αὐτὸν καὶ εἰς τὴν κόρην.

Xρῆσις τῆς qui ἢ τῆς lequel μετὰ πρόθεσιν.

§ 108. Ἡ ἀντωνυμία qui, δταν προηγήται αὐτῆς πρόθεσις, τίθεται ως ἔμμεσον ἀντικείμενον μόνον ἐπὶ προσώπων ἢ πραγμάτων προσωποιημένων:

L'enfant à qui le travail est facile tò παιδί εἰς τὸ ὄποιον ἡ ἐργασία είναι εύκολος. L'homme de qui je l'ai appris ὁ ἀνθρωπος παρὰ τοῦ ὄποιου τὸ ἔμαθον.

§ 109. Αἱ ἀντωνυμίαι lequel, laquelle, lesquels, lesquelles, δταν προηγήται αὐτῶν πρόθεσις, τίθενται ἐπὶ τε προσώπων καὶ πραγμάτων:

Voici les personnes à qui j'ai à parler l'doù tò πρόσωπα εἰς τὰ ὄποια ἔχω νὰ ὀμιλήσω. Voilà une maison à laquelle (ouχὶ à qui) on a fait des réparations l'doù μία οικία εἰς τὴν ὄποιαν ἔκαμπαν ἐπιδιορθώσεις.

préférence. 4. Les deux haies (*entre qui, lequel*) nous mar-
chions étaient couvertes de fleurs. 5. La vertu et le dévouement
sont des leviers (*avec qui, lequel*) on peut soulever le
monde.

Θέμα. — Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Ἡ ογείᾳ είναι ἀγαθὸν ἀνεύ τοῦ ὄποιου ὅλα τὰ ἄλλα είναι μηδέν. 2. Ἡ ἀρετὴ είναι ἡ ὁδὸς διὰ τῆς ὄποιας φθάνομεν εἰς τὴν εὐτυχίαν. 3. Ὁ Ἀμερικανὸς Φραγκλίνος ὑπῆρξε σοφὸς εἰς τὸν ὄποιον δρεπάνομεν τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ ἀλεξικεραύνου. 4. Ἡ κερασέα ἔλκει τὸ σκομμα αὐτῆς ἐκ τῆς πόλεως Κερασοῦντος ὅπόθεν εἰσήχθη εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπὸ τῶν ἀρχαίων. 5. "Ολοι οἱ περιηγηταὶ ὧδη μίλησαν περὶ τῆς εὐφορίας ταύτης τῆς χώρας, ητις είναι ἀληθῶς ἔκτακτος.

5^{ον} ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ PRONOMS INTERROGATIFS.

§ 110. Αἱ ἐρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι εἰνε: Qui, que, quoi, lequel, quel.

Παραδείγματα τῆς χρήσεως αὐτῶν.

Qui? τίς; ποῖος;

Qui est là? ή *Qui est-ce qui est là?* ποῖος εἶνε ἔκει;

Qui cherchez-vous? ή *Qui est-ce que vous cherchez?* ποῖον ζητεῖτε;

De qui parlez-vous? περὶ ποίου (προσώπου) ὅμιλεῖτε;

'A qui avez-vous donné la lettre? εἰς ποῖον ἐδώκατε τὴν ἐπιστολήν;

§ 111. Η ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία qui τίθεται μόνον ἐπὶ προσώπων.

Χάριν ἐμφάσεως, ἀντὶ τῆς qui τίθενται αἱ φράσεις qui est-ce qui? qui est-ce que?

Que? Quoi? τί;

Qu'est-ce qui est là? τί (ύποκ.) εἶνε ἔκει;

Que cherchez-vous? ή *Qu'est-ce que vous cherchez?* τί (ἀντικ.) ζητεῖτε;

De quoi parlez-vous? περὶ τίνος (πράγματος) ὅμιλεῖτε;

'A quoi pensez-vous? τί σκέπτεσθε;

§ 112. Η ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία que εἶνε ἐν χρήσει μόνον ἐπὶ πραγμάτων.

Άσκησις. — Έρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι.

Αντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τῆς καταλλήλου ἐρωτηματικῆς ἀντωνυμίας.

1. . . . est là? C'est votre ami.
2. Avec . . . sortirez-vous?
- Je sortirai avec mon frère.
3. Avec . . . écrivez-vous? J'écris avec une plume.
4. . . . voulez-vous? Je veux mon crayon.
5. 'A . . . sert la scie? La scie sert à scier le bois.
6. . . . de ces élèves est le plus studieux?

Χάριν ἐμφάσεως, ἀντὶ τῆς que τίθεται ή φράσις qu'est-ce que?

‘Η quoi εἶνε ἐν χρήσει μετὰ πρόθεσιν ἀντὶ τῆς que (de quoi, à quoi, avec quoi, dans quoi, κλπ.). ’Ετι δὲ καὶ εἰς τὰς ἐπιφωνήσεις: Quoi! vous êtes encore ici! τι! εἰσθε ἀκόμη ἔδω!

Lequel? ποῖος; laquelle? lesquels? lesquelles?

Les deux livres sont là, *lequel* voulez-vous? τὰ δύο βιβλία εἶναι ἔδω, ποῖον θέλετε;

Voici trois fleurs, *laquelle* préférez-vous? οὗτοι τρία ἄνθη, ποῖον προτιμάτε;

Lesquels de vos amis sont les meilleurs? ποῖοι φίλοι σας εἶναι οἱ καλλιστοι;

Lesquelles de ces dames sont riches? ποῖαι ἐκ τῶν κυριῶν τούτων εἶναι πλούσιαι;

§ 113. Η ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία lequel τίθεται καὶ ἐπὶ προσώπων καὶ ἐπὶ πραγμάτων καὶ δεικνύει προτίμησιν, ἐκλογὴν, διάκρισιν.

Quel? ποῖος; quelle? quels? quelles?

Quel est votre père? ποῖος εἶναι ὁ πατέρας σας;

Quelle est votre adresse? ποία εἶναι ἡ διεύθυνσίς σας;

Quelles sont les plus jolies fleurs? ποῖα εἶναι τὰ ὥραιότερα ἄνθη;

§ 114. Τὸ ἐρωτηματικὸν ἐπίθετον quel χρησιμεύει καὶ ὡς ἐρωτηματικῇ ἀντωνυμίᾳ εἰς τὰς ἐρωτήσεις τὰς γινομένας διὰ τοῦ ρήματος ἔτει.

Θέμα. — Ἐρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι.

1. Ποῖον ἐκ τῶν δύο τούτων βιβλίων προτιμάτε;
2. Τι φραγεῖτε περὶ τούτου;
3. Ποῖοι εἶναι αὐτοὶ οἱ νέοι;
4. Τι (‘A quoi) σκέπτεσθε;
5. Περὶ τίνος θὰ ὀμιλήσῃ αὔριον;
6. Ποῖος ποτίζει τὰ ἄνθη;
7. Ποῖα εἶναι τὰ βιβλία σας;
8. Ποῖος τῶν ἀνεψιῶν σας εἶναι ἀσθενής;

6^{ον} ΑΟΡΙΣΤΟΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ. PRONOMS INDÉFINIS.

§ 115. Τῶν ἀρίστων ἀντωνυμιῶν αἱ μὲν εἰνε ἄκλιται καὶ κανεῖς γένους· αὐται εἰνε αἱ ἔξης:

Autrui άλλος.

On τις, τινες.

Personne τις, οὐδείς.

Plusieurs πολλοί,-αί.

Quiconque δστιςδήποτε.

Rien τι, οὐδέν.

Αἱ δὲ κλιται· αὐται εἰνε αἱ ἔξης:

Aucun οὐδείς, κανεῖς.

Certain τις, κάποιος.

Chacun ἔκαστος.

L'un δ μέν.

L'autre δ δέ.

L'un l'autre άλλήλους.

Nul οὐδείς.

Quelqu'un, τις, κάποιος.

Tel τοιοῦτος, είος, δεῖνα.

Tout πᾶς, δλος.

Παρατήρησις. — Τὰ aucun, certain, nul, plusieurs, tel, tout εἰνε δὲ μὲν ἀρίστα ἐπίθετα, δὲ δὲ ἀρίστοι ἀντωνυμίαι. Εἰνε ἐπίθετα δταν συνοδεύουν οὐσιαστικόν: *Aucun* homme κανεὶς ἀνθρωπος, *toute* la terre δλη ή γῆ. Εἰνε δὲ ἀντωνυμίαι δταν δὲν συνοδεύουν οὐσιαστικόν: *Aucun* ne sortira κανεὶς δὲν θὰ ἔξελθῃ. *Tout* est perdu τὸ πᾶν ἀπωλέσθη.

Χρῆσις τῶν ἀρίστων ἀντωνυμιῶν.

§ 116. Η ἀντωνυμία **autrui** ἀπαντᾷ καθ' ἐνικὸν καὶ εἰνε εὔχρηστος μόνον κατὰ γενικήν καὶ δοτικήν:

Ne parlez jamais mal d'*autrui* μὴ κακολογεῖτε ποτὲ τὸν άλλον (κανένα).

§ 117. Η ἀντωνυμία **on** εἰνε ἐν γένει ἀρσενικοῦ γένους ἐνικοῦ ἀριθμοῦ. Εἰνε δὲ ἐν χρήσει ὡς ὑποκείμενον τοῦ ρήματος, δταν δι' αὐτοῦ νοοῦνται οἱ ἀνθρωποι ἐν γένει, δτε ἡμεῖς μεταχειρίζομεθα τὸ γ' ἐνικὸν πρόσωπον τῆς παθητικῆς φωνῆς, η τὸ γ' πληθυντικὸν τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς, η καὶ τὴν ἀντωνυμίαν τις: *On* croit πιστεύεται, η πιστεύουν, η πιστεύει τις.

Τὸ on δύναται ν' ἀναφέρεται καὶ εἰς ὅνομα θηλυκοῦ γένους η πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, τότε δὲ τὸ ἐπόμενον αὐτῷ ἐπίθετον λαμβάνει τὸ γένος καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος εἰς τὸ δποιον τὸ on ἀναφέρεται:

'A votre âge, ma fille, *on* est bien curieuse εἰς τὴν ἡλικίαν σου, κόρη μου, οἱ ἀνθρωποι εἰνε πολὺ περίεργοι. Après la

mort on est égaux μετὰ θάνατον ὅλοι εἰνε ἴσοι.

Ἡ on, χάριν εὐφωνίας, δύναται νὰ λάθη πρὸ αὐτῆς τὸ l' μετὰ τὰ si, où, et, que. Οὕτω, ἀντὶ si on vient προτιμητέον τὸ si l'on vient ἐὰν ἔλθῃ τις. Ἀντὶ il faut qu'on commence προτιμητέον τὸ il faut que l'on commence πρέπει ν' ἀρχίσῃ τις.

Πρὸ τῶν le, la, les δημοσίες δὲν γίνεται χρῆσις τοῦ l'on. Οὕτω δὲν λέγουν si l'on les entend ἐὰν τοὺς ἀκούσῃ τις, ἀλλὰ si on les entend.

§ 118. Τὸ personne εἰνε δὲ μὲν οὐσιαστικὸν θηλυκοῦ γένους, δὲ δὲ ἀόριστος ἀντωνυμία ἀρσενικοῦ γένους ἑνίκου ἀριθμοῦ.

Εἰνε οὐσιαστικόν, δταν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀρθρου ἢ ὑπὸ προσδιοριστικοῦ ἐπιθέτου:

On ne croit pas une personne menteuse δὲν πιστεύομεν τὸν φεύστην.

Εἰνε δὲ ἀντωνυμία, δταν δὲν συνοδεύεται οὔτε ὑπὸ τοῦ ἀρθρου οὔτε ὑπὸ ἐπιθέτου:

Personne n'a été attentif οὐδεὶς ὑπῆρξε προσεκτικός.

Θέμα. — Ἀόριστοι ἀντωνυμίαι.

1. Ὁ ζηλότυπος δὲν ἀγαπᾷ κανένα. 2. Ἐκαστος ἔχει τὰ ἐλαττώματά του. 3. Ὁ μὲν ἡτο πλούσιος, δὲ δὲ ἡτο πτωχός. ἀμφότεροι ήσαν δυστυχεῖς. 4. Οἱ μὲν ἐγέλων, οἱ δὲ ἔπαιζον. 5. Τοιοῦτος εἰνε ὁ κόσμος. 6. Τινὲς τῶν μαθητῶν ημέλη σαν τὰ μαθήματά των. 7. Εἰνέ τις εὐτυχής, δταν εἰνε εὐχαριστημένος. 8. Ἡ γνώμη τῶν πολλῶν εἰνε πολλάκις προτιμητέα τῆς γνώμης ἐνδεικόμενη. 9. Οστισδήποτε δὲν τηρήσῃ αὐτὸν τὸν νόμον θὰ τιμωρηθῇ (sera puni). 10. Ἄγαπατε ἀλλήλους. 11. Οὐδεὶς ἐκ τῶν συμμαθητῶν μου εἰνε δυστυχής. 12. Δὲν κακολογεῖ ποτὲ τὸν ἄλλον.

"Ασκησις. — Ἀόριστοι ἀντωνυμίαι.

Γράψατε δοθῶς τὰ ἐντὸς παρενθέσεων.

1. Dans ce monde, on est (ami) aujourd'hui et demain (rival). 2. Dans un ménage, il faut que (on, l'on) calcule avec soin ses dépenses journalières. 3. Personne n'est (mécontent) de soi. 4. (Tout) personne (laborieux) parvient toujours à gagner honorablement sa vie.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ. DU VERBE.

§ 119. *Ρίζα καὶ κατάληξις*. — Εἰς τὸ ρῆμα διακρίνομεν τὴν *ρίζαν* (le radical) καὶ τὴν κατάληξιν (la terminaison): aim-er, j'aim-e, nous aim-ons, κλπ.

§ 120. *Κλίσις τῶν ρημάτων*. — Ως πρὸς τὸν τύπον τῆς κλίσεως αὐτῶν, τὰ ἐνεργητικὰ ρήματα τῆς Γαλλικῆς διαιροῦνται εἰς τρεῖς διμάδας (groupes).

Αἱ τρεῖς διμάδες διακρίνονται ἀπ' ἄλληλων ἐκ τῆς καταλήξεως τῆς ἀπαρεμφάτου καὶ τοῦ ἐνεστώτος τῆς Ὀριστικῆς.

Ἡ πρώτη διμάδα περιλαμβάνει τὰ ρήματα τοῦ τύπου *aimer* ἀγαπᾶν. Ἡ ἀπαρέμφατος αὐτῶν λήγει εἰς *er*, ὁ δὲ ἐνεστώς εἰς *e,-es,-e* (j'aime, tu aimes, il aime).

Ἡ δευτέρα διμάδα περιλαμβάνει τὰ ρήματα τοῦ τύπου *finir* τελειώνειν. Ἡ ἀπαρέμφατος αὐτῶν λήγει εἰς *ir*, ὁ δὲ ἐνεστώς εἰς *-is,-is,-it* (je finis, tu finis, il finit), ἡ δὲ ἐνεργητικὴ μετοχὴ εἰς *issant* (finissant).

Ἡ τρίτη διμάδα περιλαμβάνει δλα τὰ ἄλλα ρήματα.

§ 121. *Βοηθητικὰ ρήματα*. — Τὰ ρήματα *avoir* ἔχειν καὶ *être* εἶναι, βοηθοῦντα εἰς σχηματισμὸν τῶν συνθέτων χρόνων τῶν ἄλλων ρημάτων, καλοῦνται βοηθητικὰ ρήματα (verbes auxiliaires).

§ 122. *Χρόνοι*. — Οἱ χρόνοι (les temps) εἰνε δικτώ: présent ἐνεστώς, imparfait παρατατικός, passé simple ἀπλοῦς ἀδριστος, passé composé σύνθετος ἀδριστος, passé antérieur προπαραχνημένος, plus-que-parfait ὑπερσυντέλικος, futur μέλλων, futur antérieur τετελεσμένος μέλλων.

Τούτων ὁ ἐνεστώς, ὁ παρατατικός, ὁ ἀπλοῦς ἀδριστος καὶ ὁ μέλλων εἰνε χρόνοι ἀπλοῖ (temps simples) ἢτοι σχηματίζονται μονολεκτικῶς, οἱ δὲ λοιποὶ σύνθετοι (temps composés) ἢτοι σχηματίζονται περιφραστικῶς διά τενος χρόνου τῶν ρημάτων *avoir* ἢ *être* καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ κλινομένου ρήματος: nous avons parlé, nous sommes partis.

§ 123. Verbe avoir.

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent. ἔνεστός.

J'ai ἔχω
tu as
il ἢ elle a
nous avons
vous avez
ils ἢ elles ont

Imparfait.

Ηπαρατακός.

J'avais εἶχον
tu avais
il ἢ elle avait
nous avions
vous aviez
ils ἢ elles avaient

Passé simple.

Απλοῦς ἀόριστος.

J'eus ἔσχον
tu eus
il ἢ elle eut
nous eûmes
vous eûtes
ils ἢ elles eurent

Futur.

Μέλλων.

J'aurai θὰ ἔχω
tu auras
il ἢ elle aura
nous aurons
vous aurez
ils ἢ elles auront

Passé composé.

Σύνθετος ἀόριστος.

J'ai eu ἔχω λάθει
tu as eu
il ἢ elle a eu
nous avons eu
vous avez eu
ils ἢ elles ont eu

Plus-que-parfait.

Ὑπερσυντέλικος.

J'avais eu εἶχον λάθει
tu avais eu
il ἢ elle avait eu
nous avions eu
vous aviez eu
ils ἢ elles avaient eu

Passé antérieur.

Ηροπαρωχημένος.

J'eus eu ἔσχον (πρότερον)
tu eus eu
il ἢ elle eut eu
nous eûmes eu
vous eûtes eu
ils ἢ elles eurent eu

Futur antérieur.

Τετελεσμένος μέλλων.

J'aurai eu θὰ ἔχω λάθει
tu auras eu
il ἢ elle aurà eu
nous aurons eu
vous aurez eu
ils ἢ elles auront eu

CONDITIONNEL. ΥΠΟΘΕΤΙΚΗ.

Présent. Ἐνεστώς.

J'aurais θὰ εἰχον
tu aurais
il γῇ elle aurait
nous aurions
vous auriez
ils γῇ elles auraient

Passé. Παρωχημένος.

J'aurais eu γῇθελον λάθει
tu aurais eu
il γῇ elle aurait eu
nous aurions eu
vous auriez eu
ils γῇ elles auraient eu

Passé (2me forme).

J'eusse eu
tu eusses eu
il γῇ elle eût eu

nous eussions eu
vous eussiez eu
ils γῇ elles eussent eu

IMPÉRATIF. ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Aie ἔχει ayons ξειχωμεν ayez ἔχετε
SUBJONCTIF. ΓΡΙΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent. Ἐνεστώς.

Que j'aille νὰ ἔχω
que tu aies
qu'il γῇ qu'elle ait
que nous ayons
que vous ayez
qu'ils γῇ qu'elles aient

Passé. Παρωχημένος.

Que j'aie eu νὰ ἔχω λάθει
que tu aies eu
qu'il γῇ qu'elle ait eu
que nous ayons eu
que vous ayez eu
qu'ils γῇ qu'elles aient eu

Plus-que-parfait.

*Υπερσιγνέλικος.

Que j'eusse νὰ εἰχον λάθει
que tu eusses eu
qu'il γῇ qu'elle eût eu
que nous eussions eu
que vous eussiez eu
qu'ils γῇ qu'elles eussent eu

Que j'eusse eu νὰ εἰχον λάθει
que tu eusses eu
qu'il γῇ qu'elle eût eu
que nous eussions eu
que vous eussiez eu
qu'ils γῇ qu'elles eussent eu

INFINITIF. ΑΙΓΑΡΕΜΦΑΤΟΣ.

Présent. Ἐνεστώς.

Avoir ἔχειν

Passé. Παρωχημένος.

Avoir eu λαθεῖν

PARTICIPE. ΜΕΤΟΧΗ.

Présent. Ἐνεστώς.

Ayant ἔχων

Passé. Παρωχημένος.

Eu, eue, ayant eu λαθών

§ 124. Verbe être.

INDICATIF.

Présent.

Je suis εἰμί:
tu es
il ή elle est
nous sommes
vous êtes
ils ή elles sont

Imparfait.

J'étais ἦμην.
tu étais
il ή elle était
nous étions
vous étiez
ils ή elles étaient

Passé simple.

Je fus ὅπηρξα
tu fus
il ή elle fut
nous fûmes
vous fûtes
ils ή elles furent

Futur.

Je serai θὰ εἰμί:
tu seras
il ή elle sera
nous serons
vous serez
ils ή elles seront

Passé composé.

J'ai été ὅπηρξα
tu as été
il ή elle a été
nous avons été
vous avez été
ils ή elles ont été

Plus-que-parfait.

J'avais été ἤλχον ὅπάρξει
tu avais été
il ή elle avait été
nous avions été
vous aviez été
ils ή elles avaient été

Passé antérieur.

J'eus été ὅπηρξα (πρότερον)
tu eus été
il ή elle eut été
nous eûmes été
vous eûtes été
ils ή elles eurent été

Futur antérieur.

J'aurai été θὰ ἔχω ὅπάρξει
tu auras été
il ή elle aura été
nous aurons été
vous aurez été
ils ή elles auront été

CONDITIONNEL.

Présent.

Je serais θὰ ἦμην
tu serais
il ή ἐλλε σεραίται
nous serions
vous seriez
ils ή ἐλλε σεραίται

Passé.

J'aurais été θὰ εἰχον ὄπάρξει
tu aurais été
il ή ἐλλε αὐραίται
nous aurions été
vous auriez été
ils ή ἐλλε αὐραίται

Passé (2me forme).

J'eusse été
tu eusses été
il ή ἐλλε εὗται

nous eussions été
vous eussiez été
ils ή ἐλλε ευσσενται

IMPÉRATIF.

Sois εσο

soyons ἀς εἴμεθα

SUBJONCTIF.

Présent.

Que je sois νὰ εἰμαι
que tu sois
qu'il ή qu'elle soit
que nous soyons
que vous soyez
qu'ils ή qu'elles soient

Passé.

Que j'aie été νὰ εἴχω ὄπάρξει
que tu aies été
qu'il ή qu'elle ait été
que nous ayons été
que vous ayez été
qu'ils ή qu'elles aient été

Imparfait.

Que je fusse νὰ ἦμην
que tu fusses
qu'il ή qu'elle fût
que nous fussions
que vous fussiez
qu'ils ή qu'elles fussent

Plus-que-parfait.

Que j'eusse été νὰ εἰχον ὄπάρξει
que tu eusses été
qu'il ή qu'elle eût été
que nous eussions été
que vous eussiez été
qu'ils ή qu'elles eussent été

INFINITIF.

Présent.

Être είναι

Passé.

Avoir été γενέσθαι

Présent.

Étant ὡν

PARTICIPE.

Passé.

Été, ayant été γενόμενος

Θέμα. — Avoir.

1. "Εχω ώραιαν οίκιαν.
2. Θὰ ἔχωμεν καλὸν καιρὸν αὔριον.
3. Έλάθομεν (passé comp. τοῦ avoir) τὴν εὐχαρίστησιν νὰ δμι- λήσωμεν (de parler) πρὸς τὸν ἀδελφόν σας.
4. Δὲν ἐλάθετε ἀκόμη τὴν εὐχαρίστησιν νὰ γράψετε εἰς Παρισίους;
5. Πόσα μαθήματα θὰ ἔχης σήμερον;
6. Θὰ ἔχω τέσσαρα μαθήματα πρὸ μεσημβρίας (dans la matinée) καὶ δύο μετὰ μεσημβρίαν (l'après-midi).
7. Δὲν πιστεύω (Je ne crois pas) ὅτι ἔχετε (subj. prés.) πάρα πολλὰ χρήματα.
8. "Εχε θάρρος.
9. "Ας ἔχωμεν πάντοτε τὸν Θεὸν εἰς τὴν καρδίαν μας.
10. Πρέπει νὰ ἔχετε (subj. prés.) διλίγην υπομονήν.

Θέμα. — Être.

1. Δὲν εἰμαι πλούσιος.
2. Ποῦ ἡσθε χθές; "Ημην εἰς τὴν ἑξοχήν.
3. Θὰ εἴμεθα εἰς Παρισίους τὴν προσεχῆ ἑδδομάδα.
4. Ποῦ θὰ εἴσθε αὔριον;
5. Θὰ εἴμαι εἰς τὸ γραφεῖόν μου ἔως τὰς ἔξ (jusqu' à six heures).
6. Οἱ μαθηταὶ ὑπῆρξαν (passé simple) ἀμελεῖς.
7. Δὲν ὑπῆρξατε (passé comp.) εὐτυχεῖς.
8. Επήγατε (passé comp. τοῦ être) ποτὲ εἰς τὴν Γαλλίαν;
9. Μάλιστα, ἐπήγα ἐκεῖ (y) πολλάκις.
10. Μὴ εἴσθε ἄδικοι.
11. "Ας εἴμεθα ἐπιμελεῖς καὶ εὐπειθεῖς.
12. Θέλω (Je veux) νὰ εἴσθε (subj. prés.) εὐτυχεῖς.

§ 125. Ηρώτης ὄμάς. Πήματα εἰς ερ.

Aimer *ἀγαπᾶν*.

INDICATIF.

Présent.

J'aime *ἀγαπῶ*
 tu aimes
 il *ἢ* elle aime
 nous aimons
 vous aimez
 ils *ἢ* elles aiment

Imparfait.

J'aimais *ἠγάπων*
 tu aimais
 il *ἢ* elle aimait
 nous aimions
 vous aimiez
 ils *ἢ* elles aimaien

Passé simple.

J'aimai *ἠγάπησα*
 tu aimas
 il *ἢ* elle aimâ
 nous aimâmes
 vous aimâtes
 ils *ἢ* elles aimèrent

Futur.

J'aimerai θ̄ *ἀγαπήσω*
 tu aimeras
 il *ἢ* elle aimera
 nous aimerons
 vous aimerez
 ils *ἢ* elles aimeront

Passé composé.

J'ai aimé *ἔχω ἀγαπήσει*
 tu as aimé
 il *ἢ* elle a aimé
 nous avons aimé
 vous avez aimé
 ils *ἢ* elles ont aimé

Plus-que-parfait.

J'avais aimé *εἶχον ἀγαπήσει*
 tu avais aimé
 il *ἢ* elle avait aimé
 nous avions aimé
 vous aviez aimé
 ils *ἢ* elles avaient aimé

Passé antérieur.

J'eus aimé *ἠγάπησα (πρότερον)*
 tu eus aimé
 il *ἢ* elle eut aimé
 nous eûmes aimé
 vous eûtes aimé
 ils *ἢ* elles eurent aimé

Futur antérieur.

J'aurai aimé θ̄ *ἔχω ἀγαπήσει*
 tu auras aimé
 il *ἢ* elle aura aimé
 nous aurons aimé
 vous aurez aimé
 ils *ἢ* elles auront aimé

CONDITIONNEL.

|Présent.

J'aimerais θὰ ἡγάπων
tu aimerais
il η̄ elle aimerait
nous aimerions
vous aimeriez
ils η̄ elles aimeraient

Passé.

J'aurais aimé ἦθελον ἀγαπήσε
tu aurais aimé
il η̄ elle aurait aimé
nous aurions aimé
vous auriez aimé
ils η̄ elles auraient aimé

Passé (2me forme).

J'eusse aimé
tu eusses aimé
il η̄ elle eût aimé

nous eussions aimé
vous eussiez aimé
ils η̄ elles eussent aimé

IMPÉRATIF.

Aime ἀγάπα

aimons ἀς ἀγαπῶμεν

aimez ἀγαπᾶτε

SUBJONCTIF.

Présent.

Que j'aime νὰ ἡγαπῶ
que tu aimes
qu'il η̄ qu'elle aime
que nous aimions
que vous aimiez
qu'ils η̄ qu'elles aiment

Passé.

Que j'aie aimé νὰ ἔχω ἀγαπήσει
que tu aies aimé
qu'il η̄ qu'elle ait aimé
que nous ayons aimé
que vous ayez aimé
qu'ils η̄ qu'elles aient aimé

Imparfait.

Que j'aimasse νὰ ἡγάπων
que tu aimasses
qu'il η̄ qu'elle aimât
que nous aimassions
que vous aimassiez
qu'ils η̄ qu'elles aimassent

Plus-que-parfait.

Que j'eusse aimé νὰ εἰχον ἀγα-
que tu eusses aimé [πήσει]
qu'il η̄ qu'elle eût aimé
que nous eussions aimé
que vous eussiez aimé
qu'ils η̄ qu'elles eussent aimé

INFINITIF.

Présent.

Aimer ἀγαπᾶν

Passé.

Avoir aimé ἀγαπῆσαι

PARTICIPE.

Présent.

Aimant ἀγαπῶν

Passé.

Aimé, aimée, ayant aimé ἀγα-
πώμενος, ἡγαπημένος, ἀγαπήσας

"Ασκησις. — Πρήματα εἰς ερ.

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρίματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Les herbes (*pousser*, indicatif prés.) dans le champ.
2. L'exercice et la tempérance (*fortifier*, fut.) votre santé.
3. (*Pardonner*, impér.) à vos ennemis.
4. Je (*prononcer*, pas. du cond.) ce mot.
5. Les éclairs (*briller*, imp. de l'ind.), la foudre (*gronder*, imp. de l'ind.).
6. Votre timidité vous (*troubler*, pas. comp.).
7. Deux renards (*trouver*, plus-que-parf.) un trésor.
8. Nous (*traverser*, passé simple) la rivière.
9. J' (*assister*, prés. du cond.) les pauvres.
10. Si j'avais de l'argent, je vous (*préter*, prés. du cond.) mille drachmes.
11. Il faut que chacun (*payer*, subj. prés.) son tribut à la nature.

Θέμα. — Πρήματα εἰς ερ.

1. Ἡ σελήνη φωτίζει τὴν γῆν.
2. Ο πατέρ μου ὥμιλει πολλὰς γλώσσας.
3. Είχον προγευματίσει.
4. Οι δικασταὶ κατεδίκασαν τὸν Σωκράτη.
5. Αὐτὸς ὁ ἀνθρωπὸς ἡπάτησε ὅλον τὸν κόσμον.
6. Ηρέπει νὰ πληρώσωμεν (subj.) αὐτὸ τὸ ποσόν.
7. Θὰ φέρω αὐτὰ τὰ βιβλία εἰς τὸν διδάσκαλόν μου.
8. Ἄς ἀκούωμεν τοὺς διδασκάλους μας.
9. Κλείσατε τὴν θύραν τοῦ δωματίου, σᾶς παρακαλῶ (s'il vous plaît).
10. Θὰ ἔπαιξα εὐχαρίστως μαζί σας.
11. Θὰ ἐπειθύμουν νὰ εἰργάζεσθε μὲ περισσότερον ζῆλον.
12. Ἐκπλήσσομαι (je suis étonné) πῶς (que) δὲν ἐφέρατε (apporter, passé du subj.) τὰ βιβλίαν τὸ ὄποιον σᾶς ἐδάνεισα τὴν παρελθοῦσαν ἑδομάδα.
13. Ο Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν κόσμον εἰς ἓξ ημέρας.
14. Προσεύχεσθε εἰς τὸν Θεὸν καὶ ἀγαπᾶτε τὸν πληγόν σας.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΙΝΩΝ ΕΙΣ ΕΡ ΡΗΜΑΤΩΝ

§ 126. *Ρήματα εἰς cer.* — Τὰ ρήματα τὰ λήγοντα εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς cer λαμβάνουν ὑπὸ τὸ εἰς ὑπόστιγμα (c), ὅταν ἡ κατάληξις ἀρχίζῃ ἀπὸ αὐτῆς ἀπὸ ο:

Commencer ἀρχίζειν: je commenceais, il commençait, nous commençions.

§ 127. *Ρήματα εἰς ger.* — Τὰ εἰς ger λήγοντα ρήματα λαμβάνουν ἀφωνον εἰς μετὰ τὸ g, ὅταν ἡ κατάληξις ἀρχίζῃ ἀπὸ αὐτῆς ἀπὸ ο:

Juger κρίνειν: je jugeais, il jugea, nous jugeons.

§ 128. *Ρήματα παραλίγοντα εἰς ἄφωνον e.* — Τὰ ρήματα τὰ παραλίγοντα εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς ἄφωνον e, καὶ τῶν ὅποιων ἡ ρίζα δὲν λήγει εἰς l η t, τρέπουν τὸ ἀφωνον ε εἰς ἀνοικτὸν è, ὅταν ἡ κατάληξις ἀρχίζῃ ἀπὸ ἄφωνον e:

Semer σπείρειν: je sème, je semerai, je semerais.

Mener ἀγειν, φέρειν: je mène, je mènerai, je mènerais.

Παρατήρησις. — Τὰ εἰς eler καὶ eter λήγοντα ρήματα διπλασιάζουν τὸ l η t η t, ὅταν ἡ κατάληξις ἀρχίζῃ ἀπὸ ἄφωνον e:

Appeler καλεῖν: j'appelle, j'appellerai.

Jeter ρίπτειν: je jette, je jetterai.

'Εξαιρεσις. — Ρήματά τινα εἰς eler καὶ eter, ἀντὶ νὰ διπλασιάζουν τὸ l η t η t, λαμβάνουν βαρεῖαν ἐπὶ τοῦ e. Τὰ συνηθέστερα τούτων εἰναι τὰ: celer κρύπτειν, déceler ἀποκαλύπτειν, dégeler τήκειν, τήκεσθαι, geler παγώνειν, modeler προπλάττειν,

"Ασκησις. — Άνωμαλίαι τῶν εἰς ερ ρημάτων.

Θέσατε τὰ ἔντος πλευράδεσσεων ρήματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Nous (*tracer*, ind. pr.) une ligne droite. 2. Le charretier (*atteler*, ind. pr.) son cheval. 3. Avec un levier on (*soulever*, ind. pr.) les plus lourds fardeaux. 4. L'aimant (*posséder*, ind. pr.) la propriété d' attirer le fer. 5. Les maîtres aiment les écoliers qui (*employer*, ind. pr.) bien leur temps. 6. L'armée grecque (*avancer*, imp. de l'ind.), les ennemis (*engager*, imp. de l'ind.) le feu: la victoire (*balancer*,

peler μαδᾶν, ξεφλουδίζειν, acheter ἀγοράζειν, épousseter ξεσκονίζειν:

Je cèle, je cèlerai, je cèlerais, que je cèle.

J'achète, j'achèterai, j'achèterais, que j'achète.

§ 129. **Ρήματα παραλήγοντα εἰς κλειστὸν ἐ.** — Τὰ ρήματα τὰ παραλήγοντα εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς κλειστὸν ἐ τρέπουν τοῦτο εἰς ἀνοικτὸν ἐ, διατάξεις ἀρχίζῃ ἀπὸ ἀφωνοῦ ε, πλὴν τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς ὑποθετικῆς :

Répéter ἐπαναλαμβάνειν: je répête, tu répètes; je répéterai, je répéterais.

Posséder κατέχειν: je possède, tu possèdes; je posséderai, je posséderais.

Παρατήρησις. — Τὰ εἰς ἔger λήγοντα ρήματα ἀκολουθοῦν τὸν αὐτὸν κανόνα :

Protéger προστατεύειν: je protège, je protégerai, je protégerais.

§ 130. **Ρήματα εἰς yer.** — Τὰ εἰς oyer καὶ uyer λήγοντα ρήματα τρέπουν τὸ γε εἰς i, διατάξεις ἀρχίζῃ ἀπὸ ἀφωνοῦ e:

Nettoyer καθαρίζειν: je nettoie, je nettoierai, que je nettoie.

Essuyer σπογγίζειν: j'essuie, j'essuierai, que j'essuie.

Τὰ εἰς ayer ὅμως λήγοντα ρήματα φυλάττουν πανταχοῦ τὸ γε:

Je paye, je payerai, je payerais.

Γράψουν ὅμως καὶ je paie, je paierai, κλπ.

imp. de l'ind.). 7. Le chant du coq (*annoncer*, passé simple) l'approche du jour. 8. De beaux arbres (*ombrager*, imp. de l'ind.) la rivière. 9. Le beau temps (*succéder*, fut.) enfin aux jours pluvieux. 10. Nous (*acheter*, cond. pr.) des livres si nous avions de l'argent. 11. Il faut que vous (*employer*, prés. du subj.) tout votre temps à l'étude de la botanique.

Θέμα. — Ἀνωμαλίαι τῶν εἰς er ρημάτων.

1. Δὲν ρίπτει ποτὲ λίθους. 2. Ἡ ὑπηρέτρια καθαρίζει τὰ δωμάτια. 3. Τρώγομεν περάσια. 4. Ἀγοράζω ἐν βιβλίον. 5. Καλῶ τὸν ἀδελφόν μου. 6. Αὐτὴν γυνὴ παρηγόρει τοὺς δυστυχεῖς. 7. Οἱ ἀδάμας χαράσσει δίλα τὰ ἄλλα σώματα. 8. Εἰς τὸν σταθμὸν ζυγίζουν τὰς ἀποσκευὰς τῶν ταξιδιωτῶν. 9. Ἡ φύσις εἶνε κάτοπτρον πιστὸν τὸ ὄποιον ἀντανακλᾷ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν τὸ μεγαλεῖον τοῦ Θεοῦ.

§ 131. Δευτέρα ὥμας. Πρήματα εἰς ir.

F i n i r τελειώνειν.

INDICATIF.

Présent.

Je finis τελειώνω
 tu finis
 il η̄ elle finit
 nous finissons
 vous finissez
 ils η̄ elles finissent

Imparfait.

Je finissais ἐτελείωνον
 tu finissais
 il η̄ elle finissait
 nous finissions
 vous finissiez
 ils η̄ elles finissaient

Passé simple.

Je finis ἐτελείωσα
 tu finis
 il η̄ elle finit
 nous finîmes
 vous finîtes
 ils η̄ elles finirent

Futur.

Je finirai θὰ τελειώσω
 tu finiras
 il η̄ elle finira
 nous finirons
 vous finirez
 ils η̄ elles finiront

Passé composé.

J'ai fini ἔχω τελειώσει
 tu as fini
 il η̄ elle a fini
 nous avons fini
 vous avez fini
 ils η̄ elles ont fini

Plus-que-parfait.

J'avais fini είχον τελειώσει
 tu avais fini
 il η̄ elle avait fini
 nous avions fini
 vous aviez fini
 ils η̄ elles avaient fini

Passé antérieur.

J'eus fini ἐτελείωσα (πρότερον)
 tu eus fini
 il η̄ elle eut fini
 nous eûmes fini
 vous eûtes fini
 ils η̄ elles eurent fini

Futur antérieur.

J'aurai fini θὰ ἔχω τελειώσει
 tu auras fini
 il η̄ elle aura fini
 nous aurons fini
 vous aurez fini
 ils η̄ elles auront fini

CONDITIONNEL.

Présent.

Je finirais θὰ ἐτελείωνον
 tu finirais
 il ή elle finirait
 nous finirions
 vous finiriez
 ils ή elles finiraient

Passé (2me forme).

J'eusse fini
 tu eusses fini
 il ή elle eût fini

Passé.

J'aurais fini γιθελον τελειώ-
 tu aurais fini [σει
 il ή elle aurait fini
 nous aurions fini
 vous auriez fini
 ils ή elles auraient fini

IMPÉRATIF.

Finis τελείωνε finissons ἀς τελειώναμεν finissez τελειώνετε
 SUBJONCTIF.

Présent.

Que je finisse νὰ τελειώνω
 que tu finisses
 qu'il ή qu'elle finisse
 que nous finissions
 que vous finissiez
 qu'ils ή qu'elles finissent

Imparfait.

Que je finisse νὰ ἐτελείωνον
 que tu finisses
 qu'il ή qu'elle finît
 que nous finissions
 que vous finissiez
 qu'ils ή qu'elles finissent

Passé.

Que j'aie fini νὰ ἔχω τελει-
 que tu aies fini [ώσει
 qu'il ή qu'elle ait fini
 que nous ayons fini
 que vous ayez fini
 qu'ils ή qu'elles aient fini

Plus-que-parfait.

Que j'eusse fini νὰ είχον τε-
 que tu eusses fini [λειώσει
 qu'il ή qu'elle eût fini
 que nous eussions fini
 que vous eussiez fini
 qu'ils ή qu'elles eussent fini

INFINITIF.

Présent.

Finir τελειώνειν

Passé.

Avoir fini τελειώσαι

Présent.

Finissant τελειώνων

PARTICIPE.

Passé.

Fini, finie, ayant fini τελειώ-
 μένος, τελειώσας

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΙΝΩΝ ΕΙΣ ΙΡ ΡΗΜΑΤΩΝ

§ 132. Τὸ ρῆμα **bénir** εὐλογεῖν, ἔχει διπλοῦν τύπον παθητικῆς μετοχῆς: *béni* καὶ *bénit*. Τούτων ὁ μὲν πρώτος *béni* σημαίνει ἀπλῶς εὐλογημένος: *Maison bénie de Dieu* οἶκος εὐλογημένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ δεύτερος *bénit* λέγεται ἐπὶ πραγμάτων ἥγιασμένων διὰ θρησκευτικῆς τελετῆς: *Du pain bénit* ἄρτος ἥγιασμένος, ἀντίδωρον. *De l'eau bénite* ὅδωρ ἥγιασμένον, ἀγίασμα.

Σημείωσις. — *Κλανόμενον μετὰ βοηθητικοῦ τὸ bénit οὐδέποτε λαμβάνει t: Le prêtre a bénit les drapeaux ὁ ιερεὺς ηὐλόγησε τὰς σημαῖας.*

§ 133. Τὸ ρῆμα **haïr** μισεῖν, διατηρεῖ τὸ διαλυτικὸν ἐπὶ τοῦ i καθ' ὅλους αὐτοῦ τοὺς χρόνους, πλὴν τοῦ ἐνικοῦ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὅριστικῆς: *Je hais, tu hais, il hait, καὶ τοῦ δευτέρου ἐνικοῦ προσώπου τῆς προστακτικῆς*: *hais.*

"Ασηγασία. — Ρήματα εἰς ir.

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Les rayons du soleil nous (*éblouir*, ind. prés.). 2. Quand je (*réfléchir*, fut. ant.), j' (*agir*, fut.) résolument. 3. Le médecin (*guérir*, pas. comp.) le malade. 4. Vous (*choisir*, pas. comp.) les plus beaux fruits. 5. (*Accomplir*, impér.) vos devoirs. 6. Nous (*gravir*, passé simple) les flancs escarpés de la montagne. 7. Les arbres (*reverdir*, fut.) au printemps. 8. Il fallait que je (*saisir*, imp. du subj.) l'occasion. 9. Si tu (*haïr*, indic. prés.) tes vices, tu es à demi corrigé. 10. Horace et Virgile (*fleurir*, imparf. de l'ind.) en même temps. 11. Nous (*haïr*, ind. prés.) la flatterie et le mensonge.

Θέμα. — Ρήματα εἰς ir.

1. Οἱ καλοὶ μαθηταὶ ὑπακούουν πάντοτε. 2. Τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ναυτιλία ἐπλούτιζον τοὺς Φοίνικας. 3. Ἐκτίσαμεν ὠραῖαν οἰκίαν. 4. Πρέπει νὰ κτίσετε (subj.) τὴν οἰκίαν σας εἰς καλὴν τοποθεσίαν. 5. Αὐτοὶ οἱ ἐργάται κτίζουν ἐν ἐργοστάσιον. 6. Οἱ ἔχθροι ἔθαψαν

§ 134. Τὸ ρῆμα *fleurir* ἐπὶ μὲν τῆς κυριολεκτικῆς σημασίας τοῦ ἀρθεῖν εἶναι ὄμαλόν: Les pommiers *fleurissaient* αἱ μηλέαι ἡγήθουν. Les arbres *fleurissant* au printemps τὰ δένδρα τὰν θοῦντα κατὰ τὸ ἔαρ. 'Αλλ' ἐπὶ μεταφορικῆς σημασίας τοῦ ἀκμάζειν ἔχει ἐνεργητικὴν μετοχὴν *florissant* καὶ παρατατικὸν *je florissais*: Le commerce est *florissant* τὸ ἐμπόριον εἶναι ἀκμαῖον. Les lettres et les arts *florissaient* à Athènes sous Périclès τὰ γράμματα καὶ αἱ τέχναι ἥχμαζον ἐν Ἀθήναις ἐπὶ Περικλέους.

τοὺς νεκρούς των. 7. "Οταν θὰ ἔχω τελειώσει αὐτὸ τὸ βιβλίον,
θὰ σᾶς τὸ δανείσω. 8. Θὰ τιμωρήσω τὸν μαθητὴν ὁ ὅποιος θὰ
λερώσῃ τὸ βιβλίον του. 9. Ἔξετελέσαμεν πάντοτε δλα τὰ
καθίκοντά μας. 10. Μισεῖτε τὸ φεῦδος. 11. Ἐκλεγε καλῶς τοὺς
φίλους σου. 12. Αὐτὰ τὰ δένδρα θ' ἀνθήσουν μετ' ὀλίγον. 13. 'Ο
Θεός ηὔλογησε τὸν οίκον τοῦ Ἀθραάμ.. 14. Αἱ Ἀθηναί
ἥχμαζον ἐπὶ Περικλέους.

§ 135. Τρίτη ὥμας (1ος τόπος). Ρήματα εἰς oir.

Recevoir λαμβάνειν, δέχεσθαι.

INDICATIF.

Présent.

Je reçois λαμβάνω
 tu reçois
 il ή elle reçoit
 nous recevons
 vous recevez
 ils ή elles reçoivent

Imparfait.

Je recevais ἐλάμβανον
 tu recevais
 il ή elle recevait
 nous recevions
 vous receviez
 ils ή elles recevaient

Passé simple.

Je reçus ἔλαβον
 tu reçus
 il ή elle reçut
 nous reçûmes
 vous reçûtes
 ils ή elles reçurent

Futur.

Je recevrai θὰ λάβω
 tu recevras
 il ή elle recevra
 nous recevrons
 vous recevrez
 ils ή elles recevront

Passé composé.

J'ai reçu ἔχω λάβει
 tu as reçu
 il ή elle a reçu
 nous avons reçu
 vous avez reçu
 ils ή elles ont reçu

Plus-que-parfait.

J'avais reçu εἶχον λάβει
 tu avais reçu
 il ή elle avait reçu
 nous avions reçu
 vous aviez reçu
 ils ή elles avaient reçu

Passé antérieur.

J'eus reçu ἔλαβον (πρότερον)
 tu eus reçu
 il ή elle eut reçu
 nous eûmes reçu
 vous eûtes reçu
 ils ή elles eurent reçu

Futur antérieur.

J'aurai reçu θὰ ἔχω λάβει
 tu auras reçu
 il ή elle aura reçu
 nous aurons reçu
 vous aurez reçu
 ils ή elles auront reçu

CONDITIONNEL.

Présent.	Passé.
Je recevrais θὰ ἐλάμβανον	J'aurais reçu ηθελον λάδει
tu recevrais	tu aurais reçu
il ή elle recevrait	il η elle aurait reçu
nous recevrions	nous aurions reçu
vous recevriez	vous auriez reçu
ils ή elles recevraient	ils η elles auraient reçu
Passé (2 ^{me} forme).	
J'eusse reçu	nous eussions reçu
tu eusses reçu	vous eussiez reçu
il ή elle eût reçu	ils η elles eussent reçu
IMPÉRATIF.	
Reçois λάδε	recevons ζε λάδωμεν
SUBJONCTIF.	
Présent.	Passé.
Que je reçoive νὰ λαμβάνω	Que j'aie reçu νὰ ξχω λάδει
que tu reçoives	que tu aies reçu
qu'il ή qu'elle reçoive	qu'il η qu'elle ait reçu
que nous recevions	que nous ayons reçu
que vous receviez	que vous ayez reçu
qu'ils ή qu'elles reçoivent	qu'ils η qu'elles aient reçu
Imparfait.	
Que je reçusse νὰ ἐλάμβανον	Que j'eusse reçu νὰ είχον λάδει
que tu reçusses	que tu eusses reçu
qu'il ή qu'elle reçût	qu'il η qu'elle eût reçu
que nous reçussions	que nous eussions reçu
que vous reçussiez	que vous eussiez reçu
qu'ils ή qu'elles reçussent	qu'ils η qu'elles eussent reçu
INFINITIF.	
Présent.	Passé.
Recevoir λαμβάνειν	Avoir reçu λαδεῖν
PARTICIPE.	
Présent.	Passé.
Recevant λαμβάνων	Reçu, reçue, ayant reçu εἰληγμένος, λαδών

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΙΣ ΟΙΡ ΡΗΜΑΤΩΝ

§ 136. Ἐκ τῶν εἰς οἱρ ρημάτων ἔξι μόνον λήγοντα εἰς ενοίρ κλίνονται δμαλῶς κατὰ τὸ recevoir. Ταῦτα εἰνε τὰ apercevoir παρατηρεῖν, βλέπειν, διακρίνειν, concevoir συλλαμβάνειν (ἰδέαν, σχέδιον), décevoir ἀπατᾶν, διαφεύδειν τὰς ἐλπίδας, percevoir εἰσπράττειν, devoir δφείλειν, redevoir μένειν χρεώστην. Πάντα τὰ λοιπὰ ρήματα τὰ λήγοντα εἰς οἱρ κλίνονται ἀνωμάλως.

"Ἀσκησις. — Ρήματα εἰς οἱρ.

Θέσατε τὰ ἑπτὸς παρενθέσεων ρήματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Le percepteur est le fonctionnaire qui (*percevoir*, ind. prés.) les impôts. 2. Alexandre et Napoléon (*concevoir*, passé simple) et (*exécuter*, passé simple) de grandes choses. 3. Il (*désirer*, cond. prés.) que nous (*recevoir*, imp. du subj.) des félicitations. 4. Christophe Colomb promit une récompense à celui de ses matelots qui (*apercevoir*, cond. prés.) le premier la terre. 5. Un bon cœur ne (*concevoir*, ind. prés.) pas l'égoïsme. 6. Vous (*recevoir*, passé simple) souvent de mes nouvelles l'année dernière. 7. (*Recevoir*, impér.) mes remerciements de toutes vos bontés. 8. Fais ce que tu (*devoir*, prés. de l'ind.).

Θέμα. — Ρήματα εἰς οἱρ.

1. Λαμβάνω συχνάκις ἐπιστολὰς ἀπὸ τὸν οὗν μου. 2. Οἱ ἀστρονόμοι παρετήρησαν αηλιτικά εἰς τὸν ἥλιον. 3. Παρατηρῶ μεγάλην φλόγα. 4. Θὰ λάθω αὔριον ἐπιστολήν. 5. Δὲν ἔλαθα τὴν ἐπιστολήν τὴν ὅποιαν μοῦ ἐγράψατε. 6. Ἐλπίζω ὅτι θὰ λάθετε αὔριον τὰ βιβλία τὰ ὅποια παρηγγείλατε εἰς Ηαρισίους. 7. Συνέλαβε μέγα σχέδιον. 8. Ἐλάμβανον ἐπιστολὰς καθημερινῶς. 9. Ὁταν δ στρατιώτης λαμβάνῃ διαταγὰς δφείλει νὰ τὰς ἔκτελῃ. 10. Τὰ τέκνα δφείλουν ν' ἀγαποῦν τοὺς γονεῖς των. 11. Ήθέλετε παρατηρήσει εὐχολώτερον ἀστέρα ἐν πλάνοις μεσογερίᾳ ἢ ἔλαττωμα εἰς τὸν χαρακτήρα σας. 12. Ηηγαίνετε νὰ λίθετε τὸν ἀδελφόν μου, εἴμαι βέβαιος ὅτι θὰ σᾶς δεχθῇ καλῶς. 13. Ηρέπει νὰ δεχθῆτε (subj.) αὐτὸν τὸν κύριον. 14. Πόσα σᾶς δφείλω; Μου δφείλετε 1000 δραχμάς.

§ 137. Τρίτη ὥμας (2ος τόπος). Πήματα εἰς re.

Rompre θραύσειν.

INDICATIF.

Présent. Passé composé.

Je romps θραύσω	J'ai rompu ἔχω θραύσει
tu romps	tu as rompu

il ή elle rompt	il ή elle a rompu
nous rompons	nous avons rompu
vous rompez	vous avez rompu
ils ή elles rompent	ils ή elles ont rompu

Imparfait.

Je rompais έθραυσον	J'avais rompu είχον θραύσει
tu rompais	tu avais rompu
il ή elle rompait	il ή elle avait rompu
nous rompions	nous avions rompu
vous rompiez	vous aviez rompu
ils ή elles rompaient	ils ή elles avaient rompu

Passé simple.

Je rompis έθραυσα	J'eus rompu έθραυσα (πρότερον)
tu rompis	tu eus rompu
il ή elle rompit	il ή elle eut rompu
nous rompîmes	nous eûmes rompu
vous rompîtes	vous eûtes rompu
ils ή elles rompirent	ils ή elles eurent rompu

Futur.

Je romprai θά θραύσω	J'aurai rompu θά ἔχω θραύσει
tu rompras	tu auras rompu
il ή elle rompra	il ή elle aura rompu
nous romprons	nous aurons rompu
vous romprez	vous aurez rompu
ils ή elles rompront	ils ή elles auront rompu

Plus-que-parfait.

Passé antérieur.

Futur antérieur.

CONDITIONNEL.

Présent.

Passé.

Je romprais θὰ ἔθραυνον	J'aurais rompu γέθελον θραύσει
tu romprais	tu aurais rompu
il ή elle romprait	il ή elle aurait rompu
nous romprions	nous aurions rompu
vous rompriez	vous auriez rompu
ils ή elles rompraient	ils ή elles auraient rompu

Passé (2me forme).

J' eusse rompu	nous eussions rompu
tu eusses rompu	vous eussiez rompu
il ή elle eût rompu	ils ή elles eussent rompu

IMPÉRATIF.

Romps θραύσει rompons ἀς θραύσωμεν rompez θραύσετε

SUBJONCTIF.

Présent.

Passé.

Que je rompe νὰ θραύψω	Que j'aie rompu νὰ ἔχω θραύσει
que tu rompes	que tu aies rompu
qu'il ή qu'elle rompe	qu'il ή qu'elle ait rompu
que nous rompions	que nous ayons rompu
que vous rompiez	que vous ayez rompu
qu'ils ή qu'elles rompent	qu'ils ή qu'elles aient rompu

Imparfait.

Plus-que-parfait.

Que je rompissose νὰ ἔθραυνον	Que j'eusse rompu νὰ είχον
que tu rompissesses	que tu eusses rompu [θραύσει]
qu'il ή qu'elle rompît	qu'il ή qu'elle eût rompu
que nous rompissions	que nous eussions rompu
que vous rompissiez	que vous eussiez rompu
qu'ils ή qu'elles rompissent	qu'ils ή qu'elles eussent rompu

INFINITIF.

Présent.

Passé.

Rompre θραύσει Avoir rompu θραύσει

PARTICIPE.

Passé.

Rompant θραύσων Rompu, rompue, ayant rompu
τεθραυσμένος, θραύσας

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΙΣ ΡΗΜΑΤΩΝ

§ 138. *Ρήματα εἰς andre, endre, ondre, ordre.* — Τὰ εἰς andre, endre, ondre, ordre λήγοντα ρήματα φυλάττουν τὸ δεῖ τὸν ἐνικὸν τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὀριστικῆς, ἀλλὰ δὲν λαμβάνουν τὸ εἰς τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον:

Répandre χύνειν, διασκορπίζειν : je répands, tu répands, il répand.

Vendre πωλεῖν : je vends, tu vends, il vend.

Répondre ἀποκρίνεσθαι : je réponds, tu réponds, il répond.

Mordre δαγκάνειν : je mords, tu mords, il mord.

§ 139. *Ρήματα εἰς autre καὶ oître.* — Τὰ εἰς autre καὶ oître λήγοντα ρήματα λαμβάνουν περισπωμένην ἐπὶ τοῦ i, δταν τοῦτο ἀκολουθήται ὑπὸ τοῦ :

Connaitre γνωρίζειν : il connaît, je connaîtrai, je connaîtrais, καλπ.

Croître φύεσθαι, αὐξάνειν : il croît, je croîtrai, je croîtrais, καλπ.

*Ασκησις. — Ρήματα εἰς re.

Θέσατε τὰ ἔντος παρενθέσεων ρήματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Dieu (*entendre*, ind. prés.) nos prières. 2. Pourquoi ne (*répondre*, ind. présent)-tu pas? 3. Les Romains (*pré-tendre*, imp. de l'ind.) que Romulus (*descendre*, imp. de l'ind.) du dieu Mars. 4. Si mon pays était attaqué (*prose-θάλλετο*), je le (*défendre*, prés. du cond.). 5. (*Défendre*, impér.) ton ami absent. 6. Si vous étiez plus âgés, vous (*com-prendre*, prés. du cond.) mieux l'importance du travail.

Θέμα. — Ρήματα εἰς re.

1. Ή πεῖρα καὶ ἡ σκέψις μᾶς καθιστοῦν συνετούς. 2. Τὸ πτηγὴν διασχίζει τὸν ἀέρα διὰ τῶν πτερύγων τοῦ. 3. Ἀναμένω τὴν ἐπάνοδόν σας μετ' ἀνυπομονησίας. 4. Πότε ἀπηντήσατε εἰς τὴν ἐπιστολὴν του; Θ' ἀπαντήσω αὔριον. 5. Θὰ ἔχανον ἐὰν ἔπαιζον. 6. Τί ἔχασατε; Ἔχασα τὸ βιβλίον μου. 7. Ἐχάνομεν εἰς τὸ παιγνίδιον. 8. Ἦκούσαμεν μέγαν θόρυβον τὴν παρελθοῦσαν νύκτα. 9. Θὰ ἔχάνετε τὸν καιρὸν σας, ἐὰν ἥρχιζετε τώρα νὰ σπουδάζετε αὐτὴν τὴν γλώσσαν.

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ ΡΗΜΑ. VERBE PASSIF.

§ 140. Ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα δὲν ἔχει μονολεξικὸν παθητικὸν τύπον, ἡ δὲ παθητικὴ φωνὴ τοῦ ρήματος σχηματίζεται καθ' δλους τοὺς χρόνους περιφραστικῶς διὰ τοῦ βοηθητικοῦ *être* καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ κλινομένου ρήματος, ἡ ὥποια συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν.

§ 141. *Être aimé* ἀγαπᾶσθαι.

INDICATIF.

Présent.

Je suis aimé ἀγαπῶμαι
tu es aimé
il est aimé
nous sommes aimés
vous êtes aimés
ils sont aimés

Imparfait.

J'étais aimé ἦγαπώμην
tu étais aimé
il était aimé
nous étions aimés
vous étiez aimés
ils étaient aimés

Passé simple.

Je fus aimé ἦγαπήθην
tu fus aimé
il fut aimé
nous fûmes aimés
vous fûtes aimés
ils furent aimés

Futur.

Je serai aimé θ' ἀγαπηθῶ
tu seras aimé
il sera aimé
nous serons aimés
vous serez aimés
ils seront aimés

Passé composé.

J'ai été aimé ἤχω ἀγαπηθῆ
tu as été aimé
il a été aimé
nous avons été aimés
vous avez été aimés
ils ont été aimés

Plus-que-parfait.

J'avais été aimé εἶχον ἀγαπηθῆ
tu avais été aimé
il avait été aimé
nous avions été aimés
vous aviez été aimés
ils avaient été aimés

Passé antérieur.

J'eus été aimé ἦγαπήθην πρό-
tu eus été aimé [τέρον
il eut été aimé
nous eûmes été aimés
vous eûtes été aimés
ils eurent été aimés

Futur antérieur.

J'aurai été aimé θὰ ἤχω ἀγα-
tu auras été aimé [πηθῇ
il aura été aimé
nous aurons été aimés
vous aurez été aimés
ils auront été aimés

CONDITIONNEL.

Présent.

Je serais aimé θὰ ἡγαπώμην
 tu serais aimé
 il serait aimé
 nous serions aimés
 vous seriez aimés
 ils seraient aimés

Passé.

J'aurais été aimé ἦθελον ἀ-
 tu aurais été aimé [γαπηθῇ
 il aurait été aimé
 nous aurions été aimés
 vous auriez été aimés
 ils auraient été aimés

Passé (2me forme).

J'eusse été aimé
 tu eusses été aimé
 il eût été aimé

nous eussions été aimés
 vous eussiez été aimés
 ils eussent été aimés

IMPÉRATIF.

Sois aimé ἀγαπήθητι
 Soyons aimés ἀς ἀγαπηθῶμεν
 Soyez aimés ἀγαπήθητε

SUBJONCTIF.

Présent.

Que je sois aimé νὰ ἀγα-
 que tu sois aimé [πῷμαι
 qu'il soit aimé
 que nous soyons aimés
 que vous soyez aimés
 qu'ils soient aimés

Passé.

Que j'aie été aimé νὰ ἔχω
 que tu aies été aimé [ἀγαπηθῇ
 qu'il ait été aimé
 que nous ayons été aimés
 que vous ayez été aimés
 qu'ils aient été aimés

Imparfait.

Que je fusse aimé νὰ ἡγα-
 πώμῃ
 que tu fusses aimé
 qu'il fût aimé
 que nous fussions aimés
 que vous fussiez aimés
 qu'ils fussent aimés

Plus-que-parfait.

Que j'eusse été aimé νὰ εί-
 χον ἀγαπηθῇ
 que tu eusses été aimé
 qu'il eût été aimé
 que nous eussions été aimés
 que vous eussiez été aimés
 qu'ils eussent été aimés

INFINITIF.

Présent.

Être aimé ἀγαπᾶσθαι

Passé.

Avoir été aimé ἀγαπηθῆναι

PARTICIPE.

Présent.

Étant aimé ἀγαπώμενος

Passé.

Ayant été aimé ἀγαπηθεῖς

"Ασκησις. — Παθητικὸν ρῆμα.

"Αντικαταστήσατε τὰ ἐνεργητικὰ φίματα διὰ τοῦ ἀντιστοίχου χρόνου τῶν παθητικῶν.

1. Le maître *punira* les écoliers paresseux.
2. Quatre bœufs *labouraient* cette terre.
3. Les paysans *laboureront* les champs.
4. Les cultivateurs *fauchèrent* le pré.
5. Les chevaux *mangent* l'avoine avidement.
6. Je lui *donnai* une belle bague.
7. Ma mère *achètera* un rosier.
8. Le jardinier *arrosait* les fleurs tous les jours.
9. Christophe Colomb *découvrit* l'Amérique en 1492.
10. Les Arabes *considèrent* le chameau comme un présent du ciel.

Θέμα. — Παθητικὸν ρῆμα.

1. Αὐτὰ τὰ παιδὶα ἀγαπῶνται: ὑπὸ τῶν γονέων των.
2. Ὁ φιλάργυρος περιφρονεῖται: ὑφ' ὅλου τοῦ κόσμου.
3. Ὁ Παῦλος ἀγαπᾶται: καὶ ἐκτιμᾶται: ὑπὸ τῶν διδασκάλων του διότι εἰνε ἐπιμελής.
4. "Ἄς ἐργασθῶμεν καὶ θέλομεν βραβευθῆ" (futur).
5. Ἐὰν ἐκπλήροις τὰ καθήκοντά σου, θὰ ἐκτιμᾶσαι παρὰ τῶν ἐντίμων ἀνθρώπων.
6. Αὐτὴ ἡ οἰκία ἐπωλήθη προχθές.
7. Οἱ ψλέπται συνελήφθησαν.
8. Ἐξεπλάγημεν διὰ τὴν σύνεσίν του.
9. Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἐδημιουργήθησαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς ἔξ ήμέρας.

ΑΝΤΩΝΥΜΙΚΟΝ ΡΗΜΑ. VERBE PRONOMINAL.

§ 142. Τὰ ἀντωνυμικὰ ἢ αὐτοπαθὴ ρήματα τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰ ἡμέτερα μέσα, σχηματίζονται δὲ καθ' ὅλους αὐτῶν τοὺς χρόνους διὰ δύο ἀντωνυμιῶν τοῦ κύτου προσώπου, ἐκ τῶν ὅποιων ἢ μὲν εἰνε ὑποκείμενον ἢ δὲ ἀντικείμενον.

Αἱ ὡς ἀντικείμενον χρησιμεύουσαι αὐτοπαθεῖς ἀντωνυμίαι εἰνε:

me τὸν ἔαυτόν μου, εἰς τὸν
ἔαυτόν μου
te τὸν ἔαυτόν σου, εἰς τὸν
ἔαυτόν σου
se τὸν ἔαυτόν του,-της, εἰς
τὸν ἔαυτόν του, της

nous τὸν ἔαυτόν μας, εἰς τὸν
ἔαυτόν μας
vous τὸν ἔαυτόν σας, εἰς τὸν
ἔαυτόν σας
se τὸν ἔαυτόν τους, εἰς τὸν
ἔαυτόν τους

Je me flatte κολακεύομαι = κολακεύω τὸν ἔαυτόν μου. Nous nous lavons πλυνόμεθα = πλύνομεν τὸν ἔαυτόν μας.

Παρατήρησις. — Εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον ἀμφοτέρων τῶν ἀριθμῶν, τὸ ὑποκείμενον δύναται νὰ εἰνε ὄνομα ἀντὶ ἀντωνυμίας: Paul se blessera δ Paulos θὰ πληγωθῃ.

§ 143. Οἱ σύνθετοι χρόνοι τῶν ἀντωνυμικῶν ρημάτων σχηματίζονται μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ ἔτε: Je me suis lavé ἐπλύθην. Nous nous étions trompés εἶχομεν ἀπατηθη.

§ 144. Τὰ ἀντωνυμικὰ ρήματα εἰνε δύο εἰδῶν:

1ον Τὰ κυρίως ἀντωνυμικὰ (essentiellement pronominaux), τὰ ὅποια μόνον εἰς τὸν ἀντωνυμικὸν τύπον ἀπαντοῦν τοιαύτα εἰνε τὰ se repenter μετανοεῖν, se souvenir ἐνθυμεῖσθαι, se moquer σκώπτειν, κλπ.: 2ον Τὰ κατὰ σύμπτωσιν ἀντωνυμικὰ (accidentellement pronominaux), τὰ ὅποια σχηματίζονται ἐξ ἐνεργητικῶν ἢ οὐδετέρων ρημάτων: se trouver εὑρίσκεσθαι, se flatter κολακεύεσθαι, se plaire ἀρέσκεσθαι, κλπ.

§ 145. Se laver *νιπτεοθαι*.

INDICATIF.

Présent.

Je me lave *νίπτομαι*
 tu te laves
 il se lave
 nous nous lavons
 vous vous lavez
 ils se lavent

Imparfait.

Je me lavais *ἐνίπτόμην*
 tu te lavais
 il se lavait
 nous nous lavions
 vous vous laviez
 ils se lavaient

Passé simple.

Je me lavai *ἐνίψθην*
 tu te lavas
 il se lava
 nous nous lavâmes
 vous vous lavâtes
 ils se lavèrent

Futur.

Je me laverai *θὰ νιψθῶ*
 tu te laveras
 il se lavera
 nous nous laverons
 vous vous laverez
 ils se laveront

Passé composé.

Je me suis lavé *ἐνίψθη*
 tu t'es lavé
 il s'est lavé
 nous nous sommes lavés
 vous vous êtes lavés
 ils se sont lavés

Plus-que-parfait.

Je m'étais lavé *εἰχον νιψθῆ*
 tu t'étais lavé
 il s'était lavé
 nous nous étions lavés
 vous vous étiez lavés
 ils s'étaient lavés

Passé antérieur.

Je me fus lavé *ἐνίψθην (πρό-*
 tu te fus lavé *[τέρπων]*
 il se fut lavé
 nous nous fûmes lavés
 vous vous fûtes lavés
 ils se furent lavés

Futur antérieur.

Je me serai lavé *θὰ ἔχω νιψθῆ*
 tu te seras lavé
 il se sera lavé
 nous nous serons lavés
 vous vous serez lavés
 ils se seront lavés

CONDITIONNEL.

Présent.

Je me laverais θὰ ἐνιπτόμην
 tu te laverais
 il se laverait
 nous nous laverions
 vous vous laveriez
 ils se laveraien

Passé.

Je me serais lavé γέθελον νιφθῆ
 tu te serais lavé
 il se serait lavé
 nous nous serions lavés
 vous vous seriez lavés
 ils se seraient lavés

Passé (2me forme).

Je me fusse lavé
 tu te fusses lavé
 il se fût lavé

nous nous fussions lavés
 vous vous fussiez lavés
 ils se fussent lavés

IMPÉRATIF.

Lave-toi νίπτου lavons-nous ἡς νιπτώμεθα lavez-vous νίπτεσθε
 SUBJONCTIF.

Présent.

Que je me lave νὰ νιπτωμα: que tu te laves
 qu'il se lave que nous nous lavions
 que vous vous laviez qu'ils se lavent

Passé.

Que je me sois lavé νὰ ἔχω que tu te sois lavé [νιφθῆ]
 qu'il se soit lavé que nous nous soyons lavés
 que vous vous soyez lavés qu'ils se soient lavés

Imparfait.

Que je me lavasse νὰ ἐνι- que tu te lavasses [πτέμην] qu'il se lavât que nous nous lavassions que vous vous lavassiez qu'ils se lavassent

Plus-que-parfait.

Que je me fusse lavé νὰ είχον que tu te fusses lavé [νιφθῆ] qu'il se fût lavé que nous nous fussions lavés que vous vous fussiez lavés qu'ils se fussent lavés

INFINITIF.

Présent.

Se laver νίπτεσθαι

Passé.

S'être lavé νιφθῆναι

PARTICIPE.

Présent.

Se lavant νιπτόμενος

Passé.

S'étant lavé(éé) νιφθείς, είσα, ἐν

Θέμα. — Ἀντωνυμικὰ ρήματα.

1. Κατὰ ποίαν ὥραν ἐγείρεσθε συνήθως; Ἐγείρομαι πάντοτε εἰς τὰς ἔξ. 2. Πῶς εἰσθε (vous portez-vous)? Εἰμαι ἀρκετά καλά. 3. Ἡ ἀμαξᾶ περιμένει εἰς τὴν θύραν κάμετε γρήγορα (dépêchez-vous). 4. Εἰδα χθὲς τὸν ἀδελφόν σας. Ἐκάματε λάθος (vous vous êtes trompé). Δὲν ἔκαμια λάθος, τοῦ ὡμίλησα. 5. Ἐνθυμεῖσθε αὐτὸ τὸ γεγονός; Τὸ ἐνθυμοῦμαι καλλιστα. 6. Ὁ φίλος σας Ἐρρίκος διωρθώθη ἀπὸ τὸ ἐλάττωμά του; Διωρθώθη ἀπὸ αὐτὸ (il s'en est corrigé) ἀπὸ πολλοῦ χρόνου (depuis longtemps).

Θέμα. — Ἀντωνυμικὰ ρήματα.

1. Ἐὰν ἔχετε τελειώσει τὸ θέμα σας, θὰ περιπατήσωμεν δλίγον. 2. Πῶς δύναμάζεται αὐτὸς ὁ νέος; Ὄνομάζεται Ἰωάννης. 3. Περιεπάτησα ἐπὶ (pendant) δύο ὥρας, τώρα εἰμαι κουρασμένος. 4. Ἀναπαυθῆτε δλίγον. 5. Σᾶς παρακαλῶ γὰ σιωπήσετε. 6. Ἕγέρθη ἀρκετὰ ἐνωρίς σήμερον. 7. Σκοπεύομεν γὰ ταξιδεύσωμεν. 8. Αὐτὰ τὰ ἀνθη ἐμαράνθησαν. 9. Ἐνεκλείσθημεν, διότι ἐφοβούμεθα τοὺς αλέπτας. 10. Ἐπήγαμεν εἰς τὸν χορὸν τὴν παρελθοῦσαν ἑδομάδαν διεσκεδάσαμεν πολύ. 11. Ἐὰν δὲν ἀπομακρυνθῆται δλίγον ἀπὸ τὸ χεῖλος τούτου τοῦ κρητινοῦ, θὰ πέσῃς ἐντάς. 12. Οἱ γονεῖς σου θὰ λυπηθοῦν δταν μάθουν δτι ἀντὶ γὰ διακρίνεσαι εἰς τὰς σπουδάς, σὺ δὲν σκέπτεσαι γὰ γὰ διασκεδάζῃς.

AMETABATON PHMA. VERBE INTRANSITIF.

§ 146. Ἀμετάβατα ρήματα εἰς τὴν Γαλλικὴν είνε τὰ δηλοῦντα μὲν κατάστασιν ἢ ἐνέργειαν τοῦ ὑποκειμένου, ἀλλὰ μὴ δυνάμενα ποτὲ νὰ ἔχουν ἀμεσον ἀντικείμενον : Je succède à mon père διαδέχομαι τὸν πατέρα μου. Je pars demain ἀναχωρῶ αὔριον.

§ 147. Βοηθητικὰ τῶν ἀμεταβάτων ρημάτων.—Τὰ πλεῖστα τῶν ἀμεταβάτων ρημάτων λαμβάνουν τὸ βοηθητικὸν αὐτοῖς συνθέτους χρόνους καὶ κλίνονται ἀπαραλλάκτως ὅπως τὰ ἐνεργητικά : J'ai souri ἐμειδίασα, nous avons voyagé ἐταξίδευσαμεν, vous avez dormi ἐκοιμήθητε.

§ 148. Ἀμετάβατά τινα ρήματα λαμβάνουν τὸ βοηθητικὸν ἔτει εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους. Τοιαῦτα είνε τὰ aller πηγανεῖν, arriver ἔρχεσθαι, φθάνειν, décéder ἀποθνήσκειν, mourir ἀποθνήσκειν, naître γεννᾶσθαι, partir ἀναχωρεῖν, venir ἔρχεσθαι, devenir γίνεσθαι, καθίστασθαι, parvenir ἀφικνεῖσθαι, κατορθώνειν, revenir ἐπανέρχεσθαι, tomber πίπτειν, κλπ.: Je suis allé à Paris ἐπῆγα εἰς Παρισίους. Nous sommes arrivés hier ἐφθάσαμεν χθές. Elles sont revenues de leur voyage αὗται ἐπανῆλθον ἀπὸ τὸ ταξίδιόν των.

Εἰς τὰ ρήματα ταῦτα ἡ παθητικὴ μετοχὴ συμφωνεῖ, ὅπως εἰς τὰ παθητικά, πρὸς τὸ ὑποκείμενον τοῦ ρήματος κατὰ γένος καὶ ὀριθμόν.

§ 149. Ἀμετάβατά τινα ρήματα σχηματίζονται ἀλλοτε μὲν διὰ τοῦ αὐτοῦ, διὰ τὸν σημαίνουν ἐνέργειαν, ἀλλοτε δὲ διὰ τοῦ ἔτει, διὰ τὸν σημαίνουν κατάστασιν. Τοιαῦτα είνε τὰ accourir προστρέχειν, apparaître ἐμφανίζεσθαι, cesser πάνειν, croître μεγαλώνειν, monter ἀναβιβάζειν, ἀναβαίνειν, passer διέρχεσθαι, παρέρχεσθαι, rester μένειν, vieillir γηράσκειν, κλπ.:

I.e cortège a passé sous mes fenêtres ἢ πομπὴ διηῆθεν ὑπὸ τὰ παράθυρά μου. Les fortes chaleurs sont passées où μεγάλοι καύσωνες παρήλθον. Le caissier a disparu avec l'argent ἢ ταμίας ἐξαφανίσθη μὲ τὰ χρήματα. Il est disparu depuis long-temps ἐξαφανίσθη ἀπὸ πολλοῦ.

§ 150. T o m b e r *πίπτειν*.

INDICATIF.

Présent.

Je tombe *πίπτω*
tu tombes
il tombe
nous tombons
vous tombez
ils tombent

Imparfait.

Je tombais *επιπτού*
tu tombais
il tombait
nous tombions
vous tombiez
ils tombaient

Passé simple.

Je tombai *πέσα*
tu tombas
il tomba
nous tombâmes
vous tombâtes
ils tombèrent

Futur.

Je tomberai θὰ *πέσω*
tu tomberas
il tombera
nous tomberons
vous tomberez
ils tomberont

Passé composé.

Je suis tombé *ἔπεσα*
tu es tombé
il est tombé
nous sommes tombés
vous êtes tombés
ils sont tombés

Plus-que-parfait.

J'étais tombé *εἶχον πέσει*
tu étais tombé
il était tombé
nous étions tombés
vous étiez tombés
ils étaient tombés

Passé antérieur.

Je fus tombé *ἔπεσα* (*πρό-*
tu fus tombé [*τερον*)
il fut tombé
nous fûmes tombés
vous fûtes tombés
ils furent tombés

Futur antérieur.

Je serai tombé θὰ *ἔχω πέσει*
tu seras tombé
il sera tombé
nous serons tombés
vous serez tombés
ils seront tombés

CONDITIONNEL.

Présent.

Je tomberais θὰ ἔπιπτον
 tu tomberais
 il tomberait
 nous tomberions
 vous tomberiez
 ils tomberaient

Passé (2me forme).

Je fusse tombé
 tu fusses tombé
 il fût tombé

Passé.

Je serais tombé θελον πέσει
 tu serais tombé
 il serait tombé
 nous serions tombés
 vous seriez tombés
 ils seraient tombés

IMPÉRATIF.

Tombe πάπτε tombons ἀς πίπτωμεν tombez πάπτετε

SUBJONCTIF.

Présent.

Que je tombe νὰ πίπτω
 que tu tombes
 qu'il tombe
 que nous tombions
 que vous tombiez
 qu'ils tombent

Imparfait.

Que je tombasse νὰ ἔπιπτον
 que tu tombasses
 qu'il tombât
 que nous tombassions
 que vous tombassiez
 qu'ils tombassent

Passé.

Que je sois tombé νὰ ἔχω
 que tu sois tombé [πέσει]
 qu'il soit tombé
 que nous soyons tombés
 que vous soyez tombés
 qu'ils soient tombés

Plus-que-parfait.

Que je fusse tombé νὰ είχον
 que tu fusses tombé [πέσει]
 qu'il fût tombé
 que nous fussions tombés
 que vous fussiez tombés
 qu'ils fussent tombés

INFINITIF.

Présent.

Tomber πάπτειν

Passé.

Être tombé πεσεῖν

PARTICIPE.

Présent.

Tombant πάπτων

Passé.

Tombé (éé) πεσών, οῦσα, δν

Ἄσκησις. — Ἀμετάβατα ρήματα.

Θέσατε εἰς τὸν σύνθετον ἀόριστον (*passé composé*) τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα.

1. Vous (*venir*) trop tard.
2. Louis XIV (*régner*) soixante-douze ans.
3. Les hirondelles (*revenir*) à la première apparition du printemps.
4. Mes sœurs (*descendre*) de leur chambre depuis ce matin.
5. François Ier (*mourir*) en 1547.
6. Mes frères (*partir*) depuis deux jours.
7. Nous (*aller*) à Paris l'année dernière.
8. La fête de Pâques (*passer*) depuis plus de quinze jours.

Θέμα. — Ἀμετάβατα ρήματα.

Θέσατε εἰς τὸν σύνθετον ἀόριστον (*passé composé*) τὰ διὰ κυρτῶν στοιχείων σημειούμενα ρήματα.

1. Επέσατε;
2. Δὲν ἔπεσα.
3. Ποῦ ἐπῆγαν οἱ φίλοι σας;
4. Δὲν γῆσεύρω (Je ne sais pas) ποῦ ἐπῆγαν.
5. Ἐφθασα τὸ παρελθόν Σάββατον (samedi dernier).
6. Ἡλθατε πολὺ ἀργά.
7. Ἐπαγήλθομεν ἀπὸ τὸ σχολεῖον τὴν μεσημβρίαν (à midi).
8. Αἱ χελιδόνες ἐπαγήλθον.
9. Αἱ ώραται ήμέραι παρηλθον.
10. Ο στρατὸς διῆλθε διὰ ταύτης τῆς χώρας.
11. Αὐτὸ τὸ παιδί ἐμεγάλωσε ταχέως.

ΑΠΡΟΣΩΠΟΝ ΡΗΜΑ. VERBE IMPERSOHNEL.

§ 151. Τὰ ἀπρόσωπα ἡ μονοπρόσωπα ρήματα, ώς καὶ παρ' ἡμῖν, ἀπαντοῦν μόνον εἰς τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον, ἔχουν δὲ πρὸ αὐτῶν τὴν ἀντωνυμίαν il, ἢτις ἐνταῦθα εἶναι οὐδετέρου γένους καὶ λαμβάνεται ἀσφίστως:

Neiger χιονίζειν, il neige, il neigeait.

§ 152. Ήλիγ τῶν φύσει ἀπροσώπων ρημάτων καὶ προσωπικά τινα ρήματα, ἀμετάβατα ἢ, ἐνεργητικά, λαμβάνονται ἐντοτε ἀπροσώπως:

Il convient d'agir avec franchise ἀρμόζει νὰ φερώμεθα εἰλικρινῶς. *Il fait beau* εἶναι ώραιος καιρός. *Il y a un Dieu* ὑπάρχει Θεός.

§ 153. Τὰ πλεῖστα τῶν ἀπροσώπων ρημάτων λαμβάνουν τὸ βοηθητικὸν αὐτοῖς τοὺς συνθέτους χρόνους, τινὰ δὲ τὸ ἔτε.

§ 154. Neiger χιονίζειν.

INDICATIF.

Présent. Il neige.

Passé composé. Il a neigé.

Imparfait. Il neigeait.

Plus-que-parfait. Il avait neigé.

Passé simple. Il neigea.

Passé antérieur. Il eut neigé.

Futur. Il neigera.

Futur antérieur. Il aura neigé.

CONDITIONNEL.

Présent. Il neigerait.

Passé. Il aurait $\tilde{\eta}$ il eût neigé.

IMPÉRATIF.

Δὲν ὑπάρχει.

SUBJONCTIF.

Présent. Qu'il neige.

Passé. Qu'il ait neigé.

Imparfait. Qu'il neigeât.

Plus-que-parfait. Qu'il eût neigé.

INFINITIF.

Présent. Neiger.

'O passé εἰνε ἄχρηστος.

PARTICIPE.

Passé. Ayant neigé.

'O présent εἰνε ἄχρηστος.

Θέμα. — Απρόσωπα ρήματα.

1. Κάμνει καλὸν καιρὸν (Il fait beau). 2. Βρέχει καὶ θὰ βρέχῃ δλην τὴν νῆμέραν. 3. Χθὲς ἔθρεξε ἀπὸ τὸ πρωῒ ἔως τὸ βράδυ (du matin au soir). 4. Ἐκαμνε πολλὴν ζέστην εἰς τὸ δωμάτιόν σας. 5. Ἐχιόνιζε ὅτε ἥλθετε; Ἐχιόνιζε ἀπὸ δύο ὥρῶν. 6. Εἶνε ἐντροπὴ (Il est honteux) νὰ φεύδεται τις (de mentir) πρέπει πάντοτε νὰ λέγῃ τὴν ἀλήθειαν. 7. Υπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι εἰνε πάντοτε δυσηρεστημένοι.

Θέμα. — Απρόσωπα ρήματα.

1. Νομίζω ὅτι θὰ χιονίσῃ αὔριον. 2. Ἐχιόνισε δλην (toute) τὴν νύκτα. 3. Δὲν ὑπῆρχον οὔτε ἄνδρες, οὔτε γυναῖκες, οὔτε παιδιά. 4. Θὰ ὑπάρχουν ἐφέτος πολλὰ κεράσια. 5. Κάμνει τόσον φῦχος, ωστε (que) δὲν ἔχω καμμίαν ἐπιθυμίαν νὰ ἔξελθω. 6. Βρέχει ραγδαίως καὶ πίπτει χάλαζα. 7. Ἐπεσε πολλὴ χιών ἀπόψε (cette nuit). 8. Μᾶς συμβαίνει πολλάκις ν' ἀπατώμεθα. 9. Υπάρχει Θεός, έστις διέπει σοφῶς τὸ σύμπαν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ

§ 155. Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου τοῦ ρήματος, εἰς μὲν τοὺς ἀπλοῦς χρόνους, τίθεται ἢ, ἀντωνυμίᾳ, οἵτις χρησιμεύει ὡς ὑποκείμενον, μετὰ τὸ ρῆμα, εἰς δὲ τοὺς συνθέτους χρόνους, μεταξὺ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς μετοχῆς, συνδεομένη ὅις ἐνωτικοῦ:

Aimez-vous? ἀγαπᾶτε; As-tu dormi? ἐκοιμήθης; Avez-vous fini? ἐτελειώσατε;

Παρατηρήσεις. — 1. "Οταν τὸ α' ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ ρήματος λήγῃ εἰς ἀφωνον εἰ, τοῦτο, εἰς τὸν ἐρωτηματικὸν τύπον, τρέπεται εἰς ἀλειστὸν ἐτοι: Aimé-je? ἀγαπῶ;

2. "Οταν τὸ γ' ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ ρήματος λήγῃ εἰς φωνὴν, παρεντίθεται τὸ μεταξὺ τοῦ ρήματος καὶ τῆς ἀντωνυμίας: Pense-t-il? σκέπτεται; pensa-t-il? ἐσκέψθη; donna-t-elle? ἔδωκεν αὐτῇ;

3. Εἰς τὸν ἐρωτηματικὸν τύπον τῶν ἀντωνυμικῶν ρημάτων, ἢ ὡς ὑποκείμενον χρησιμεύουσα ἀντωνυμίᾳ τίθεται μετὰ τὸ ρῆμα, προτάσσεται δὲ αὐτοῦ ἢ ἀντωνυμίᾳ οἵτις χρησιμεύει ὡς ἀντικείμενον: Se repent-il? μετανοεῖ;

§ 156. Αντὶ νὰ ἐπιτάξωμεν τὴν ἀντωνυμίαν, δυνάμεθα ἐπίσης νὰ σχηματίσωμεν τὸ ρῆμα ἐρωτηματικῶς προτάσσοντες τοῦ καταφατικοῦ τύπου τὴν φράσιν *est-ce que*:

Est-ce que vous venez? ἔρχεσθε; Est-ce qu'il dort? κοιμᾶται;

"Ἡ χρῆσις τοῦ *est-ce que* εἶνε ἐπιβεβλημένη ἐπὶ τιγων μονοσυλλάθων ρημάτων. Οὕτω δὲν θὰ εἴπωμεν prends-je? λαμβάνω; cours-je? τρέχω; κλπ., ἀλλὰ est-ce que je prends? est-ce que je cours? κλπ.

Λέγουν διμως συνήθως: Où suis-je? ποῦ εἰμας; Que dis-je? τί λέγω; Ai-je fini? ἐτελείωσα; Que vois-je? τί βλέπω; Que puis-je? τί δύναμαι; Que dois-je? τί δεσμέλω; Où vais-je? ποῦ πηγαίνω; Que sais-je? τί γνωρίζω;

§ 157. Τὰ ρήματα σχηματίζονται ἐρωτηματικῶς μόνον εἰς τὴν Ὁριστικήν καὶ τὴν Ὑποθετικήν.

Παραδείγματα τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου.

INDICATIF.

Présent.

Est-ce que je joue? παῖξω;
 joues-tu?
 joue-t-il?
 jouons-nous?
 jouez-vous?
 jouent-ils?

Imparfait.

Jouais-je? ἔπαιξον;
 jouais-tu?
 jouait-il?
 jouions-nous?
 jouiez-vous?
 jouaient-ils?

Passé simple.

Jouai-je? ἔπαιξα;
 jouas-tu?
 joua-t-il?
 jouâmes-nous?
 jouâtes-vous?
 jouèrent-ils?

Passé composé.

Ai-je joué? ἔχω παῖξει;
 as-tu joué?
 a-t-il joué?
 avons-nous joué?
 avez-vous joué?
 ont-ils joué?

Futur.

Jouerai-je? θά παῖξω;
 joueras-tu?
 jouera-t-il?
 jouerons-nous?
 jouerez-vous?
 joueront-ils?

CONDITIONNEL.

Jouerais-je? θά ἔπαιξον;
 jouerais-tu?
 jouerait-il?
 jouerions-nous?
 joueriez-vous?
 joueraient-ils?

Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου.

1. Εἰς τὸ γ' πρόσωπον, ὅταν τὸ ρῆμα ἔχῃ ὑποκείμενον ὄνομα, τότε προτάσσεται μὲν τοῦ ρήματος τὸ ὑποκείμενον, ἐπιτάσσεται δὲ πλεοναστικῶς μετὰ τὸ ρῆμα καὶ ἡ ἀνάλογος προσωπικὴ ἀντωνυμία:

Votre frère est-il ici? εἰνε ἐδῶ ὁ ἀδελφός σας; *Vos frères sont-ils ici?* εἰνε ἐδῶ οἱ ἀδελφοί σας;

2. Εἰς τὸ γ' πρόσωπον, ὅταν προηγήται ἀμέσως τοῦ ρήματος ἐν τῶν ἐπιρρημάτων οὐ ποῦ, quand πότε, combien πόσον, comment πώς, ἢ μία τῶν ἐρωτηματικῶν ἀντωνυμιῶν qui, que, quoi,

quel, κλπ., χρησιμεύουσα ώς κατηγορούμενον ή ἀντικείμενον, τὸ ὑποκείμενον τίθεται μετὰ τὸ ρῆμα ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀντωνυμίας:

Où demeure votre frère? ποῦ κατοικεῖ ὁ ἀδελφός σας; Combien coûte ce livre? πόσον στοιχίζει αὐτὸ τὸ βιβλίον; Comment va votre mère? πώς είναι ἡ μήτηρ σας; Que désire votre ami? τί ἐπιθυμεῖ ὁ φίλος σας;

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΝΗΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΝΗΤΙΚΟΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟΥ
ΤΥΠΟΥ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ.

§ 158. Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ἀρνητικοῦ τύπου τοῦ ρήματος, οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὰ ἀρνητικὰ ἐπιρρήματα ne... pas καὶ ne... point.

Καὶ εἰς μὲν τοὺς ἀπλοὺς χρόνους, τὸ ρῆμα τίθεται μεταξὺ τῶν δύο ἀρνητικῶν ἐπιρρημάτων: Je ne parle pas δὲν ὄμιλῶ. Nous ne mangeons pas δὲν τρώγομεν. Εἰς δὲ τοὺς συνθέτους χρόνους, μόνον τὸ βοηθητικὸν τοῦ ρήματος τίθεται μεταξὺ τῶν δύο ἀρνητικῶν ἐπιρρημάτων: Je n'ai pas parlé δὲν ὄμιλησα. Nous n'avons pas mangé δὲν ἐφάγομεν.

Παρατήρησις. — Εἴς τὴν ἀπαρέμφατον, ἀμφότερα τὰ ἀρνητικὰ ἐπιρρήματα προτάσσονται: Ne pas mentir μὴ ψεύδεσθαι.

Σημείωσις. — Πότε παραλείπεται τὸ pas, ἵδε § 224.

§ 159. Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ἀρνητικοερωτηματικοῦ τύπου τοῦ ρήματος, τὸ ne προτάσσεται ἀμέσως τοῦ ρήματος, τὰ δὲ pas ἢ point τίθενται μετὰ τὴν ἀντωνυμίαν, γῆτις ἀκολουθεῖ μετὰ τὸ ρῆμα: Ne parlé-je pas? δὲν ὄμιλῶ; Ne parle-t-il pas? δὲν ὄμιλει; N'avais-je pas parlé? δὲν εἶχον ὄμιλήσει; N'avons-nous pas été en France? δὲν ἐπήγαμεν εἰς τὴν Γαλλίαν;

§ 160. Εάν τὸ ὑποκείμενον είναι οὐσιαστικόν, τὸ ne τίθεται μεταξὺ τοῦ ὑποκειμένου καὶ τοῦ ρήματος: Mon père ne parle-t-il pas bien? ὁ πατήρ μου δὲν ὄμιλει καλά; Votre sœur n'est-elle pas à Paris? ἡ ἀδελφή σας δὲν είναι εἰς Παρίσιον;

Παραδείγματα τοῦ ἀρνητικοῦ τόπου.

INDICATIF.

Présent.

Je ne parle pas δὲν ὄμιλθ
 tu ne parles pas
 il ne parle pas
 nous ne parlons pas
 vous ne parlez pas
 ils ne parlent pas

Passé simple.

Je ne parlai pas δὲν ωμίλησα
 tu ne parlas pas
 il ne parla pas
 nous ne parlâmes pas
 vous ne parlâtes pas
 ils ne parlèrent pas

Passé composé.
 Je n'ai pas parlé δὲν ὄμιλησα
 tu n'as pas parlé
 il n'a pas parlé
 nous n'avons pas parlé
 vous n'avez pas parlé
 ils n'ont pas parlé

Plus-que-parfait.

Je n'avais pas parlé δὲν εἶχον ὄ-
 tu n'avais pas parlé [μιλήσει
 il n'avait pas parlé
 nous n'avions pas parlé
 vous n'aviez pas parlé
 ils n'avaient pas parlé

Παραδείγματα τοῦ ἀρνητικοερωτηματικοῦ τόπου.

INDICATIF.

Présent.

Ne parlé-je pas? δὲν ὄμιλθ;
 ne parles-tu pas?
 ne parle-t-il pas?
 ne parlons-nous pas?
 ne parlez-vous pas?
 ne parlent-ils pas?

Futur.

Ne parlerai-je pas? δὲν θὰ ὄ-
 ne parleras-tu pas? [μιλήσω;
 ne parlera-t-il pas?
 ne parlerons-nous pas?
 ne parlerez-vous pas?
 ne parleront-ils pas?

Passé composé.

N'ai-je pas parlé? δὲν ὄμιλησα;
 n'as-tu pas parlé?
 n'a-t-il pas parlé?
 n'avons-nous pas parlé?
 n'avez-vous pas parlé?
 n'ont-ils pas parlé?

Plus-que-parfait.

N'avais-je pas parlé? δὲν εἶχον
 n'avais-tu pas parlé? [όμιλήσει;
 n'avait-il pas parlé?
 n'avions-nous pas parlé?
 n'aviez-vous pas parlé?
 n'avaient-ils pas parlé?

"Ασκησις. — Έρωτηματικὸς τόπος.

Σχηματίσατε ἐρωτηματικῶς τὰς ἀκολούθους φράσεις.

1. Il demeure dans cette maison.
2. Tu prends ton livre.
3. Si j'étais riche, je serais heureux.
4. Cette histoire est intéressante.
5. J'aime mes parents.
6. Elle écoutera vos conseils.
7. Elle chante très bien.
8. Mon père est malade.
9. Vos voisins m'ont entendu.
10. Il se souvient de la dernière leçon.
11. Ils avaient fini leur travail.

Θέμα. — Έρωτηματικὸς τόπος.

1. Ο ἀδελφός σας ὅμιλει τὴν Γαλλικήν;
2. Ποῦ είναι ὁ διδάσκαλός σας;
3. Είναι εὐτυχής;
4. Πότε φθάνει ὁ πατέρης σας;
5. Ήσαν κουρασμένοι ἀνεπαύθησαν;
6. Ἐλαβες χρήματα;
7. Τί σας γράφει ὁ φίλος σας;
8. Ο Παῦλος θὰ γράψῃ πρὸς (ὰ) τοὺς γονεῖς του;
9. Πῶς διομάζεται ὁ ἀδελφός σας;
10. Δὲν ἐτελείωσε ἀκόμη τὰς σπουδάς του;
11. Διὰ ποῖον είναι τὰ δῶρα τὰ ὅποια ἔκλεγετε;
12. Θὰ ἐγερθῆτε ἐνωρὶς αὔριον;

"Ασκησις. — Αρνητικὸς καὶ ἀρνητικοερωτηματικὸς τόπος.

Σχηματίσατε πρῶτον ἀρνητικῶς, ἔπειτα ἀρνητικῶς καὶ ἐρωτηματικῶς τὰς ἀκολούθους φράσεις.

1. Ils avaient fini leur devoir.
2. Mon livre coûte cher.
3. Il a reçu une lettre de son père.
4. Votre cousin a été malade le mois dernier.
5. J'avais perdu la clef de ma chambre.
6. Elle était venue avec nous.
7. Il a été attentif.
8. Quand la fenêtre est ouverte nous entendons tout le bruit de la rue.

Θέμα. — Αρνητικὸς καὶ ἀρνητικοερωτηματικὸς τόπος.

1. Δὲν ἥμεθα ἀσθενεῖς.
2. Δὲν θὰ ἥτο δυστυχέστατος;
3. Δὲν είναι εὐχαριστημένος ἐκ τῆς τύχης του;
4. Δὲν ἐλάσσομεν ἐπιστολὰς σήμερον τὸ πρωΐ (ce matin).
5. Δὲν ἐπιμωρήθημεν.
6. Δὲν θὰ ἐπιτύχετε νὰ τὸν καταπείσετε (à le persuader).
7. Ο φίλος σας δὲν κατοικεῖ πολὺ μακράν;
8. Δὲν θ' ἀπαντήσετε εἰς τὴν ἐπιστολήν του;
9. Δὲν ἀνεγνώσατε αὐτὴν τὴν ἐφημερίδα;
10. Δὲν ἐλαβον τὴν ἐπιστολήν μου;

ΑΝΟΜΑΛΑ ΡΗΜΑΤΑ. VERBES IRRÉGULIERS.

Ρήματα εἰς ερ.

Aller πηγαίνειν (βοηθητ. être). — Ind. prés. : je vais, tu vas, il va, nous allons, vous allez, ils vont. — Imp. : j'allais. — Passé simple : j'allai. — Futur : j'irai. — Cond. : j'irais. — Impératif : va, allons, allez. — Subj. : que j'aille, que n. allions, que v. alliez, qu'ils aillent. — Imp. : que j'allasse. — Part. prés. : allant. — Part. passé : allé, allée.

Οὗτῳ κλίνεται καὶ τὸ s'en aller ἀπέρχεσθαι, φεύγειν : Je m'en vais, tu t'en vas, il s'en va, nous nous en allons, vous vous en allez, ils s'en vont. Elēs τοὺς συνθέτους χρόνους λαμβάνει τὸ βοηθητικὸν être, ὅπερ παρεντήθεται μεταξὺ τοῦ εν καὶ τοῦ aller : je m'en suis allé, tu t'en es allé, il s'en est allé, nous nous en sommes allés, vous vous en êtes allés, ils s'en sont allés. Elēs τὴν προστακτικὴν : va-t'en, allons-nous-en, allez-vous-en.

Envoyer στέλλειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : j'envoie, tu envoies, il envoie, n. envoyons, v. envoyez, ils envoient. — Imp. : j'envoyais, nous envoyions. — Passé simple : j'envoyai. — Fut. : j'enverrai. — Condit. : j'enverrais. — Impér. : envoie,

"Ασκησις. — Aller, s'en aller, envoyer.

Θέοατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Où est votre sœur ? Elle (*aller*, passé comp.) voir son oncle.
2. Quand (*aller*, fut.)-vous en France ? J' (*aller*, prés. du cond.) à Paris, si je pouvais. Si vous voulez, j' (*aller*, fut.) avec vous.
3. (*Aller*, impér.) ensemble.
4. Il faut que je (*s'en aller*, prés. du subj.).
5. Nous (*s'en aller*, fut.) dans un quart d'heure.
6. Comment (*aller*, prés. de l'ind.) votre frère ? Il est indisposé ; s'il ne (*aller*, prés. de l'ind.) pas mieux dans l'après-midi, j' (*envoyer*, fut.) chercher un médecin.
7. Il ne faut pas attendre que je vous (*envoyer*, prés. du subj.) où le devoir vous appelle.

envoyons, envoyez. — Subj.: que j'envoie, que n. envoyions. — Imp.: que j'envoyasse. — Part. prés.: envoyant. — Part. passé: envoyé, envoyée.

Οὗτῳ συγμιατίζεται καὶ τὸ **renvoyer** ἀποπέμπειν, ἐπιστρέφειν τι, στέλλειν δόπισθ.

Pήματα εἰς ir.

Acquérir ἀποκτᾶν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: j'acquiers, tu acquiers, il acquiert, n. acquérons, v. acquérez, ils acquièrent. — Imp.: j'acquérais. — Passé simple: j'acquis. — Futur: j'acquerrai. — Cond.: j'acquerrais. — Impératif: acquiers, acquérons, acquérez. — Subj.: que j'acquièrre, que n. acquérons, qu'ils acquièrent. — Imp.: que j'acquisse. — Part. prés.: acquérant. — Part. passé: acquis, acquise.

Οὗτῳ κλίνεται καὶ τὸ **conquérir** κατακτᾶν.

Assaillir ἐφορμᾶν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: j'assaille,

Θέμα. — Aller, s'en aller, envoyer.

1. Ποῦ πηγαίνετε; Πηγαίνω εἰς τὸ σχολεῖον. 2. Ποῦ ἐπηγαίνατε σήμερον τὸ πρωΐ (ce matin) δύτε σᾶς συνήντησα; Ἐπήγανα εἰς τὴν οἰκίαν μου (chez moi). 3. Μὴ πηγαίνετε τόσον γρήγορα, πηγαίνετε βραδύτερον. 4. Δὲν θὰ ὑπάγετε αὔριον εἰς τὴν ἔξοχήν; 'Ο πατέρ μου δὲν θέλει νὰ ὑπάγω (subj.). 5. Απέρχεσθε ἥδη; Δὲν ἀπέρχομαι: ἀκόμη, ἀλλὰ θ' ἀπέλθω μετ' ὅληγον. Περιμείνατε ἀκόμη μίαν στιγμήν, θ' ἀπέλθωμεν μαζί. 6. Εστείλατε τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Durand; Θὰ τὴν στείλω αὔριον. 7. Μὴ στείλετε τίποτε πρὶν λάβετε (avant de recevoir) διαταγάς μου.

Ασκησις. — Acquérir, assaillir, bouillir.

1. J' (*acquérir*, prés. de l'ind.) tous les jours plus de relations. 2. Alexandre le Grand (*conquérir*, passé simple) la plus grande partie de l'Asie. 3. Pourquoi m' (*assaillir*, prés. de l'ind.)-vous de questions si épineuses? 4. Nous l' (*assaillir*, passé simple) de tous côtés à la fois. 5. A quelle température l'eau (*bouillir*, prés. de l'ind.)-elle? 6. En (*bouillir*, part. prés.) les liquides s'évaporent.

n. assaillons. — Imp.: j'assaillais. — Passé simple: j'assaillis. — Futur: j'assaillirai. — Cond.: j'assaillirais. — Impératif: assaille, assaillons, assaillez. — Subj.: que j'assaille. — Imp.: que j'assaillisse. — Part. prés.: assaillant. — Part. passé: assailli, assaillie.

Bouillir βράζειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je bous, tu bous, il bout, n. bouillons, v. bouillez, ils bouillent. — Imp.: je bouillais. — Passé simple: je bouillis. — Futur: je bouillirai. — Cond.: je bouillirais. — Impératif: bous, bouillons, bouillez. — Subj.: que je bouille. — Imp.: que je bouillisse. — Part. prés.: bouillant. — Part. passé: bouilli, bouillie.

Courir τρέχειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je cours, tu cours, il court, n. courrons, v. courez, ils courrent. — Imp.: je courrais. — Passé simple: je courus. — Futur: je courrai. — Cond.: je courrais. — Impératif: cours, courrons, courez. — Subj.: que je coure. — Imp.: que je courusse, que n. courussions. — Part. prés.: courant. — Part. passé: couru, courue.

Οὗτως κλίνονται καὶ τὰ accourir προστρέχειν, concourir συντρέχειν, διαγωνίζεσθαι, parcourir διατρέχειν, recourir ζυγτρέχειν, προστρέχειν, secourir βοηθεῖν.

Θέμα. — *Acquérir, assaillir, bouillir.*

1. Αὐτὸς ὁ ἔμπορος ἀπέκτησε καλήγι φήμην. 2. Δὲν θ' ἀποκτήσετε ποτὲ ἀρετάς, ἐὰν ἀποφεύγετε τὰς ἐπιτιμήσεις. 3. Οἱ στρατιῶται προσέβαλον τὰς θέσεις τοῦ ἔχθρου. 4. Τὸ νερὸν δὲν ἔβρασε ἀκόμη. 5. Νομίζετε (Croyez-vous) ὅτι αὐτὸς τὸ ὄγρον ήταν ἔβραξε εὐκόλως; 6. "Οτε ἀπέσυρα τὸ γάλα ἀπὸ τὴν φωτιάν, ἦτο ἥδη βρασμένον.

"Ασκησις. — *Courir, cueillir.*

1. Quand je suis pressé, je (*courir*, prés. de l'ind.) un peu.
2. (*Accourir*, impér.) vite, il faut que nous (*secourir*, prés. du subj.) cet homme qui se noie. 3. Il faut que je (*courir*, prés. du subj.) à la gare pour prendre le train. 4. (*Cueillir*, impér.) les fleurs du rosier, pendant que je (*cueillir*, fut.) des marguerites. 5. Pourquoi (*cueillir*, prés. de l'ind.)-vous ces roses ? Pour en faire un joli bouquet.

Cueillir συλλέγειν, δρέπειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je cueille, tu cueilles, il cueille, n. cueillons, v. cueillez, ils cueillent. — Imp. : je cueillais. — Passé simple : je cueillis. — Futur : je cueillerai. — Cond. : je cueillerais. — Impératif : cueille, cueillons, cueillez. — Subj. : que je cueille. — Imp. : que je cueillisse. — Part. présent : cueillant. — Part. passé : cueilli, cueillie.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ **accueillir** ἡποδέχεσθαι, **recueillir** περισυλλέγειν.

Dormir κοιμάσθαι (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je dors, tu dors, il dort, n. dormons, v. dormez, ils dorment. — Imp. : je dormais. — Passé simple : je dormis. — Futur : je dormirai. — Cond. : je dormirais. — Impératif : dors, dormons, dormez. — Subj. : que je dorme. — Imp. : que je dormisse. — Part. prés. : dormant. — Part. passé : dormi, dormie.

Οὕτω κλίνεται καὶ τὸ **endormir** ἀποκοιμίζειν.

Faillir αφάλλειν (βοηθητ. avoir). — Εὔχρηστον μόνον εἰς τοὺς ἔξης χρόνους : Passé simple : je faillis. — Futur : je faudrai η je

Θέμα. — Courir, cueillir.

1. Διατί τρέχετε ; Τρέχω διὰ νὰ μὴ χάσω (pour ne pas manquer) τὸ τραϊνόν. 2. Έτρεξα νὰ φέρω (chercher) τὸν λατρόν, διότι ἡ μήτηρ μου ἦτο ἀσθενής. 3. Θὰ ἐτρέχομεν, ἐὰν δὲν ἡμεθα πολὺ κουρασμένοι. 4. Τί ἐκόψατε ; Έκοψα ἀνθη ἀπὸ (dans) τὸν κῆπον τοῦ φίλου μου. 5. Μου ἐπιτρέπετε (Me permettez-vous) νὰ κόψω (ἀπαρέμψ.) μερικὰ ρόδα ἀπὸ τὸν κῆπόν σας ; Δύνασθε νὰ κόψετε (en...) δσα θέλετε (autant que vous voudrez).

*Ασκησις. — Dormir, faillir, fuir, gésir.

1. (*Dormir*, prés. de l'ind.)-vous tard le soir ? Non, je (*s'endormir*, prés. de l'ind.) un peu après mon repas. 2. Je pense que tu n'as plus sommeil, car tu (*dormir*, pas. comp.) deux heures. 3. (*Fuir*, impér.) les méchants et fréquentez les bons. 4. Les braves ne (*s'enfuir*, prés. de l'ind.) jamais au moment du combat. 5. Le pauvre homme (*gésir*, imp. de l'ind.) inanimé sur le sol. 6. Je (*faillir*, passé simple) (δλίγου δεῖν) me trouver face à face avec mon rival.

faillirai. — Cond.: je faudrais η̄ je faillirais, καὶ εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους. — Part. prés.: faillant. — Part. passé: failli, faillie.

Fuir φεύγειν (βογθητ. avoir). — Ind. prés.: je fuis, tu fuis, il fuit, n. fuyons, v. fuyez, ils fuient. — Imp.: je fuyaïs. — Passé simple: je fuis. — Futur: je fuirai. — Cond.: je fuirais. — Subj.: que je fuie, que tu fuires, qu'il fuie, que n. fuyions, que v. fuyiez, qu'ils fuient. — Imp.: que je fuisse, que n. fuissions. — Part. prés.: fuyant. — Part. passé: fui, fuie.

Gésir κεῖσθαι. Tὸ ῥῆμα τοῦτο εἶνε εὐχρηστὸν μόνον εἰς τοὺς ἔξης τύπους: il gît (ci-gît), n. gisons, v. gisez, ils gisent. — Je gisais, tu gisais, il gisait, n. gisions, v. gisiez, ils gisaient. — Gisant.

Mentir φεύδεσθαι (βογθητ. avoir). — Ind. prés.: je mens, tu mens, il ment, n. mentons, v. mentez, ils mentent. — Imp.: je mentais. — Passé simple: je mentis. — Futur: je mentirai. — Cond.: je mentirais. — Impératif: mens, mentons, mentez. — Subj.: que je mente. — Imp.: que je mentisse. — Part. prés.: mentant. — Part. passé: menti, mentie.

Οὗτῳ κλίνεται καὶ τὸ **démentir** διαψεύδειν.

Mourir ἀποθνήσκειν (βογθητ. être). — Ind. prés.: je meurs,

Θέμα. — Dormir, faillir, fuir, gésir.

- Ἐκουμήθην ἁσχημα τὴν παρελθοῦσαν γύντα ἐλπίζω ὅτι θὰ κοιμηθῶ (ἀπαρέμφ.) καλλίτερον ἀπόψε. 2. Νυστάζω, θ' ἀποκοιμηθῶ μετ' ὀλίγον. 3. "Ολος ἡ κόσμος ἀποφεύγει αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον. 4. Φορτώνουν εἰς τὸ ἀμάξι τὰ πράγματα τὰ ὅποια κείνται ἐπὶ τοῦ ἑδάφους. 5. Αἱ δυνάμεις αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ ἐκλείπουν (défaillir) ὀσημέραι. 6. Αὐτὸ τὸ ἀμελὲς παιδὶ θ' ἀποτύχῃ (faillir) εἰς τὰς ἔξετάσεις.

Ἄσκησις. — Mentir, mourir.

- Pourquoi (*mentir*, prés. de l'ind.)-vous ? 2. Je ne (*mentir*, prés. de l'ind.) jamais. 3. Permettez-moi de vous dire que vous (*mentir*, prés. de l'ind.). 4. Nous (*mourir*, fut.) tous. 5. Ceux qui (*mourir*, prés. de l'ind.) pour la patrie ont droit au respect de tous. 6. Où (*mourir*, passé simple) Léonidas? Ce héros (*mourir*, passé simple) à Thermopyles.

tu meurs, il meurt, n. mourons, v. mourez, ils meurent.—
Imp.: je mourais.—Passé simple: je mourus.—Futur: je mourrai.—Cond.: je mourrais.—Impératif: meurs, mourons, mourez.—Subj.: que je meure, que tu meures, qu'il meure, que n. mourions, que v. mouriez, qu'ils meurent.—Imp.: que je mourusse.—Part. prés.: mourant.—Part. passé: mort, morte.

Offrir προσφέρειν (*βοηθητ.* avoir).—Ind. prés.: j'offre, tu offres, il offre, nous offrons, vous offrez, ils offrent.—Imp.: j'offrerais.—Passé simple: j'offris.—Futur: j'offrirai.—Cond.: j'offrirais.—Impératif: offre, offrons, offrez.—Subj.: que j'offre.—Imp.: que j'offrisse.—Part. présent: offrant.—Part. passé: offert, offerte!

Ouvrir ἀνοίγειν (*βοηθητ.* avoir).—Ind. prés.: j'ouvre, n. ouvrons.—Imp.: j'ouvrais.—Passé simple: j'ouvris.—Futur: j'ouvrirai.—Cond.: j'ouvrirais.—Impératif: ouvre, ouvrons, ouvrez.—Subj.: que j'ouvre.—Imp.: que j'ouvrissse.—Part. prés.: ouvrant.—Part. passé: ouvert, ouverte.

Θέμα. — Mentir, mourir.

1. Οἱ ἀσθενῆς ἀποθνήσκει. 2. Ἡξεύρομεν δτι μέλλομεν δλοι: ν' ἀποθάνωμεν (*ἀπαρέμφ.*). 3. Ἐντὸς ἔκατὸν ἐτῶν, θὰ ἔχωμεν δλοι ἀποθάνει. 4. Ἀπὸ τοῦ (De quoi) ἀπέθανε ὁ θεῖός σας; Ἀπέθανε ἀπὸ λύπην. 5. Αἴ σημεριγαῖ ἐφημερίδες διαψεύδουν αὐτὴν τὴν εἰδησιν. 6. Μετανοῶ διὰ (de) τὸ σφάλμα μου. 7. Ἐκάματε μέγα σφάλμα, θὰ μετανοήσετε δι' αὐτὸν (en) μιὰν ημέραν. Μετενόησα γῆδη δι' αὐτὸν (en).

Ασκήσις. — Offrir, ouvrir, etc.

1. La façon d'offrir vaut mieux que ce qu'on (*offrir*, prés. de l'ind.). 2. On m' (*offrir*, passé comp.) cinquante mille francs pour cette maison, à présent on ne m' (*offrir*, prés. de l'ind.) que quarante-cinq mille. 3. Mon frère (*souffrir*, prés. de l'ind.) de l'estomac. 4. Qui (*ouvrir*, passé comp.) tous les volets? 5. (*Ouvrir*, impér.) la porte; n' (*ouvrir*, impér.) pas la fenêtre. 6. La porte est (*ouvrir*, part. passé). 7. Christophe Colomb (*découvrir*, passé comp.) l'Amérique.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ couvrir σκεπάζειν, découvrir ἀποκαλύπτειν, ἀνακαλύπτειν, recouvrir σκεπάζειν ἐκ νέου, ἐπενδύειν.

Partir ἀναχωρεῖν (βοηθητ. être).—Ind. prés.: je pars, tu pars, il part, n. partons, v. partez, ils partent.—Imp.: je partais.—Passé simple: je partis.—Futur: je partirai.—Cond.: je partirais.—Impératif: pars, partons, partez.—Subj.: que je parte.—Imp.: que je partisse.—Part. prés.: partant.—Part. passé: parti, partie.

Repentir (se) μεταμελεῖσθαι, κλίνεται: κατὰ τὸ mentir.

Requérir ἐπικαλεῖσθαι (βοηθητ. avoir), κλίνεται: κατὰ τὸ acquérir.

Sentir αἰσθάνεσθαι: (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je sens, tu sens, il sent, n. sentons, v. sentez, ils sentent.—Imp.: je sentais.—Passé simple: je sentis.—Futur: je sentirai.—Cond.: je sentirais.—Impératif: sens, sentons, sentez.—Subj.: que je sente.—Imp.: que je sentisse.—Part. prés.: sentant.—Part. passé: senti, sentie.

Θέμα. — Offrir, ouvrir, etc.

1. Υποφέρομεν δὲ. 2. Ὁ ἀσθενής ὑπέφερε πολὺ ἀπόψε (cette nuit). 3. Οταν ὁ πλησίον σου ὑποφέρῃ, πρόσφερε του τὴν βοήθειάν σου. 4. Σκεπάσατε αὐτὸ τὸ παιδί, ἀλλως (sinon) θὰ κρυολογήσῃ (il prendra froid). 5. Ἐλαβα μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ (de) τὸν φίλον μου· θὰ τὴν ἀνοίξω αὔριον. 6. Εισέλθετε χωρὶς νὰ κτυπήσετε· ή θύρα είνε πάντοτε ἀνοικτή. 7. Ὁ Φραγκλίνος (Franklin) ἀνεκάλυψε τὸ ἀλεξικέραυνον. 8. Οἱ ἀρχαῖοι προσέφερον θυσίας ἀγθρωπίνους.

"Ασκησις. — Partir, sentir, etc.

1. Quand (*partir*, ind. prés.)-vous de Paris? Je (*partir*, ind. prés.) à dix heures du soir. 2. Pourquoi êtes-vous en retard pour le dîner? Parce que je (*partir*, pas. comp.) trop tard de chez moi (*ἀπὸ τὴν οἰκίαν μεν*). 3. Ce bouquet (*sentir*, ind. prés.) bon. 4. Qui ne dit mot (*consentir*, ind. prés.). 5. En entrant dans la chambre je (*sentir*, passé simple) une odeur de fumée. 6. Je (*sentir*, ind. prés.) que j'ai tort.

Servir χρησιμεύειν, ὑπηρετεῖν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je sers, tu sers, il sert, n. servons, v. servez, ils servent.—Imp. : je servais.—Passé simple: je servis.—Futur: je servirai.—Cond.: je servirais.—Impératif: sers, servons, servez.—Subj.: que je serve.—Imp.: que je servisse.—Part. prés.: servant.—Part. passé : servi, servie.

Sortir ἔξερχεσθαι (βοηθητ. être λαμβάνει βοηθητ. τὸ avoir ἐπὶ τῆς σημ. τοῦ ἔξαγειν).—Ind. prés.: je sors, tu sors, il sort, n. sortons, v. sortez, ils sortent.—Imp.: je sortais.—Passé simple: je sortis.—Futur: je sortirai.—Cond.: je sortirais.—Impératif: sors, sortons, sortez.—Subj.: que je sorte.—Imp.: que je sortisse.—Part. prés.: sortant.—Part. passé: sorti, sortie.

Souffrir ὑποφέρειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ offrir.

Θέμα. — Partir, sentir, etc.

1. Πότε θὰ ὑπάγετε εἰς τὰς Ἀθήνας; Θ' ἀναχωρήσω τὴν προσεχῆ ἔδομαδα. 2. Αὐτοὶ οἱ στρατιῶται ἀναχωροῦν διὰ τὸν πόλεμον. 3. Πρέπει ν' ἀναχωρήσωμεν ἀπόψε. 4. Δὲν αἰσθάνομαι τὸν ἔαυτόν μου (se sentir) καλά. 5. Τι ὥραία ποὺ μυρίζουν (sentir) αὐτὰ τὰ δινθη!

*Ασκήσις. — Servir, sortir.

1. 'A quoi (*servir*, prés. de l'ind.) la plume? Elle (*servir*, prés. de l'ind.) à écrire. 2. Le garçon vous (*servir*, pas. comp.) ce que vous lui avez commandé? Il ne m'(*servir*, pas. comp.) encore rien ... 3. Jean, (*servir*, impér.) Monsieur immédiatement. Bien, Monsieur, je le (*servir*, futur) tout de suite. 4. 'A quelle heure (*sortir*, futur)-vous? Il faut que je (*sortir*, prés. du subj.) à six heures.

Θέμα. — Servir, sortir.

1. Πόσον καιρὸν ὑπηρετήσατε εἰς τὸν στρατόν; Ὑπηρέτησα μόνον ἐν ἔτος. 2. Ἡσ ὑπηρετῶμεν πάντοτε τὴν πατρίδα μας πιστῶς (avec fidélité). 3. Ἡ Γαλλικὴ χρησιμεύει πολὺ εἰς τοὺς ξένους. 4. Ἐξηλθον χθὲς εἰς τὰς ἔξ (à six heures). Καὶ σεῖς, κατὰ πολὺ ὥραν ἐξήλθετε; Ἐξηλθον ὀλίγον ἀργά σήμερον. 5. Πρέπει νὰ ἐξέλθω εἰς τὰς ἑπτά. 6. Ἡσ ἐξέλθωμεν μαζί.

Tenir κρατεῖν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je tiens, tu tiens, il tient, n. tenons, v. tenez, ils tiennent.—Imparf.: je tenais.—Passé simple: je tins, tu tins, il tint, n. tînmes, v. tîntes, ils tinrent.—Futur: je tiendrai.—Cond.: je tiendrais.—Impératif: tiens, tenons, tenez.—Subj.: que je tiennie, que n. tenions.—Imp.: que je tinsse.—Part. prés.: tenant.—Part. passé: tenu, tenue.

Οὕτω συγκρατίζονται καὶ τὰ ἐκ τοῦ tenir σύνθετα **contenir** συγκρατεῖν, περιέχειν, **obtenir** ἐπιτυγχάνειν, **soutenir** ύποστηρίζειν, κλπ.

Tressaillir σκητᾶν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ assaillir.

Venir ἔρχεσθαι (βοηθητ. être).—Ind. prés.: je viens, tu viens, il vient, n. venons, v. venez, ils viennent.—Imp.: je venais.—Passé simple: je vins, tu vins, il vint, n. vîmtes, v. vîntes, ils vinrent.—Futur: je viendrai.—Cond.: je viendrais.—Impératif: viens, venons, venez.—Subj.: que je vienne, que n. venions.—Imp.: que je vinsse.—Part. prés.: venant.—Part. passé: venu, venue.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ ἐκ τοῦ venir σύνθετα **devenir** γίνεσθαι, **provenir** προέρχεσθαι, **revenir** ἐπανέρχεσθαι, κλπ.

Ἄσκησις. — Tenir, venir, etc.

1. 'A qui (*appartenir*, prés. de l'ind.) cette maison ?
2. Elle (*appartenir*, prés. de l'ind.) à mon oncle.
3. Le temps passé ne (*revenir*, prés. de l'ind.) plus.
4. Voici dimanche, chacun (*revêtir*, futur) ses plus beaux habits.
5. Où est votre sœur ? Elle (*venir*, prés. de l'ind.) de sortir¹.
6. 'A quelle heure (*venir*, futur)-je chez vous ?
7. (*Venir*, impér.) quand vous voudrez, votre visite nous sera toujours agréable.
8. Mon ami (*obtenir*, pas. comp.) une bonne place.
9. (*Souvenir*, impér.)-toi, ô homme, que tu n'es que poussière.

¹ Τὸ ρῆμα *venir*, μετ' ἀπαρεμφάτου τῆς ὄποιας προηγεῖται: ή πρόθεσις de, ἀποτελεῖ Γαλλισμὸν μεταφραζόμενον ἐλληνιστὶ: πρὸ δὲ λιγού, ἀρτ., μόλις: Je viens de finir mon travail πρὸ δὲ λιγού ἐτελείωσα τὴν ἔργαιαν μου: il vient de partir πρὸ δὲ λιγού (μόλις) ἀνεγέρθησεν.

Vêtir ἐνδύειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je vêts, tu vêts, il vêt, n. vêtons, v. vêtez, ils vêtent. — Imp. : je vêtais. — Passé simple : je vêti. — Futur : je vêtrai. — Cond. : je vêtrais. — Impératif : vêts, vêtons, vêtez. — Subj. : que je vête. — Imp. : que je vêtisse. — Part. prés. : vêtant. — Part. passé : vêtu, vêtue.

Pýματα εἰς οἱρ.

Asseoir καὶ s'asseoir κάθημαι. — Ind. prés. : je m'assis, tu t'assis, il s'assied ἢ je m'assois, tu t'assois, il s'assoit, nous nous asseyons, vous vous asseyez, ils s'asseyent ἢ ils s'assoient. — Imp. : je m'asseyais. — Passé simple : je m'assis. — Futur : je m'assiérai ἢ je m'asseyerai. — Cond. : je m'assiérais ἢ je m'asseyerais. — Impératif : assieds-toi, asseyons-nous, asseyez-vous. — Subj. : que je m'asseye, que nous nous asseyions. — Imp. : que je m'assis. — Part. prés. : s'asseyant. — Part. passé : assis, assise.

Choir πίπτειν (βοηθητ. avoir καὶ être). — Εἶνε εὔχρηστον μόνον εἰς τὴν ἀπαρέμφατον, εἰς τὴν παθητικὴν μετοχὴν chu καὶ εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους.

Déchoir ἐκπίπτειν (βοηθητ. avoir καὶ être). — Εὔχρηστον εἰς τὸν ἔξτης τύπους : Ind. prés. : je déchois, tu déchois, il déchoit. — Passé simple : je déchus, tu déchus... — Subj. : que

Θέμα. — Tenir, venir, etc.

1. Υποστηρίζω τὴν γνώμην μου.
2. Πόθεν ἔρχεσθε; *Ερχομαι ἐκ Ηλείων.
3. Ο κ. B. ἔρχεται συχνά;
4. Αλλοτε ἤρχετο κάθε δύο (tous les deux) ἢ τρεῖς ἡμέρας.
5. Ερχεσθε πολὺ ἀργὰ σήμερον.
- Σας; ζητῶ συγγνώμην δι' αὐτὸν (en), ἀλλὰ μου ἦτο ἀδύνατον νὰ ἔλθω (ἀπαρέμφ.) ἐνωπίτερον.
6. Αὐτὸν πατέρα είνε πενιχρῶς ἐνδεδυμένον, ἀλλὰ είνε καθαρόν.
7. Ο δελφός σας είνε εἰς τὴν οἰκίαν του (chez lui); *Οχι, Κύριε, μόλις ἔξηλθε.
8. Πότε οι γονεῖς σας θὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰς Ἀθήνας;
- Θὰ ἐπανέλθουν τὴν προσεχῆ ἔθδομάδα.

je déchoie, que tu déchoies, qu'il déchoie.—Imp.: que je déchusse, qu'il déchût.—Part. passé: déchu, déchue.

Échoir λαγχάνειν, λήγειν, ἐπὶ προθεσμίᾳς συναλλαγματικῶν (βοηθητ. être).—Εὔχρηστον εἰς τοὺς ἔξης τύπους: Ind. prés.: il échoit.—Passé simple: il échut.—Futur: il écherra.—Part. prés.: échéant.—Part. passé: échu, échue.

Falloir δεῖ (βοηθητ. avoir), ἀπρόσωπον.—Ind. prés.: il faut.—Imp.: il fallait.—Passé simple: il fallut.—Futur: il faudra.—Cond.: il faudrait.—Προστακτικὴν δὲν ἔχει.—Subj. prés.: qu'il faille.—Imp.: qu'il fallût.—Part. présent δὲν ἔχει.—Part. passé: fallu (ἀνεῳ θηλυκοῦ).

Mouvoir κινεῖν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je meus, tu meus, il meut, n. mouvons, v. mouvez, ils meuvent.—Imp.: je mouvais.—Passé simple: je mus.—Futur: je mouvrai.—Cond.: je mouvrais.—Impératif: meus, mouvons, mouvez.

* * * * *

Ασκησις. — S'asseoir, seoir, déchoir, échoir, falloir.

1. (S'asseoir, impér.) vous, je vous prie, Madame.
2. Pourquoi ne (s'asseoir, prés. de l'ind.)-vous pas? 3. Cette robe vous (seoir, prés. de l'ind.) à merveille. 4. Ce marchand est bien (déchoir, part. pas.) dans l'estime publique. 5. Prévenez-moi du jour que la traite (échoir, futur). 6. Le locataire (devoir, prés. de l'ind.) payer son terme quand il est (échoir, part. pas.). 7. Vous (falloir, prés. de l'ind.)-il de l'argent? Il me (falloir, fut.) mille francs la semaine prochaine.

Θέμα. — S'asseoir, seoir, déchoir, échoir, falloir.

1. Καθίσατε. 2. Ποῦ θέλετε νὰ καθίσω; 3. Θὰ καθίσω πλησίον σας. 4. Εἴπατε εἰς τὴν ἀδελφήν σας νὰ καθίσῃ (ἀπαρέμφ.). 5. Πρέπει ν' ἀναχωρήσωμεν τώρα. 6. Αὐτὸς δὲ πίλος σας πηγανεῖ (seoir). 7. Ἡ συναλλαγματικὴ σας λήγει σύμερον. 8. Ἡ ὑπόληψις αὐτοῦ τοῦ ἐμπόρου ἀρχίζει νὰ ἐκπίπτῃ.

— Subj.: que je **meuve**, que tu **meunes**, qu'il **meuve**, que n. **mouvions**, que v. **mouviez**, qu'ils **meuvent**. — Imp.: que je **musse**. — Part. prés.: **mouvant**. — Part. passé: **mû**, **mue**.

Οὗτως κλίνεται καὶ τὸ **é mouvoir** συγκινεῖν, part. passé: **émou**, **émue**.

Pleuvoir βρέχειν (βοηθητ. avoir), ἀπρόσωπον. — Ind. prés.: il pleut. — Imp.: il pleuvait. — Passé simple: il plut. — Futur: il pleuvra. — Cond.: il pleuvrait. — Subj.: qu'il pleuve. — Imp.: qu'il plût. — Part. prés.: pleuvant. — Part. passé: plu.

Pourvoir προμηθεύειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ voir, πλὴν τοῦ passé simple: je pourvus, — τοῦ futur: je pourvoirai, — τῆς cond.: je pourvoirais, — τοῦ imp. du subj.: que je pourvusse.

Pouvoir δύνασθαι (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je puis ή je peux, tu peux, il peut, n. pouvons, v. pouvez, ils peuvent. — Imp.: je pouvais. — Passé simple: je pus. — Futur: je pourrai. — Cond.: je pourrais. — Προστακτικὴν δὲν ἔχει. — Subj.: que je puisse. — Imp.: que je pusse. — Part. prés.: pouvant. — Part. passé: pu (ἀγεν θηλυκοῦ).

"Ασκησις. — **Mouvoir**, **pleuvoir**.

1. Les étoiles sont des corps célestes qui se (*mouvoir*, prés. de l'ind.) dans l'espace. 2. La scène finale de ce drame m'(*é mouvoir*, prés. de l'ind.) beaucoup. 3. Qui ne s'(*é mouvoir*, prés. de l'ind.) pas en présence du danger? 4. En France, il (*pleuvoir*, prés. de l'ind.) souvent au mois de mars. 5. A-t-il (*pleuvoir*, part. passé) l'an dernier (*πέρυσι*) au mois d'avril? 6. Il (*pleuvoir*, futur) probablement cet après-midi, car le temps est très sombre.

Θέμα. — **Mouvoir**, **pleuvoir**.

1. Εἰμα: τόσον συγκεκινημένος, ώστε δὲν δύναμαι νὰ ὅμιλήσω. 2. Η πρότασίς σας μὲ συγκινεῖ βαθέως. 3. Ἐδρεξε (pas. comp.) χθὲς δλην τὴν νύκτα. 4. Δὲν βρέχει πλέον τώρα. 5. Πιστεύετε (Croyez-vous) ὅτι: Ήτα βρέξη (prés. du subj.) αὔριον; Ήτα ἐπεθύμουν (Je désirerais) νὰ ἔθρεχε (imp. du subj.).

Prévaloir ὑπερισχύειν (βοηθητ. avoir), καλίνεται κατὰ τὸ valoir, πλὴν τοῦ prés. du subj.: que je prévale, que tu prévales, que n. prévalions, qu'ils prévalent.

Savoir γινώσκειν, μανθάνειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je sais, tu sais, il sait, n. savons, v. savez, ils savent.—Imp.: je savais.—Passé simple: je sus.—Futur: je saurai.—Cond.: je saurais.—Impératif: sache, sachons, sachez.—Subj.: que je sache.—Imp.: que je susse, que n. suussions.—Part. prés.: sachant.—Part. passé: su, sue.

Seoir ἀρμόζειν. Εὐχρηστον μόνον εἰς τοὺς ἔξηγες τύπους: Ind. prés.: il sied, ils siéent.—Imp.: il seyait, ils seyaient.—Futur: il siéra, ils siéront.—Cond.: il siérait.—Subj. prés.: qu'il siée, qu'ils siéent.—Part. prés.: seyant.

Ασυγάσις. — Pouvoir, savoir.

1. Qui veut, souvent (*pouvoir*, prés. de l'ind.). 2. (*Pouvoir*, prés. de l'ind.)-vous me dire quelle heure il est? Oui, je le (*pouvoir*, prés. de l'ind.). 3. Ne (*pouvoir*, futur)-tu pas me prêter un dictionnaire afin que je (*pouvoir*, prés. du subj.) traduire ma version? 4. Vous voyez bien que vous ne (*savoir*, prés. de l'ind.) pas votre leçon. 5. (*Savoir*, futur)-je le français en travaillant? Certes, vous le (*savoir*, futur) avec un peu de patience. 6. (*Pouvoir*, prés. du cond.)-vous me montrer le chemin de la Bourse? Je ne (*savoir*, prés. du cond.) vous renseigner, étant moi-même étranger.

Θέμα. — Pouvoir, savoir.

1. Ἡξέύρετε πότε ὁ πατήρ μου ήταν ἐπανέλθη; Δὲν τὸ ἡξέύρω. 2. Γνωρίζομεν διοι: διτὶ δρεῖλομεν ν' ἀποθάνωμεν.
3. Ἐμάθατε τὸν θάνατον τοῦ κ. Δ.; Τὸν ἔμαθα διὰ τῶν ἐφημερίδων. 4. Δὲν ἡδυνήθην νὰ ἐξέλθω χθές: Ήταν συνηθῶ λίσως νὰ ἐξέλθω αὔριον. 5. Αμφιβάλλω δὲν θὰ συνηθῆτε (prés. du subj.) νὰ εὕρετε τὸν ἀδελφόν μου εἰς τὴν οἰκίαν του(chez lui).

Valoir ἀξίζειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je vaux, tu vaux, il vaut, n. valons, v. valez, ils valent.—Imp.: je valais.—Passé simple: je valus.—Futur: je vaudrai.—Cond.: je vaudrais.—Δὲν ἔχει Προστακτικήν.—Subj.: que je vaille, que n. valions, qu'ils vaillent.—Imp.: que je valusse.—Part. prés.: valant.—Part. passé: valu, value.

Voir βλέπειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je vois, tu vois, il voit, n. voyons, v. voyez, ils voient.—Imp.: je voyais.—Passé simple: je vis.—Futur: je verrai.—Cond.: je verrais.—Impératif: vois, voyons, voyez.—Subj.: que je voie, que tu voies, qu'il voie, que n. voyions, que v. voyiez, qu'ils voient.—Imp.: que je visse.—Part. prés.: voyant.—Part. passé: vu, vue.

Οὗτῳ κλίνεται καὶ τὸ **revoir** ἐπαναθλέπειν. Tὸ **prévoir** προβλέπειν, κλίνεται κατὰ τὸ voir πλὴν τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς Υποθετικῆς : je prévoirai, je prévoirais.

Vouloir θέλειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je veux, tu veux, il veut, n. voulons, v. voulez, ils veulent.—Imp.: je voulais.—Passé simple: je voulus.—Futur: je voudrai.—Cond.: je voudrais.—Impératif: veuille, veuillons, veuillez.—Subj.: que je veuille, que tu veuilles, qu'il veuille, que n. voulions, que v. vouliez, qu'ils veuillent.—Imp.: que je voulusse.—Part. prés.: voulant.—Part. passé: voulu, voulue.

***Ασκησις.** — Valoir, voir, vouloir.

1. On (*revoir*, prés. de l'ind.) toujours avec joie le pays natal après une longue absence.
2. Cette huile ne (*valoir*, prés. de l'ind.) pas le prix que vous avez payé.
3. Mieux (*valoir*, prés. de l'ind.) la mort que le déshonneur.
4. Ne (*valoir*, prés. du cond.) il pas mieux mourir que de souffrir de la sorte ?
5. Que demande ce monsieur ? Il (*vouloir*, prés. de l'ind.) vous parler.
6. Je (*vouloir*, prés. du cond.) vous parler, Monsieur. Que (*vouloir*, prés. de l'ind.)-vous ?
7. Je (*vouloir*, prés. du cond.) demander votre opinion sur cette affaire.
8. J'espère que vous (*vouloir*, futur) bien m'honorer d'une réponse.

Πρήματα εἰς re.

Absoudre ἀθωώνειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: j'absous, tu absous, il absout, nous absolvons, vous absolvez, ils absolvent.—Imp.: j'absolvais.—Δὲν ἔχει passé simple.—Futur: j'absoudrai.—Cond.: j'absoudrais.—Impératif: absous, absolvons, absolvez.—Subj.: que j'absolve.—Δὲν ἔχει imp. du subj.—Part. prés.: absolvant.—Part. passé: absous, absolue.

Atteindre βάλλειν, κτυπᾶν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Battre κτυπᾶν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je bats, tu bats, il bat, n. battons, v. battez, ils battent.—Imp.: je

Θέμα. — Valoir, voir, vouloir.

1. Πόσον ἀξίζει αὐτό; Αὐτὸν δὲν ἀξίζει τίποτε. 2. Ηγαλνετε νὰ ἰδετε (ἀπαρέμφ.) ποῖος εἶνε. 3. Εἰδατε τὸν κ. Β. χθές; Τὸν εἰδα εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. Θὰ τὸν ἰδετε προσεχῶς; Θὰ τὸν ἐπανίδω ίσως ἀπόφε. 4. Θὰ ἐπειθύμουν (vouloir, prés. du cond.) νὰ σᾶς ίδω πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου. 5. Ἔλαθον τὴν ἐπιστολὴν τὴν ἐποίαν εὐηρεστήθητε (bien vouloir, passé composé) νὰ μου στελνετε (ἀπαρέμφ.).

Ασκησις. — Absoudre, dissoudre, battre, boire.

1. Le prêtre (*absoudre*, prés. de l'ind.) les fidèles repentants. 2. Certains juges indulgents (*absoudre*, prés. de l'ind.) trop facilement les accusés. 3. Le sucre se (*dissoudre*, prés. de l'ind.) dans l'eau. 4. Le commissaire de police (*dissoudre*, passé composé) l'assemblée des mineurs qui s'étaient mis en grève. 5. Pourquoi (*battre*, prés. de l'ind.)-vous ce pauvre enfant? 6. Les soldats (*combattre*, passé simple) avec courage. 7. Une réponse douce (*abattre*, prés. de l'ind.) la fureur d'un homme en colère (*ώργισμένου*). 8. (*Boire*, prés. de l'ind.)-vous un verre de vin? Merci, je n'en (*boire*, prés. de l'ind.) pas.

battais. — Passé simple: je battis. — Futur: je battrai. — Cond.: je battrais. — Impératif: bats, battons, battez. — Subj.: que je batte. — Imp.: que je batisse. — Part. prés.: battant. — Part. passé: battu, battue.

Οὗτω κλίνονται καὶ τὰ abattre καταβάλλειν, κρημνίζειν, combattre μάχεσθαι, rabattre κατα(ύπο)βιβάζειν.

Boire πίνειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je bois, tu bois, il boit, n. buvons, v. buvez, ils boivent. — Imp.: je buvais. — Passé simple: je bus. — Futur: je boirai. — Cond.: je boirais. — Impératif: bois, buvons, buvez. — Subj.: que je boive, que tu boives, qu'il boive, que n. buvions, que v. buviez, qu'ils boivent. — Imp.: que je busse. — Part. prés.: buvant. — Part. passé: bu, bue.

Braire δγκανίζειν. Είνε εὐχρηστον εἰς τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν ἔξις χρόνων; Ind. prés.: il brait, ils braient. — Imp.: il brayaït, ils brayaient. — Futur: il braira, ils brairont. — Cond.: il brairait, ils brairaient.

Ceindre ζωννύειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Clore κλείειν (βοηθητ. avoir). Είνε εὐχρηστον μόνον εἰς τοὺς ἔξις τύπους: — Ind. prés.: je clos, tu clos, il clôt. — Futur: je clorai. — Cond.: je clorais. — Part. passé: clos, close. — Part. présent: closant, καὶ εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους.

Conclure (συμ)περάίνειν (βοηθητικὸν avoir). — Ind. prés.: je conclus, tu conclus, il conclut, n. concluons, v. concluez, ils concludent. — Imp.: je concluais. — Passé simple: je conclus. — Futur: je conclurai. — Cond.: je conclurai. — Impératif: conclus, concludons, concluez. — Subj.: que je conclue, que

Θέμα. — Absoudre, dissoudre, battre, boire.

1. Οἱ δικασται γήθώσαν τοὺς κατηγορούμένους.
2. Διελύσατε τὴν ἑταῖρίαν σας;
3. Ἡ ἑταῖρία τῆς ὁποίας ἀπετέλουν μέλος (je faisais partie) πέρυσι, διελύθη.
4. Πρέπει νὰ ὑποδιβάσετε (rabattre) τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν ξητεῖτε.
5. Μὴ κτυπάτε αὐτὸ τὸ ζωον.
6. Δὲν ἔχετε τίποτε νὰ πίωμεν (ἀπαρέμφ.) ἐδῶ;
7. Ἐπίετε τὸν καφέν σας;
8. Θὰ πίετε ὀκόμη ἐν ποτήριον ξύθου; Εὐχαριστῶ, δὲν θὰ πίω πλέον.
9. Λαμβάνω (J'ai) τὴν τιμὴν νὰ πίω εἰς ὑγείαν σας.

tu conclues, qu'il conclue, que n. concluions, que v. concluiez, qu'ils conlient.—Imp.: que je conclusse.—Part. prés.: concluant.—Part. passé: conclu, conclue.

Conduire ὁδηγεῖν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Confire σακχαρώνειν (βοηθητ. avoir)—Ind. prés.: je confis, tu confis, il confit, n. confisons, v. confisez, ils confisent.—Imp.: je confisais.—Passé simple: je confis.—Futur: je confirai.—Cond.: je confirais.—Impératif: confis.—Subj.: que je confise.—Imp.: que je confisse.—Part. prés.: confisant.—Part. passé: confit, confite.

Connaitre γνωρίζειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ paraître.

Construire κατασκευάζειν, οἰκοδομεῖν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Contraindre ἀναγκάζειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ craindre.

Contredire ἀντιλέγειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je con-

Ἄσκησις. — Clore, conclure, coudre, etc.

1. Une parole sage et conciliante (*clore*, prés. de l'ind.) bien des discussions. 2. J'(*conclure*, passé composé) un engagement qui (*exclure*, prés. de l'ind.) toute responsabilité. 3. La fenêtre n'est pas bien (*clore*, part. passé). 4. (Coudre, prés. de l'ind.)-vous à la machine? (μὲ τὴν . . .). 5. (Découdre, impér.) cette doublure et (*recoudre*, impér.)-la avec du fil blanc. 6. (Confire, futur)-vous ces fruits au sucre ou au miel? Je les (*confire*, futur) au sucre.

Θέμα. — Clore, conclure, coudre, etc.

1. Οἱ ἥλιος ἀνοίγει (fait éclore) τὰ ἄνθη. 2. Αὐτὰ τὰ ἄνθη θεῖσαν μετ' ὅλιγον. 3. Θὰ κλείσω (conclure, futur) τὰ τὴν συμφωνίαν μετὰ τὴν λῆψιν τῶν ἀναμενομένων (2). δειγμάτων (1). 4. Τί συνεπεράνατε (conclure, passé composé) ἐκ τούτου (en); 5. Δὲν ἔρραψατε καλὰ τὸ φόρεμά μου, ἔηλώνεται (se découdre, prés. de l'ind.).

tredis, n. contredisons, v. *contredisez*, ils contredisent. Κατὰ τὸ ἀλλα κλίνεται δπως τὸ dire.

Coudre φάπτειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je couds, tu couds, il coud, n. cousons, v. cousez, ils coussent.—Imp.: je cousais.—Passé simple: je coussis.—Futur: je coudrai.—Cond.: je coudrais.—Impératif: couds, cousons, cousez.—Subj.: que je coupe.—Imp.: que je couisse.—Part. prés.: cousant.—Part. passé: cousu, cousue.

Craindre φοβεῖσθαι (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je crains, tu crains, il craint, n. craignons, v. craignez, ils craignent.—Imp.: je craignais.—Passé simple: je craignis.—Futur: je craindrai.—Cond.: je craindrais.—Impératif: crains, craignons, craignez.—Subj.: que je craigne.—Imp.: que je craignisse.—Part. prés.: craignant.—Part. passé: craint, crainte.

Tὸ φῆμα craindre καὶ τὰ ἀνάλογα μὲ αὐτὸ τὰ λύγοντα εἰς aindre, eindre, oindre, olov peindre ζωγραφίζειν, joindre énôvnein, τρέπουν τὸ ριζικὸν craign, peign, joign, εἰς crain, pein, join, πρὸ καταλήξεως ἀρχομένης ἀπὸ συμφώνου.

Croire πιστεύειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je crois, tu crois, il croit, n. croyons, v. croyez, ils croient.—Imp.: je croyais.—Passé simple: je crus.—Futur: je croirai.—Cond.: je croirais.—Impératif: crois, croyons, croyez.—Subj.: que je

*Ασκησις. — Craindre, plaindre, se plaindre.

1. Ce jeune soldat ne (*craindre*, prés. de l'ind.) pas les dangers.
2. Nous ne (*craindre*, prés. de l'ind.) pas la mort.
3. Vous êtes à plaindre (*ἀξιος οἴκου*), mon ami.
4. Le malade (*se plaindre*, imp. de l'ind.) d'une extrême faiblesse.
5. Je le (*plaindre*, prés. de l'ind.) de tout mon cœur.
6. Cet officier ne (*craindre*, passé simple) pas d'affronter mille dangers.

Θέμα. — Craindre, plaindre, se plaindre.

1. Τι φοβεῖσθε; Δὲν φοβοῦμαι τίποτε.
2. Λυποῦμαι αὐτὸν τὸν δυστυχῆ.
3. Διατί δὲν ηλθατε νὰ μᾶς ιδετε;
4. Εφοβήθην μήπως (de) σᾶς ἐνοχλήσω.
4. Αἱ ἐργασίαι πηγαίνουν καλά: δὲν δυνάμεθα νὰ παραπονεθῶμεν (ἀπαρέμφ.). Δὲν είμαι έξι ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων οἱ δποτοι παραπονοῦνται πάντοτε.

croie, que tu croies, qu'il croie, que n. croyions, que v. croyiez, qu'ils croient.—Imp.: que je crusse.—Part. prés.: croyant.—Part. passé: cru, crue.

Croître *αὔξανειν*, φύεσθαι (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je crois, tu crois, il croît, n. croissons, v. croissez, ils croissent.—Imp.: je croissais.—Passé simple: je crûs.—Futur: je croîtrai.—Cond.: je croîtrais.—Impératif: croîs, croissons, croissez.—Subj.: que je croisse.—Imp.: que je crusse.—Part. prés.: croissant.—Part. passé: crû, crue.

Cuire *ψήνειν* (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

"Ασκησις. — Croire, croître.

1. Ces plantes qui (*croître*, prés. de l'ind.) dans votre jardin ne me plaisent pas.
2. Le fleuve (*croître*, passé composé) si rapidement que ses eaux débordent maintenant.
3. Ne (*croire*, impér.) pas tout ce que l'on vous dit.
4. Avez-vous (*croire*, part. passé) ce que vous avez lu? Comment voulez-vous que je le (*croire*, prés. du subj.)?
5. (*Croître*, impér.) et multipliez.

Θέμα. — Croire, croître.

1. Αὐτὰ τὰ δένδρα θὰ ηγένανον περισσότερον (davantage), ἐὰν τὰ ἐπροφυλάττετε ἀπὸ τὰς νάμπας.
2. Ο πληθυσμὸς τῆς πόλεως αὔξανει κατ' ἔτος.
3. Νομίζω δὲ εἰνεὶ ἡδη ἀργά.
4. Μὲ πιστεύετε; Δὲν σᾶς πιστεύω. Πιστεύσατέ με, σᾶς λέγω πάντοτε τὴν ἀλήθειαν.
5. Πιστεύετε εἰς τὸν (en) Θεόν!

"Ασκησις. — Déduire, cuire, luire, etc.

1. La guerre (*produire*, prés. de l'ind.) de grands maux.
2. Bonaparte (*conduire*, passé simple) ses troupes à travers l'Europe.
3. Je (*déduire*, futur) cinq pour cent d'escompte.
4. Tout (*luire*, prés. de l'ind.) dans cette maison.
5. Les épées (*luire*, imp. de l'ind.) dans l'ombre.
6. (*Traduire*, prés. de l'ind.)-vous du français en grec sans dictionnaire?
7. Il faut que je (*traduire*, prés. du subj.) cette lettre en français.
8. La vertu (*conduire*, prés. de l'ind.) au bonheur.
9. (*Re-conduire*, impér.) madame, s'il vous plaît.
10. Ces légumes (*cuire*, prés. de l'ind.) mal.

Déduire ἀφαιρεῖν, συμπεραλνειν (βοηθητ. avoir) — Ind. prés.: je déduis, n. déduisons.—Imp.: je déduisais.—Passé simple: je déduisis.—Futur: je déduirai.—Cond.: je déduirais.—Impératif: déduis, déduisons, déduisez.—Subj.: que je déduise.—Imp.: que je déduisisse.—Part. prés.: déduisant.—Part. passé: déduit, déduite.

Détruire καταστρέψειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Dire λέγειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je dis, tu dis, il dit, n. disons, v. dites, ils disent.—Imp.: je disais.—Passé simple: je dis.—Futur: je dirai.—Cond.: je dirais.—Impératif: dis, disons, dites.—Subj.: que je dise.—Imp.: que je disse.—Part. prés.: disant.—Part. passé: dit, dite.

Dissoudre διαλύειν, κλίνεται κατὰ τὸ absoudre.

Éclore ἐκκολάπτεσθαι, ἀνοίγειν (ἐπὶ ἀνθέων), (βοηθητ. être),

Θέμα. — Déduire, cuire, luire, etc.

1. Η Γαλλία παράγει πολὺν σῖτον. 2. Οἱ ἀρτοποιοὶ φήνουν τὸν ἄρτον ἐντὸς μεγάλων κλιβάνων. 3. Οἱ ἀμαξῆλαται ὁδηγοῦν τὰς ἀμάξας. 4. Τὸ παράδειγμά του διδάσκει πολὺ καλλίτερον ἀπὸ τοὺς λόγους του. 5. Ποῦ πρέπει νὰ σᾶς ὁδηγήσω (ἀπαρέμφ.); Όδηγήσατέ μας εἰς τὸν σταθμόν. 6. Τί συμπεράνετε ἐκ τούτου; Συμπεράνω ἐκ τούτου ὅτι ἔχει ἥδη ἀναχωρήσει. 7. Ο γῆλος λάμπει. 8. Πᾶν δὲ τι λάμπει (reliure, prés. de l'ind.) δὲν εἶνε χρυσός.

Ἀσκησις. — Dire, etc.

1. Il y a des personnes qui (*dire*, prés. de l'ind.) et (*re-dire*, prés. de l'ind.) toujours les mêmes choses. 2. Vous ne (*prédire*, prés. de l'ind.) jamais rien de bon. 3. Celui qui (*prédire*, prés. de l'ind.) l'avenir, est un prophète. 4. Qu'avez-vous à me dire? (*Dire*, impér.)-le franchement. Je vous le (*dire*, futur) une autre fois. Je vous le (*dire*, prés. du cond.) volontiers si je le savais. 5. On ne doit jamais médir de personne (*κανένα*). 6. Obéissez à vos supérieurs et ne les (*contredire*, impér.) pas. 7. L'entrée est (*interdire*, part. passé).

είνε εύχρηστον εἰς τοὺς ἔξης χρόνους : Il éclôt, ils éclosent.—Il éclorait, ils écloraien.—Qu'il éclore, qu'ils éclosent.

Écrire γράφειν (βογθητ. avoir).—Ind. prés.: j'écris, tu écris, il écrit, n. écrivons, v. écrivez, ils écrivent.—Imp.: j'écrivais.—Passé simple: j'écrivis.—Futur: j'écrirai.—Cond.: j'écrirais.—Impératif: écris, écrivons, écrivez.—Subj.: que j'écrive.—Imp.: que j'écrivisse.—Part. prés.: écrivant.—Part. passé: écrit, écrite.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ **décrire** περιγράφειν, **inscrire** ἐγγράφειν, **prescrire** ἐπιτάσσειν, δρίζειν, **proscire** προγράφειν, **souscrire** συμπαράφειν, **transcrire** ἀντιγράφειν.

Élire ἐκλέγειν (βογθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ lire.

Enduire ἐπιχρέειν (βογθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Éteindre σβήνειν (βογθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Étreindre συ(περι)σφίγγειν (βογθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Θέμα. — Dire, etc.

1. Λέγομεν τὴν ἀλήθειαν. 2. Τί σᾶς εἶπε ὁ πατέρος μου; Δὲν μου είπε τίποτε. 3. Θέλετε νὰ εἴπω (prés. du subj.) πρὸς τὸν ἀδελφόν μου δι, τι (ce que) μου λέγετε; Μή τοῦ λέγετε τίποτε. 4. Έχασατε τὴν δίκην σας: δὲν τὸ εἶχον προείπει; 5. Οἱ ἀστρονόμοι προλέγουν τί καιρὸν θὰ κάμη (le temps qu'il fera).

Άσκησις. — Écrire, etc.

1. Que faites-vous? J'(inscrire, prés. de l'ind.) mes dépenses sur mon carnet. 2. Le médecin n' (prescrire, passé composé) aucun remède. 3. Cet auteur (décrire, prés. de l'ind.) la nature d'une manière frappante. 4. Monsieur D. vous (écrire, passé composé) de Marseille? Oui, il m'(écrire, passé composé) hier. Il m'(écrire, futur) de nouveau dans quelques jours.

Θέμα. — Écrire, etc.

1. Γράφεμεν ἐπὶ χάρτου. 2. Πρὸς ποῖον γράψετε; Γράφω πρὸς τοὺς γονεῖς μου. 3. Περιγράφατέ μου (décrire, impér.) τὸ εἰς Παρισίους ταξίδι σας. 4. Δὲν θὰ μου ἀπηντάτε ἐὰν σᾶς ἔγραφον; 5. Πότε θὰ γράψετε πρὸς τὸν φίλον σας; Θὰ τοῦ γράψω ἐντός τινων ημερῶν. 6. Τοῦ ἔγραψα πρὸ μηνὸς (il y a un mois).

Faire κάμνειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je fais, tu fais, il fait, n. faisons, v. faites, ils font.—Imp.: je faisais.—Passé simple: je fis.—Futur: je ferai.—Cond.: je ferais.—Impératif: fais, faisons, faites.—Subj.: que je fasse.—Imp.: que je fisse.—Part. prés.: faisant.—Part. passé: fait, faite.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ ἔξ αὐτοῦ σύνθετα **contrefaire** παραποιεῖν, **satisfaire** ἵκανοποιεῖν, **surfaire** ὑπερτιμᾶν, κλπ.

Feindre προσποιεῖσθαι (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Frire τηγανίζειν.—Elle εὐχρηστον μόνον εἰς τοὺς ἔξης χρόνους: Ind. prés.: je fris, tu fris, il frit (ἀνευ πληθ.).—Futur: je frirai, n. frirons.—Cond.: je frirais, n. fririons.—Impératif: fris,— καὶ εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους, μεταχειρίζονται τὸ ρῆμα faire καὶ τὴν ἀπαρέμφατον frire: nous faisons frire, je fis frire, que je fasse frire, κλπ.

Instruire διδάσκειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Interdire ἀπαγορεύειν.—J'interdis, n. interdisons, v. inter-

Ἄσκησις. — Faire, etc.

1. Que (*faire*, prés. de l'ind.)-vous là ? Je (*faire*, prés. de l'ind.) ce que vous m'avez ordonné. 2. Ne (*faire*, impér.) pas à autrui (*εἰς τοὺς ἄλλους*) ce que tu ne voudrais pas qu'on te (*faire*, imp. du subj.). 3. Dites-nous ce que nous devons faire, et nous le (*faire*, futur). 4. (*Refaire*, futur)-vous le tour que nous (*faire*, passé composé) avant-hier ? 5. Tu ne (*satisfaire*, futur) personne si tu veux contenter tout le monde. 6. Ce travail ne me (*satisfaire*, prés. de l'ind.) pas, (*refaire*, impér.)-le.

Θέμα. — Faire, etc.

1. Μή κάμνετε κακὸν εἰς κανένα. 2. Πόσα κάμνουν τρία καὶ ἑπτά; 3. Αὐτὸ τὸ παιδὶ δὲν κάμνει τίποτε. 4. Δὲν ἔχετε τίποτε νὰ κάμετε (ἀπαρέμφ.). 5. Τί θέλετε νὰ κάμω (prés. du subj.); 6. Θὰ πράξω τὸ κατὰ δύναμιν (tout mon possible) διὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω. 7. Δὲν ἀγοράζω πλέον ἀπὸ (ἀ) αὐτὸ τὸ κατάστημα ὑπερτιμοῦν (surfaire, prés. de l'ind.) ὅλας τὰς τιμάς. 8. Μή ὑπερτιμᾶτε τὸ ἐμπόρευμά σας.

disez, ils interdisent.—Impér.: interdis, interdisons, *interdissez*. — Κατὰ τὰ ἄλλα κλίνεται ὅπως τὸ διέρμηνος.

Joindre συνάπτειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je joins, tu joins, il joint, n. joignons, v. joignez, ils joignent.— Imp. : je joignais.—Passé simple: je joignis.—Futur: je joindrai.—Cond.: je joindrais.—Impératif: joins, joignons, joignez.—Subj.: que je joigne, que n. joignions.—Imp.: que je joignisse.—Part. prés.: joignant.—Part. passé: joint, jointe.

Lire ἀναγινώσκειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je lis, tu lis, il lit, n. lisons, v. lisez, ils lisent.—Imp. : je lisais.—Passé simple: je lis.—Futur: je lirai.—Cond.: je lirais.—Impératif: lis, lisons, lisez.—Subj.: que je lise.—Imp.: que je lusse.—Part. prés. : lisant.—Part. passé: lu, lue.

Luire λάμψειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ δέδυειν μετοχὴ lui.

Maudire καταρᾶσθαι (βοηθητ. avoir).—Je maudis, n. maudissons, v. maudissez, ils maudissent. Κατὰ τὰ ἄλλα κλίνεται ὅπως τὸ διέρμηνος.

Ασκησις. — Joindre, lire, etc.

1. Le jour commence à poindre. 2. Cette rue (*joindre*, prés. de l'ind.) deux avenues. 3. (*Joindre*, impér.) nos efforts. 4. Qu'est-ce que vous (*lire*, imp. de l'ind.) tout à l'heure? Je (*lire*, imp. de l'ind.) un journal. 5. Pouvez-vous comprendre ce paragraphe? (*Relire*, impér.)-le. Je l'ai déjà (*lire*, part. passé) plusieurs fois. 6. Je (*relire*, prés. de l'ind.) souvent plusieurs fois les lettres que je reçois.

Θέμα. — Joindre, lire, etc.

1. Οἱ τόνοι προστιθέμενοι (*joindre*, part. passé) εἰς τὸ κεφάλαιον τὸ διπλασιάζουν ἐντὸς (dans l'espace de) ἔνδεκα ἑτῶν. 2. Δὲν ἀνεγνώσατε ἀκόμη τὴν σημερινὴν ἐφημερίδα (le journal d'aujourd'hui); Όχι, δὲν τὴν ἀνέγνωσα ἀκόμη. Έγώ, θὰ τὴν ἀναγνώσω ἀργότερον. 3. Δὲν ἀναγινώσκω τὰς ἐφημερίδας καθημερινῶς. 4. Ἀναγνώσατε αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν προσεκτικῶς. Θὰ τὴν ἀνεγίνωσκον ἐὰν εἴχον καιρόν.

Méconnaître παραγνωρίζειν (βοηθητ. avoir), καλίνεται κατά τὸ paraître.

Médire κακολογεῖν (βοηθητ. avoir).—Je médis, n. médisons, v. médisez, ils médisent.—Impératif: médis, médisons, médissez.—Κατὰ τὰ ἄλλα καλίνεται ὥπως τὸ dire.

Mettre θέτειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je mets, tu mets, il met, n. mettons, v. mettez, ils mettent.—Imparf.: je mettais.—Passé simple: je mis.—Futur: je mettrai.—Cond.: je mettrais.—Impératif: mets, mettons, mettez.—Subj.: que je mette.—Imp.: que je misse.—Part. prés.: mettant.—Part. passé: mis, mise.

Οὗτῳ καλίνονται καὶ τὰ ἔξ αὐτοῦ σύνθετα **admettre ἀποδέχεσθαι**, **commettre διαπράττειν**, **émettre ἐκδίδειν**, **omettre παραλείπειν**, **permettre ἐπιτρέπειν**, **promettre ὑπόσχεσθαι**, **remettre ἀναβάλλειν**, **ἐγχειρίζειν**, **soumettre ὑποθάλλειν**, κλπ.

Moudre ἀλέθειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je mouds,

"Ἄσκησις. — Mettre, etc., moudre.

1. On ne broie pas le café, on le (*moudre*, prés. de l'ind).
2. (*Mettre*, impér.) cette chaise à sa place.
3. Je (*mettre*, futur) aujourd'hui un autre habit.
4. Où voulez-vous que je (*mettre*, prés. du subj.) le journal ? (*Mettre*, impér.)-le où vous voulez.
5. (*Permettre*, impér.)-moi d'entrer. Je vous le (*permettre*, prés. de l'ind.) volontiers.
6. Ne (*promettre*, impér.) pas ce que nous ne pouvons pas donner.
7. Quand on (*promettre*, passé composé) une chose, il faut tenir sa promesse.

Θέμα. — Mettre, etc., moudre.

1. Ο μυλωνᾶς ἀλέθει τὸν σίτον.
2. Ἐπιθυμῶ ν' ἀλέσετε (prés. du subj.) τὸν καφέν.
3. Ποῦ ἔβαλατε τὸν πιλόν μου ; Τὸν ἔβαλα ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι.
4. Σᾶς ὑπόσχομαι νὰ ἐγχειρίσω (remettre, ἀπαρέμφ.) τὴν ἐπιστολήν σας εἰς τὸν διευθυντήν.
5. Μοῦ ὑπεσχέθητε θτι θὰ μ' ἐπισκεφθῆτε (ἀπαρέμφ.). Ο καιρὸς δὲν μοῦ ἐπέτρεψε νὰ ἔξελθω (ἀπαρέμφ.).
6. Μὴ ἀναβάλλετε (remettre, impér.) διὰ τὴν αὔριον (au lendemain) δ,τι (ce que) δύνασθε νὰ κάμετε σήμερον.

tu mouds, il moud, n. moulons, v. moulez, ils moulent.—
Imp. : je moulais.—Passé simple : je moulus.—Futur : je moudrai.—Cond. : je moudrais.—Impératif : mouds, moulons, moulez.—Subj. : que je moule, que n. moulions.—Imp. : que je moulusse.—Part. prés. : moulant.—Part. passé : moulu, moulie.

Naître γεννᾶσθαι (βοηθητ. être).—Ind. prés. : je naïs, tu naïs, il naît, n. naïssons, v. naïssez, ils naissent.—Imp. : je naissais.—Passé simple : je naquis.—Futur : je naîtrai.—Cond. : je naîtrais.—Impératif : naïs, naïssons, naïssez.—Subj. : que je naïsse.—Imp. : que je naïsse.—Part. prés. : naissant.—Part. passé : né, née.

Nuire βλάπτειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire, μετοχὴ nui (ἀμετάθλητος).

Oindre χρέειν (βοηθ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ joindre.

Paitre βόσκειν.—Ind. prés. : je pais, tu pais, il paît, n. païssons, v. païssez, ils païssent.—Imp. : je païssais. —Δὲν ἔχει passé simple.—Futur : je paîtrai.—Cond. : je paîtrai.—Impératif : pais, païssons, païssez.—Subj. : que je païsse.—Part. prés. : païssant.—Δὲν ἔχει παθητ. μετοχήν.

Paraitre φαίνεσθαι (βοηθ. avoir).—Ind. prés. : je paraïs, tu paraïs, il paraît, n. paraïssons, v. paraïssez, ils paraïssent.

Ασκησις. — Naître, nuire, paître.

1. Tout (*naître*, prés. de l'ind.), vit, souffre et meurt !
2. Où (*naître*, passé simple) Napoléon ? 3. Corneille est (*naître*, part. passé) à Rouen. 4. Le printemps (*renaître*, prés. de l'ind.). 5. Beaucoup de bestiaux (*paître*, prés. de l'ind.) en liberté dans les prairies. 6. Les mauvaises actions (*nuire*, prés. de l'ind.) toujours à leurs auteurs.

Θέμα. — Naître, nuire, paître.

1. Ποῦ ἐγεννήθητε; Ἐγεννήθην εἰς τὰς Ἀθήνας. 2. Πολλάκις ἔκεινοι οἱ δόποιοι γεννῶνται πλούσιοι ζῶσιν ἐν τῇ ἐνδείᾳ (dans l'indigence). 3. Θὰ βλάψετε τὴν (ὰ) ὑγείαν σας. 4. Αὕτη ἡ ὑπόθεσις (affaire) ἔδλαψε τὴν (ὰ) ὑπόληφήν του. 5. Τὰ πρόβατα βόσκουν εἰς τὸν λειμῶνα.

— Imp. : je paraissais.— Passé simple : je parus.— Futur : je paraîtrai.— Cond. : je paraîtrais.— Impératif : parais, paraissions, paraïssez.— Subj. : que je paraisse.— Imp. : que je parusse.— Part. prés. : paraissant.— Part. passé : paru, parue.

Οὗτοι κλίνονται καὶ τὰ ἔξ αὐτοῦ σύνθετα **apparaître** ἐμφανίζεσθαι, **disparaître** ἔξαφανίζεσθαι, κλπ.

Peindre ζωγραφίζειν (βοηθ. avoir).— Ind. prés. : je peins, tu peins, il peint, n. peignons, v. peignez, ils peignent.—

"Ασκησις. — Connaitre, paraître, etc.

1. Je ne (*connaitre*, prés. de l'ind.) personne ici. 2. (*Reconnaitre*, prés. de l'ind.)-vous cette photographie? 3. Je désire que vous (*connaitre*, prés. du subj.) mon cousin. 4. Un journal hebdomadaire est celui qui (*paraître*, prés. de l'ind.) (ἐκδίδεται) toutes les semaines. 5. Les jours (*disparaître*, prés. de l'ind.) très vite quand on rit, et semblent des années quand on pleure. 6. (*Connaitre*, impér.)-toi toi-même (γνῶθι σαυτόν).

Θέμα. — Connaitre, paraître, etc.

1. Γνωρίζομεν ἐδῶ πολὺν κόσμον. 2. Ποῦ ἐγνωρίσατε αὐτὸν τὸν κύριον; Τὸν ἐγνώρισα εἰς (chez) τοῦ θέλου μου. 3. Τὸ βιβλίον τὸ δόποιον μοῦ ἐδανείσατε ἔξηφανίσθη. 4. Πῶς ἀνεγνωρίσατε τὸν ἀδελφόν μου; 5. Έκείνος δοτεί είνε ὑπερήφανος δὲν θ' ἀναγνωρίσῃ ποτὲ τὰ σφάλματά του. 6. Οἱ ἀνθρώποι είνε δπως τὰ ἄνθη τὰ δόποια ἐμφανίζονται καὶ ἔξαφανίζονται (disparaître) μετ' ἀπιστεύτου (2) ταχύτητος (1).

"Ασκησις. — Peindre, teindre, etc.

1. Les teinturiers sont les ouvriers qui (*teindre*, prés. de l'ind.) les étoffes. 2. Les bonnes paroles (*atteindre*, prés. de l'ind.) toujours le cœur, quand elles ne sont pas (*feindre*, part. passé). 3. L'eau (*éteindre*, prés. de l'ind.) le feu. 4. De quelle couleur votre salon est-il (*peindre*, part. passé)? 5. Ma sœur (*peindre*, prés. de l'ind.) toujours d'après nature (ἐκ τοῦ φυσικοῦ). 6. Les couleurs vives (*déteindre*, prés. de l'ind.), facilement.

Imp. : je peignais.— Passé simple : je peignis.— Futur : je peindrai.— Cond. : je peindrais.— Impératif : peins, peignons, peignez.— Subj. : que je peigne, que nous peignions.— Imp. : que je peignisse.— Part. prés. : peignant.— Part. passé : peint, peinte.

Plaindre οἰκτείρειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ craindre.

Plaire ἀρέσκειν (βοηθητ. avoir).— Ind. prés. : je plais, tu plais, il plaît, n. plaisons, v. plaisez, ils plaisent.— Imp. : je plaisais.— Passé simple : je plus.— Futur : je plairai.— Cond. : je plairais.— Impératif : plais, plaisons, plaisez.— Subj. : que je plaise.— Imp. : que je plusse.— Part. prés. : plaisant.— Part. passé : plu (ἀμετάβλητος).

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα **complaire εὐαρεστεῖν, déplaire ἀπαρέσκειν.**

Poindre ὑποφέρειν, κλίνεται κατὰ τὸ joindre.

Θέμα. — Peindre, teindre, etc.

1. Αἱ ἀδελφαὶ μου ζωγραφίζουν κάλλιστα. 2. Οἱ πυροσθέσται ἔσθησαν εὐκόλως τὴν πυρκαϊάν. 3. Σθήσατε τὸ κερί. 4. Τὸ δωμάτιον μου εἶναι ἐλαιοχρωματισμένον (peinte à l'huile). 5. Ἡ σφαῖρα τὸν ἕκτυπησε (atteindre, passé simple) εἰς τὸ μέτωπον. 6. Ποῖος ἐξ ἡμῶν ἔφθασε (atteindre, passé composé) τὴν (à la) τελειότητα;

* Ασκησις. — Plaire, taire, se taire.

1. Monsieur, voulez-vous me suivre, s'il vous (*plaire*, prés. de l'ind.) ? 2. Comme il vous (*plaire*, futur) : il ne me (*déplaire*, prés. de l'ind.) pas de vous faire. 3. (*Taire*, impér.)-vous, mon enfant. 4. Le concert vous a-t-il (*plaire*, part. passé) ? 5. Paris (*plaire*, prés. de l'ind.) à tous ses visiteurs.

Θέμα. — Plaire, taire, se taire.

1. Δόσατέ μου αὐτὸ τὸ βιβλίον, ἢν εὐαρεστῆσθε. 2. Οἱ Ἑλληνες συγγραφεῖς μου ἀρέσουν πολύ. 3. Δὲν ἡγοράσαμεν αὐτὰ τὰ ἔπιπλα διότι δὲν ἥρεσαν (*déplaire*, passé composé) εἰς τὴν μητέρα μου. 4. Σιωπῶμεν πάντοτε. 5. Θ' ἀποσιωπήσω τὸ ὑπόλοιπον αὐτῆς τῆς θλιδερᾶς ἱστορίας. 6. Σιωπήσατε, δὲν λέγετε παρὰ ἀνοησίας !

Prendre λαμβάνειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je prends, tu prends, il prend, n. prenons, v. prenez, ils prennent.—Imp.: je prenais.—Passé simple: je pris.—Futur: je prendrai.—Cond.: je prendrais.—Impératif: prends, prenons, prenez.—Subj.: que je prenne.—Imp.: que je prisse.—Part. prés.: prenant.—Part. passé: pris, prise.

Οὗτω κλίνονται καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα **apprendre μανθάνειν, comprendre ἔννοεῖν, entreprendre ἐπιχειρεῖν, surprendre ἐκπλήγτειν, καταλαμβάνειν** (αἰφνιδίως), κλπ.

‘**Produire παράγειν, κλίνεται κατὰ τὸ** déduire.

Résoudre (δια)λύειν, ἀποφασίζειν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je résous, tu résous, il résout, n. résolvons, v. résolvez, ils résolvent.—Imp.: je résolvais.—Passé simple: je résolus.—Futur: je résoudrai.—Cond.: je résoudrais.

“Ασκησις. — Prendre, etc.

1. Ma petite sœur (*apprendre*, prés. de l'ind.) déjà à jouer du piano, elle (*prendre*, prés. de l'ind.) deux leçons par semaine.
2. (*Apprendre*, impér.) bien vos leçons et vous (*comprendre*, futur) ensuite sans effort.
3. Où avez-vous (*apprendre*, part. passé) le français ? Je l'ai (*apprendre*, part. passé) à Paris.
4. Comment voulez-vous que vous (*apprendre*, prés. du subj.) le français sans professeur ?
5. (*Comprendre*, prés. de l'ind.)-tu ce que je t'(*apprendre*, prés. de l'ind.) ?
6. Me (*prendre*, prés. de l'ind.)-vous pour un sot ?
7. Cette nouvelle m'a (*surprendre*, part. passé).
8. Qu'avez-vous (*prendre*, part. passé) ce matin ? Je n'ai rien (*prendre*, part. passé).

Θέμα. — Prendre, etc.

1. Ποίαν ἀμαξοστοιχίαν θὰ πάρετε ; Θὰ πάρω τὴν ἀμαξοστοιχίαν τῶν 5 (de cinq heures).
2. Μανθάνετε ἀκόμη τὴν Γαλλικήν ; Όμιλω δὲίγον μόνον, ἀλλ' ἔννοα ἀρχετὰ καλά.
3. Ένοήσατε τί (ce que) σᾶς είπον ; Δέν σᾶς ἐνόησα, διμιεῖτε πολὺ γρήγορα.
4. Πάρετε ἀκόμη ἐν κύπελλον τεῖου.
5. Οἱ ἄνθρωποι (Les gens) οἱ ἑποῖοι ἐπιχειροῦν (entreprendre, prés. de l'ind.) πολλὰ πράγματα συγχρόνως (à la fois) δὲν ἐπιτυγχάνουν ποτέ.

Impératif: résous, résolvons, résolvez. — Subj.: que je résolve. — Imp.: que je résolusse — Part. prés.: résolvant. — Part. passé: résolu, résolue.

Rire γελᾶν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je ris, tu ris, il rit, n. rions, v. riez, ils rient. — Imp.: je riais, tu riais, il riait, n. riions, v. riiez, ils riaient. — Passé simple: je ris. — Futur: jerirai. — Cond.: jerirais. — Impératif: ris, rions, riez. — Subj.: que je rie, que tu ries, qu'il rie, que n. riions, que v. riiez, qu'ils rient. — Imp.: que je risse. — Part. prés.: riant. — Part. passé: ri (ἀνευ θηλυκοῦ).

Οὗτῳ κλίνεται καὶ τὸ sourire μειδιάν.

Suffire ἀρκεῖν (βοηθ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ confire, ἐκτὸς εἰς τὴν παθητ. μετοχὴν suffi.

Suivre ἀκολουθεῖν (βοηθ. avoir). — Ind. prés.: je suis, tu suis, il suit, n. suivons, v. suivez, ils suivent. — Imp.: je suivais. — Passé simple: je suivis. — Futur: je suivrai. — Cond.: je suivrais. — Impératif: suis, suivons, suivez. — Subj.: que je suive. — Imp.: que je suivisse. — Part. prés.: suivant. — Part. passé: suivi, suivie.

Οὗτῳ κλίνεται καὶ τὸ poursuivre καταδιώκειν.

Taire παρασιωπᾶν, se taire σιωπᾶν, κλίνονται κατὰ τὸ plaire.

"Ασκησις. — Résoudre, rire, suivre.

1. Je (*suivre*, prés. de l'ind.) vos sages conseils. 2. Pourquoi n'avez-vous pas (*suivre*, part. passé) son exemple ?
3. Nous (*suivre*, passé simple) le bord de la rivière. 4. (*Suivre*, impér.) le droit chemin. 5. Allez devant, nous vous (*suivre*, prés. de l'ind.). 6. À quelle date avez-vous (*résoudre*, part. passé) de partir de Paris ? 7. Ne (*rire*, impér.) pas.
8. Qui (*rire*, prés. de l'ind.) vendredi, dimanche pleurera.

Θέμα. — Résoudre, rire, suivre.

1. Παρακολουθεῖτε (poursuivre, prés. de l'ind.) τακτικὰ τὴν ἀνάγνωσιν τούτου τοῦ ἔργου; 2. Εξακολούθησε (poursuivre, impér.) τὸν δρόμον σου. 3. Αὐτὸς δ ἀνθρωπος μὲ ἀκολουθεῖ διαρκῶς (constamment). 4. Διατί γελάτε; 5. Ἐγέλασα μὲ δλην μου τὴν καρδιὰν (de bon cœur). 6. Αποφασίσατε αὐτὸ τὸ ξήτημα.

Teindre βάφειν (βογθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Traire ἀμέλγειν (βογθητ. avoir).—Ind. prés.: je traïs, tu traïs, il trait, n. trayons, v. trayez, ils traient.—Imp.: je trayais.—Δὲν ἔχει passé simple.—Futur: je traïrai.—Cond.: je traïrais.—Impératif: traïs, trayons, trayez.—Subj.: que je traie, que n. trayions.—Δὲν ἔχει παρατατικόν.—Part. prés.: trayant.—Part. passé: trait, traite.

Οὗτοι κλίνονται καὶ τὰ **distraire** τέρπειν, ἀποσπᾶν, **extraire** ἐξάγειν, **soustraire** ἀφαιρεῖν.

Vaincre νικᾶν (βογθητ. avoir).—Ind. prés.: je vainces, tu vainces, il vainc, n. vainquons, v. vainquez, ils vainquent.—Imp.: je vainquais.—Passé simple: je vainquis.—Futur: je vaincrai.—Cond.: je vaincrais.—Impératif: vainces, vainquons, vainquez.—Subj.: que je vainque, que tu vainques, qu'il vainque, que n. vainquions, que v. vainquez, qu'ils vainquent.—Imp.: que je vainquisse.—Part. prés.: vainquant.—Part. passé: vaincu, vaincue.

Οὗτοι κλίνεται καὶ τὸ **convaincre** πείθειν.

"**Aσκησις.** — **Traire**, etc., **vaincre**, **vivre**.

1. Pour obtenir le lait il faut qu'on (*traire*, prés. du subj.) les vaches. 2. Paris est une ville où les étrangers se (*distraire*, prés. de l'ind.) beaucoup. 3. Nous ne (*vivre*, prés. de l'ind.) pas sans air. 4. La nature (*revivre*, prés. de l'ind.) avec les premiers beaux jours. 5. Souvent, hélas ! les malades ne (*survivre*, prés. de l'ind.) pas aux opérations chirurgicales. 6. Nous (*vaincre*, futur) ou nous mourrons, telle est la devise d'un peuple héroïque.

Θέμα. — **Traire**, etc., **vaincre**, **vivre**.

1. Ό χωρικὸς ἀμέλγει τὴν ἀγελάδα. 2. Τὰ ἔργα τοῦ Ἰουλίου Βέρνη (Jules Verne) θέλγουν (distraire, prés. de l'ind.). 3. Αὐτὸς ὁ ἀνθρωπὸς ὑπερνικῆ δλας τὰς δυσκολίας. 4. Ἐὰν δὲν κατανικήσῃς (vaincre, prés. de l'ind.) τὰ πάθη σου, θὰ εἰσαι δυστυχής. 5. Εἶνε πολλάκις δύσκολον νὰ νικήσωμεν (prés. du subj.) τὰς ἐπιθυμίας μας. 6. "Ας ζῶμεν ἐν εἰρήνῃ. 7. Ό θεϊς μου ἔζησε ἔχατὸν ἔτη. 8. Ό σοφὸς ζῇ εὐχαριστημένος ἐκ τῆς τύχης του.

Vivre ζῆν (βοηθητ. avoir).—Ind. prés.: je vis, tu vis, il vit, n. vivons, v. vivez, ils vivent.—Imp.: je vivais.—Passé simple: je vécus.—Futur: je vivrai.—Cond.: je vivrais.—Impératif: vis, vivons, vivez.—Subj.: que je vive.—Imp.: que je vécusse.—Part. prés.: vivant.—Part. passé: vécu, vécue.

Οὗτῳ κλίνεται καὶ τὸ **survivre** ἐπιζῆν.

ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ

Συμφωνία τοῦ ρήματος πρὸς τὸ ὑποκείμενον.

§ 161. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, τὸ ρῆμα συμφωνεῖ, ὅπως καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, πρὸς τὸ ὑποκείμενον αὐτοῦ κατ' ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον.

‘*Υποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ et.*

§ 162. Τὸ ρῆμα, ἔχον δύο ἢ πλείονα ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ et, ἐκφέρεται κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμόν: Le père et le fils chantent ô pater. καὶ ὁ οἰδες φάλλου.

Ἐὰν δὲ τὰ ὑποκείμενα εἰναι διαφόρων προσώπων, τὸ ρῆμα τίθεται κατὰ πληθυντικὸν καὶ συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἐπικρατέστερον πρόσωπον: Vous et moi aimons l'étude σεῖς καὶ ἐγὼ ἀγαπῶμεν τὴν μελέτην. Vous et lui écoutez σεῖς καὶ ἐκεῖνος θ' ἀκούσετε.

‘*Υποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ ou ἢ διὰ τοῦ ni.*

§ 163. Τὸ ρῆμα, ἔχον δύο ὑποκείμενα ἑνικοῦ ἀριθμοῦ συνδεόμενα διὰ τοῦ συνδέσμου ou ἢ, ἢ διὰ τοῦ συνδέσμου ni οὔτε, τίθεται καθ' ἑνικὸν μέν, δταν πρόκηται νὰ δειχθῇ ὅτι ἡ πρᾶξις γίνεται ὑπὸ τοῦ ἑνὸς ὑποκειμένου μόνον, ἀποκλειομένου τοῦ ἑτέρου, κατὰ πληθυντικὸν δέ, ἐὰν ἀμφότερα τὰ ὑποκείμενα συντρέχουν εἰς τὴν αὐτὴν πρᾶξιν:

Son frère ou son père sera élu θὰ ἐκλεγῃ ὁ ἀδελφός του ἢ ὁ πατέρας του. Ni mon frère ni le tien n'aura la place vacante οὔτε ὁ ἀδελφός μου οὔτε ὁ ἑικός σου θὰ λάβῃ τὴν κενήν θέσιν.

Le temps ou la mort sont nos remèdes ὁ χρόνος ἢ ὁ θάνατος εἰναι τὰ φάρμακα ἡμῶν. Ni l'or ni la grandeur ne nous rendent heureux οὔτε ὁ χρυσὸς οὔτε τὸ μεγαλεῖον μᾶς καθιστοῦν εὐτυχεῖς.

§ 164. Ἐὰν τὰ ὑποκείμενα τὰ συνδεόμενα διὰ τοῦ ou ἢ διὰ τοῦ ni εἰναι διαφόρων προσώπων, τὸ ρῆμα ἐκφέρεται κατὰ πληθυντικὸν καὶ συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἐπικρατέστερον πρόσωπον: Lui ou moi irons vous faire visite ἐκεῖνος ἢ ἐγὼ θὰ ἔλθωμεν νὰ σᾶς

ἐπισκεψθῶμεν. Ni lui ni moi n'irons à Paris οὔτε ἔκεινος οὔτε
ἔγώ θὰ ὑπάγωμεν εἰς Παρισίους.

Ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τῶν comme, ainsi que, καλπ.

§ 165. Τὸ ρῆμα, ἔχον δύο ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τῶν
comme ὡς, ainsi que ὅπως, de même que καθώς, τίθεται καθ'
ἕνικὸν μέν, ἐὰν πρόκηται περὶ συγκρίσεως, κατὰ πληθυντικὸν δέ,
ἐὰν πρόκηται περὶ ἀπαριθμήσεως:

L'enfant, ainsi que la vigne, a besoin de support (σύγκρισις) τὸ παιδί, ὡς ἡ ἀμπελός, ἔχει ἀνάγκην στηρίγματος.

L'or, ainsi que l'argent, peuvent rester dans la terre sans s'altérer (ἀπαρίθμησις) ἡ χρυσός, ὡς καὶ ὁ ἄργυρος, δύνανται νὰ μείνουν ἐν τῇ γῇ χωρὶς νὰ φθαροῦν.

Ὑποκείμενα μὴ συνδεόμενα διὰ συνδέσμουν.

§ 166. Τὸ ρῆμα, ἔχον δύο ἡ πλείονα ὑποκείμενα ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, μὴ συνδεόμενα δι' οὐδενὸς συνδέσμου, δύναται νὰ τεθῇ καθ' ἕνικόν:

1ον "Οταν ταῦτα εἶνε περίπου συνώνυμα : Sa bonté, son extrême douceur le fait aimer ἡ ἀγαθότης του, ἡ ἄκρα γλυκύτης του τὸν καθιστᾷ ἀγαπητόν. Son courage, son intrépidité excite l'admiration τὸ θάρρος του, ἡ ἀφοβία του κινεῖ τὸν θαυμασμόν.

2ον "Οταν εἶνε τεθειμένα κατὰ πρόσδον : Votre intérêt, votre honneur, Dieu même vous commande ce sacrifice τὸ συμφέρον σας, ἡ τιμὴ σας, αὐτὸς ὁ Θεὸς σᾶς ἐπιτάσσει ταῦτην τὴν θυσίαν. Un mot, un soupir, un coup d'œil peut nous trahir μία λέξις, εἰς στεναγμός, ἐν βλέμμα δύναται νὰ μᾶς προδώσῃ.

'Η χρῆσις τοῦ ἐνικοῦ εἶνε ἐπιθεθλημένη, διὰ τὰ ὑποκείμενα ἀνακεφαλαιώνται διὰ τινος τῶν λέξεων aucun, personne, tout, rien, καλπ. : Femmes, moine, vieillards, tout était descendu γυναῖκες, μοναχός, γέροντες, ὅλοι εἶχον κατέλθει. Grands, riches, pauvres, petits, personne ne peut se soustraire à la mort μεγάλοι, πλούσιοι, πτωχοί, μικροί, κανεὶς δὲν δύναται νὰ ὑπεκφύγῃ τὸν θάνατον.

*Συμφωνία τοῦ ρήματος πρὸς περιληπτικὸν
ὑποκείμενον.*

§ 167. "Οταν τὸ ὑποκείμενον εἴνε περιληπτικὸν ὄνομα ἀκολουθούμενον ὑπὸ ὀνοματικοῦ προσδιορισμοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, τὸ ρῆμα τίθεται ἐν γένει κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμόν: Une foule d'enfants poussaient des cris de joie πληθὺς παιδῶν ἔξεσταλλον κραυγὰς χαρᾶς.

"Οταν δημοσία δεικνύῃ σαφῶς ὅτι γί πρᾶξις τοῦ ρήματος ἀναφέρεται εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ περιληπτικόν, τὸ ρῆμα τίθεται καθ' ἐνικόν: La foule des enfants encombrait la rue τὸ πλῆθος τῶν παιδῶν ἐπλήρων τὴν δόδον.

§ 168. Μετὰ τὰ ποσοτικὰ ἐπιρρήματα peu οὐλίγον, beaucoup πολύ, assez ἀρκετά, trop λλαν, moins διγώτερον, καὶ τὸ οὐσιαστικὸν la plupart τὸ πλεῖστον, ἀκολουθούμενα ὑπὸ οὐσιαστικοῦ

"Ασκησις. — Συμφωνία τοῦ ρήματος.

Θέσατε τὰ ἔντος παρενθέσεων ρήματα εἰς τὸν οημειούμενον γράφοντες καὶ εἰς τὸ κατάλληλον πρόσωπον καὶ ἀριθμόν.

1. Le bonheur ou le malheur de l'homme (*dépendre*, prés. de l'ind.) de lui.
2. Mon frère ou moi (*partir*, futur) pour Paris demain.
3. Ma fille et moi (*prendre*, futur) soin de préparer le repas.
4. Ni le vent ni la pluie ne lui (*faire*, prés. de l'ind.) peur.
5. La vérité, comme la lumière, (*être*, prés. de l'ind.) inaltérable.
6. L'Europe comme l'Afrique (*avoir*, prés. de l'ind.) ses régions malsaines.
7. Le succès, la prospérité (*aveugler*, prés. de l'ind.) bien des hommes.
8. Son courage, son intrépidité (*étonner*, prés. de l'ind.) les plus braves.
9. Richesses, honneur, plaisirs, tout (*disparaître*, prés. de l'ind.) à la mort.
10. Beaucoup de personnes (*ignorer*, prés. de l'ind.) la gravité de cette affaire.
11. Une nuée de barbares (*désoler*, passé simple) le pays.
12. O Dieu ! c'est toi qui (*être*, prés. de l'ind.) le maître de la nature.
13. (*C'est, ce sont*) les Pyrénées qui séparent la France de l'Espagne.
14. (*C'est, ce sont*) nous qui étudions avec ardeur la géographie.
15. De toutes les boissons chaudes, (*c'est, ce sont*) le café et le thé que je préfère.

πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, τὸ ρῆμα τίθεται πάντοτε κατὰ πληθυντικόν : *Peu de gens savent se taire à propos d'élèges οὐνθρωποι γνωρίζουν νὰ σιωποῦν ἐν δέοντι.*

Συμφωνία τοῦ ρήματος πρὸς τὴν ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν.

§ 169. "Οταν τὸ ρῆμα ἔχῃ ὡς ὑποκείμενον τὴν ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν καὶ, συμφωνεῖ κατὰ ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον πρὸς τὸ ἥγούμενον αὐτῆς : *Moi qui suis malade ἐγὼ ὁ δοποῖς εἴμαι ἀσθενής. Nous qui sommes attentifs ἡμεῖς οἱ ὅποιοι εἴμεθα προσεκτικοί.*

C'est, ce sont.

§ 170. Τὸ ρῆμα ἔtre, ἔχον πρὸ αὐτοῦ τὸ ce (c'est, c'était, ce sera, κλπ.), τίθεται κατὰ πληθυντικόν, δταν ἔπειται οὐσιαστικὸν πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ ἢ ἀντωνυμία τούτου πληθυντικοῦ προσώπου :

Ce sont les tigres qui sont les plus cruels des animaux αἱ τίγρεις εἰνε τὰ ὡμότατα τῶν ζώων. Ce sont eux qui m'ont accusé αὐτοὶ μὲ κατηγόρησαν. Ce sont elles que nous attendons ἔκείνας ἀναμένομεν.

§ 171. Τὸ ρῆμα ἔtre, ἔχον πρὸ αὐτοῦ τὸ ce, τίθεται καθ' ἐνικόν, δταν ἔπειται ἀντωνυμία πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ πρώτου ἢ δευτέρου προσώπου, ἢ δύο οὐσιαστικὰ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ :

C'est nous qui devons parler ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ δμιλήσωμεν. C'est vous qui l'avez dit σεῖς τὸ εἴπατε. C'est la rose et la violette que je préfère προτιμῶ τὸ ρόδον καὶ τὸ ζων.

Παρατήρησις. — 'Ἐν τούτοις τὸ ρῆμα ἔtre τίθεται καθ' ἐνικόν : Ιον πρὸς ἀποφυγὴν κακοήγων ἐκφράσεων, οἷα αἱ sunt-ce, seront-ce, furent-ce, κλπ. : *Sera-ce vos amis qui vous aideront? οἱ φίλοι σας Ήδη σᾶς βοηθήσουν; Σον εἰς τὴν φράσιν si ce n'est ἐκτὸς ἔδν, ἐὰν δὲν εἰνε: Si ce n'est eux, quels hommes le feraient? ἐκτὸς αὐτῶν, ποιοι ηθελον πράξει τοῦτο;*

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ

§ 172. Υπάρχουν δύο εἶδη ἀντικειμένων:

1ον Τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον (complément direct), ὅπερ ἐκφέρεται κατ' αἰτιατικήν: J'écris une lettre γράφω ἐπιστολήν.

2ον Τὸ ἔμμεσον ἀντικείμενον (complément indirect), ὅπερ ἐκφέρεται διά τινος τῶν προθέσεων ἢ, de, pour, par, en, dans, κλπ.: J'écris à mon ami γράφω πρὸς τὸν φίλον μου. Les parents travaillent pour leurs enfants οἱ γονεῖς ἐργάζονται διὰ τὰ τέκνα τῶν.

Περὶ ἀντικειμένου ρημάτων τινῶν.

§ 173. Τὰ ρήματα τῆς Γαλλικῆς γλώσσης δὲν συμφωνοῦν πάντοτε πρὸς τὰ ρήματα τῆς Ἑλληνικῆς ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦ ἀντικειμένου μεθ' οὐ συντάσσονται.

Οὕτω, ρήματα τινα συντάσσονται εἰς τὴν Γαλλικὴν μετὰ γενικῆς (de) ἢ μετὰ δοτικῆς (à), ἐνῷ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν συντάσσονται: μὲ δλλην πτῶσιν. Τινὰ τούτων εἰνε s'approcher de πλησίειν, médire de κακολογεῖν, se moquer de ἐμπαῖξειν, se servir de μεταχειρίζεσθαι, se souvenir de ἐνθυμεῖσθαι, κλπ., — frapper à κρούειν, κτυπᾶν, ordonner à διατάσσειν, pardonner à συγχωρεῖν, penser (songer) à σκέπτεσθαι, succéder à διαδέχεσθαι, κλπ.:

Approchez-vous du seuil πλησίάσατε εἰς τὴν πύρ. Je ne me suis pas servi de votre dictionnaire δὲν μετεχειρίζομην τὸ λεξικόν σας. Qui frappe à la porte? ποῖος κτυπᾷ τὴν θύραν; Elle pense à sa mère σκέπτεται: τὴν μητέρα της.

Θέμα. — Ἀντικειμένον τοῦ ρήματος.

1. Ό καλὸς χριστιανὸς συγχωρεῖ τοὺς ἔχθρούς του.
2. Πλησίάσατε εἰς τὸ παράθυρον.
3. Οἱ ἀσεβεῖς ἐμπαῖξουν τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν θρησκείαν.
4. Ό νῦν διεδέχθη τὸν πατέρα του.
5. Τὸ ταλαιπωρὸν παιδὶ ἔχρουσε δις τὴν θύραν, ἀλλὰ δὲν τὸ ἡκούσαμεν.
6. Τί μεταχειρίζεσθε διὰ νὰ φάγετε τὸ κρέας; Μεταχειρίζόμεθα πηροῦνι καὶ μαχαίρι.
7. Ἐνθυμοῦ τὸν φίλον σου.
8. Ἐνθυμοῦμαι πολὺ καλὰ αὐτὴν τὴν ἴστορίαν.
9. Μή κακολογήτε ποτὲ κανένα.

ΧΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ

§ 174. Ἡ ὑποτακτικὴ εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὰς δευτερευούσας προτάσεις:

1ον Μετὰ τὰ ρήματα τὰ δηλοῦντα δέλησιν, προσταγήν, ἐπιθυμίαν, φόβον, παράκλησιν, ἀμφιβολίαν, ἔλπιδα, εὐχήν: Je veux qu'on m'obéisse ! Théâtre n'a pas envie de faire. J'ordonne qu'il sorte d'ici tout de suite. Je désire qu'il vienne évidemment hier. Je souhaite que vous réussissiez toujours.

2ον Μετὰ τὰς φράσεις il est juste εἶναι δίκαιον, il est possible εἶναι δυνατόν, καὶ τὰς ταύταις ἀναλόγους, ἕτι δὲ καὶ μετά τινα ἀπρόσωπα ρήματα, σοιν il faut πρέπει, il convient ἀρμόζει, il semble φαίνεται, κλπ.: Il est juste que les criminels soient punis εἶναι δίκαιον νὰ tūmōrōnται oī ἐγκληματίαι. Il est possible qu'il soit ici εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ἐδῶ. Il faut que j'écrive à mon ami πρέπει νὰ γράψω πρὸς τὸν φίλον μου.

"Ἀσκησις. — ὑποτακτική.

Θέσατε εἰς ὑποτακτικὴν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα.

1. La patrie demande que nous l'(aimer) et que nous la (défendre) contre ses ennemis.
2. Il faut que vous (fuir) la flatterie.
3. Je désire qu'on me (laisser) tranquille.
4. Mes parents désirent que vous (passer) encore quelques jours ici.
5. Je souhaite que vous (pouvoir) réussir à vos examens.
6. J'irai habiter cet été une campagne qui me (être) agréable.
7. Il est possible que j'(aller) à Athènes demain.
8. Indiquez-moi un endroit où je (pouvoir) me reposer.

Θέμα. — ὑποτακτική.

1. Ο νόμος ἀπαιτεῖ ἵνα οἱ κλέπται τιμωρῶνται.
2. Ο Θεὸς θέλει ν' ἀγαπῶμεν τοὺς ἔχθρούς μας.
3. Πιστεύετε διτὶ ἡ θεία σας νὰ ἔλθῃ μόνη;
4. Ζητῶ ὑπηρέτην ὃ ὅποιος νὰ εἶναι πιστός.
5. Αρμόζει (Il convient) νὰ σεβώμεθα πάντοτε τὴν θρησκείαν.
6. Ηρέπει νὰ μᾶς γράφετε κατὰ τὴν ἀπουσίαν σας.
7. Δὲν θέλω νὰ μοῦ λέγετε ψεύδη.
8. Επιθυμοῦμεν ἵνα αἱ ἀδελφαὶ μας ἔλθουν νὰ μείνουν μαζί μας τοῦτο τὸ θέρος.
9. Δὲν ὑπάρχει κανεὶς ὃ ὅποιος νὰ εἶναι εὐχαριστημένος ἐκ τῆς τύχης του.

§ 175. Τίθεται προσέτι ἡ Υποτακτική:

Ιαν Μετὰ τὰ ρήματα τὰ συνοδευόμενα ὑπὸ ἀρνήσεως: Je ne dis pas qu'il soit mon ennemi δὲν λέγω δτι εἰνε ἔχθρος μου.

Ζαν Μετὰ ἐρώτησιν ἐνέχουσαν ἀμφισβολαίν: Pensez-vous qu'il vienne? φρονεῖτε δτι θά ἔλθῃ; Croyez-vous qu'il soit sincère? πιστεύετε δτι εἰνε εἰλικρινῆς;

Ζον Μετὰ τὰς ἀναφορικὰς ἀντωνυμίας qui, que, dont, ἢ τὸ ἐπίρρημα οὐδὲν ὅπου, δταν πρόκηται νὰ ἐκφράσωμεν τὸ δυνατὸν γενέσθαι: Je cherche un ami qui me rende ce service ζητῶ φίλον δ ὅποιος νὰ μου κάμη αὐτὴν τὴν χάριν. J'irai dans une ville où je suis tranquille θὰ ὑπάγω εἰς μίαν πόλιν δπου νὰ εἴμαι ἕσυχος.

Ζαν Μετὰ τὰς φράσεις le seul, le plus, le mieux, le moins, le premier, le meilleur καὶ τὰς ταύταις ἀναλόγους: Le chien est le seul animal dont la fidélité soit à l'épreuve δ κύων εἰνε τὸ μόνον ζῶν οὐτινος ἢ πιστότης εἰνε δεδοκιμασμένη. C'est le meilleur homme que je connaisse εἰνε ὁ κάλλιστος ἀνθρωπος τὸν ὅποιον γνωρίζω.

*Ασκησις. — Υποτακτική.

Θέσατε εἰς 'Υποτακτικὴν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ωγμάτα.

1. J'irai le voir avant qu'il (*partir*). 2. La mère veille sur ses enfants pour qu'ils (*être*) en bonne santé. 3. Nous travaillons afin que nous (*avoir*) de quoi vivre. 4. J'irai vous voir pourvu qu'il (*faire*) beau temps. 5. Bien que nous (*lire*) assez, nous ignorons beaucoup. 6. Qui que vous (*être*), vous pouvez vous tromper. 7. Quel que (*être*) votre professeur, écontez-le.

Θέμα. — Υποτακτική.

1. Εἰσέλθετε χωρὶς νὰ σᾶς ἴδῃ. 2. Εγερθῆτε ἐνωρὶς αὔριον τὸ πρωΐ, ἵνα δυνηθῶμεν ν' ἀναχωρήσωμεν ἐγκαίρως. 3. Ο ἔξαδελφός μου ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζωμεν. 4. Καίτοι εἰνε πτωχός, εἰνε ἔντιμος ἀνθρωπος. 5. Θὰ περιμένω ἔως δτου ἀπέλθετε. 6. Καίτοι εἰσθε ὑψηλὸς καὶ παχύς, δὲν εἰσθε δυνατός. 7. Εργασθῆτε καλῶς εἰς τὸ σχολεῖον ἵνα γίνετε ἡμέραν τινὰ καλὸς πολίτης.

Elēs tās aútās ὅμως περιπιώσεις, τὸ ρῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως τίθεται καθ' Ὁριστικήν, διαν... θέλωμεν νὰ ἐκφράσωμεν θετικόν τι καὶ βέβαιον: Je ne dis pas qu'il est mon ennemi. Croyez-vous que l'âme est immortelle? πιστεύετε ὅτι ἡ ψυχὴ εἶνε ἀθάνατος; Néron est le premier empereur qui a persécuté l'Église ὁ Νέρων εἶνε ὁ πρῶτος αὐτοκράτωρ ὃστις κατεδίωξε τὴν Ἐκκλησίαν.

§ 176. Elēs tās δευτερευούσας προτάσεις τίθεται πάντοτε	Quel... que δόσος (οίος) δήποτε.
Ὑποτακτικὴ μετὰ τοὺς ἑπομένους περιφραστικοὺς συγδέσμους:	Quelque... que δόσονδήποτε.
'A moins que ἔκτὸς ἦταν.	Qui que δσιςδήποτε.
Afin que ἵνα, δπως.	Quoi que δσιςδήποτε.
Avant que πρὶν ἥ.	Quoique καίτοι.
Bien que καίτοι.	Sans que χωρὶς νά.
De peur que φόδῳ μή, μήπως.	Si... que δσονδήποτε.
Jusqu'à ce que ἔως ὅτου.	Soit que είτε.
Loin que μακρὰν τοῦ, ἀντὶ νά.	Supposé que δποτιθεμένου
Pour peu que δσον δλίγον καὶ ἄν.	ὅτι.
Pour que ἵνα, δπως.	
Pourvu que ἀρκεῖ νά.	

Avant que la guerre finisse, il coulera encore bien du sang πρὶν τελειώσῃ ὁ πόλεμος, θὰ ρεύσῃ ἀκόμη πολὺ αἷμα.

Χρῆσις τῶν χρόνων τῆς Ὑποτακτικῆς.

§ 177. Ἔνεστώς καὶ Παρωχημένος.—"Οταν τὸ ρῆμα τῆς κυρίας προτάσεως εἶνε ἐνεστῶτος ἢ μέλλοντος χρόνου, τὸ ρῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως τίθεται κατ' ἐνεστῶτα μὲν τῆς Ὑποτακτικῆς ἐὰν θέλωμεν νὰ δηλώσωμεν πρᾶξιν ἐνεστῶσαν ἢ μέλλουσαν· κατὰ παρωχημένον δὲ τῆς Ὑποτακτικῆς, ἐὰν θέλωμεν νὰ δηλώσωμεν πρᾶξιν παρελθούσαν:

Kρίνε πρότασις.	Δευτερεύονσα πρότασις.
Ἐνεστώς ἢ Μέλλων.	Ἐνεστώς τῆς Ὑποτακτικῆς.
Je doute, Je douterais	qu'il le fasse.

§ 178. Παρατακός καὶ Ὑπερσύντελικος.—"Οταν τὸ ρῆμα τῆς κυρίας προτάσεως εἶνε παρωχημένον τινὸς χρόνου ἢ Ὑπο-

Θετικής, τὸ ρῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως τίθεται κατὰ παρατακόν μὲν τῆς Ὑποτακτικής, ἐὰν θέλωμεν νὰ δηλώσωμεν πρᾶξιν ἐνεστῶσαν ἢ μέλλουσαν, κατὰ ὑπερσυντέλικον δὲ τῆς Ὑποτακτικής, ἐὰν θέλωμεν νὰ δηλώσωμεν πρᾶξιν παρελθοῦσαν:

Κνοία πρότασις.

<i>Παρωχημένος ἢ Ὑποθετική.</i> Je doutais, je doutai, j'ai douté, j'avais douté, καλπ.: je douterais	<i>Δευτερεύουσα πρότασις.</i> <i>Παρατακός τῆς Ὑποτακτικής.</i> qu'il le fit. <i>Ὑπερσυντέλη. τῆς Ὑποτακτικής.</i> qu'il l'eût fait.
--	--

§ 179. "Οταν τὸ ρῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως ἐκφράζῃ πρᾶξιν γινομένην καθ' ἡν στιγμὴν διμιλούμενην ἢ διαρκῶς ἐπαναλαμβανομένην, δὲν τηροῦνται οἱ ἀνωτέρω κανόνες, ἀλλὰ τίθεται κατ' ἐνεστῶτα τὸ ρῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως: Je n'ai jamais dit que *vous soyez* paresseux οὐδέποτε εἰπον ὅτι εἰσθε ὀχνηροί. Il ne faudrait pas que les enfants s'imaginent qu'ils puissent devenir savants sans travailler δὲν πρέπει νὰ φαντάζωνται τὰ παιδιά ὅτι δύγανται νὰ γίνουν σοφοὶ χωρὶς νὰ ἐργασθοῦν.

Αισκησις. — Χρόνοι τῆς Ὑποτακτικής.

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ωράματα εἰς τὸν κατάλληλον χρόνον.

1. Il faut que nous (*partir*). 2. Fais aux autres ce que tu voudrais qu'on te (*faire*). 3. Cicéron méritait qu'on lui (*décerner*) le titre de Sauveur de la patrie. 4. Il faut que nous (*veiller*) tous au salut de la patrie. 5. L'avare voudrait que tout l'or du monde lui (*appartenir*). 6. J'aurai soin que vous (*avoir*) ce qu'il vous faut. 7. Je ne savais pas que tu (*visiter, παρελθ. πρᾶξις*) l'Amérique.

Θέμα. — Χρόνοι τῆς Ὑποτακτικής.

1. Ἡγύδουν ὅτι εἶχεν ἔλθει. 2. Θὰ ἥθελον μόνον νὰ τὸν εἴχετε γνωρίσει. 3. Ἀπορῶ (Je m'étonne) ὅτι δὲν ἔλαβε τὴν ἐπιστολήν μου. 4. Αὕτη εἰνε ἡ μόνη ἔλπις ἡ ὁποίᾳ μοῦ ἔμεινε. 5. Ό πατήρ μου ἀπήγησεν ἡ ἀναχωρήσω ἀμέσως. 6. Τίς θὰ ἥδύνατο ν' ἀμφιβάλῃ ὅτι εἰνε τίμιος ἀνθρωπός; 7. Δὲν διενοήθητε (pensé) ὅτι ὑπῆρξα ποτὲ τόσον ἀνανδρος ὥστε νὰ (pour) προδώσω τὰ μυστικὰ τῶν φίλων μου.

ΧΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ

§ 180. Ή ἀπαρέμφατος δύναται νὰ χρησιμεύσῃ:

1ον 'Ως ὑποκείμενον: *Mentir* est une action honteuse τὸ φεύδεσθαι εἰνε πρᾶξις ἐπονεῖδιστος.

2ον 'Ως κατηγορούμενον: *Vouloir* c'est *pouvoir* τὸ θέλειν δύνασθαι ἔστιν, ή θέλησις εἰνε δύναμις.

3ον 'Ως προσδιορισμὸς δνόματος ἡ ἐπιθέτου: Le désir de *plaire* ή ἐπιθυμία τοῦ ἀρέσκειν. Habile à *parler* ἵκανὸς εἰς τὸ δμιλεῖν.

4ον 'Ως ἀντικείμενον ρήματος: Il sait *lire* ἡξεύρει ν' ἀναγινώσκῃ. J'aime à *travailler* ἀγαπῶ νὰ ἐργάζωμαι.

§ 181. 'Ως ἀντικείμενον ρήματος, ή ἀπαρέμφατος τίθεται μόνον ἐπὶ ταυτοπροσωπίας, δταν δηλ. τὸ ὑποκείμενον αὐτῆς εἰνε τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ τοῦ ρήματος τῆς κυρίας προτάσεως:

Je désire visiter la France ἐπιθυμῶ νὰ ἐπισκεψθῶ τὴν Γαλλίαν. Voulez-vous fermer la fenêtre? Θέλετε νὰ κλείσετε τὸ παράθυρον;

'Ἐπὶ ἐτεροπροσωπίας τίθεται ὑποτακτική :

Mon père désire que je visite la France ὁ πατέρ μου ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπισκεψθῶ τὴν Γαλλίαν. Voulez-vous que je ferme la fenêtre? Θέλετε νὰ κλείσω τὸ παράθυρον;

'Αλλὰ καὶ ἐπὶ ἐτεροπροσωπίας τίθεται ἀπαρέμφατος δταν ὑποκείμενον αὐτῆς εἰνε τὸ ἀντικείμενον (ὄνομα ή ἀντωνυμία) τοῦ ρήματος τῆς κυρίας προτάσεως:

Dites à Pierre de fermer la fenêtre εἴπατε εἰς τὸν Πέτρον νὰ κλείσῃ τὸ παράθυρον. Je vous ordonne de fermer la fenêtre σας διατάσσω νὰ κλείσετε τὸ παράθυρον.

§ 182. Ή ὡς ἀντικείμενον ρήματος χρησιμεύουσα ἀπαρέμφατος ἐκφέρεται η ἀπροθέτως η ἐμπροθέτως διὰ μιᾶς τῶν προθέσεων ἢ η de. Τοῦτο ἔχεται: ἐκ τοῦ ρήματος τὸ δποῖον προηγεῖται τῆς ἀπαρεμφάτου.

Tὰ πυριώτερα τῶν ρημάτων ἀτινα δὲν ἀπαιτοῦν πρόσθεσιν πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου.

aimer mieux προτιμᾶν
aller πηγαίνειν
compter προτίθεσθαι, σκοπεύειν

croire πιστεύειν
désirer ἐπιθυμεῖν
devoir δφείλειν

entendre ἀκούειν
envoyer στέλλειν
espérer ἐλπίζειν
faire κάμνειν
falloir πρέπει
laisser ἀφήνειν
oser τολμᾶν
pouvoir δύνασθαι
préférer προτιμᾶν

prétendre ἀξιοῦν
savoir γινώσκειν
sembler φαίνεσθαι
sentir αἰσθάνεσθαι
valoir mieux αξιζεῖν καλλί-
τερον, προτιμητέον εἶναι
venir ἔρχεσθαι
voir βλέπειν
vouloir θέλειν

Παραδείγματα.

Désirez-vous *voyager*?
Je compte *partir* demain.
J'ose le *dire*.

Ἐπιθυμεῖτε νὰ ταξιδεύσετε;
Σκοπεύω ν' ἀναχωρήσω αὔριον.
Τολμῶ νὰ τὸ εἶπω.

Tὰ κυριώτερα τῶν ρημάτων ἄτινα ἀπαιτοῦνται πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου τὴν πρόθεσιν ἀ.

accoutumer à συνειθίζειν
aider à βοηθεῖν
aimer à ἀγαπᾶν, ἀρέσκεσθαι
apprendre à μανθάνειν
s'apprêter à ἑτοιμάζεσθαι
avoir à ¹ ἔχειν
chercher à προσπαθεῖν
consentir à στέργειν

consister à συνίστασθαι
se disposer à διατίθεσθαι,
έταιμάζεσθαι
donner à δίδειν
employer à μεταχειρίζεσθαι
encourager à ἐνθαρρύνειν
engager à παρακινεῖν
enseigner à διδάσκειν
inviter à προσκαλεῖν

¹ Τὸ αὐτὸν συνδεδυόμενον ὑπὸ διόρθωτος ἀπαιτεῖται πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου τὴν πρόθεσιν de: j'ai l'honneur (le plaisir, le regret, κλπ.) de vous annoncer.

Θέμα. — Ἀπαρέμφατος ἀπρόθετος.

1. Όφείλεις νὰ ὑπακούῃς εἰς τοὺς γονεῖς σου.
2. Ἀφήσατέ με ν' ἀναχωρήσω αὔριον.
3. Σκοπεύω ν' ἀναχωρήσω διὰ τὴν Γαλλίαν.
4. Ἐπιθυμῶ νὰ ἐπισκεψθῶ τὸν κηπόν σας.
5. Ἐλάτε νὰ μᾶς ἰδήτε αὔριον εἰς τὰς ἔξ (à six heures).
6. Θέλω νὰ σᾶς δηλώσω.
7. Ἐλπίζω νὰ ἴδω τὸν ἀδελφόν σας αὔριον.
8. Δὲν ἔτολμησε νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιόν μου.
9. Τί ἔρχεσθε νὰ κάμετε ἔδω;

se mettre à ἀρχίζειν
parvenir à κατορθώνειν
persister à ἔπιμένειν
se préparer à προετοιμάζειν
réussir à ἐπιτυγχάνειν [σθαι]

servir à χρησιμεύειν
songer à σκέπτεσθαι
tarder à βραδύνειν
tendre à τείνειν
travailler à ἐργάζεσθαι

Παραδείγματα.

Aimez-vous à voyager?
Mon fils apprend à chanter.
Il cherche à me tromper.

Ἄγαπᾶτε νὰ ταξιδεύετε;
Οὐδές μου μανθάνει νὰ φάλλῃ.
Προσπαθεῖ νὰ μὲ ἀπατήσῃ.

Τὰ κυριώτερα τῶν οημάτων ἀτινα ἀπαιτοῦν πρὸ τῆς ἀπαρέμφατον τὴν πρόθεσιν de.

s'abstenir de ἀπέχειν
avertir de εἰδοποιεῖν
cesser de παύειν
charger de ἐπιφορτίζειν
commander de προστάσσειν
conseiller de συμβουλεύειν
se contenter de ἀρκεῖσθαι
craindre de φοβεῖσθαι
défendre de ἀπαγορεύειν
se dépêcher de σπεύδειν
dire de λέγειν
douter de ἀμφιβάλλειν
écrire de γράφειν
empêcher de ἐμποδίζειν
s'empresser de σπεύδειν
entreprendre de ἐπιχειρεῖν
éviter de ἀποφεύγειν
se hâter de σπεύδειν

mériter de ἀξίζειν
négliger de ἀμελεῖν
omettre de παραλείπειν
ordonner de διατάσσειν
oublier de λησμονεῖν
pardonner de συγχωρεῖν
parler de ὅμιλεῖν
permettre de ἐπιτρέπειν
prier de παρακαλεῖν
promettre de ὑπόσχεσθαι
proposer de προτείνειν
se proposer de προτίθεσθαι
recommander de συνιστᾶν
refuser de ἀργεῖσθαι
regretter de λυπεῖσθαι
remercier de εὐχαριστεῖν
résoudre de ἀποφασίζειν
tâcher de προσπαθεῖν

*Ασκησις. — Απαρέμφατος ἐμπρόθετος.

*Αντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τῆς καταλλήλου προθέσεως.

1. Mon frère apprend ... danser.
2. Avez-vous beaucoup ... faire aujourd'hui?
3. J'ai plusieurs lettres ... écrire.
4. Votre frère a eu la bonté ... me prêter son dictionnaire.

Παραδείγματα.

Je vous conseille *de partir*.

Σᾶς συμβουλεύω ν' ἀναχωρή-

Dites-lui *de venir*.

Εἴπατέ του νὰ ἔλθῃ. [σετε.

Je vous prie *d'ouvrir* la fe-
nêtre.

Σᾶς παρακαλῶ ν' ἀνοίξετε τὸ
παράθυρον.

§ 183. Τέλος, ρήματά τινα δέχονται τὴν ἡ τὴν de πρὸ^{της}
τῆς ἀπαρεμφάτου. Τοιαῦτα εἰνε: commencer ἀρχίζειν, con-
tinuer ἔξακολουθεῖν, oblier ὑποχρεώνειν, κλπ.

5. Permettez-moi . . . fermer la fenêtre. . . . 6. Dites à Pierre . . .
ouvrir la porte. 7. Je vous prie . . . venir à cinq heures.
8. Il a cessé . . . pleuvoir. 9. Mon frère a oublié . . . écrire à
Paris. 10. La police a réussi . . . découvrir le voleur. 11. Il est
défendu . . . fumer ici. 12. Me promettez-vous . . . venir demain ?
13. Je n'ai pas eu le temps . . . faire ma correspondance.

Θέμα. — Ἡ ἀπαρέμφατος ὡς ἀντικείμενον.

1. Σκοπεύω νὰ συνοδεύσω τὸν πατέρα μου εἰς τὴν Γαλλίαν.
2. Έλατε νὰ κάμετε ἔνα περίπατον μαζὶ μου. 3. Μὲ προσεκά-
λεσαν νὰ κάμω περίπατον. 4. Μανθάνω νὰ ὅμιλω τὴν Γαλλικήν.
5. Εἴπομεν εἰς τὸν ὑπηρέτην νὰ ἔλθῃ νὰ μᾶς εὔρῃ. 6. Μὲ παρε-
κάλεσε νὰ ὑπάγω εἰς τὰς ἑπτὰ (à sept heures). 7. Έλπίζομεν
νὰ լذωμεν τὸν ὑπουργόν. 8. Πηγαίνετε γρήγορα νὰ πλετε ἔνα
ποτήρι νερό. 9. Θὰ ἔχετε καιρὸν (le temps) νὰ ἐπισκεψητε
τὸν Κύριον Β.; 10. Σᾶς συμβουλεύω νὰ μείνετε ἐδῶ καὶ νὰ
ἔξακολουθήσετε τὰς σπουδάς σας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ. DU PARTICIPE.

§ 184. Υπάρχουν δύο εἶδη μετοχῶν: ἡ ἐνεργητική (le participe présent) καὶ ἡ παθητική (le participe passé).

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΜΕΤΟΧΗ

§ 185. Ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ ἐκφράζει ἐνέργειαν, λήγει δὲ εἰς ant καὶ είνε πάντοτε ἀμετάβλητος:

Un homme *louant* Dieu ἀνήρ αἰνῶν τὸν Θεόν.

Des hommes *louant* Dieu ἄνδρες αἰνοῦντες τὸν Θεόν.

§ 186. Ο εἰς ant ρηματικὸς τύπος, δταν ἐκφράζῃ ποιότητα, ιδιότητα, κατάστασιν, είνε ρηματικὸν ἐπίθετον (adjectif verbal) καὶ τότε συμφωνεῖ πρὸς τὸ προσδιοριζόμενον κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν.

Παραδείγματα.

Ἐνεργητικὴ Μετοχὴ.

J'ai vu cette mère *caressant* son fils εἰδον τὴν μητέρα ταύτην θωπεύουσαν τὸν υἱόν της.

On aime les enfants *obéissant* aux volontés de leurs parents ἀγαπῶμεν τὰ παιδία τὰ ὑπείκοντα εἰς τὰς θελήσεις τῶν γονέων των.

Ρηματικὸν ἐπίθετον.

Cette mère est *caressante* αὕτη ἡ μήτηρ είνε θωπευτική.

On aime les enfants *obéissants* ἀγαπῶμεν τὰ εὐπειθῆ παιδία.

“Ασκησις. — Ἐνεργητικὴ μετοχὴ καὶ ρηματικὸν ἐπίθετον.

Δείξατε ἐάν αἱ ἐντὸς παρενθέσεων λέξεις εἴτε ἐνεργητικαὶ μετοχαὶ ἡ ρηματικὰ ἐπίθετα καὶ θέσατε αὐτὰ εἰς συμφωνίαν ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει.

1. Les flots s'avancent en (*mugissant*). 2. Des bruits

§ 187. Ἐνεργητική τινες μετοχή αἱ διαφέρουν κατὰ τὴν δρομογραφίαν τῶν ἀντιστοίχων ρηματικῶν ἐπιθέτων η̄ οὐσιαστικῶν. Αἱ κυριώτεραι τούτων εἰνε αἱ ἔξης:

'Eneργητική μετοχή.

Convainquant πείθων.

Différent διαφέρων.

Excellant ἔξέχων, διαπρέπων.

Fabriquant κατασκευάζων.

Fatiguant καταπονῶν.

Négligeant ἀμελῶν.

Présidant προεδρεύων.

Ρηματικά ἐπίθετα η̄ οὐσιαστικά.

Convaincant πειστικός.

Différent διάφορος.

Excellent ἔξαιρετος.

Fabricant κατασκευαστής.

Fatigant καταπονητικός.

Négligent ἀμελής.

Président πρόεδρος.

§ 188. Η̄ ἐνεργητική μετοχή λαμβάνει πολλάκις πρὸ αὐτῆς τὴν πρόθεσιν *en* εἰς τὰς τροπικὰς καὶ χρονικὰς προτάσεις, ἐκφράζουσα ἐμφανικότερον εἰς τὰς τελευταῖς ταύτας τὸν συγχρονισμὸν δύο πράξεων: Il lit toujours *en* se promenant. ἀναγινώσκει πάντοτε περιπατῶν.

(alarmant) circulent de toutes parts. 3.. Nous traversâmes des prairies (verdoyant). 4. On punit les enfants paresseux et (désobéissant). 5. Les enfants (aimant) l'étude feront des progrès (surprenant). 6. Le berger a surpris deux loups (ravissant) un mouton. 7. Nous entendions la foudre (grondant) sur nos têtes.

Θέμα. — Ἐνεργητική μετοχή καὶ ρηματικὸν ἐπίθετον.

1. Αὐτὴ η̄ νέα εἰνε η̄ ζῶσα εἰκὼν τῆς μητρός της. 2. Οἱ λόγοι του ήσαν παρηγορητικοί. 3. Ἀναγινώσκω ἴστορίαν ἐνδιαφέρουσαν. 4. Αὐτοὶ οἱ καρποὶ εἰνε ἔξαιρετοι. 5. Οἱ δυστυχεῖς ναυαγοὶ διηλθον τὴν νύκτα τρέμοντες καὶ ήμιθανεῖς. 6. Κοιτάζετε αὐτὰς τὰς σημαίας κυματιζούσας ἐπὶ τῶν κεφαλῶν μας. 7. Εἰνε ὥραῖον νὰ βλέπῃ τις (ἀπαρέμφ.) παιδιὰ σεβόμενα καὶ ἀγαπῶντα τοὺς γονεῖς των.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΜΕΤΟΧΗ

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΟΧΗΣ

Παθητική μετοχή ἀνευ βοηθητικοῦ.

§ 189. Ἡ παθητική μετοχή, μὴ συνοδευομένη ὑπὸ βοηθητικοῦ ρήματος, λαμβάνεται ὡς ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ δρόματος τὸ δροῦσιν προσδιορίζει:

Un frère *aimé* ήγαπημένος ἀδελφός, une sœur *aimée* ήγαπημένη ἀδελφή. Des frères *aimés* ήγαπημένοι ἀδελφοί, des sœurs *aimées* ήγαπημέναι ἀδελφαί.

Παθητική μετοχή μετὰ τοῦ ἔτρε.

§ 190. Ἡ παθητική μετοχή, συναπτομένη μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ ἔτρε, συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὑποκειμένου τοῦ ρήματος:

Mon père, tu es *aimé*. Ma mère, tu es *aimée*.

Παθητική μετοχή μετὰ τοῦ avoir.

§ 191. Ἡ παθητική μετοχή, συναπτομένη μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ *avoir*, συμφωνεῖ μετὰ τοῦ ἀμέσου ἀντικειμένου, ὅταν τοῦτο προηγῆται τῆς μετοχῆς. Μένει δὲ ἀμετάβλητος: Ιον "Οταν τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον ἐπιτάσσεται" Σον "Οταν δὲν ὑπάρχῃ ἄμεσον ἀντικείμενον.

"Ασκησις. — *Παθητική μετοχή ἀνευ βοηθητικοῦ
ἢ μετὰ τοῦ ἔτρε.*

Θέσατε εἰς συμφωνίαν ἢ ἀφήσατε ἀμεταβλήτους τὰς ἐντὸς παρενθέσεων μετοχάς.

1. Les instants (*perdu*) ne se retrouvent plus. 2. On ne regrette jamais les moments (*consacré*) à l'étude. 3. Les astronomes ont soutenu que toutes les planètes (*connu*) et non (*connu*) sont autant de mondes (*habité*). 4. Faute (*avoué*) est à moitié (*pardonné*). 5. Voltaire et Rousseau sont (*mort*) la même année.

Παραδείγματα.

**Αμεσον ἀντικ. προηγεῖται:*

La femme que nous avons vue ή γυνὴ τὴν ὄποιαν εἶδομεν.

Les femmes que nous avons rencontrées αἱ γυναῖκες τὰς ὄποιας συνηντήσαμεν.

Les lettres qu'ils ont écrites αἱ ἐπιστολαὶ τὰς ὄποιας ἔγραψαν.

Δὲν ὑπάρχει ἅμεσον ἀντικείμενον:

Mes arbres ont péri.

Ces enfants ont travaillé avec ardeur.

Ils ont dormi toute la nuit.

**Αμεσον ἀντικ. ἔπειται:*

Nous avons VII une femme εἴδομεν μίαν γυναῖκα.

Nous avons rencontré des femmes συνηντήσαμεν γυναῖκας.

Ils ont écrit des lettres ἔγραψαν ἐπιστολάς.

Tὰ δένδρα μου κατεστράφησαν.

Αὐτὰ τὰ παιδιά εἰργάσθησαν μετὰ ζήλου.

Ἐκοιμήθησαν δλην τὴν νύκτα.

“Ασκησις. — Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ avoir.

Θέσατε εἰς συμφωνίαν ή ἀφήσατε ἀμεταβλήτους τὰς ἐντὸς παρενθέσεων μετοχάς.

1. Alexandre a (*gagné*) toutes les batailles qu'il a (*livré*).
2. Nos travaux ont (*commencé*) la semaine dernière (*τὴν παρελθοῦσαν ἑδδομάδα*). 3. Nous avons (*acheté*) deux chapeaux.—Combien les avez-vous (*payé*)? 4. La rivière a (*débordé*) pendant le dernier orage. 5. La foudre a (*écrasé*) deux maisons. 6. Toutes les fleurs que nous avions (*planté*) ont (*péri*). 7. Nous avons (*récolté*) les fruits de ce verger et nous les avons (*vendu*).

Θέμα. — Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ avoir.

1. Τὰ στρατεύματα ἔβασαν καθ' δλην (toute) τὴν νύκτα.
2. Πόσους ἵππους ἡγοράσατε; Ἡγέρασα δύο ἵππους. 3. Εγράψατε τὴν ἐπιστολήν σας; Μάλιστα, τὴν ἔγραψα. 4. Εἶδομεν πολλὰς πόλεις καὶ χώρας ξένας. 5. Αἱ πόλεις τὰς ὄποιας εἶδομεν καὶ αἱ χώ-

Παθητικὴ μετοχὴ ἐνεργητικοῦ ρῆματος.

§ 192. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἐνεργητικῶν ρημάτων συνοδεύεται πάντοτε ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὑπάγεται εἰς τὸν γενικὸν κανόνα τῆς § 191:

Les livres que nous avons lus τὰ βιβλία τὰ ὅποια ἀνεγνώσαμεν. Ces enfants ont lu leurs livres autant τὰ παιδιὰ ἀνέγνωσαν τὰ βιβλία των.

§ 193. Εάν τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον ἐκφέρεται διά τινος τῶν φράσεων combien de, que de, plus de, moins de, autant de, κλπ., ἡ μετοχὴ συμφωνεῖ πρὸς τὸ οὐσιαστικὸν ὅπερ ἀκολουθεῖ τὰς φράσεις ταύτας:

Autant de batailles il a livrées, autant de victoires il a remportées οσας μάχας συνήψε, τόσας νίκας γράτο.

Παθητικὴ μετοχὴ παθητικοῦ ρῆματος.

§ 194. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν παθητικῶν ρημάτων, συναπτομένη πάντοτε μετὰ τοῦ ἔτερον, συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον:

Tous les hommes seront jugés après leur mort διοι οἱ ἀνθρώποι θέλουν κριθῆ μετὰ θάνατον.

Παθητικὴ μετοχὴ ἀμεταβάτου ρῆματος.

§ 195. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀμεταβάτων ρημάτων ἀτινα βοηθοῦνται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰνε πάντοτε ἀμετάβλητος, διότι τὰ ρήματα ταῦτα δὲν ἔχουν ἄμεσον ἀντικείμενον:

Nos fleurs ont péri τὰ ἀνθη μας κατεστράφησαν.

§ 196. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀμεταβάτων ρημάτων ἀτινα βοηθοῦνται ὑπὸ τοῦ ἔτερον, συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον τοῦ ρῆματος:

Nos sœurs sont parties αἱ ἀδελφαὶ μας ἀνεχώρησαν.

ραι τὰς ὅποιας ἐπεσκέφθημεν μας ἀφησαν ἀλησμονήτους (d'impérissables) ἀναμινήσεις. 6. Μὲ εἰδατε (θηλ.) χθὲς εἰς τὸν περίπατον; "Οχι, Κυρία, δὲν σᾶς εἰδα. Καὶ τοὺς ἀδελφούς μου; Τοὺς εἰδα καὶ τοὺς ἔχαιρέτησα, ἀλλὰ δὲν εἰδα τοὺς γονεῖς σας.

Παθητικὴ μετοχὴ ἀντωνυμικοῦ ρήματος.

§ 197. Εἰς τὰ ἀντωνυμικὰ ρήματα τὸ βοηθητικὸν ἔτει τίθεται ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ: Je me suis consolé παρηγορήθην, ἀντὶ j'ai consolé moi.

Ἐπομένως ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀντωνυμικῶν ρημάτων ἀκολουθεῖ τὸν κανόνα τῆς μετὰ τοῦ αὐτοῦ συναπτομένης μετοχῆς, ἢτοι συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἀμεσον ἀντικείμενον, ἐὰν τοῦτο προηγήται αὐτῆς:

Voici les lettres qu'ils se sont envoyées l'doù ai étéstolai τὰς δρόιας ἔστειλαν πρὸς ἀλλήλους.

Μένει δὲ ἀμεταβλητος, ἐὰν τὸ ἀμεσον ἀντικείμενον ἔπειται ἢ ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἀμεσον ἀντικείμενον: Ils se sont écrit plusieurs lettres ἔγραψαν πρὸς ἀλλήλους πολλὰς ἐπιστολάς. Elles se sont parlé longtemps ὠμίλησαν πρὸς ἀλλήλας πολλὴν ὥραν.

Ἀσκησις. — Παθητικὴ μετοχὴ ἀντωνυμικῶν καὶ ἀπροσώπων ρημάτων.

Θέσατε εἰς συμφωνίαν ἢ ἀφήσατε ἀμεταβλήτους τὰς ἐντὸς παρενθέσεων μετοχάς.

1. Ces enfants se sont (*blessé*) avec un canif.
2. Mes cousins se sont (*blessé*) le doigt avec un canif.
3. Mes frères se sont (*abstenu*) de vin.
4. Les éclairs se sont (*succédé*) sans interruption cette nuit.
5. Deux hommes hier se sont (*disputé*) dans la rue.
6. Votre frère et le mien se sont (*écrit*).
7. Ils se sont (*écrit*) plusieurs lettres.
8. Les orages qu'il y a (*eu*) ont nui aux (*τὰς*) récoltes.

Θέμα. — Παθητικὴ μετοχὴ ἀντωνυμικῶν καὶ ἀπροσώπων ρημάτων.

1. Διεσκεδάσαμεν πολὺ χθὲς εἰς τὸν χορόν.
2. Ἀπηγυθύνθημεν πρὸς αὐτὸν διὰ νὰ λάθωμεν (pour avoir) ταύτας τὰς πληροφορίας.
3. Δὲν μετεμελήθημεν διὰ τὴν εἰλικρίνειάν μας.
4. Οἱ ἔξετασται ἐφάνησαν (se montrer, passé comp.) ἐπιεικεῖς πρὸς τοὺς μαθητάς.
5. Οἱ στρατιῶται οἱ ὄποιοι εἰχον πολεμήσει (se battre, plus-que-parf.) γενναῖως ἐδραθεύθησαν (être récompensé, passé comp.).
6. Διέρρευσαν (s'écouler, ἀπρόσ.) πολλοὶ αἰῶνες ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τῆς γραφῆς.

§ 198. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν χυρίως ἀντωνυμικῶν ρημάτων (ἴδ. § 144) συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον:

Ils se sont *abstenus* de rire κατέσχον τὸν γέλωτα. Elle s'est écriée αὐτῇ ἀνέκραξεν.

Παθητικὴ μετοχὴ ἀπροσώπου ρήματος.

§ 199. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀπροσώπων ρημάτων εἰνε πάντοτε ἀμετάβλητος:

Il est arrivé des troupes ἔφθασαν στρατεύματα. Les chars qu'il a fait où καύσωνες τοὺς ὅποιους ἔκαμεν.

Μετοχὴ ἔχουσα πρὸ αὐτῆς τὸ en.

§ 200. Ἡ παθητικὴ μετοχή, ἔχουσα ὡς ἀντικείμενον τὴν ἀντωνυμίαν en, μένει ἀμετάβλητος, διότι τὸ en ἐπέχει θέσιν ἐμμέσου ἀντικειμένου:

J'ai trouvé des cerises et j'en ai mangé εὔρον κεράσια καὶ ἔφαγον ἐξ αὐτῶν.

"Οταν ὅμως, πλὴν τοῦ en, ὑπάρχῃ καὶ ἀμεσον ἀντικείμενον, ἡ μετοχὴ ἀκολουθεῖ τὸν γενικὸν κανόνα τῆς συμφωνίας:

Mon père est absent, voici les nouvelles que j'en ai

"Ασκησις. — Μετοχὴ ἔχουσα πρὸ αὐτῆς τὸ en.

Θέσατε εἰς συμφωνίαν ἡ ἀφήσατε ἀμεταβλήτους τὰς ἐντὸς παρενθέσεων μετοχάς.

1. Avez-vous bu de l'eau? — Oui, j'en ai (*bu*). 2. Nous sommes (*allé*) chercher des champignons dans les bois, et nous en avons (*trouvé*) en abondance. 3. Étant (*allé*) à Athènes, nous en avons (*visité*) les plus beaux monuments et les plus belles ruines, et nous en avons (*rappor  *) une foule d'objets antiques. 4. Combien de cartes postales avez-vous (*reçu*)? Nous en avons (*reçu*) un peu de tous les pays que notre père a (*visité*). 5. Je penserai toujours à (*τὴν*) mon excellent maître, et je n'oublierai jamais les bonnes leçons que j'en ai (*reçu*).

regues δι πατήρ μου είνε ἀπών, ίδοιν αἱ εἰδήσεις τὰς ὁποίας ἔλα-
βον παρ' αὐτοῦ.

§ 201. "Οταν τῆς ἀντωνυμίας en προηγήται ποσοτικόν τι
ἐπίφρημα, olov combien, plus, autant, moins, κλπ., ἢ μετοχὴ¹
τίθεται κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμόν:

Autant d'ennemis il a attaqués, autant il en a vaincus
ὅσους ἔχθρους προσέβαλε, τόσους καὶ ἐνίκησεν.

Παθητικὴ μετοχὴ ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου.

§ 202. Η παθητικὴ μετοχὴ ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου
ἔχει ὡς ἀμεσον ἀντικείμενον ἢ τὴν ἀπαρέμφατον ταύτην, διότε
μένει ἀμεταβλήτος, ἢ τὴν ἀντωνυμίαν ἥτις προηγεῖται, καὶ τότε
συμφωνεῖ:

La chanson que j'ai entendu chanter (=j'ai entendu
chanter la chanson) τὸ ἀσμα τὸ ὅποιον ἤκουσα φαλλόμενον.

L'artiste que j'ai entendue chanter (=j'ai entendu l'artiste
chanter) ἢ καλλιτέχνις τὴν ὅποιαν ἤκουσα ἄδουσαν.

"Ασκησις. — Μετοχὴ ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου.

Θέσατε εἰς συμφωνίαν ἢ ἀφήσατε ἀμεταβλήτους τὰς ἐντὸς
παρενθέσεων μετοχάς.

1. L'artiste (fém.) que j'ai (*entendu*) chanter avait beaucoup de talent. 2. Les enfants que j'ai (*vu*) punir avaient l'air attristé. 3. Vous me parlez là d'événements que j'ai (*entendu*) raconter d'une façon toute différente.

Θέμα. — Μετοχὴ ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου.

1. Η καλλιτέχνις τὴν ὅποιαν εἶδον χειροκροτουμένην (ἀπα-
ρέμφ.) ἔψαλλε πολὺ καλά. 2. Τὰ παιδιά τὰ ὅποια εἶδον παιζόντα
(ἀπαρέμφ.) εἶχον θαυμαστὰν ὑγείαν (étaient merveilleux de
santé). 3. Ἐχειροκροτήσαμεν τοὺς ἡθοποιοὺς τοὺς ὅποιους ἤκού-
σαμεν παιζόντας (ἀπαρέμφ.). 4. Πληρώνομεν (On paye) σήμερον
πολὺ ἀκριβὰ ἔδωδιμα τὰ ὅποια εἶδομεν πωλούμενα (ἀπαρέμφ.)
ἄλλοτε πολὺ εὐθηνά.

Excepté, supposé, approuvé, κλπ.

§ 203. Αἱ μετοχαὶ excepté, supposé, approuvé, passé, attendu, y compris, non compris, ci-joint, ci-inclus εἰνε ἀμετάβλητοι: δταν προηγῶνται τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ εὑρίσκωνται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς φράσεως:

Ci-inclus copie de la lettre ἐγκλείστως ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς.

Εύρισκόμεναι διμως μετὰ τὸ οὐσιαστικόν, αἱ μετοχαὶ αὗται συμφωνοῦν πρὸς αὐτό:

La note *ci-jointe* ή συνημμένη σημείωσις.

§ 204. "Οταν τὰ ci-joint καὶ ci-inclus, ἀκολουθοῦντα ρῆμα, προηγῶνται: ὠρισμέρον οὐσιαστικοῦ, μεταβάλλονται, προηγούμενα δὲ ἀρρίστον οὐσιαστικοῦ, μένουν ἀμετάβλητα:

Vous trouverez *ci-incluse* la copie ή une copie de ma lettre θὰ εὕρετε ἐγκλείστως (τὸ) ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς μου.

Vous trouverez *ci-inclus copie* de ma lettre θὰ εὕρετε ἐγκλείστως ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς μου.

Θέμα. — Excepté, supposé, κλπ.

1. Θὰ εὕρετε συνημμένως τὴν ἔξόφλησιν τοῦ ἐνοικίου. 2. Ἐγκλείστως θὰ εὕρετε ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς. 3. Ἡ ἐγκλείστος ἐπιστολὴ τὴν δποίαν σᾶς ἀπευθύνω θὰ σᾶς γνωστοποιήσῃ (vous apprendra) τὸν θάνατον τοῦ θείου σας. 4. Ἐξαιρουμένης τῆς ἔχιδνης, ζλα τὰ ἐρπετὰ τὰ ὅποια εύρισκονται (que l'on trouve) ἐν Γαλλίᾳ εἰνε ἀβλαβῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ. DE LA PRÉPOSITION.

§ 205. Αἱ κυριώτεραι προθέσεις εἰνε:

Ἄν	Hors
Απρὸς μετὰ (αἴτιατ.).	Malgré ἀν καί, καίτοι, καίπερ.
Αὐτὸν πρό.	Outre ὑπέρ, πέραν, πλήν, ἐκτός.
Αὐτῷ μετά, μέ.	Par διά, ὑπό.
Χειρὶ παρά (τινι).	Parmi μεταξύ.
Κατὰ, ἐναντίον.	Pendant κατά, ἐπί.
Διαν, ἐνιός.	Pour διά, ὑπέρ.
Διαπό, παρά.	Près ἐγγύς, πλησίον.
Διαπού, ἐκόπως.	Sans ἀνευ, χωρίς.
Διαπίσθεν.	Selon κατά, συμφώνως.
Διαπό, εὐθὺς ἄμα.	Sous ὑπὸ (αἴτιατ.).
Διαπρόσθεν.	Sur ἐπί.
Ἐπί, εἰς.	Vers πρός, περὶ (αἴτιατ.).
Ἐπιταξύ.	Voici ἵδού.
Ἐπιβράχιον.	Voilà ἵδού.
Ηορμίς ἐκτός, πλήν.	

Παρατήρησις. — Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, αἱ ἀπλαῖ προθέσεις συντάσσονται ἐν γένει μετ' αἴτιατικῆς: Venez avec moi ἔλθετε μετ' ἐμοῦ. Derrière la maison ὅπισθεν τῆς οἰκίας. Devant la porte πρὸ τῆς θύρας. Entre le ciel et la terre μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς. Sur la table ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Θέμα. — Προθέσεις.

1. Ό πατήρ μου ἔρχεται μαζί μου.
2. Προχωροῦμεν κατὰ τοῦ ἀνέμου.
3. Τὸ ἔαρ ἔρχεται μετὰ τὸν χειμῶνα.
4. Θὰ φθάσωμεν πρὸ τῆς νυκτός.
5. Ἐργάζεται παρὰ τῷ ἀρτοποιῷ.
6. Θέλομεν κριθῆ κατὰ τὰ ἔργα μας.
7. Θὰ ἔχω τελειώσει ἐντὸς τριῶν ὥρῶν.
8. Πηγαίνω εἰς τὴν Γαλλίαν θὰ διέλθω διὰ τῆς Ἐλθετίας.
9. Ἐπιμωρήθη δι' ἐλαφρὸν σφάλμα.
10. Αὐτὸς δὲ ἀνθρωπος ἀπέθανεν ἀνευ κληρονόμων.

§ 206. Αἱ κυριώτεραι περιφραστικαὶ προθέσεις (locutions prépositives) εἰνε:

'A cause de ἔνεκα.
'A l'égard de ὡς πρός.
'A travers διά, ἀνά.
Au dedans de ἐντός.
Au-devant de πρό.
Au dehors de ἐκτός.
Au-dessus de ἀνωθεν, ὑπέρ.
Au-dessous de ὑπὸ (ἀπίτιατ.).
Autour de περί, πέριξ.

Au travers de διά, ἀνά.
En dépit de παρά, ἐναντίον.
Jusqu'à μέχρι.
Loin de μακράν, ἀντί.
Par-dessus ἀνωθεν, ὑπέρ.
Près de πλησίον.
Quant à ὡς πρός.
Vis-à-vis de ἀπέναντι.

§ 207. Ἐπίθετά τινα ἢ μετοχαί, εύρισκόμεναι πρὸ οὐσιαστικῶν ἢ ἀντωνυμιῶν, ἐπέχουν θέσιν προθέσεων. Τοιαῦται εἰνε:

Attendu ἔνεκα.
Concernant ὡς πρός, περί.
Durant ἐπί, κατὰ (χρον.).
Excepté ἐκτός, πλήν.
Moyennant διά, διὰ μέσου.
Non compris μὴ συμπεριλαμβανομένου.
Passé παρελθόντος.

Proche πλησίον.
Sauf ἐκτός, πλήν.
Suivant κατά, συμφώνως.
Supposé ὑποτιθεμένου.
Touchant ἐπί, περί.
Vu λαμβανομένου ὑπ' ὅψιν,
ἔνεκα. [μένου.
Y compris συμπεριλαμβανο-

§ 208. Αἱ προθέσεις προτάσσονται συνήθως τῶν συμπληρωμάτων, πλὴν τῶν durant, voici, voilà, αἵτινες δύνανται καὶ νὰ ἐπιτάσσωνται:

Durant sa vie ἢ *sa vie durant* ἐφ' ὅσον ζῇ. *Me voici*, nous *voilà, voilà* Monsieur Paul.

§ 209. Προθέσεις τινὲς δύνανται: νὰ. τεθοῦν καὶ ἐπιρρηματικῶς, δηλ. ἄνευ συμπληρώματος: Je l'ai vu après τὸν εἶδον ἐπειτα. Je ne l'ai pas vu depuis δὲν τὸν εἶδον ἐκτοτε.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ ΤΙΝΩΝ

§ 210. 'A travers, au travers de.—'H à travers οὐδέποτε ἀκολουθεῖται ὑπὸ τῆς προθέσεως de: 'A travers ces bois.

'H δὲ au travers πρέπει πάντοτε νὰ συνοδεύεται ὑπὸ τῆς προθέσεως de: Au travers de ces bois.

§ 211. Avant, devant.—'H πρόθεσις avant ἀναφέρεται ἐν γένει εἰς τὸν χρόνον: Je suis arrivé avant vous ἔφθασα πρὸ ὑμῶν.

Ἡ δὲ devant ἀναφέρεται εἰς τὸν τόπον: Nous jouerons devant la maison θὰ παίξωμεν πρὸ τῆς οἰκίας.

§ 212. Entre, parmi.— Ἡ entre εἰνε ἐν χρήσει ὅταν πρόκηνται περὶ δύο πραγμάτων μόνον ἢ περὶ ὡρισμένου ἀριθμοῦ πραγμάτων: Entre vous et moi μεταξὺ ὑμῶν καὶ ἐμοῦ. Tours est entre Paris et Bordeaux ἢ Tours εἰνε μεταξὺ Παρισίων καὶ Βορδώ. Remettre une affaire entre les mains de quelqu'un παραδίδω ὑπόθεσιν εἰς τὰς χεῖρας τινός.

Ἡ parmi εἰνε ἐν χρήσει προκειμένου περὶ πολλῶν πραγμάτων, περὶ ἀριθμοῦ ἀστράστου, καὶ ἵδια πρὸ ἀθροιστικοῦ δνόματος: Parmi les gens μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Parmi la foule μεταξὺ τοῦ πλήθους.

§ 213. Envers, vers.— Ἡ πρόθεσις envers τίθεται ἐπὶ γῆς καὶ μεταφορικῆς σημασίας: Soyez charitables envers les pauvres ἔστε ἐλεύμονες πρὸς τοὺς πτωχούς.

Ἡ δὲ vers τίθεται ἐπὶ τόπου ἢ χρόνου: Il s'avança vers la colline ἐπροχώρησε πρὸς τὸν λόφον.

§ 214. Près de, auprès de.— Ἄμφοτερα σημαίνουν τὴν ἐγγύτητα, ἀλλὰ τὸ δεύτερον σημαίνει μείζονα ἐγγύτητα: Près de l'église πλησίον τῆς ἐκκλησίας. Auprès de l'église πλησιέστατα τῆς ἐκκλησίας.

Tὸ auprès de τίθεται προσέτι πρὸς δήλωσιν οἰκείας σχέσεως: Restez auprès de moi μείνατε πλησίον μου.

§ 215. Voici, voilà.— Tὸ voici χρονικῶς ἀναφέρεται εἰς δ, τι μέλλομεν νὰ εἴπωμεν: Voici ce que je vous apporte: une histoire, une grammaire, un atlas ἵδοι τί σᾶς φέρω: μίαν ἴστορίαν, μίαν γραμματικὴν καὶ ἔνα ἀτλαντα.

Tὸ δὲ voilà ἀναφέρεται εἰς δ, τι ἐλέχθη: Le travail et l'économie, voilà les deux routes qui conduisent à l'aisance ἢ ἔργασία καὶ ἢ οἰκονομία, ἵδοι αἱ δύο ὁδοὶ αἱ ἀγουσταὶ εἰς τὴν εὐπορίαν.

Ἄσκησις. — Προθέσεις.

Ἐκλέξατε μεταξὺ τῶν ἐν παρενθέσει δύο προθέσεων.

1. Soyez poli (*envers, vers*) tout le monde.
2. Le plaisir, l'intérêt, le devoir (*voici, voilà*) les trois mobiles des actions humaines.
3. Ce troupeau a passé (*à travers, au travers*) le champ.
4. Il était (*entre, parmi*) la foule.
5. Je me suis arrêté (*avant, devant*) l'église.
6. Il hésite (*entre, parmi*) la crainte et l'espérance.
7. (*Voici, voilà*) le code de l'égoïsme: tout pour moi, rien pour les autres.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ. DE L'ADVERBE.

§ 216. Τὰ κυριώτερα ἐπιρρήματα εἰνε:

1. Τοπικὰ ἐπιρρήματα. *Adverbes de lieu.*

Ailleurs	ἀλλαχοῦ.	Dessous	ὑποκάτω.	là	ἐκεῖ.
Alentour	πέριξ.	Dessus	ὑπεράνω.	Loin	μακράν.
Ci	ἐνταῦθα.	Devant	ἔμπροσθεν.	Où	ποῦ, δῆποι.
Dedans	ἐντός.	En	ἐκεῖθεν.	Près	πλησίον.
Dehors	ἐκτός.	Ici	ἐνταῦθα, ἐδῶ.	Y	ἐκεῖ.

2. Χρονικὰ ἐπιρρήματα. *Adverbes de temps.*

Aujourd'hui	σήμε-	Demain	αὔριον.	Tantôt	ἄρτι.
Alors	τότε.	Hier	χθές.	Tard	ἀργά.
Autrefois	ἄλλοτε.	Jadis	πάλαι.	Tôt	ταχέως.
Bientôt	μετ' δλίγον.	Jamais	οὐδέποτε.	Toujours	πάντοτε.
Déjà	ἤδη.	Souvent	συχνάκις.		

3. Ποσοτικὰ ἐπιρρήματα. *Adverbes de quantité.*

Assez	ἀρκετά.	Peu	δλίγον.	Tant	τοσοῦτον.
Beaucoup	πολύ. [μᾶς.	Plus	μᾶλλον.	Très	λίαν.
Guère	ποσῶς, οὐδα-	Que	πόσον.	Trop	πάρα πολύ.
Moins	δλιγότερον.	Si	τοσοῦτον, τόσον.		

4. Καταφατικὰ ἐπιρρήματα. *Adverbes d'affirmation.*

Assurément	βεβίως	Certes,	certainement	Oui	ναι.
		ment	βεβίως.		

5. Ἀρνητικὰ ἐπιρρήματα. *Adverbes de négation.*

Ne	δέν.	Ne ... point	ποσῶς.	Nullement	οὐδέλως.
Ne	... pas δέν.	Non	δχι.		

6. Τακτικὰ ἐπιρρήματα. Adverbes d'ordre.

Auparavant πρότε- ρον.	Ensuite ἔπειτα.	Secondement δεύ- τερον, κλπ.
D'abord κατ' ἀρχάς.	Premièrement πρώ- τον.	

7. Τροπικὰ ἐπιρρήματα. Adverbes de manière.

Bien καλῶς.	Justement δικαίως:	Sagement φρονίμως.
Mal κακῶς.	ἀκριβῶς.	SUREMENT ἀσφαλῶς.
Agréablement εὖ- χαρίστως.	Poliment εὔγενῶς, φιλοφρόνως.	Vraiment ἀληθῶς, κλπ.

Παρατήρησις. — Τὰ ἐπιρρήματα εν ἔκειθεν, καὶ γένεται εἰνε
καὶ ἀντωνυμίαι (ἴδε § 95).

§ 217. Τὰ κυριώτερα περιφραστικὰ ἐπιρρήματα (*locutions adverbiales*) εἰνε :

'Α côté παραπλεύρως.	Nulle part οὐδαμοῦ.
'Α la hâte ἐσπειρισμένως.	Par hasard κατά τύχην.
'Α tort ἀδίκως.	Peu à peu βαθιηδόν.
Au dedans ἐντός.	Peut-être ίσως.
Au dehors ἐκτός.	Point du tout ποσῶς.
Au delà πέραν.	Sans doute ἀναμφισβόλως.
Au-dessous ὑποκάτω.	Sur-le-champ πάραυτα.
Au-dessus ὑπεράνω.	Tout à fait δλως διόλου.
En bas κάτω.	Tout de suite ἀμέσως.
En deçà ἐντεῦθεν.	Tout à l'heure παρευθύς.
En face ἀντικρύ.	Tout à coup αἰφνης, κλπ.

Θέμα. — Ἐπιρρήματα.

1. Ὁμιλεῖ δλίγον.
2. Τὸν ἐκτιμῶ πολὺ.
3. Εἰνε ἥδη μεσημ-
έρια.
4. Ὁ φίλος μου κατοικεῖ μακράν.
5. Ἡ καταιγὶς ἐξερράγη
αἰφνιδίως.
6. Θὰ μεταβῶ πρῶτον εἰς Μασσαλίαν καὶ ἔπειτα εἰς Η-
ρισίους.
7. Μὴ ἀναβάλλετε δι' αὔριον δ, τι δύνασθε νὰ κάμετε σή-
μερον.
8. Τὸν κακὸν ἔρχεται πάντοτε ἀρκετὰ ταχέως.
9. Ἐὰν κατὰ τύχην
ίδετε τὸν ἀδελφόν σας, εἴπατέ του δτι θ' ἀναχωρήσω πά-

Ἐπιρρήματα εἰς *ment.*

§ 218. Τὰ εἰς *ment* λήγοντα τροπικά ἐπιρρήματα παράγονται ἐκ τῶν ἐπιθέτων προσλήψει τῆς καταλήξεως *ment*.

Καὶ ἔν τὸ ἐπίθετον λήγῃ εἰς τὸ ἀρσενικὸν εἰς φωνῆν, ἡ κατάληξις *ment* προστίθεται εἰς τὸ ἀρσενικόν: *Sage* φρόνιμος, *sagement*, vrai ἀληθής, vraiment.

Ἐὰν δὲ λήγῃ εἰς σύμφωνον, ἡ κατάληξις *ment* προστίθεται εἰς τὸ θηλυκὸν τοῦ ἐπιθέτου: *Heureux* εὐτυχής, θηλ. *heureuse*, heureusement. *Fier* ὑπερήφανος, θηλ. *fière*, fièrement.

§ 219. *Ἐξαιρέσεις*.— 1. Τοῦ *gentil* χαρίεις, τὸ ἐπίρρημα εἶνε *gentiment*, τῶν δὲ *bref* βραχὺς καὶ *traître* προδοτικός, τὰ ἐπιρρήματα εἶνε *brièvement* καὶ *traîtreusement*.

2. *Ἐπιρρήματά* τινα λαμβάνουν δξεῖαν ἐπὶ τοῦ ε, δπερ προηγεῖται τῆς καταλήξεως *ment*. Ταῦτα εἶνε τὰ *aveugle* τυφλός, *commun* κοινός, *conforme* σύμφωνος, *confus* συγκεχυμένος, *difus* διακεχυμένος, *énorme* τεράστιος, *exprès* σαφής, *rhetos*, *immense* ἀπειρος, *importun* ὀχληρός, *obscur* σκοτεινός, *opiniâtre* λσχυρογνώμων, *précis* ἀκριβής, *profond* βαθύς, *uniforme* ὅμοειδής, τῶν δποίων τὰ ἐπιρρήματα εἶνε *aveuglément*, *communément*, *conformément*, κλπ.

Κατ' ἀναλογίαν τὸ *impuni* ἀτιμώρητος, *σχηματίζει* τὸ ἐπίρρημα αὐτοῦ *impunément*.

ραυτα. 10. Δοκίμαζε πάντοτε, ἵσως θὰ ἐπιτύχῃς. 11. Ἐπεσκέψθην τὴν Ἑλλάδα· είδον ἐκεῖ τοποθεσίας θαυμασίας.

Θέμα. — *Ἐπιρρήματα εἰς *ment*.*

* Ο μαθητὴς θὰ σχηματίσῃ τὰ ἐπιρρήματα τοῦ θέματος ἐκ τῶν ἐν τῷ Λεξιλογίῳ ἀντιστοίχων ἐπιθέτων.

1. Αὔτὸν τὸ πκιδὶ ἀγαπᾶ τοὺς γονεῖς του φιλοστόργως. 2. Εἴπατε τὴν γνώμην σας εἰλικρινῶς. 3. Πράξατε τοῦτο ἐπιμελῶς. 4. Ἡ χελώνη βαδίζει βραδέως. 5. Ο Λεωνίδας ἐπολέμησε ἀνδρείως καὶ ἀπέθανε νικηφόρως. 6. Ἐνθυμοῦμαι (se souvenir, ind. prés.) τὸ (de la) πρᾶγμα συγκεχυμένως. 7. «Παράδοσε τὰ ὅπλα», ἔλεγεν ἀλαζονικῶς ὁ Εέρζης πρὸς τὸν Λεωνίδαν. «Ἐλα νὰ τὰ λάθης», ἀπήντησεν ὑπερηφάνως ὁ Σπαρτιάτης. 8. Ο Ἐπαμεινώνδας ἐπληγώθη θαυμασίμως εἰς τὴν ἐν Μαντινείᾳ μάχην. 9. Μή ὄμιλητε θορυβωδῶς. 10. Ο βύτωρ διιλεῖ εὐγλώττως.

3. Ἐπιρρήματά τινα λαμβάνουν περισπωμένην ἐπὶ τοῦ φωνήεντος ὅπερ προηγεῖται τῆς καταλήξεως μετ. Ταῦτα εἰνε τὰ dûment δεόντως, assidûment ἐνδελεχῶς, ἐπιμελῶς, indûment ἀπρεπῶς, crûment σκληρῶς, καὶ τινα ἄλλα, ἀτινα γράφονται ἀδιαφόρως μὲν ἡ μὲ περισπωμένην, olov gaiement ἡ gaîment εὐθύμως, καπ.

§ 220. Τὰ εἰς ant καὶ ent λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουν τὸ ἐπίρρημα αὐτῶν τροπὴ τοῦ ant εἰς amment καὶ τοῦ ent εἰς emment: Abondant ἀφθονος, abondamment, évident προφανῆς, évidemment.

Ἐξαιρεσίς.—Τὰ ἐπίθετα lent βραδύς, présent παρών, véhément βίαιος, ἀκολουθοῦν τὸν γενικὸν κανόνα: lentement, présentement, vêhémentement.

Βαθμοὶ παραθέσεως.

§ 221. Ἐπιρρήματά τινα ἔχουν, ὡς τὰ ἐπίθετα, τρεῖς βαθμούς: Prudemment συνετῶς, plus prudemment, le plus prudemment.—Tard ἀργά, plus tard, très tard.

§ 222. Τὰ ἐπιρρήματα bien, mal, beaucoup, peu σχηματίζουν τὰ παραθετικὰ αὐτῶν ἀνωμάλως:

Θετικός.	Συγκριτικός.	Σχετικὸς ὑπερθετικός.
Bien καλῶς,	Mieux κάλλιον,	Le mieux κάλλιστα.
Mal κακῶς,	Pis ἡ plus mal χειρον,	Le pis ἡ le plus mal χείριστα.
Beaucoup πολύ,	Plus ἡ davantage πλέον,	Le plus πλεῖστον.
Peu διλίγον,	Moins διλιγώτερον,	Le moins ἐλάχιστα.

ΠΕΡΙ ΑΡΝΗΣΕΩΣ.

§ 223. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν ἡ ἀρνησίς ἐκφέρεται διὰ τῶν ἀρνητικῶν ἐπιρρημάτων ne ... pas καὶ ne ... point. Τὸ ne... point εἰνε ἐμφαντικώτερον τοῦ ne ... pas:

Je ne l'aime pas δὲν τὸν ἀγαπῶ. Je ne l'aime point δὲν τὸν ἀγαπῶ καθόλου.

Παράλειψις τοῦ pas η point.

§ 224. Εἰς τὰς ἀρνητικὰς φράσεις, ἀντὶ τῶν πε... pas, ne ... point τίθεται μόνον τὸ ne εἰς τὰς ἔξῆς περιπτώσεις:

Ιον "Οταν εἰς τὴν φράσιν ὑπάρχῃ ἀρνητική τις λέξις: nul, nullement, aucunement, ni ἐπαναλαμβανόμενον, guère, jamais, plus (οὐχὶ συγκριτικόν), rien, aucun, autre, personne:

Nul ne l'écoute κανεὶς δὲν τὸν ἀκούει. Je n'achète ni l'un ni l'autre δὲν ἀγοράζω οὔτε τὸ ἔν οὔτε τὸ ἄλλο. Il ne parle jamais δὲν διμιλεῖ ποτέ. N'en parlons plus οἵ μη διμιλῶμεν περὶ αὐτοῦ πλέον. Je n'ai rien δὲν ἔχω τίποτε. Je n'ai vu personne δὲν εἶδον κανένα.

Σον Μετὰ ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν ἀκολουθουμένην ὑπὸ ρήματος καθ' ὑποτακτικήν: Est-il un seul homme qui ne sache cela ? ὑπάρχει τις μὴ γνωρίζων τοῦτο;

Σον Μετὰ τὸ que σημαῖνον διατί: Que n'êtes-vous arrivé plus tôt? διατί δὲν ἤλθατε ἐνωρίτερον;

Αον Μετὰ τὰ ρήματα cesser παύειν, oser τολμᾶν, pouvoir δύνασθαι, καὶ τὸ savoir ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ δύνασθαι, δταν ταῦτα ἀκολουθῶνται ὑπὸ ἀπαρεμφάτου: Il ne cesse de travailler δὲν παύει νὰ ἐργάζεται. Je n'ose le lui dire δὲν τολμῶ νὰ τοῦ τὸ εἶπω. Il ne peut parler δὲν δύναται νὰ διμιλήσῃ. Je ne saurais vous montrer le chemin δὲν δύναμαι νὰ σᾶς δεῖξω τὸν δρόμον.

Βον "Οταν τὸ πε ἀκολουθήται ὑπὸ τοῦ άλλου καὶ τοῦ que, ιδίως δταν ἔξυπακούεται τὸ άλλο: Il ne fait que rire δὲν κάμνει ἄλλο εἰμὴ νὰ γελᾷ, διαρκῶς γελᾷ.

Χρῆσις τῆς ἀρνήσεως εἰς τὰς δευτερευούσας προτάσεις.

§ 225. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλώσσαν, ἐπὶ καταφατικῆς ἐνροίας, τὸ ρήμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως ἐκφέρεται μετὰ τοῦ πε εἰς τὰς ἔξῆς περιπτώσεις:

Θέμα. — Παράλειψις τοῦ pas η point.

1. Δὲν τολμῶ νὰ σᾶς τὸ εἶπω. 2. Δὲν ἡμπορῶ νὰ σιωπήσω.
3. Κανεὶς δὲν εἰνε εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν τύχην του. 4. Δὲν δψείλω τίποτε. 5. Δὲν εἴδομεν κανένα χθές. 6. Οὔτε τρώγει οὔτε πίνει. 7. Οὔτε τὸν ἐκτιμῶ οὔτε τὸν ἀγαπῶ. 8. Αὐτὸ τὸ παιδί δὲν παύει νὰ μᾶς ἐνοχλῇ. 9. Οὔτε θέλω οὔτε δύναμαι νὰ πράξω δ, τι (ce que) μου ζητεῖτε. 10. Διατί (Que) δὲν ἀνεχωρήσατε ἐγκαίρως; 11. Ὑπάρχει κανεὶς τὸν ὅποιον (dont) νὰ μὴ κακολογῇ (il ne médise);

Ιον Μετὰ τὰ ρήματα appréhender φοβεῖσθαι, avoir peur φοβεῖσθαι, craindre φοβεῖσθαι, redouter φοβεῖσθαι, trembler τρέμειν:

Je *crains* (j'ai peur) qu'il **ne** vienne φοβοῦμαι μήπως ἔλθῃ.

Παρατήρησις. — "Οταν δικιάς επιθυμῶμεν νὰ γίνῃ τὸ ὑπὸ τῆς δευτερεύουσας προτάσεως ἐκφραζόμενον, θέτομεν **ne** ... pas:

Je *crains* qu'il **ne** vienne **pas** φοβοῦμαι μήπως δὲν ἔλθῃ.

Ζον Μετὰ τὰ ρήματα empêcher ἐμποδίζειν, éviter ἀποφεύγειν, prendre garde ἐν τῇ σημ. τοῦ προσέχειν, προφυλάττεσθαι:

Empêchez qu'on **ne** lui parle ἐμποδίσατε νὰ δμιλήσῃ τις πρὸς αὐτόν. *Évitez* qu'on **ne** vous voie ἀποφύγετε νὰ σᾶς ἴδουν. *Prenez garde* qu'on **ne** vous entende προσέχετε μὴ σᾶς ἀκούσουν.

Ζον Μετὰ τοὺς συνδέσμους à moins que ἐκτὸς ἐάν, de crainte que, de peur que φέρω μή, μήπως...:

Venez, à *moins que* vous **ne** receviez une lettre ἐλάτε, ἐκτὸς ἐάν λάβετε ἐπιστολήν. Taisez-vous, *de peur* qu'on **ne** vous entende σιώπα, μήπως σὲ ἀκούσουν.

Αον Μετὰ τὰς λέξεις autre, autrement, plus, mieux, moins, meilleur:

Il pense *autrement* qu'il **ne** parle σκέπτεται ἀλλως η δπως δμιλει. Il est *plus* savant que vous **ne** pensez εἰνε πλέον πεπαιδευμένος η δσον νομίζετε.

Παρατήρησις. — Εἰς τὰς ἀνω περιπτώσεις, ἐάν η κυρία πρότασις εἰνε ἀρνητική η ἐρωτηματική, η δευτερεύουσα δὲν λαμβάνει τὸ **ne**:

Je *ne crains pas* qu'il vienne δὲν φοβοῦμαι μήπως ἔλθῃ. Je *ne puis empêcher* qu'il parte δὲν δύναμαι νὰ ἐμποδίσω ν' ἀναχωρήσῃ. *Craignez-vous* qu'il vienne? φοβεῖσθε μήπως ἔλθῃ;

Θέμα. — Χρήσις τῆς ἀρνήσεως.

1. Φοβοῦμαι δτι θὰ χάσετε τὴν δίκην σας.
2. Δὲν ἔξέρχομαι, ἐκτὸς ἐάν κάμη καλὸν καιρόν.
3. Φοβοῦμαι δτι θὰ ἔλθῃ δ διδάσκαλός μας.
4. Δὲν δύναμαι νὰ τὸν ἐμποδίσω τοῦ ν' ἀγαπᾶ τὸ παιγνίδι μαζίλον η, τὴν ἐργασίαν.
5. Προσέχετε μήπως σᾶς ἀπατήσουν.
6. Εμποδίσατε νὰ ἔλθῃ, σᾶς ἵκετεύω.
7. Φοβοῦμαι μήπως κανὲν δυστύχημα συνένη εἰς τὸν υἱόν μου.
8. Εἰνε πλουτώτερος παρ'δσον νομίζετε.
9. Γράφει καλλίτερον παρ' δ, τι δμιλει.
10. Όμιλει ἀλλως η δπως πράττει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ. DE LA CONJONCTION.

§ 226. Ἐκ τῶν συνδέσμων, οἱ μὲν χρησιμεύουν εἰς σύνδεσιν τῶν λέξεων καὶ τῶν κυρίων προτάσεων πρὸς ἀλλήλας, καὶ τοιοῦτοι εἰναι οἱ ἔξῆς:

Et καὶ.

Ou ἢ.

Ni οὔτε.

Mais ἀλλά.

Or δθεν.

Car διότι.

Donc ἀφα, λοιπόν.

Οἱ δὲ χρησιμεύουν εἰς σύνδεσιν τῆς δευτερευούσης προτάσεως πρὸς τὴν κυρίαν. Οἱ κυριώτεροι τούτων εἰναι οἱ ἔξῆς:

Que δτι, ἵνα.

Si έάν.

Comme ώς, δτε, ἐπειδή.

Lorsque δτε.

Quand δταν.

Quoique καίτοι.

Puisque ἀφοῦ, ἐπειδή,
κλπ.

§ 227. Οἱ κυριώτεροι περιφραστικοὶ σύνδεσμοι (locutions conjonctives) εἰναι:

Afin que ἵνα.

De sorte que ὥστε.

Pendant que ἐνῷ (χρον.).

Parce que διότι.

Dès que ἀμα

Tandis que ἐνῷ.

Après que ἀφοῦ (χρον.).

Avant que πρό, πρίν, κλπ.

Παρατηρήσεις. — 1. Δὲν πρέπει νὰ συγχέωμεν τὸ οὐ, τοπικὸν ἐπίρρημα, μετὰ βαρείας: Où allez-vous? πρὸς τὸν σύνδεσμον οὐ ἢ, ἀνευ βαρείας: Jean ou Paul.

2. Τὸ que εἰναι ἀναφορικὴ ἀντωνυμία, ἐπίρρημα ἢ σύνδεσμος. Τὸ que εἰναι ἀναφορικὴ ἀντωνυμία δταν εὑρίσκεται ἀντὶ τῶν lequel, laquelle, κλπ.: Voici la fleur que je préfère lδοὺ τὸ ἄγθιος τὸ ὅποιον προτιμῶ.—Τὸ que εἰναι ἐπίρρημα, δταν σημαίνῃ πόσον: Que la vertu est aimable! πόσον ἢ ἀρετὴ εἰναι ἀγαπητή!—Τὸ que εἰναι σύνδεσμος, δταν συνδέῃ δύο προτάσεις: Je désire qu'il vienne ἐπιθυμῶ νὰ ἔλθῃ.

3. Τὸ si εἰνε ὅτὲ μὲν ἐπίρρημα, ὅτὲ δὲ σύνδεσμος. Τὸ si εἰνε ἐπίρρημα ὅταν σημαίνῃ τόσον: Il a plu si fort que la rivière a débordé ētrange tōson dυnatā, ὥστε ὁ ποταμὸς ἐπλημμύρησεν. Il n'est pas si grand que moi δὲν εἰνε τόσον ὑψηλὸς ὅσον ἔγω.— Τὸ si εἰνε σύνδεσμος, ὅταν συγδέῃ δύο προτάσεις: Je viendrai si vous le désirez θὰ ēλθω ἐὰν ἐπιθυμήτε.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΙΝΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ

§ 228. Que.— Ὁ σύνδεσμος que ἔχει διαφόρους χρήσεις, τῶν ὅποιων αἱ κυριώτεραι εἰνε αἱ ἔχησι:

1ον Χρησιμεύει εἰς σύνδεσιν προτάσεων: Je crois que vous vous trompez νομίζω δτι ἀπατᾶσθε.

2ον Χρησιμεύει εἰς σχηματισμὸν τοῦ δευτέρου ὅρου τῆς συγκρίσεως (ἴδε § 64).

3ον Τίθεται ἐνίστε χρονικῶς ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ ὅτε, ἐνῷ: Un matin que je sortais de très bonne heure πρωῒαν τινά, ἐνῷ ἔξηρχόμην λίαν ἐγωρίς.

4ον Τίθεται ὑποθετικῶς ἐν ἀρχῇ προτάσεως ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ εἴτε, συντασσόμενος μεθ' ὑποτακτικῆς: Qu'il vienne ou non, je ne m'en soucie pas εἴτε ἔλθῃ εἴτε δὲν ἔλθῃ, ἀδιαφορῶ.

5ον Χρησιμεύει πολλάκις πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεως τῶν συνδέσμων quand, depuis que, bien que, sans que, puisque, parce que, κλπ. ¹: Quand on est riche et qu'on est géné-

1 Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διότι συντάσσεται μεθ' ὑποτακτικῆς, καθ' ὅσον διότι σύνδεσμος, τὸν ὅποιον ἀντικαθίσταται, ἀπαιτεῖ δριστικήν ἢ ὑποτακτικήν.

Θέμα. — Σύνδεσμοι.

1. Αὐτὸς τὸ παιδὶ δὲν φοβεῖται οὔτε τοὺς γονεῖς του οὔτε τοὺς διδασκάλους του.
2. Νομίζω δτι ἔχετε δίκαιον.
3. Ακούετε (προστακτ.) τοὺς διδασκάλους σας, διότι ἔχουν περισσοτέραν πεῖραν ἀπὸ σας.
4. Μείνατε ἡ ἀναχωρήσατε.
5. Θὰ ὑπάγω νὰ ἴω τὸν φίλον μου πρὶν ἀναχωρήσῃ.
6. Δὲν πιστεύομεν πλέον τὸν φεύστην, κατοι λέγει (subj. prés.) τὴν ἀλήθειαν.
7. "Οταν τοῦ γράφετε ἡ (ὅταν) τοῦ ὄμιλήσετε, νὰ τὸν χαιρετίσετε ἐκ μέρους μου.
8. Ο, τι-δήποτε καὶ ἀν κάμετε, δρείλετε νὰ ἐργασθῆτε πολὺ πρὶν γίνετε ἀξιος τῆς (méritez mon) συγγνώμης μου.

reux, on compte beaucoup d'amis ὅταν εἰνέ τις πλούσιος καὶ μεγαλόδωρος, ἔχει πολλοὺς φίλους. *Bien qu'il soit jeune et qu'il soit bien portant, il ne veut pas travailler καίτοι εἶναι νέος καὶ οὐγιής, δὲν θέλει νὰ ἔργαζθῇ.*

§ 229. **Quoique, quoi que.** — Ὁ σύνδεσμος quoique καίτοι, γράφεται ώς μία λέξις: J'irai vous voir, quoique je sois malade θὰ ἔλθω νὰ σας ἴδω, καίτοι εἰμαι ἀσθενής.

Ἡ φράσις quoi que διδήποτε, γράφεται διὰ δύο λέξεων: *Quoi que vous puissiez dire, vous ne me convaincrez pas διδήποτε καὶ ἂν δυνηθῆτε νὰ εἴπητε, δὲν θὰ μὲ πείσετε.*

§ 230. **Quand, quant à.** — Ὁ σύνδεσμος quand ὅτε, ὅταν, γράφεται μὲ d: Je partirai quand j'aurai fini θ' ἀναχωρήσω δταν θὰ ἔχω τελειώσει.

Tὸ quant à εἶναι περιφραστικὴ πρόθεσις καὶ σημαίνει ώς πρός: *Quant à cette affaire, je m'en inquiète peu, ώς πρὸς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, διλγον ἀνησυχῶ.*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΦΩΝΗΜΑΤΟΣ. DE L'INTERJECTION.

§ 231. Τὰ κυριώτερα ἐπιφωνήματα εἰνε:

Όδύνης: Ah! aïe! ahi! hélas! å! ôch! φεῦ!

Χαρᾶς: Ah! bon! καλά!

Φόβου: Ha! hé! ho! å! ô! φεῦ!

Ἀποστροφῆς: Fi! φεῦ!

Θαυμασμοῦ: Oh! ah! å! ô!

Ἐκπλήξεως: Ha! ô!

Προσκλήσεως: Hé! holà! αï!

Προσοχῆς: Holà! gare! πρόσεξε!

Σιγῆς: Chut! σίγα! σιωπή!

§ 232. Πλεῖσται λέξεις εἰνε ἐν χρήσει κατὰ σύμπτωσιν ὡς ἐπιφωνήματα, olov Allons! ἀγωμεν! δεῦτε! bon! καλά! ciel! οὐρανέ! paix! ειρήνη! ήσυχία! silence! σιωπή! κλπ.

§ 233. Τὰ κυριώτερα περιφραστικὰ ἐπιφωνήματα (locutions interjectives) εἰνε: fi donc! åπαγε! eh bien! λοιπόν! grand Dieu! Θεέ μου! juste ciel! δίκαιε οὐρανέ! tout beau! σιγά! ἀγάλια! κλπ.

ΓΑΛΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

A.

abattre, καταπαύω.	amusant, τερπνός, διασκεδαστικός.
abondance, f. ἀφθονία.	[κός.]
absence, f. ἀπουσία.	âne, m. ὄνος.
absent, ἀπών.	Angleterre, f. Αγγλία.
absolument, ἀπολύτως. ἐξάποντος.	animal, m. ζῶον.
accomplice, ἔκτελῶ.	année, f. ἐνιαυτός, ἔτος.
accumuler, συσσωρεύω.	annoncer, ἀγγέλλω.
accusé, m. κατηγορούμενος.	antique, ἀρχαῖος.
acheter, ἀγοράζω.	antiquité, f. ἀρχαιότης.
action, f. πρᾶξις.	apercevoir, παρατηρῶ.
adjectif, m. ἐπίθετον.	apparition, f. ἐμφάνισις.
admiration, f. θαυμασμός.	appartenir, ἀνήκω.
admirer, θαυμάζω.	appeler, καλῶ.
adopter, υἱοθετῶ.	appliquer, ἐπιμελής.
adresse, f. διεύθυνσις. ἐπιστολή.	apporter, φέρω.
λῆσ. πανουργία.	apprendre, ἀναγγέλλω. διδάσκω.
adresser, ἀπευθύνω.	μανθάνω.
affaire, f. ὑπόθεσις, ἔργασία.	approche, f. προσέγγισις.
affronter, ἀντιμετωπίζω. ἀψηφῶ.	approcher, προσεγγίζω.
âge, m. ηλικία.	après-midi, m. ἀπόγευμα.
âgé, ηλικιωμένος.	Arabe, Ἀραβ.
agir, ἐνεργῶ, πράττω.	arc-en-ciel, m. οὐράνιον τόξον.
agrément, εὐχάριστος.	ardeur, f. ζῆλος, ζέσις.
aile, f. πτέρυξ.	argent, m. ἀργυρός. χρήματα.
aimant, m. μαγνήτης.	armée, f. στρατός.
air, m. ἀήρ. ψφος.	arrêter, σταματῶ. συλλαμβάνω.
alarmant, τρομακτικός.	s'—, λαταρεύω, σταματῶ.
aller, πηγαίνω.	arroser, ποτίζω.
âme, f. ψυχή.	artiste, καλλιτέχνης, -ις.
amer, πικρός.	assemblée, f. συνάθροισις.
ami, m. φίλος.	assister, βοηθῶ.
amiral, m. ναύαρχος.	assuré, βέβαιος, ἀσφαλής. θαρραλέος.

attendre, ἀναμένω.
 attentif, προσεκτικός.
 attirer, ἐφέλκω· ἐπισπῶμαι.
 attristé, περίλυπος.
 aujourd'hui, σήμερον.
 aussi, ἐπίσης.
 autant, τοσούτον, τόσον.
 auteur, m. ἀντουργός, ἐκτελε-
 στής. || συγγραφεύς.
 autre, ἄλλος.
 autrefois, ἄλλοτε.
 avancer καὶ s'—, προχωρῶ, προ-
 βαίνω.
 avant-coureur, m. πρόδρομος.
 || προμήνυμα.
 avant-hier, προχθές.
 avare, φιλάργυρος.
 avenir, m. μέλλον.
 avenue, f. δενδροστοιχία.
 aveugler, ἐκτυφλῶ.
 avidement, ἀπλήστως.
 avoine, f. βρώμη.
 avouer, ὁμολογῶ.
 avril, m. ὁ Ἀπρίλιος.

B.

bague, f. δαχτύλιος.
 balancer, ταλαντεύμαι.
 balle, f. ἐμπορ. δέμα (μπάλλα).
 banc, m. κάθισμα.
 bandeau, m. διάδημα, πέπλος.
 bataille, f. μάχη.
 bavard, φλύαρος.
 beau, bel, ωραῖος.
 beaucoup, πολύ.
 beauté, f. καλλονή.
 berger, m. ποιμήν.
 besoin, m. ἀνάγκη.
 bestiaux, m. pl. κτήνη, ζῶα.
 bien, m. τὸ ἀγαθόν. || ἐπίρ. κα-
 λῶς. || μετ' οὐσιαστικοῦ μεσο-
 λαβοῦντος ὄριστ. ἀρθρου : πο-
 λύς, πολλή, πολύ, πολλοί, κλπ.
 bienfait, m. εὐεργέτημα, εὐεργεσία.
 bienfaiteur, m. εὐεργέτης.

bière, f. ξύθος.
 blanc, λευκός.
 blé, m. σῖτος.
 blesser, πληγώνω.
 bleu, κυανοῦς.
 blond, ξανθός.
 bœuf, m. βοῦς.
 bois, m. ξύλον. || δάσος.
 boisson, f. ποτόν.
 bonheur, m. εὐτυχία.
 bonté, f. ἀγαθότης, καλωσύνη.
 || —s, εὐεργετήματα.
 bord, m. ἔχθη.
 bouche, f. στόμα.
 boulanger, m. ἀρτοποιός.
 bouquet, m. ἀνθοδέσμη.
 bourse, f. χρηματιστήριον.
 boussole, f. μαγνητική πυξίς.
 braconnier, m. λαθροθήρας.
 brave, ἀνδρεῖος.
 bravoure, f. ἀνδρεῖα.
 briller, λάμπω.
 brosser, βουρτσίζω.
 broyer, συντρίβω.
 bruit, m. κρότος, θόρυβος.
 brutal, κτηνώδης.

C.

cahier, m. τετράδιον.
 caisse, f. κιβώτιον.
 calculer, ὑπολογίζω.
 campagne, f. ἔξοχή.
 canal, m. διώρυξ.
 canif, m. κονδυλομάχαιρον.
 cardinal (ἐπὶ τῶν ἀριθμητικῶν),
 ἀπόλυτος.
 carnet, m. σημειωματάριον.
 ceinture, f. ζώνη.
 céleste, οὐράνιος.
 cent, ἑκατόν.
 centaine, f. ἑκκατοντάς.
 central, κεντρικός.
 cerf-volant, m. χάρτινος ἀετός
 τῶν παιδιῶν.
 cerise, f. κεράσιον.

- cerisier, m. κερασέα.
certes, βεβαίως.
certain, τις.
César, ὁ Καῖσαρ.
cesser (sans —), ἀδιακόπως.
cesser, παύω.
chacun, ἕκαστος.
chaise, f. κάθισμα.
chambre, f. δωμάτιον.
chaimeau, m. κάμηλος.
champ, m. ἀγρός.
champignon, m. ἀμανίτης.
chant, m. ἄσμα.
chanter, ἀδω.
chaque, ἕκαστος.
charitable, φιλάνθρωπος.
charité, f. ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη.
Charles, ὁ Κάρολος.
charmant, θελκτικός.
charretier, m. καρραγγεύς.
chat, m. γαλῆ.— tigre, αλλευροτίγρις.
chaud, θερμός. || οὐσ. ἀ. ζέστη.
chef-d'œuvre, m. ἀριστούργημα.
chemin, m. ἔδρος.
cher, ἀκριβός. || ἐπίρ. ἀκριβά.
chercher, ζητῶ, ἐρευνῶ.
cheval, m. ἵππος.
cheveux, m. pl. κόμη, μαλλιά.
chien, m. κύων.
chien-loup, m. κυνόλυκος.
choisir, ἑκλέγω.
chose, f. πρᾶγμα.
Cicéron, ὁ Κικέρων.
ciel, m. οὐρανός.
circuler, κυκλοφορῶ.
clair (ἐπὶ χρώματος), ἀνοικτός.
clef, f. κλειδί.
code, m. κώδιξ.
cœur, m. καρδία.
combat, m. μάχη.
combattre, μάχομαι.
combien, πόσον.— de, πόσος.
commander, διατάσσω, παραγ-
- γέλλω. || διοικῶ.
comme, ὡς, καθώς. || πόσον.
commencer, ἀρχίζω.
commerce, m. ἐμπόριον.
commissaire (de police), m. ἀστυνόμος.
complet, πλήρης, ἐντελής.
comprendre, ἔννοω.
concert, m. συναυλία.
concevoir, συλλαμβάνω. || διανοοῦμαι.
conciliant, διαλλακτικός.
conclure, περαίνω, κλείω.
conduire, διδηγῶ.
conduite, f. διαγωγή.
congédier, ἀποπέμπω.
connaître, γινώσκω.
consacrer, ἀφιερῶ.
conscience, f. συνείδησις.
conseil, m. συμβουλή.
consentir, συναινῶ.
considérer, θεωρῶ.
contempler, θεωρῶ προσεκτικῶς,
ἐπισκοπῶ.
content, εὐχαριστημένος.
contenter, εὐχαριστῶ.
contrée, f. χώρα.
contre-porte, f. δεύτερον θυρόφυλλον.
contribuer, συντελῶ.
coq, m. ἀλέκτωρ.
Corneille, ὁ Κορνήλιος.
corps, m. σῶμα. [φία]
correspondance, f. ἀλληλογραφία.
corriger, διορθώω.
côté (de tous —s), πανταχόθεν.
coucher, κατακλίνομαι.
coucou, m. κόκκυξ.
couler, ρέω.
couleur, f. χρῶμα.
courage, m. θάρρος, ἀνδρεία.
courageux, θαρραλέος.
courbé, κυρτός.
courir, τρέχω.
cousin, m. ἐξάδελφος.

couteau, m. μαχαλριον.
coûter, στοιχίζω.
couvert, κεκαλυμμένος.
crayon, m. μολυβδοκόνδυλον.
crime, m. ἔγκλημα.
croire, πιστεύω.
cruel, σκληρός.
cuire, φήνω. || φήνομαι.
cuisant, καυστικός, ἀλγεινός.
cultivateur, m. γεωργός.
cultiver, καλλιεργώ.

D.

danger, m. κίνδυνος.
danser, χορεύω.
date, f. ημερομηνία.
davantage, περισσότερον.
déborder, πληρυμφώ.
décerner, ἀπονέμω.
déchirer, σχίζω, ξεσχίζω.
découdre, ξηλώνω.
découvrir, ἀνακαλύπτω.
décrire, περιγράψω.
déduire, ἀφαιρώ.
défaite, f. ήττα.
défaut, m. ἐλάττωμα.
défendre, ὑπερασπίζω. || ἀπαγο-
déjà, ήδη. [ρεύω]
déjeuner, m. πρόγευμα.
délicieux, ήδύς, τερπνός.
demain, αὔριον.
demander, ζητῶ.
demeurer, κατοικώ.
dépêcher (se), σπεύδω.
dépendre, ἔξαρτωμαι.
dépense, f. δαπάνη.
déplaire, ἀπαρέσκω.
depuis, ἀπὸ (χρον.). || — que, ἀφ
 ὅτου.
dernier, τελευταῖος. || l'année
 —ière, πέρυσι.
désagréable, δυσάρεστος.
descendre, καταβαίνω. || κατά-
 γομαι.
désert, ἔρημος.

déshonneur, m. ἀτιμία.
désirer, ἐπιθυμῶ.
désobéir, ἀπειθῶ.
désoler, ἔρημω.
déteindre, ξεδάφω.
devant, ἐμπρός.
devise, f. ἔμβλημα.
devoir, m. καθήκον. || θέμα.
devoir, δφείλω.
dévouement, m. ἀφοσίωσις.
dictionnaire, m. λεξικόν.
Dieu, m. ὁ Θεός.
différent, διάφορος.
difficile, δύσκολος.
digne, ἀξιος.
dimanche, m. η Κυριακή.
dîner, m. γεῦμα.
dîner, γευματίζω.
dire, λέγω.
discussion, f. συζήτησις.
disparaître, ἔξαρτανίζομαι.
disputer (se), φιλονεικοῦμεν πρὸς
 ἀλλήλους.
dissoudre, διαλύω.
distraire (se), διασκεδάζω.
divin, θεῖος.
docile, εὐπειθής, εὐάγωγος.
doigt, m. δάκτυλος.
domestique, οἰκιακός, κατοικί-
 διος. || οὐσ. ὑπηρέτης.
donner, δίδω.
doré, χρυσοῦς.
doublure, f. ὑπόρρραμμα, φόδρα.
doucement, ήρεμα.
doute, m. ἀμφιβολία.
doux, γλυκύς. || ήπιος.
drame, m. δράμα.
drap, m. ἔριούχον, τσόχα.
droit, ἐπ. εὐθύς.
droit, m. δικαίωμα.
dur, σκληρός.

E.

eau, f. ὕδωρ.
éblouir, ἐκθαμβώ.

échapper, διαφεύγω.
échouer, ἀποτυγχάνω.
éclair, m. ἀστραπή.
écolier, m. μαθητής.
écorce, f. φλοίος.
écouter, ᾁκούω.
écraser, συντρίβω. || ἀφανίζω.
écrire, γράφω.
effet, m. ἀποτέλεσμα. || en —,
πράγματι.
effort, m. ἀγών, προσπάθεια.
effrayer, ἐκφοβίζω.
égal, ίσος.
église, f. ἐκκλησία.
élégant, κομψός.
élève, m. μαθητής.
élévé, ὑψηλός.
élever, τρέφω. || ἀνατρέφω.
émoi, συγκινώ.
empire, m. κράτος, αὐτοκρατορία.
employer, μεταχειρίζομαι.
encombrer, πληρῶ, γεμίζω.
encourager, ἐνθαρρύνω.
encrier, m. μελανοδοχεῖον.
endormir (s'), ἀποκοιμῶμαι.
endroit, m. μέρος.
enfin, ἐπὶ τέλους.
enfuir (s'), φεύγω.
engagement, m. συμφωνία.
engager, ἀρχομαι (μάχης), συνάπτω.
ennemi, ἐπ. ἔχθρικός. || οὖσ. ἔχθρός.
énorme, μέγιστος.
ensemble, ὅμοιος, μαζί.
ensuite, ἔπειτα.
entendre, ᾁκούω.
entier, δλόκληρος.
entre, μεταξύ.
entrée, f. εἰσοδος.
entrer, εἰσέρχομαι.
enveloppe, f. φάκελλος.
envie, f. φθόνος.
envoyer, στέλλω.
épais, πηκτός.
épée, f. ξίφος.

épineux, ἀκανθώδης.
épouvantail, m. φόβητρον.
éruption, f. ἔκρηξις.
escarpé, ἀπόκρημνος.
escompte, m. ἔκπτωσις.
espace, m. διάστημα.
espérance, f. ἐλπίς.
espérer, ἐλπίζω.
esprit, m. πνεῦμα.
essouffler, ποιῶ ἀσθματικόν.
essuie-main, m. χειρόμακτρον.
estime, f. ἔκτιμησις.
estimer, ἔκτιμω.
estomac, m. στόμαχος.
été, m. θέρος.
éteindre, σβήνω.
éternel, αἰώνιος.
étoffe, f. ύφασμα.
étoile, f. ἀστήρ.
étonner, ἐκπλήττω.
étranger, ξένος.
étudier, μελετῶ.
évaporer (s'), ἐξατμίζομαι.
événement, m. συμβάν.
examen, m. ἔξέτασις.
excellent, ἔξαίρετος.
exclure, ἀποκλείω.
exécuter, ἐκτελῶ.
exemple, m. παράδειγμα.
exercice, m. ἀσκησις.
exhaler, ἀποπνέω.
explorer, ἐξερευνῶ.
extrême, ἄκρος, μέγιστος.

F.

fabriquer, κατασκευάζω.
face à face, πρόσωπον πρόσωπον.
facilement, εύκολως.
façon, f. τρόπος.
faiblesse, f. ἀτονία.
faire, πράττω, κάμνω.
fait, m. συμβάν, γεγονός.
falloir, δεῖ, πρέπει.
famille, f. οἰκογένεια.

famine, f. λιμός.
 fardeau, m. φορτίον· βάρος.
 faucher, θερίζω.
 faute, f. σφάλμα, λάθος. || — de,
 ἐλλείψει.
 faux, φευδής. || ψέδηλος.
 feindre, προσπεισθείσαι.
 félicitations, f. συγχαρητήρια.
 félicité, f. εὐδαιμονία.
 fenêtre, f. παράθυρον.
 fer, m. σίδηρος.
 fermer, κλείω.
 fête, f. έορτή.
 feu, m. πῦρ.
 fidèle, πιστός.
 fier, ὑπερήφανος.
 figue, f. σύκον.
 figure, f. μορφή.
 figurer (se), φαντάζομαι.
 fil, m. κλωστή.
 fille, f. κόρη.
 fin, λεπτός.
 final, τελευταῖος, τελικός.
 finir, τελειώνω.
 flanc, m. κλιτής (ὅρους).
 flatterie, f. κολακεία.
 fléau, m. μάστιξ.
 fleur, f. ανθος.
 fleuve, m. ποταμός.
 flot, m. κῦμα.
 flotte, f. στόλος.
 fois, f. φορά. || à la —, συγχρόνως.
 fonctionnaire, m. δημόσιος ὑ-
 πάλληλος.
 fond, m. τὸ βάθος, ὁ βυθός.
 fondateur, m. ἰδρυτής.
 force, f. δύναμις.
 forêt, f. δάσος.
 former, σχηματίζω.
 fort, ἵσχυρός. || ἐπίρ. λίαν.
 fortifier, ἐνισχύω, τονῶ.
 fortune, f. τύχη. || πλούτος, πε-
 ριουσία.
 foule, f. πληθος.
 fournir, παρέχω, προμηθεύω.

foyer, m. έστια.
 frais, δροσερός.
 France, f. Γαλλία.
 franchement, ελλικρινῶς.
 frappant, θαυμαστός.
 fréquenter, συναναστρέφομαι.
 froid, m. ψύχος.
 fromage, m. τυρός.
 fruit, m. καρπός.
 fuir, (ἀπο)φεύγω.
 fumée, f. καπνός.
 fumer, καπνίζω.
 funeste, δλέθριος.
 fureur, f. μανία. || μεγάλη δργή.

G.

gagner, κερδίζω.
 garçon, m. παῖς, ἄγορι.
 gare, f. σταθμὸς (σιδηροδρ.).
 général, m. στρατηγός.
 général (en), γενικῶς.
 généralement, γενικῶς.
 gens, f. pl. ἀνθρωποι.
 glacial, παγωμένος.
 globe, m. γηίνη σφαῖρα, γῆ.
 gloire, f. δόξα.
 gourmand, λαίμαργος.
 gravir, ἀναρριχώμαι.
 gravité, f. βαρύτης. || σπουδαιότης.
 grec, Ἑλληνικός. || οὐσ. "Ελλην.
 grève, f. ἀπεργία. || se mettre
 en —, ἀπεργῶ.
 gronder, βρέμω, βροντῶ.
 gros, χονδρός. || μέγας.
 guérir, θεραπεύω.
 guerre, f. πόλεμος.

H.

habit, m. ζητυμα.
 habiter, κατοικῶ.
 habituel, συνήθης.
 habituer, συνειθίζω (τινά).
 haie, f. φράκτης.
 haine, f. μίσος.
 hâter (se), σπεύδω.

hebdomadaire, ἑβδομαδιαῖς.
hélas ! φεῦ !
herbe, f. βοτάνη.
héroïque, ἥρωϊκός.
héros, m. ἥρως.
hésiter, διστάζω.
heure, f. ώρα. || tout à l'—, πρὸ
δλίγου.
heureux, εὐτυχής.
hier, χθές.
hirondelle, f. χελιδών.
hiver, m. χειμών.
honnête, τίμιος.
honneur, τιμή.
honorablement, ἐντίμως.
honorier, τιμῶ.
honteux, ἐπονεῖδιστος.
hôpital, m. νοσοκομεῖον.
huile, f. ἔλαιον.
huître, f. στρεψον, στρεψι.
humain, ἀνθρώπινος.
humanité, f. ἀνθρωπότης.

ici, ἔδω.
ignorant, ἀμαθής.
ignorer, ἀγνοῶ.
île, f. γῆσος.
immédiatement, ἀμέσως.
immortel, ἀθάνατος.
implacable, ἀδυστάπητος.
importance, f. σπουδαιότης.
important, σπουδαῖος.
impôt, m. φόρος.
inaltérable, ἀναλλόλωτος.
inanimé, ἀπνοὺς.
indigner, κινδὺ εἰς ἀγανάκτησιν,
παροργίζω.
indiquer, δεικνύω.
indisposé, ἀδιάθετος.
indulgent, ἐπιεικής.
infirmier, m. νοσοκόμος.
injuste, ἀδικος.
injustice, f. ἀδικία.
inquiet, ἀνήσυχος.

inscrire, ἐγγράφω.
instant, m. στιγμή.
instruire, διδάσκω,
intempérence, f. ἀκρασία, ἀνο-
interdire, ἀπαγορεύω. [λασία.
intéressant, ἐνδιαφέρων, εὐχά-
intérêt, m. συμφέρον. [ριστος.
interruption, f. διακοπή.
intrépide, ἀτρόμητος. [βία.
intrépidité, f. τὸ ἀτρόμητον, ἀφο-
inutile, ἀνωφελής, ἀχρηστος.
invention, f. ἐφεύρεσις.
invitation, f. πρόσκλησις.
irriter, παροργίζω, ἐρεθίζω.
issu, καταγόμενος.

J.

jambe, f. κνήμη.
Jeanne, η Ἰωάννα.
joie, f. χαρά.
joli, κομψός, ώραῖος.
jouer, παιζω.

jour, m. ἡμέρα. || tous les —s;
δσημέραι.

journal, m. ἐφημερίς.
journalier, ἡμερήσιος.
journée, f. ἡμέρα.
juge, m. δικαστής.
juste, δικαιος.
justice, f. δικαιοσύνη.

L.

laborieux, φιλόπονος.
labourer, ἀροτριῶ.
laisser, ἀφήνω.
lait, m. γάλα.
laitier, m. γαλακτοπώλης.
langue, f. γλῶσσα.
laver, πλύνω.
leçon, f. μάθημα.
lecture, f. ἀνάγνωσμά.
légende, f. παράδοσις, θρύλος.
léger, ἐλαφρός. || —vêtu, ἐλαφ-
φρῶς ἐνδεδυμένος.
légumes, m. pl. λαχανικά.

lentement, βραδέως.

lettre, f. ἐπιστολή.

lever (se), ἐγείρομαι.

levier, m. μοχλός.

liberté, f. ἐλευθερία.

lieu, m. μέρος.

lieue, f. λεύγη, λεῦγα.

ligne, f. γραμμή.

liquide, m. υγρόν.

livre, m. βιβλίον.

livrer, συνάπτω (μάχην).

locataire, m. ἐνοικιαστής.

loi, f. νόμος.

long, μακρός.

longtemps, ἐπί πολὺ.

Louis, οἱ Λουδοβίκοις.

loup, m. λύκος.

lourd, βαρύς.

lucratif, ἐπικερδής.

luire, λάμπω.

lumière, f. φῶς.

M.

machine, f. μηχανή.

magnanerie, f. μεταξοσκιωληχο-

main, f. χείρ.

maintenant, τώρα.

maître, m. διδάσκαλος. || κυρί-

mal, m. τὸ κακόν. || ἀλγός, πόνος.

avoir —, ἀλγῷ. || ἐπίρ: κακῶς.

malade, ἀσθενής.

malheur, m. δυστυχία.

malheureux, δυστυχής.

malsain, νοσηρός.

manger, τρώω.

manière, f. τρόπος.

marchand, m. ἔμπορος.

marcher, βαδίζω, περιπατῶ.

mare, f. τέλμα.

marguerite, f. λευκάνθεμον.

Mars, m. Μάρτιος. || ὁ Ἀρης.

mateLOT, m. ναύτης.

matin, m. πρωΐα.

matinée, f. πρωμεσημέρια.

mauvais, κακός.

maxime, f. ἀξίωμα.

méchant, κακός.

mécontent, δυσηρεστηγμένος.

médecin, m. ἡατρός.

médire, κακολογῶ.

meilleur, καλλίτερος.

même, ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό.

|| en — temps, ταυτοχρόνως.

ménage, m. οἰκογένεια. || ἀνδρό-

mensonge, m. ψεύδος. [γυνον.

mentir, ψεύδομαι.

méridional, μεσημβρινός, νότιος.

mérite, m. ἀξία.

mériter, είμαι ἀξιός, ἀξέιω.

merveille (à), θαυμάσια.

merveilleux, θαυμάσιος.

miel, m. μέλι.

mieux, καλλίτερον.

mineur, m. μεταλλευτής.

misère, f. ἀθλιότης, δυστυχία.

mobile, m. μτφ. ἐλατήριον.

mode, f. συρμὸς (μόδω).

modeste, μετριόφρων.

modestie, f. μετριοφροσύνη.

moineau, m. στρουθίον.

mois, m. μήν.

moissonneur, m. θεριστής.

moitié (à), κατὰ τὸ ήμισυ.

moment, m. στιγμή.

monde, m. κόσμος.

montagne, f. ὄρος.

montrer, δεικνύω.

monument, m. μνημεῖον.

moral, ἡθικός.

mort, f. θάνατος.

mot, m. λέξις.

motif, m. αἰτιολογία.

mourir, ἀποθνήσκω.

mouton, m. πρόβατον.

mugir, μυκάμαι.

multiplier, πολλαπλασιάζω, -εμαι.

N.

natal, γενέθλιος.

nature, f. φύσις.

navigateur, m. θαλασσοπόρος.
 nerveux, νευρώδης, ρωμαλέος.
 niaise, μωρός, εύγήθης.
 nid, m. φωλεά.
 noir, μέλας.
 noisette, f. λεπτοκάρυον.
 nom, m. όνομα.
 nombre, m. ἀριθμός.
 nombreux, πολυάριθμος.
 nord, m. βορρᾶς.
 nourrir, τρέφω.
 nourriture, f. τροφή.
 nouveau, νέος. || de —, πάλιν.
 nouvelle, f. εἰδῆσις.
 noyer (se), πνίγομαι.
 nu, γυμνός.
 nuée, f. μτφ. σμήνος.
 nuire, βλάπτω.
 nuisible, βλαχερός.
 numéral, ἀριθμητικός.

O.

obéir, ὑπακούω.
 obéissance, f. ὑπακοή.
 obéissant, εὐπειθής.
 objet, m. ἀντικείμενον.
 obligeant, ὑποχρεωτικός, φιλό-
 φρων.
 obtenir, λαμβάνω, ἐπιτυγχάνω.
 occasion, f. εὑκαιρία.
 odeur, f. δσμή.
 odorant, odoriférant, εύώδης.
 oeillet, m. γαρύφαλλον.
 œuf, m. ὄβον.
 officier, m. ἀξιωματικός.
 oiseau, m. πτηνόν. — mouche,
 μυιοτρόχιλος (πτηνόν).
 ombrager, σκιάζω.
 ombre, f. σκιά. || σκότος.
 on, ἀντων. ἀδρ. τις, τινες.
 oncle, m. θεῖος.
 opération, f. ἐγχείρισις.
 opinion, f. γνώμη.
 or, m. χρυσός.
 orage, m. θύελλα.

ordinaire (d'), συνήθως.
 ordinairement, συνήθως.
 ordinal (ἐπὶ ἀριθμητικῶν), τα-
 ordonner, διατάσσω. [κτικός.
 orgueilleux, ὑπερήφανος.
 oriental, ἀνατολικός.
 ornement, m. κόσμημα.
 orphelin, δρφανός.
 oublier, λησμονῶ.
 ouvert, ἀνοικτός.
 ouvrage, m. ἔργον.
 ouvrier, m. ἐργάτης.
 ouvrir, ἀνοίγω.

P.

pain, m. ἄρτος.
 paix, f. εἰρήνη.
 palais, m. ἀνάκτορον.
 pâle, ωχρός. || (ἐπὶ χρωμάτων)
 ἀνοικτός.
 panier, m. κάνιστρον.
 paquet, m. δέμα.
 paraître, φαίνομαι.
 parapluie, m. ὀμπρέλλα.
 parcourir, διατρέχω.
 pardonner, συγχωρῶ.
 parents, m. pl. γονεῖς.
 paresseux, δικηρός.
 parfait, τέλειος.
 parfaitement, ἄριστα.
 parfum, m. ἄρωμα.
 parler, διμιλῶ.
 parole, f. λόγος, λέξις.
 part, f. μέρος.
 partie, f. μέρος.
 partir, ἀναχωρῶ.
 parvenir, κατορθώνω.
 pas, m. βῆμα.
 passer, διέρχομαι. || διάγω.
 passion, f. πάθος.
 patience, f. ὑπομονή.
 patient, ὑπομονητικός.
 patron, m. προϊστάμενος.
 payer, πληρώνω.
 pays, m. χώρα, τόπος.

- paysan, m. χωρικός.
 peindre, βάφω. || ζωγραφίζω.
 peintre, m. ζωγράφος. [ένθ.]
 pendant, πρ. ἐν, κατά. || — que,
 penser, σκέπτομαι. || φρονῶ.
 percepteur, m. εἰσπράκτωρ.
 percevoir, εἰσπράττω.
 perdre, χάνω.
 périr, ἀπόλλυμα.
 permettre, ἐπιτρέπω.
 personne, f. άνθρωπος. || ἄντων.
 οὐδεῖς.
 perte, f. ἀπώλεια.
 peuple, m. λαός.
 peuplé, πολυάνθρωπος.
 peur, f. φόβος.
 piano, m. κλειδοκύμβαλον.
 pièce, f. τεμάχιον. || νόμισμα.
 pied, m. πούς.
 place, f. θέσις.
 placer, τοποθετώ.
 plaindre, οἰκτείρω, συμπονῶ. ||
 se —, παραπονοῦμαι.
 plaisir, ἀρέσκω.
 plaisir, m. ἡδονή, τέρψις, εὐχα-
 plante, f. φυτόν. [ρεστησίς].
 planter, φυτεύω.
 *plat, ἐπίπεδος.
 pleurer, κλαίω.
 pleuvoir, βρέχει.
 plomb, m. μόλυβδος.
 pluie, f. βροχή.
 plume, f. γραφίς.
 plus, πλέον, μᾶλλον.
 plusieurs, πολλοί, πλειστοι.
 pluvieux, βροχερός.
 poète, m. ποιητής.
 poindre, ὑποφώτω.
 point, οὐδόλως, ποσῶς.
 poitrine, f. στήθος.
 poli, εὐγενής.
 police, f. ἀστυνομία.
 pomme, f. μῆλον. || — de terre,
 porte, f. θύρα. [γεώμηλον.]
- porter, φέρω. || se — (ἐπι! ὑγείας)
 ξήω, είμαι.
 portier, m. θυρωρός.
 posséder, κατέχω.
 possible, δυνατός.
 poule, f. δρυς.
 pousser, φύομαι.
 poussiére, f. κόνις, κονιορτός.
 poussin, m. νεοσσός.
 pouvoir, δύναμι.
 prairie, f. λειμών.
 pré, m. λειμών.
 précieux, πολύτιμος.
 prédire, προλέγω.
 préférence, f. προτίμησις.
 préférer, προτιμῶ.
 premier, πρῶτος.
 prendre, λαμβάνω.
 préparer, παρασκευάζω.
 prescrire, παραγγέλλω (ἐπι! λα-
 présence (en), ἐνώπιον. [τροῦ]).
 présent, m. δῶρον.
 présent (à), τώρα.
 préserver, προφυλάττω.
 presqu'île, f. χερσόνησος.
 pressé, βιαστικός.
 prêt, ἔτοιμος.
 prétendre, διατείνομαι.
 prêter, δανείζω.
 prêtre, m. Ἱερεύς.
 prévenir, εἰδοποιῶ.
 prier, παρακαλῶ.
 prière, f. προσευχή.
 printemps, m. άρρ.
 prix, m. τιμή.
 probablement, πιθανώς.
 prochain, προσεχής.
 produire, παράγω. || προξενός.
 professeur, m. καθηγητής.
 profession, f. ἐπάγγελμα.
 profondément, βαθέως.
 progrès, m. πρόοδος.
 promesse, f. ὑπόσχεσις.
 promettre, διπέσχομαι.
 prononcer, προφέρω.

prophète, m. προφήτης.

propre, καθαρός.

propriété, f. ιδιότης.

prospérité, f. εὐτυχία.

provenir προέρχομαι.

Providience, f. Πρόνοια.

prudemment, συνετῶς.

prudence, f. φρόνησις, σύνεσις.

public, δημόσιος, κοινός.

puissant, ἰσχυρός.

punir, τιμωρῶ.

pur, καθαρός. || ἀγνός.

Q.

quart (d'heure), m. τέταρτον τῆς

quelquefois, ἔνιοτε. [ώρας.]

question, f. ερώτησις.

R.

Racine, ὁ Ράκινας.

raconter, διηγοῦμαι.

raisin, m. σταφυλή.

raison, f. δίκαιον.

rapidement, ταχέως.

rappeler (se), ἐνθυμοῦμαι.

rapporter, μητρ. ἀποκομίζω.

ravir, ἀρπάζω.

rayon, m. ἀκτίς.

recevoir, λαμβάνω.

réchauffer, θάλπω, θερμαίνω.

récolter, συγκομιζω.

récolte, f. συγκομιδή.

recommandation, f. σύστασις.

récompense, f. ἀνταμοιβή.

reconduire, προπέμπω.

reconnaitre, ἀναγνωρίζω.

recoudre, ξαναρράπτω.

récréer, τέρπω, διασκεδάζω.

redire, ἐπαναλέγω.

refaire, ξανακάμψω.

réfléchir, σκέπτομαι.

reflet, m. ἀντανάκλασις.

regard, m. βλέμμα.

régiment, m. σύνταγμα.

région, f. χώρα.

régner, βασιλεύω.

regretter, λυποῦμαι.

relation, f. σχέσις.

religieux, θρησκευτικός. εὐλαβής.

relire, ἀναγένωσκω πάλιν.

remède, m. φάρμακον.

remercier, m. εὐχαριστία.

remontrance, f. παραίνεσις, ἐπί-

remords, m. τύψις. [πλήξις.]

renaitre, ἀναγέννημαι.

renard, m. ἀλώπηξ.

rencontrer, συναντώ.

rendre, καθιστώ.

renseigner, πληροφορώ.

repas, m. γεύμα, δεῖπνον.

repentant, μετανοῶν.

répondre, ἀπαντώ.

réponse, f. ἀπάντησις.

reposer (se), ἀναπαύομαι.

résolument, ἀποφασιστικῶς.

respect, m. σέβας.

respecter, σέβομαι.

respirer, ἀναπνέω.

responsabilité, f. εύθυνη.

rester, μένω.

retard, m. ἀργοπορία.

retomber, μεταπίπτω.

retrouver, ἐπανευρίσκω.

réussir, ἐπιτυγχάνω. καταρθώνω.

revenir, ἐπανέρχομαι.

reverdir, ἀναθάλλω.

revêtir, περιβάλλομαι.

revivre, ἀναζῦω.

revoir, ἐπαναβλέπω.

riche, πλούσιος.

richesse, f. πλούτος.

rideau, m. παραπέτασμα.

ridicule, γελοῖος.

rire, γελῶ.

rival, m. ἀντίτηλος.

rivière, f. ποταμός.

robe, f. ἑσθῆς, φόρεμα.

robuste, εύρωστος.

roi, m. βασιλεὺς.

rose, f. ρόδον.

rosier, m. ροδή.
royal, βασιλικός.
rue, f. δόδος.
ruines, f. pl. ἐρείπια.
ruse, f. πανουργία, δόλος.

S.

sage, φρόνιμος.
sagesse, f. σύνεσις.
saisir, δράττομαι.
salon, m. αἴθουσα.
salut, m. σωτηρία.
sans, ἀνευ. || — cesse, άδιακόπως.
santé, f. θεραπεία.
satisfaire, εὐχεστω.
sauvage, ἄγριος.
sauver, σώζω.
sauveur, m. σωτήρ.
savoir, γνώσκω.
scène, f. σκηνή.
scie, f. πρίων.
science, f. ἐπιστήμη.
scier, πριονίζω.
sec, ξηρός.
secourir, βοηθώ.
Seigneur, m. ὁ Κύριος, ὁ Θεός.
semaine, f. ἑβδομάδα.
sembler, φαίνομαι.
sentir, αἰσθάνομαι. || — bon, εὖω.
séparer, χωρίζω. [διαίζω].
serpent, m. δρις.
servir, χρησιμεύω.
seul, μόνος.
sévère, αὐστηρός.
si, οἶν.
siècle, m. αιών.
signe, m. σημεῖον.
silencieux, σιωπηλός.
sobre, λιτός.
sobriété, f. λιτότης.
soie, f. μέταξι.
soigner, περιποιοῦμαι.
soin, m. φροντίς, ἐπιμέλεια.
soir, m. ἐσπέρα.
sol, m. έδαφος.

soldat, m. στρατιώτης.
soleil, m. ήλιος.
sombre (temps —), συννεφιά.
somme, f. ποσόν.
sommeil, m. ύπνος. || avoir —,
songer, σκέπτομαι. [νυστάζω].
sonner, ηχώ. || ἐνεργ. κρούω.
sorte (de la —), τοιουταρόπως.
sortir, ἔξερχομαι.
sot, ἀνόητος, μωρός.
souffrir, ὑποφέρω, πάσχω.
souhaiter, εύχομαι.
soulager, ἀνακονφίζω, παρηγορώ.
soulever, ἀνυψώ, ἀναίρω.
sourd-muet, m. κωφάλαλος.
souris, f. μῦς, ποντικός.
soutenir, μετρ. διατείνομαι.
souvenir (se, ένθυμούμαι).
souvent, συχνάκις, πολλάκις.
studieux, ἐπιμελής.
subir, θρίσταμαι.
succéder, διαδέχομαι.
sucre, m. σάκχαρις.
suffire, ἀρκω.
suite (tout de —), άμεσως.
suivre, ἀκολουθώ.
sujet, m. ὑπόθεσις (ἔργον, κλπ.).
supérieur, ἀνώτερος.
surprendre, καταλαμβάνω ἔξα-
φνης. || ἐκπλήττω.
survivre, ἐπιζῆ.

T.

tableau, m. εἰκών.
talent, m. τάλαντον, δεξιότης.
tard, ἀργά.
teindre, βάφω.
teinturier, m. βαφεύς.
tempérance, f. ἐγκράτεια.
température, f. θερμοκρασία.
temps, m. χρόνος, καιρός.
terme, m. ἔνστικον.
terre, f. γῆ.
terrible, τρομερός.
tête, f. κεφαλή.

- thé, m. τέῖον.
 théâtre, m. θέατρον.
 timidité, f. δειλία.
 tirer, ἔλκω, σύρω· ἐξάγω. || βάλ-
 λω, ρίπτω (ἐπὶ ὅπλου).
 titre, m. τίτλος.
 toile, f. ὀθόνη, πανί.
 tomber, πίπτω.
 tonneau, m. πίθος.
 tonner, βροντῶ.
 tort, m. ἄδοκον.
 tour, m. γῦρος.
 tracer, χαράσσω.
 traduction, f. μετάφρασις.
 traduire, μεταφράζω.
 train, m. ἀμάξιστοιχία.
 trainer, ἔλκω, σύρω.
 traite, f. συναλλαγματική.
 tranquille, ζησυχος.
 travailler, ἐργάζομαι.
 travers (à), διά μέσου.
 traverser, διαβαίνω.
 trésor, m. θησαυρός.
 tribunal, m. δικαστήριον.
 tribut, m. φόρος.
 tromper (se), ἀπατώμαι.
 troubler, ταράσσω.
 troupeau, m. ποίμνιον.
 troupes, f. pl. στρατεύματα.
 tuer, φυνέω.
 tulipe, f. λείριον (φυτ.).
- U.**
- universel, παγκόσμιος.
 utile, χρήσιμος, ωφέλιμος.
- V.**
- vache, f. ἀγελάς.
 valeur, f. ἀξία.
- veiller, ἀγρυπνῶ, ἐπαγρυπνῶ.
 vendre, πωλῶ.
 venimeux, ἰοβόλος.
 venir, ἔρχομαι.
 vent, m. ἄνεμος.
 ver à soie, m. μεταξοσκύληξ.
 verdoyant, χλοερός.
 verger, m. ὀπωρόχηπος, περιβόλοι.
 vérité, f. ἀληθεία.
 verre, m. ποτήριον.
 version, f. μετάφρασις.
 vert, πράσινος.
 vertu, f. ἀρετή.
 viande, f. κρέας.
 vice, m. κακία.
 victoire, f. νίκη.
 vie, f. ζωή. || τὰ πρὸς τὸ ζῆν.
 vieux, γηραιός.
 vif, ζωηρός.
 villageois, m. χωρικός.
 ville, f. πόλις.
 vin, m. οίνος.
 viser, σκοπεύω, σημαδεύω.
 visite, f. ἐπίσκεψις.
 visiter, ἐπισκέπτομαι.
 visiteur, m. ἐπισκέπτης.
 vite, ταχέως.
 vivre, ζῶ. || de quoi —, τὰ πρὸς
 voir, βλέπω. || τὸ ζῆν.
 voisin, m. γείτων.
 voiture, f. ἀμαξία.
 volcanique, ηφαιστειογενής.
 volet, m. παραθυρόφυλλον.
 voleur, m. κλέπτης.
 volontiers, εὐχαρίστως.
 vouer, εὑχομαι, τάζω.
 vouloir, θέλω.
 vrai, ἀληθής.

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΔΟΓΙΟΝ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

Α.

ἀθλαρής, inoffensif.	άκριβά, cher.
Ἄβραάμ, Abraham.	άκριβός, cher.
ἀγαθόν, bien, m.	ἀλαζών, orgueilleux.
ἀγαθός, bon.	ἀλένω, moudré.
ἀγαπῶ, aimer.	Άλεξανδρος, Alexandre.
Ἀγγλία, Angleterre, f.	ἀλεξικέραυνον, paratonnerre, m.
ἀγελάς, vache, f.	ἀλιθία, vérité, f.
ἄγιος, saint.	ἀληθής, vrai.
ἀγνοῶ, ignorer.	ἀληθώς, véritablement.
ἀγοράζω, acheter.	ἀλλά, mais.
ἀγρός, champ, m.	ἀλλος, autre.
ἀγροτικός, champêtre.	ἀλλοτε, autrefois.
ἀδάμας, diamant, m.	ἀλώπηξ, renard, m.
ἀδελφή, sœur, f.	ἄμαξα, voiture, f.
ἀδελφός, frère, m.	ἄμαξηλάτης, cocher, m.
ἀδικος, injuste.	ἄμάξιον, charrette, f.
ἀδύνατος, impossible.	ἄμαξιστοιχία, train, m.
ἄήρ, air, m.	ἀμέλγω, traire.
ἀθάνατος, immortel.	ἀμελής, paresseux.
Ἀθήναι, Athènes.	Άμερικανός, américain.
ἀθωώνω, absoudre.	Άμερική, Amérique
Αἴγυπτικός, Égyptien.	ἀμέσως, tout de suite.
Αἴγυπτος, Égyptien.	ἀμφιβάλλω, douter.
Αἴγυπτος, Égypte.	ἀναβάλλω, remettre.
αἴθουσα, salon, m.	ἀναγγέλλω, annoncer.
αἷμα, sang, m.	ἀναγινώσκω, lire; μτχ. lu.
αἰσθάνομαι, sentir.	ἀναγκαῖος, nécessaire.
αἰών, siècle, m.	ἀναγνωρίζω, reconnaître.
ἀκανθα, épine, f.	ἀνάγνωσις, lecture, f.
ἀκίνητος, immobile.	ἀνακαλύπτω, découvrir.
ἀκοή, oreille, f.	ἀνάκτορον, palais, m.
ἀκολουθῷ, suivre.	ἀναμένω, attendre.
ἀκόμη, encore.	ἀνάμνησις, souvenir, m.
ἀκούω, entendre, écouter.	ἀνανέρος, lâche.
	ἀναπαύομαι, se reposer.
	ἀναχώρησις, départ, m.

ἀναχωρῶ, partir.
ἀνδρεῖος, courageusement.
ἀνεμός, vent, m.
ἀνευ, sans.
ἀνεψιά, nièce, f.
ἀνεψιός, neveu, m.
ἀνήρ, homme, m.
ἀνθοκάμη, chou-fleur, m.
ἀνθος, fleur, f.
ἀνθρώπινος, humain.
ἀνθρωπος, homme, m. || πλ.—οι,
hommes, m. gens, f.
ἀνοησία, sottise, f.
ἀνοίγω, ouvrir.
ἀναιτής, ouvert.
ἀνταμείω, récompenser.
ἀντανακλῶ, refléter.
ἀντί, au lieu de.
ἀντικαθιστῶ, remplacer.
ἀντιπρόεδρος, vice-président.
ἀνυπομονησία, impatience, f.
ἀξίω, valoir.
ἀξιος, digne. || είμαι —, mériter.
ἀπαγγέλλω, réciter.
ἀπαιτῶ, exiger.
ἀπαντῶ, répondre. || (συναντῶ)
rencontrer.
ἀπατηλός, trompeur.
ἀπατῶ, tromper.
ἀπέρχομαι, s'en aller.
ἀπευθύνω, adresser. || — ομαι,
s'adresser.
ἄπιον, poire, f.
ἀπίστευτος, incroyable.
ἀπιστος, infidèle.
ἀπλότης, simplicité, f.
ἀπνους, inanimé.
ἀπεθνήσκω, mourir.
ἀποκοιμῶμαι, s'endormir.
ἀποκτῶ, acquérir.
Ἄπόλλων, Apollon.
ἀπομακρύνω, éloigner.
ἀποσκευαί, bagages, m. pl.
ἀποσύρω, retirer.
ἀποτέλεσμα, effet, m.

ἀποτελῶ, faire.
ἀπουσία, absence, f.
ἀποφασίζω, résoudre.
ἀποφεύγω, éviter.
ἀπόψε, ce soir.
Ἄπριλιος, avril, m.
ἀργά, tard.
ἀργότερον, plus tard.
ἀρέσκω, plaisir.
ἀρετή, vertu, f.
ἀριστούργημα, chef-d'œuvre, m.
ἀρκετά, assez.
ἀρκετός, assez de.
ἀρτοποιός, boulanger, m.
ἄρτος, pain, m.
ἀρχαῖος, ancien.
ἀρχίζω, ἀρχομαι, commencer.
ἀσεβής, impie.
ἀσθένεια, maladie, f.
ἀσθενής, malade.
Ἄσια, Asie.
ἀσκεπής, nu-tête, tête nue.
ἀστήρ, étoile, f.
ἀστρονόμος, astronomie, m.
ἀσφάλεια, sûreté, f.
ἀτομον, personne, f.
ἀτρόμητος, intrépide.
αὐξάνω, croître.
αὔριον, demain.
Αδστραλία, Australie.
Αδστρία, Autriche.
αὗτη, ίδ. οὗτος.
αὐτοκρατορία, empire, m.
αὐτός, lui, il. || même; ἐγώ —,
moi-même.
ἀφήνω, laisser.
ἀφθονος, abondant.
Ἀφρική, Afrique.
Ἀφροδίτη, Vénus.

B.

Βαβυλών, Babylone.
Βαδίζω, marcher.
Βαθέως, profondément.
Βασιλεύς, roi, m.

βασιλικός, royal.
 βασίλισσα, reine, f.
 βέβαιος, sûr.
 βιβλιοθήκη, bibliothèque, f.
 βιβλίον, livre, m.
 βίος, vie, f.
 βλάπτω, nuire.
 βλέμμα, regard, m.
 βλέπω, voir; μτχ. νυ.
 βοήθεια, aide, f.
 βούτυρον, beurre, m.
 βραβεύω, récompenser.
 βραδύς, lent.
 βραδύτερον, plus tard.
 βράζω, bouillir.
 βρέχει, il pleut.
 βροχή, pluie, f.
 βωβός, muet.

Γ.

γάλα, lait, m.
 γαλῆ, chat, m.
 Γαλλία, France, f.
 γαλλικός, français. || ή — ή, le français.
 γάμος, mariage, m.
 γεγονός, fait, m.
 γείτων, voisin, m.
 γελώ, rire.
 γενικώς, généralement.
 γενναίως, courageusement.
 γεννηματ, naître.
 γέρων, vieux, vieil. || οὐσ. vieillard, m.
 γέωμηλον, pomme de terre, f.
 Γεώργιος, Georges.
 γεωργός, cultivateur, m.
 γῆ, terre, f.
 γίνομαι, devenir.
 γλαύξ, hibou, m.
 γλυκύς, doux.
 γλώσσα, langue, f.
 γνώμη, opinion, f.
 γνωρίζω, savoir, connaître.

γονεῖς, parents, m. pl.
 γονιμοποιῶ, fertiliser.
 Γουλιέλμος, Guillaume.
 γραμματική, grammaire, f.
 γραφεῖον, bureau, m.
 γραφή, écriture, f.
 γραφίς, plume, f.
 γράφω, écrire.
 γρήγορα, vite.
 γυμνόποδες, nu-pieds, pieds nus.
 γυνή, femme, f.
 γωνία, angle, m.

Δ.

δανείζω, prêter.
 Δαρείος, Darius.
 δειγμα, échantillon, m.
 δειπνῶ, souper.
 Δεκέμβριος, décembre, m.
 δένδρον, arbre, m.
 δεύτερος, deuxième, second, deux.
 δημιουργός, créateur, m.
 δημιουργῶ, créer.
 διὰ (αἴτιατ.), pour.
 διαγωγή, conduite, f.
 διακρίνω, distinguer.
 διαλύω, dissoudre.
 διαρκῶ, durer.
 διαρρέω, οὐδ. s'écouler, passer.
 διάσημος, célèbre.
 διασκεδάζω, οὐδ. s'amuser.
 διασχίζω, fendre.
 διαταγή, ordre, m.
 διατρέχω, parcourir.
 διαψεύδω, démentir.
 διδακτικός, instructif.
 διδάσκαλος, maître, m.
 διδάσκω, instruire.
 δίδω, donner.
 διέπω, gouverner.
 διέρχομαι, passer.
 διευθυντής, directeur, m.
 διήγημα, conte, m.

διηγοῦμαι, raconter.
 δίκαιον, raison, f.
 δίκαιοσύνη, justice, f.
 δίκαστής, juge, m.
 δίκη, procès, m.
 διορθώνομαι, se corriger.
 διπλασιάζω, doubler.
 δίξ, deux fois.
 διψώ, avoir soif.
 διώρυξ, canal, m.
 δοκιμάζω, essayer.
 δολοφονῶ, assassiner.
 δόξα, gloire, f.
 δραχμή, drachme, f.
 δρέπω, cueillir.
 δρόμος, chemin, m.
 δροσερός, frais.
 δύναμαι, pouvoir; μπτχ. pu.
 δύναμις, force, f.
 δυσηρεστημένος, mécontent.
 δυσκολία, difficulté, f.
 δύσκολος, difficile.
 δυσπιστία, méfiance, f.
 δυστύχημα, accident, m.
 δυστυχής, pauvre, malheureux.
 δωμάτιον, chambre, f.
 δώρον, présent, m. cadeau, m.

E.

έάν, si.
 έαρ, printemps, m.
 έδδομάς, semaine, f.
 έγείρω, lever, éléver. || — οραι,
 έγκαιρως, à temps. [se lever.
 έγκαταλείπω, quitter.
 έγκλείω, enfermer.
 έξαφος, sol, m.
 έδω, ici.
 έδώδιμα, denrées, f. pl.
 έθνικός, national.
 εἰδησις, nouvelle, f.
 εἰκών, image, f. tableau, m.
 ειλικρίνετα, sincérité, f.
 ειλικρινής, sincère, franc.

εἰρήνη, paix, f.
 εἰσάγω (ἐμπορ.), importer.
 εἰσέρχομαι, entrer.
 ἔκαστος, chacun.
 ἔκει, là.
 ἔκκλησία, église, f.
 ἔκλεγω, choisir.
 ἔκπληρω, remplir, accomplir.
 ἔκπλήττω, étonner.
 ἔκρηγμα, éclater.
 ἔκτακτος, extraordinaire.
 ἔκτελθ, exécuter, remplir.
 ἔκτιμο, estimer.
 ἔλάττωμα, défaut, m.
 ἔλαφρος, léger.
 Ἐλβετία, Suisse, f.
 ἔλέφας, éléphant, m.
 ἔλκω, tirer.
 Ἐλλάς, Grèce, f.
 ἔλλην, grec.
 ἔλληνικός, grec.
 ἔλπιζω, espérer.
 ἔλπις, espoir, m. espérance, f.
 ἔμβλημα, devise, f.
 ἔμπρεμπα, marchandise, f.
 ἔμπροιον, commerce, m.
 ἔμπορος, marchand, m.
 ἔμφαντομα, paraître.
 ἔμφάνισις, apparition, f.
 ἔναρτος, vertueux.
 ἔνασχόλησις, occupation, f.
 ἔνδιαιφέρων, intéressant.
 ἔνδυμα, habit, m.
 ἔνδυω, vêtir.
 ἔνθυμούμα, se souvenir, se rappeler.
 ἔνιαυτός, année, f.
 ἔννοω, comprendre.
 ἔνοικιον, loyer, m.
 ἔνοχλω, déranger, importuner.
 ἔντιμος, honorable. || honnête.
 ἔντομον, insecte, m.
 ἔντος, ἐπίρ. dedans. || πρότ., dans.
 ἔνώπιον, devant.
 ἔνωρίς, de bonne heure.

ἐνωρίτερον, plus tôt.
 ἐξάδελφος, cousin, m.
 ἐξαίρετος, excellent.
 ἐξακολουθῶ, continuer.
 ἐξαφαγίζομαι, disparaître.
 ἐξέρχομαι, sortir.
 ἐξέτασις, examen, m.
 ἐξεταστής, examinateur, m.
 ἐξίσου, également.
 ἐξόφλησις, quittance, f.
 ἐξοχή, campagne, f.
 ἐπαινετός, louable.
 ἐπαινώ, louer.
 ἐπαίτης, mendiant, m.
 Ἐπαμεινώνδας, Épaminondas.
 ἐπαναβλέπω, revoir.
 ἐπανέρχομαι, revenir, retourner.
 ἐπάνοδος, retour, m.
 ἐπὶ (μετὰ γεν.) sur: (χρον. μετὰ
 χιτ.) pendant: (χρον. μετὰ
 γεν.) sous.
 ἐπιεικής, indulgent.
 ἐπιθυμία, désir, m.
 ἐπιθυμῶ, désirer.
 ἐπικερδῆς, lucratif.
 ἐπιμελής, appliqué. || soigneux.
 ἐπιπλον, meuble, m.
 ἐπισκέπτομαι, visiter.
 ἐπιστολή, lettre, f.
 ἐπιτίμησις, reproche, m.
 ἐπιτρέπω, permettre.
 ἐπιτυγχάνω, réussir; obtenir.
 ἐργάζομαι, travailler.
 ἐργασία, travail, m. affaire, f.
 ἐργάτης, ouvrier, m.
 ἐργον, œuvre, f. ouvrage, m.
 ἐργοστάσιον, fabrique, f.
 ἐρεισμα, arc-boutant, m.
 ἐρευνῶ, chercher.
 ἐριον, toison, f.
 ἐρπετόν, reptile, m.
 Ἐρριέττη, Henriette.
 Ἐρρίκος, Henri.
 ἐρυθρός, rouge.
 ἐρχομαι, venir.

έσπέρα, soir, m.
 έταιρία, société, f.
 ἔτος, an, m. || κατ' —, tous les ans.
 εὐαρεστοῦμαι, vouloir bien. || ἀν
 εὐαρεστῆσθε, s'il vous plaît.
 εὐγένεια, noblesse, f.
 εὐγλωττία, éloquence, f.
 εὐγλωττος, éloquent.
 εὐδαίμων, heureux.
 εὐθηγά, bon marché.
 εὐθύς, ἐπιθ. droit.
 εὐκολος, facile.
 εὐκόλως, facilement.
 εὔμορφος, joli.
 εὐπειθής, obéissant.
 εὑρίσκω, trouver.
 Εύρώπη, Europe, f.
 εὐσεβής, pieux.
 εὐτυχής, heureux.
 εὐτυχία, bonheur, m.
 εὐφορία, fertilité, f.
 εὐφορος, fertile.
 εὐφρατῶν, réjouir.
 εὐφυΐα, intelligence, f.
 εὐχαριστημένος, content.
 εὐχαρίστησις, plaisir, m.
 εὐχαριστῶ, contenter, satisfaire.
 εὐχαριστως, volontiers.
 εὐωδιάζω, sentir bon.
 ἐφέτος, cette année.
 ἐφεύρεσις, invention, f.
 ἐφημερίς, journal, m.
 ἐχθρός, ennemi, m.
 ἐχιδνα, vipère, f.

Z.

ζέστη, chaud, m.
 ζῆλος, ardeur, f.
 ζηλότυπος, jaloux.
 ζήτημα, question, f. affaire, f.
 ζητῶ, chercher. || demander.
 ζυγίζω, peser.
 ζύθος, bière, f.
 ζῶ, vivre.

ζωγραφίζω, peindre. ζωντικός
ζωγράφος, peintre, m. ζωντες
ζῶν, vivant. ζωολογικός, zoologique.
ζῶον, animal, m.

H.

ἡδη, déjà. ηδονή, plaisir, m. ηδονικός,
ηθικός, moral. ηθοποιός, acteur, m. ηλικία,
âge, m. ηλιος, soleil, m. ημέρα, jour, m. ημέρα,
ημέρα, jour, m. ημέρα, jour, f. ημιθανής,
demi-mort. ημιτοιχία, moitié, f. ηξεύρω, savoir.
ἥρωικός, héroïque.

Θ.

θανάσιμος, mortel. θάνατος, mort, f. θάπτω, ensevelir.
θαρραλέος, courageux. θάρρος, courage, m.
θαυμάζω, admirer. θαυμάσιος, admirable.
θέατρον, théâtre, m. θεία, tante, f.
θεῖος, oncle, m. θέλγω, charmer.
θέλω, vouloir. θέμα, thème, m.
θέμα, thème, m. θεός, Dieu, m.
θερμοκρασία, température, f. θερμοπύλαι, Thermopyles.
θερμός, chaud. θέρος, été, m.
θέσις, place, f. θλιβερός, triste.
θόρυβος, bruit, m. θορυβώδης, bruyant.
θρησκεία, religion, f.

θυγάτηρ, fille, f. θυμοειδής,
θυμοειδής, fougueux. θύρα, porte, f.
θυσία, sacrifice, m.

I.

Ιάκων, Jacques. ιατρός, médecin, m. ιερεύς,
prêtre, m. ικετεύω, supplier. Ιούλιος, κύρ. Jules.
Ιούνιος, juin, m. ιππος, cheval, m. ισθμός, isthme, m.
ἴσος, égal. ιστορία, histoire, f. ισχυρός, fort.
ἴσως, peut-être. Ιταλία, Italie. Ιωάννης, Jean.

K.

καθαρίζω, nettoyer. καθαρός, propre.
καθέκλια, chaise, f. καθήκον, devoir, m.
καθημιαί, s'asseoir. καθημερινῶς, tous les jours.
καθιστῶ, rendre. καθίσος, Ἐλλ. Ιστορ. retraite, f.
καινουργής, neuf. καιρός, temps, m. || κάμνει καλὸν
—όν, il fait beau. Καίσαρ, César.
κακία, méchanceté, f. (ἐν ἀντίθε-
σει πρὸς τὴν ἀρετὴν) vice, m.
κακολογώ, parler mal de, médire.
κακός (ἐπὶ πραγμ.), mauvais. ||
τὸ —όν, mal, m.
καλά, bien. καλλιέργεια, culture, f.
καλλιστα, très bien, parfaitement.

καλλιτέχνης, -ις, artiste.
καλλονή, beauté, f.
καλός, bon.
καλλίτερον, mieux.
καλλίτερος, meilleur.
καλῶ, appeler.
καλῶς, bien.
κάμνω, faire.
κάμπη, chenille, f.
κανεὶς, personne.
καρδία, cœur, m.
Κάρολος, Charles.
καρπός, fruit, m.
κατάγομαι, descendre.
καταδικάζω, condamner.
καταδιώκω, poursuivre.
καταιγίς, orage, m.
κατακρίω, condamner.
κατακτητής, conquérant, m.
καταπείθω, persuader.
καταπληκτικός, étonnant, sur-
prenant.
κατάστημα, magasin, m.
κατευντοπιασμένος, honteux.
κατηγορούμενος, accusé, m.
κάτοικος, habitant, m.
κατοικῶ, habiter, demeurer.
κάτοπτρον, miroir, m.
κατώτερος, inférieur.
καφές, café, m.
κερασέα, cerisier, m.
κεράσιον, cerise, f.
Κερασοῦς, Cérasonne.
κερδίζω, gagner.
κεφάλαιον, capital, m.
κεφαλή, tête, f.
κηλίς, tache, f.
κήπος, jardin, m.
κηπουρός, jardinier, m.
κηρίον, bougie, f.
κιμωλία, craie, f.
κλαίω, pleurer.
κλειδί, clef, f.
κλέπτης, voleur, m.
κληρονόμος, héritier, m.

κλίθανος, four, m.
κοιλάς, vallée, f.
κοιμῶμαι, dormir.
κοινωνία, société, f.
κοιτάζω, regarder.
Κολόμβος, Colomb.
κόμη, cheveux, m. pl.
κομίζω, apporter.
κοντός, court.
κόπτω, couper.
κόρη, fille, f.
Κορνήλιος, Corneille.
κόσμος, monde, m.
κουρασμένος, fatigué.
κρέας, viande, f.
κρημνός, précipice, m.
κρίνω, juger.
κρύπτω, cacher.
κτίζω, bâtir.
κτυπῶ, frapper, battre.
κύαθος, tasse, f.
κυματίζω, flotter.
κύπελλον, tasse, f.
κύων, chien, m.

Α.

λάθος, faute, f.
λαμβάνω, prendre; recevoir.
λαμπρός, magnifique.
λάμπω, luire, reluire.
λαός, peuple, m.
λέγω, dire; μιγ. dit.
λειμών, prairie, f.
λεξικόν, dictionnaire, m.
λέξις, mot, m.
λεπτὸν (τῆς ὥρας), minute, f.
λευκός, blanc.
λέων, lion, m.
λήγω, échoir.
λησμονῶ, oublier.
ληψίς, réception, f.
λίαν, très, fort.
λίθος, pierre, f.
λιμήν, port, m.

λιμνάζω, croupir.
 λίπασμα, engrais, m.
 λόγος, parole, f.
 Λονδίνον, Londres.
 Λουδοβίκος, Louis.
 Λουκουλλος, Lucullus.
 Λυκούργος, Lycurgue.
 λύπη, affliction, f. peine, f. chagrin, m.
 λυπώ, affliger. || — οῦμαι, plain-
 Λυών, Lyon. [dre]

M.

μαζί, ensemble.
 μάθημα, leçon, f.
 μαθητής, élève, m. écolier, m.
 Μάϊος, mai, m.
 Μακεδονία, Macédoine, f.
 μακράν, loin.
 μακρός, long.
 μαλακός, mou.
 μαλλιά, cheveux, m. pl.
 μᾶλλον, plus.
 μανθάνω, apprendre.
 Μαντίνεια, Mantinée.
 μαραίνω, faner.
 Μαρία, Marie.
 μάρμαρον, marbre, m.
 Μάρτιος, mars, m.
 μάχη, bataille, f.
 μεγαλεῖον, grandeur, f.
 μεγαλοφύνως, haut.
 μέγας, grand.
 μέθυσος, ivrogne, m.
 μελάνη, encre, f.
 μελετῶ, étudier.
 μέλλω, devoir.
 μένω, rester.
 μέρος, part, f. partie, f.
 μεσημέρια, midi, m.
 μετά (μετά γεν.), avec.
 μεταβαίνω, aller, se rendre.
 μεταλλον, métal, m.
 μεταμελοῦμαι, μετανοῶ, se repentir.

μέταξα, soie, f.
 μετεμψύχωσις, métapsycose, f.
 μέτρον, mètre, m.
 μέτωπον, front, m.
 μηδέν, rien.
 μῆλον, pomme, f.
 μήν, mois, m.
 μήτηρ, mère, f.
 μικίνω, profaner.
 μικρός, petit.
 μισητός, odieux.
 μόλυβδος, plomb, m.
 μόνον, seulement.
 μόνος, seul.
 μουσική, musique, f.
 μύθος, fable, f.
 μυλωνᾶς, meunier, m.
 μῦς, souris, f.
 μυστικόν, secret, m.

N.

Ναπολέων, Napoléon.
 ναυαγός, naufragé, m.
 ναυτιλία, navigation, f.
 νεάνις, fille, f.
 νεαρός, jeune.
 Νείλος, Nil (le).
 νεκρός, mort, m.
 νέος, jeune; οἱ — οἱ, les jeunes gens. || (χαῖνοντας) neuf.
 νεότης, jeunesse, f.
 νικηφόρος, victorieux.
 Νοέμβριος, novembre, m.
 νομίζω, croire.
 νόμος, loi, f.
 νοσηρός, malsain.
 νοῦς, esprit, m.
 νυμφεύομαι, épouser.
 νύξ, nuit, f.
 νυστάζω, avoir sommeil.

Ξ.

ξένος, étranger.
 Ξέρξης. Xerxès.

O.

έδηγω, conduire.
 έδός, rue, f. route, f. chemin, m.
 οίκια, οίκος, maison, f.
 οίκογένεια, famille, f.
 οίκοδομώ, bâtit.
 οίκονόμος, économie.
 οἰνόπνευμα, eau-de-vie, f.
 οἶνος, vin, m.
 θάνητρα, paresse, f.
 θάνητρος, paresseux.
 θλίγος, peu de. || αν—ov, peu, un
 peu. || μετ’—ov, bientôt.
 θλος, tout, entier.
 διμιλώ, parler.
 δμοιάζω, ressembler.
 θνομα, nom, m.
 θνομάζω, appeler. || αμαι, s’ap-
 peler.
 δνομαστός, renommé.
 θνος, âne, m.
 δπλον, armie, f.
 δπωριχόν, fruit, m.
 δπωρόκηπος, verger, m.
 δρθός, juste. || droit.
 δρνιθών, basse-cour, f.
 δρος, montagne, f.
 δσημέροι, tous les jours.
 οὐδέποτε, jamais.
 ούρανός, ciel, m.
 ούς, oreille, f.
 ούτε, ni.
 ούτος, αὗτη, τούτο, ἐπίθ. ce, cet,
 cette, πλ. ces.
 δφείλω, devoir.
 δφθαλμός, œil, m.
 δφις, serpent, m.
 δχθη, bord, m.

Π.

παγκόσμιος, universel.
 πάθος, passion, f.
 παιγνίδιον, jeu, m.
 παιδίον, παῖς, enfant, m.

παίζω, jouer. πίγμα παίζειν
 παλαιός, vieux; ancien. παρετή
 Παναμάς, Panama. παντοδύναμος, tout-puissant.
 πάντοτε, toujours. παραγγέλλω, commander.
 παράγω, produire. παράδειγμα, exemple, m.
 παραδίδω, rendre. παράθυρον, fenêtre, f.
 παρακαλώ, prier. παραμελώ, négliger.
 παραπολύ, trop. παραπονούμαι, se plaindre.
 Παρασκευή, vendredi, m.
 παρατήρησις, observation, f.
 παρατηρώ, apercevoir.
 παρελθών, passé, dernier. || τὴν
 — οὐσαν ἑδομάδα, la semaine
 dernière.
 παρηγορητικός, consolant.
 παρηγορώ, consoler.
 Παρίσιοι, Paris.
 παρίσταμαι, assister.
 παρουσιάζομαι, se présenter.
 πᾶς, tout.
 πατήρ, père, m.
 πατρίς, patrie, f.
 Παῦλος, Paul.
 παχύς, gros.
 πεδιάς, plaine, f.
 πειρα, expérience, f.
 πενιχρώς, pauvrement.
 πεπαιδευμένος, instruit.
 περιηγητής, voyageur, m.
 Περικλής, Périclès.
 περιμένω, attendre.
 περιουσία, fortune, f.
 περίπατος, promenade, f.
 περιπατώ, marcher. || se pro-
 mener.
 περιπέτεια, aventure, f.
 περιφρονώ, mépriser, dédaigner.
 περιχαρής, joyeux.
 Πέρσης, Perse.

πέρυσι, l'année dernière.	πρᾶξις, action, f.
Πετρούπολις, Petrograd.	πράσινος, vert.
πηγή, source, f.	πράττω, faire. agir.
πῖλος, chapeau, m.	πρέπει, il faut.
πίνω, boire; μτχ. bu.	πρόβατον, mouton, m.
πίπτω, tomber.	προγευματίζω, déjeuner.
πίσον, petit-pois, m.	προδίδω, trahir.
πιστεύω, croire.	πρόεδρος, président, m.
πιστός, fidèle.	προικίζω, douer.
πλέον, plus.	προϊόν, produit, m.
πληγώνω, blesser.	προλέγω, prédire.
πληθυσμός, population, f.	προσβάλλω, assaillir.
πλήρης, plein.	προσεκτικός, attentif.
πληροφορία, renseignement, m.	προσεκτικῶς, attentivement.
πληροφορώ, informer, renseigner.	προσεύχομαι, prier.
πληρώνω, payer. [gner.]	προσεχής, prochain.
πλησίον, près. δ —, le prochain.	προσκαλῶ, inviter.
πλούσιος, riche.	προστάτης, protecteur, m.
πλουτίζω, enrichir.	προσφέρω, offrir.
πλοῦτος, richesse, f.	πρότασις, proposition, f.
πνεῦμα, esprit, m.	προτέρημα, mérite, m.
πόθεν, d'où.	προτιμητός, préférable.
ποιητής, poète, m.	προτιμῶ, préférer.
ποιμήν, berger, m.	προφυλάττω, préserver.
πόλεμος, guerre, f.	προχθές, avant-hier.
πολεμῶ, combattre, se battre.	πρωΐα, matin, m.
πολικός, polaire.	πρωτεύουσα, capitale, f.
πόλις, ville, f.	πρῶτος, premier.
πολίτης, citoyen, m.	πτέρυξ, aile, f.
πολιτίζω, civiliser.	πτέρωμα, plumage, m.
πολλάκις, souvent.	πτηνόν, oiseau, m.
πολύς, beaucoup de. πλ. πολλοί, plusieurs. ἐπίρ. πολύ, très, beaucoup.	πτωχός, pauvre.
πολύτιμος, précieux.	Πυθία, Pythie.
πονηρός, rusé.	πῦρ, feu, m.
ποσόν, somme, f.	πυρκαϊά, incendie, m.
πόσος, combien de.	πυροσθέστης, pompier, m.
ποταμός, rivière, f. fleuve, m.	πωλῶ, vendre.
ποτέ, jamais.	πῶς, comment.
πότε, quand.	
ποτήριον, verre, m.	
ποτίζω, arroser.	
ποῦ; où?	
πρᾶγμα, chose, f.	

P.

ῥαγδαίως, à verse.
Ρακίνας, Racine.
ῥάπτω, coudre.

ρέω, couler.

ρήτωρ, orateur, m.

ρίπτω, jeter.

ρόδον, rose, f.

ρυπαίνω, salir.

Ρώμη, Rome.

Ρωσία, Russie, f.

Σ.

σαλάτα, salade, f.

σείγνω, éteindre.

σέρχομαι, respecter.

σελήνη, lune, f.

σελίς, page, f.

Σεπτέμβριος, septembre, m.

Σηκουάνας, Seine, f.

σημαία, drapeau, m.

σημερινός, de ce jour.

σήμερον, aujourd' hui. || — την πρωΐαν, ce matin.

σιδηρος, fer, m.

σίτος, blé, m.

σιωπή, silence, m.

σιωπῶ (ἀποστολῶ), taire. || (σιγῶ) se taire.

σκεπάζω, couvrir.

σκέπτομαι, penser à.

σκέψις, réflexion, f.

σκιά, ombre, f.

σκληρός, dur.

σκοπεύω, se proposer, compter.

σκώληξ, ver, m.

σούπα, soupe, f.

Σοφία, Sophie.

σοφός, sage, savant.

σοφῶς, sagement, savamment.

σπάνιος, rare.

σπανίως, rarement.

σπαρτιάτης, spartiate.

σπουδάζω, étudier.

σπουδή, étude, f.

σταθμὸς (σιδηροδρ.), gare, f.

σταφυλή, raisin, m.

στέλλω, envoyer.

στιγμή, moment, m. instant, m.

στίχος, vers, m.

στοιχίζω, coûter.

στράτευμα, troupes, f. pl.

στρατιώτης, soldat, m.

στρατός, armée, f.

στρογγύλος, rond.

συγγνώμη, pardon, m.

συγγραφεύς, auteur, m.

συγκινῶ, épouvoir; μτχ. ému.

συγκομίζω, récolter.

συγκρίνω, comparer.

συλλαμβάνω, arrêter. || — ιδέαν, concevoir une idée.

σύλλογος, société, f.

συμβαίνει, il arrive.

συμβουλεύω, conseiller.

συμμαχητής, camarade, m.

σύμπαν, univers, m.

συμπεράνω, déduire.

συμφωνία, marché, m.

συναθροίζω, rassembler.

συναλλαγματική, traite, f.

συναναστροφή, société, f.

συναντῶ, rencontrer.

συνάπτω (μάχην), livrer.

συνδέω, réunir.

συνεδρίασις, séance, f.

σύνεσις, sagesse, f.

συνετός, sage.

συνήθεια, habitude, f.

συνήθως, ordinairement.

συνοδεύω, accompagner.

συρμός, mode, f.

συχνάκις, souvent.

σφαῖρα, balle, f. || globe, m.

σφάλμα, faute, f.

σχέδιον, projet, m.

σχολεῖον, σχολή, école, f.

Σωκράτης, Socrate.

σῶμα, corps, m.

Τ.

τακτικῶς, régulièrement.

ταλαίπωρος, pauvre.

ταξιδεύω, voyager.
 ταξίδιον, voyage, m.
 ταξιδιώτης, voyageur, m.
 τάξις (σχολ.), classe, f.
 ταχέως, vite, rapidement.
 ταχυδρομεῖον, poste, f. || courrier, m.
 ταχύτης, vitesse, f.
 ταώς, paon, m.
 τέλον, thé, m.
 τέκνον, enfant, m.
 τελειότης, perfection, f.
 τελειώνω, finir, terminer.
 τέρψις, plaisir, m.
 Τετάρτη, mercredi, m.
 τέχνη, art, m.
 τηρῶ, observer.
 τίγρις, tigre, m.
 τιμή, prix, m. || honneur, m.
 τίμιος, honnête.
 τιμῶ, honorer.
 τιμωρῶ, punir.
 τίποτε (μετ' ἀρνήσ.), rien.
 τόκος, intérêt, m.
 τελμῶ, oser.
 τόμος, volume, m.
 τοποθεσία, site, m. (οἰκίας) ex-position, f.
 τόπος, lieu, m.
 τόσον, tant, si, autant, aussi.
 τραγωδία, tragédie, f.
 τραῖνον, train, m.
 τρέμω, trembler.
 τρίτος, troisième, trois.
 τρομερός, terrible.
 τρυφερός, tendre.
 τρώγω, manger.
 τυρός, fromage, m.
 τύχη, fortune, f. sort, m.
 τώρα, maintenant, à présent.

Υ.

ὑγεία, santé, f.
 υγρόν, liquide, m.
 υδωρ, eau, f.
 υἱός, fils, m.

ὑμνῶ, chanter, louer.
 ὑπάγω, aller.
 ὑπακούω, obeir.
 ὑπάρχει, ὑπάρχουν, il y a.
 ὑπερηφάνεια, fierté, f. orgueil, m.
 ὑπερίφρανος, fier, orgueilleux.
 ὑπερνικῶ, vaincre.
 ὑπηρέτης, domestique, m. serviteur, m.
 ὑπηρέτρια, servante, f.
 ὑπηρετῶ, servir.
 ὕπνος, sommeil, m.
 ὕπόγειον, cave, f.
 ὕπόθεσις, affaire, f.
 ὕποθέτω, supposer.
 ὕποκρισία, hypocrisie, f.
 ὕπόληψις, réputation, f. (ἐμπορ.) crédit, m.
 ὕπόλοιπον, reste, m.
 ὕπομονή, patience, f.
 ὕποστηρίζω, soutenir.
 ὕπόσχομαι, promettre.
 ὕποτάσσω, soumettre.
 ὕπουργός, ministre, m.
 ὕποφέρω, souffrir.
 ὕφασμα, étoffe, f.
 ὕψηλός, haut, grand.

Φ.

φαίνομαι, sembler, paraître.
 φαιός, gris.
 φεγγίτης, œil-de-bœuf, m.
 φέρω, porter.
 φήμη, réputation, f.
 φθάνω (ἀφικνοῦμαι), arriver.
 φθονερός, envieux.
 φιλάνθρωπος, charitable.
 φιλάργυρος, avare.
 φιλόπονος, laborieux.
 φίλος, ami, m.
 φιλόστοργος, tendre.
 φιλύποπτος, soupçonneux.
 φλόξ, flamme, f.
 φόβητρον, épouvantail, m.
 φοβοῦμαι, avoir peur, craindre, apprêhender.

Φοίνικες, Phéniciens.

φονεύω, tuer.

φορά, fois, f.

φόρεμα, habit, m. (γυναικεῖον)
robe, f.

φορτώνω, charger.

φορώ, porter.

Φραγκλίνος, Franklin.

φράγκον, franc, m.

φρονῶ, penser.

φύλλον, feuille, f.

φύσις, nature, f.

φυτόν, plante, f.

φῶς, lumière, f.

φωτίζω, éclairer.

φωτογραφία, photographie, f.

χήρος, veuf.

χήρα, hier.

χιονίζει, il neige.

χιών, neige, f.

χλόη, herbe, f.

χαρός, bal, m.

χρήματα, argent, m.

χρήσιμος, utile.

χρήσις, usage, m.

χριστιανός, chrétien

Χριστός, le Christ.

χρόνος, temps, m.

χρυσός, or, m.

χώρα, pays, m.

χωρικός, paysan, m.

χωροφύλαξ, gendarme, m.

X.

χαιρετῶ, saluer.

χάλαζα, grêle, f. || πίπτει →, il
grêle.

χαμηλός, bas.

χάνω, perdre.

χαρακτήρ, caractère, m.

χαράσσω, graver. || rayer.

χαρλείς, gentil.

χάρτης, papier, m.

χαρτοπωλεῖον, papeterie, f.

χεῖλος, lèvre, f. || συνδ. bord, m.

χειμών, hiver, m.

χειροκροτῶ, applaudir.

χελιδών, hirondelle, f.

χελώνη, tortue, f.

ψάλλω, chanter.

ψεῦδος, mensonge, m.

ψεύστης, menteur, m.

ψήνω, cuire.

ψυχή, âme, f.

ψυχος, froid, m.

ψυχρός, froid.

Ψ.

ώρα, heure, f.

ώραιος, beau, bel.

ώριμος, mûr.

ώρολόγιον, montre, f.

ώφελιμος, utile.

Ω.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίς
Προκαταρκτικαὶ γνώσεις	3
ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ	4
Τὸ δριστικὸν ἀρθρὸν	4
Τὸ ἀδριστὸν ἀρθρὸν	5
Τὸ μεριστικὸν ἀρθρὸν	6
Ἄντικατάστασις τοῦ μεριστικοῦ ἀρθροῦ ὑπὸ τῆς προσθέσεως de ..	7
ΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ	8
Χρῆσις τοῦ δριστικοῦ ἀρθροῦ πρὸ τῶν κυρίων δνομάτων..	8
Παράλειψις τοῦ δριστικοῦ ἀρθροῦ	9
ΤΟ ΟΥΣΙΔΣΤΙΚΟΝ	11
Σχηματισμὸς τοῦ θῆλυκοῦ	11
Διγενῆ δύναματα	13
Σχηματισμὸς τοῦ πληθυντικοῦ	17
Όνόματα σχηματίζοντα διπτῶς τὸν πληθυντικὸν	18
Πληθυντικὸς τῶν συνθέτων δνομάτων	19
Πληθυντικὸς τῶν κυρίων δνομάτων	20
Όνόματα μεταβάλλοντα σημασίαν εἰς τὸν πληθυντικὸν ..	21
Όνόματα εὐχρηστὰ μόνον κατὰ πληθυντικὸν	22
ΤΟ ΕΠΙΘΕΤΟΝ	23
Σχηματισμὸς τοῦ θῆλυκοῦ	23
Σχηματισμὸς τοῦ πληθυντικοῦ	27
Βαθμοὶ τοῦ ἐπιθέτου	28
Περὶ συμφωνίας τοῦ ἐπιθέτου	30
Περὶ τῶν ἐπιθέτων πν., demī, feu, κλπ.	31
Οὐσιαστικὰ ἐπιθετικῶς λαμβανόμενα	33
Περὶ τῆς θέσεως τοῦ ἐπιθέτου	33
Δεικτικὰ ἐπίθετα	35
Κτητικὰ ἐπίθετα	36
Ἀριθμητικὰ ἐπίθετα	38
Ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ ἀντὶ τῶν τακτικῶν	41
Πολλαπλασιαστικά, περιληπτικὰ καὶ πλασματικὰ ἐπίθετα ..	42
Ἄρριστα ἐπίθετα	42
Περὶ τῶν ἐπιθέτων même, quelque, tout	43

	Σελ.
Η ΑΝΤΩΝΥΜΙΑ	47
Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι	47
Αἱ ἀντωνυμίαι εἰ, γ	53
Συμφωνία τῆς le, la, les	54
Χρῆσις τῆς ἀντωνυμίας soi	54
Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι	55
Κτητικαὶ ἀντωνυμίαι	57
'Αναφορικαὶ ἀντωνυμίαι	58
Χρῆσις τῶν ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν	59
'Αντικατάστασις τῶν qui, que, dont ὑπὸ τῶν lequel, κλπ.	60
Χρῆσις τῆς qui ἢ τῆς lequel μετὰ πρόθεσιν	61
'Ερωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι	62
'Αόριστοι ἀντωνυμίαι	64
Χρῆσις τῶν ἀορίστων ἀντωνυμιῶν	64
ΤΟ ΡΗΜΑ	66
Avoir	67
Être	69
Πρώτη ὁμάς. Ρήματα εἰς er. Aimer	72
Παρατηρήσεις ἐπὶ τινων εἰς er φημάτων	75
Δευτέρα ὁμάς. Ρήματα εἰς ir. Finir	77
Παρατηρήσεις ἐπὶ τινων εἰς ir φημάτων	79
Τρίτη ὁμάς (1ος τύπος). Ρήματα εἰς oir. Recevoir	81
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν εἰς oir φημάτων	83
Τρίτη ὁμάς (2ος τύπος). Ρήματα εἰς re. Rompre	84
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν εἰς re φημάτων	86
Παθητικὸν φῆμα: Être aimé	87
'Αντωνυμικὸν φῆμα	90
'Αντωνυμικὸν φῆμα se laver	91
'Αμετάβατον φῆμα	94
'Αμετάβατον φῆμα tomber	95
'Απρόσωπον φῆμα: Neiger	98
Περὶ τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου τοῦ φήματος	100
Περὶ τοῦ ἀρνητικοῦ καὶ τοῦ ἀρνητικοερωτηματικοῦ τύπου τοῦ φήματος	102
'Ανώμαλα φήματα	105
ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ	136
Συμφωνία τοῦ φήματος πρὸς τὸ ὑποκείμενον. 'Υποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ et	136

Σελ.

Έποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ οὐ ἢ διὰ τοῦ νὶ	136
Έποκείμενα συνδεόμενα διὰ τῶν comme, ainsi que, κλπ.	137
Έποκείμενα μὴ συνδεόμενα διὰ συνδέσμου	137
Συμφωνία τοῦ ρήματος πρὸς περιληπτικὸν ὑποκείμενον . .	138
Συμφωνία τοῦ ρήματος πρὸς τὴν ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν	139
C'est, ce sont	139
Περὶ ἀντικειμένου τοῦ ρήματος	140
Περὶ ἀντικειμένου ρημάτων τινῶν	140
Χρῆσις τῆς Έποτακτικῆς	141
Χρῆσις τῶν χρόνων τῆς Έποτακτικῆς	143
Χρῆσις τῆς ἀπαρεμφάτου	145
Η ΜΕΤΟΧΗ	149
Ένεργητικὴ μετοχή	149
Παθητικὴ μετοχή. Συμφωνία τῆς παθητικῆς μετοχῆς . .	151
Παθητικὴ μετοχὴ ἀνευ βοηθητικοῦ	151
Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ ἔτρε	151
Παθητικὴ μετοχὴ μετὺ τοῦ ανοίρ	151
Παθητικὴ μετοχὴ ἐνεργητικοῦ ρήματος	153
Παθητικὴ μετοχὴ παθητικοῦ ρήματος	153
Παθητικὴ μετοχὴ ἀμεταβάτου ρήματος	153
Παθητικὴ μετοχὴ ἀντωνυμικοῦ ρήματος	154
Παθητικὴ μετοχὴ ἀπροσώπου ρήματος	155
Μετοχὴ ἔχουσα πρὸ αὐτῆς τὸ επ	155
Παθητικὴ μετοχὴ ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου . . .	156
Excepté, supposé, approuvé, κλπ.	157
Η ΠΡΟΘΕΣΙΣ	158
Παρατηρήσεις περὶ τῆς χρήσεως προθέσεών τινων	159
ΤΟ ΕΠΙΡΡΗΜΑ	161
Έπιφρήματα εἰς ment	163
Βαθμοὶ παραθέσεως	164
Περὶ ἀρνήσεως. Παράλεψις τοῦ pas ἢ point	165
Χρῆσις τῆς ἀρνήσεως εἰς τὰς δευτερευούσας προτάσεις .	165
Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ	167
Παρατηρήσεις περὶ τινῶν συνδέσμων	168
ΤΟ ΕΠΙΦΩΝΗΜΑ	170

τότε οι λαοί μάς ήσαν μετέπειτα αυτού του πλάνου της πατρίδος.
τέλος οι Λαόι της Αρχαίας Ελλάς γίνονται άργη υποδομή της μεγάλης
πολιτικής του επειδή είναι σημαντική της αρχαίας θεωρία ότι πολιτική
είναι κατάφετη, κατόπιν δε της μαρτυρίας της θεωρίας της πατρίδος.
Εντάσσεται στην πολιτική της από την αρχαία στην οποία πάλι σημαντική
θέση δίνεται στην ιδέα της αρχαίας φύσης της πατρίδος.
Οι πολιτικοί Αρχαίοι μετέτρεψαν την αρχαία φύση της πατρίδος σε έναν
ανθρώπινο πολιτισμό με πολιτική στρατηγική της οποίας διάστημα
είναι το μέτρο της πολιτικής της πατρίδος. Η ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ είναι
πολιτική πατρίδος. Το πατερικό έδαφος μετά την αρχαία φύση
πάλι έτσι γίνεται πολιτική της πατρίδος, που πολιτική η οποία είναι
στρατηγική πολιτική της πατρίδος της αρχαίας φύσης της πατρίδος.
Άλλα ονόματα που αποδίδουν την αρχαία φύση της πατρίδος είναι
της αρχαίας φύσης της πατρίδος πολιτική πολιτική της πατρίδος.
Οι πολιτικοί Αρχαίοι μετέτρεψαν την αρχαία φύση της πατρίδος σε έναν
ανθρώπινο πολιτισμό με πολιτική στρατηγική της οποίας διάστημα
είναι το μέτρο της πολιτικής της πατρίδος. Η ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ είναι
πολιτική πατρίδος. Το πατερικό έδαφος μετά την αρχαία φύση
πάλι έτσι γίνεται πολιτική της πατρίδος, που πολιτική η οποία είναι
στρατηγική πολιτική της πατρίδος της αρχαίας φύσης της πατρίδος.
Άλλα ονόματα που αποδίδουν την αρχαία φύση της πατρίδος είναι
της αρχαίας φύσης της πατρίδος πολιτική πολιτική της πατρίδος.
Οι πολιτικοί Αρχαίοι μετέτρεψαν την αρχαία φύση της πατρίδος σε έναν
ανθρώπινο πολιτισμό με πολιτική στρατηγική της οποίας διάστημα
είναι το μέτρο της πολιτικής της πατρίδος. Η ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ είναι
πολιτική πατρίδος. Το πατερικό έδαφος μετά την αρχαία φύση
πάλι έτσι γίνεται πολιτική της πατρίδος, που πολιτική η οποία είναι
στρατηγική πολιτική της πατρίδος της αρχαίας φύσης της πατρίδος.
Άλλα ονόματα που αποδίδουν την αρχαία φύση της πατρίδος είναι
της αρχαίας φύσης της πατρίδος πολιτική πολιτική της πατρίδος.
Οι πολιτικοί Αρχαίοι μετέτρεψαν την αρχαία φύση της πατρίδος σε έναν
ανθρώπινο πολιτισμό με πολιτική στρατηγική της οποίας διάστημα
είναι το μέτρο της πολιτικής της πατρίδος. Η ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ είναι
πολιτική πατρίδος. Το πατερικό έδαφος μετά την αρχαία φύση
πάλι έτσι γίνεται πολιτική της πατρίδος, που πολιτική η οποία είναι
στρατηγική πολιτική της πατρίδος της αρχαίας φύσης της πατρίδος.
Άλλα ονόματα που αποδίδουν την αρχαία φύση της πατρίδος είναι
της αρχαίας φύσης της πατρίδος πολιτική πολιτική της πατρίδος.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ"
Ι. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑΣ Α. Ε.
38, ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ, 38

ΘΕΟΔ. Γ. ΚΥΠΡΙΟΥ

Καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς

Πλήρης σειρὰ 7 Γαλλικῶν βιβλίων ἀποτελούντων
ἔνιαῖν ΣΥΣΤΗΜΑ πρὸς μεθοδικὴν διδασκαλίαν
τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, πρὸς χρῆσιν πασῶν τῶν
τάξεων τῶν Γυμνασίων καὶ τῶν ἀνυποτάξιων τάξεων
τῶν λοιπῶν Σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως

ΑΝΑΤΥΠΩΘΕΝΤΑ ΚΥΚΛΩΦΟΡΟΥΝ:

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΒΙΒΑΙΟΝ ΤΗΣ Α' ΤΑΞΕΩΣ, Τὰ
Πρῶτα Μαθήματα, ἔκδοσις 20η 1944.

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΒΙΒΑΙΟΝ ΤΗΣ Β' ΤΑΞΕΩΣ, ἔκδοσις
16η 1944.

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΒΙΒΑΙΟΝ ΤΗΣ Γ' ΤΑΞΕΩΣ, ἔκδοσις
12η 1943.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ Δ' ΚΑΙ Ε',
ἔκδοσις 12η 1943.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ,
ἔκδοσις 9η 1944.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ,
βοηθητικὸν βιβλίον πρὸς χρῆσιν πασῶν τῶν τάξεων τῶν
Γυμνασίων καὶ λοιπῶν Σχολείων τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως,
ἔκδοσις 8η 1944.

ΤΑ ΓΑΛΛΙΚΑ ΡΗΜΑΤΑ, πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν
πασῶν τῶν τάξεων τῶν Γυμνασίων.